

ONSDAG, DEN 22. OKTOBER 2008

FORSÆDE: Marek SIWIEC

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 9.00)

2. Markedsføringstilladelser for lægemidler – forfalskning af lægemidler (forhandling)

Formand. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om

– betænkning (A6-0346/2008) af Grossetête for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2001/82/EF og direktiv 2001/83/EF for så vidt angår ændringer af betingelserne i markedsføringstilladelser for lægemidler (KOM(2008)0123 – C6-0137/2008 – 2008/0045(COD));

– redegørelse fra Kommissionen – Forfalskning af lægemidler.

Françoise Grossetête, ordfører. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil først og fremmest rette en varm tak til Rådet, Kommissionen og skyggeordførerne for deres samarbejde om denne sag med ændringer vedrørende markedsføringstilladelser for lægemidler.

Der bør gives mulighed for, at lægemidler, uanset hvilken procedure der anvendes til at opnå markedsføringstilladelse til dem, skal kunne underkastes de samme kriterier for evaluering, godkendelse og administrativ behandling i tilfælde af ændringer. Disse ændringer vedrører f.eks. produktionsprocessen, indførelse af en ny terapeutisk indikation, opdatering af indlægssedler eller administrative ændringer. Ændringerne skal oplyses til de kompetente myndigheder af indehaverne af markedsføringstilladelser til et lægemiddel.

Den nuværende administration af ændringerne bliver imidlertid mere og mere ineffektiv og er ikke længere tilfredsstillende, hverken for myndighederne eller for lægemiddelindustrien overordnet set. Der er for meget bureaukrati, hvilket har negative følger for patienterne, hvis adgang til de bedste lægemidler forsinkes.

Administrationen af disse ændringer udgør en betydelig del af lægemiddelindustriens arbejde. F.eks. er det samlede antal ændringer på over 4 000 om året i en mellemstor virksomhed, der producerer generiske lægemidler og har over 400 registrerede produkter. For en stor virksomhed kan dette antal nå op på 19 000. Ændringer af rent nationale markedsføringstilladelser følger bestemmelser, der er særlige for hver medlemsstat, og som afviger fra de europæiske lovkrav.

Da 80 % af alle lægemidler både i den humanmedicinske og veterinærmedicinske sektor godkendes gennem nationale procedurer, har denne ændring en omfattende virkning på lægemiddelmarkedet i EU. Den samme ændring vedrørende produkter, der godkendes gennem nationale procedurer i forskellige medlemsstater, behandles derfor forskelligt, hvad angår den ansøgning, der skal indgives, og vurderingsproceduren.

Denne situation har negative følger, da den medfører en yderligere, ubegrundet administrativ omkostning for de kompetente myndigheder og medicinalfirmaerne, logistiske problemer i forbindelse den faktiske gennemførelse af ændringerne og store forskelle med hensyn til fristen for indførelse af ændringer i produktresuméet og i informationsmaterialet til sundhedspersonalet og patienterne, hvilket skaber problemer for den måde, som det indre marked for lægemidler fungerer på. Endelig har den negative følger for patienterne, eftersom indførelsen af visse ændringer, der forbedrer et lægemiddels effektivitet, kan forsinkes eller, hvad der er værre, helt udelades.

Derfor er hovedformålet med min betænkning at forenkle og harmonisere reglerne for disse ændringer af markedsføringstilladelser til lægemidler. Med dette direktiv vil situationen blive mere ligetil, klar og fleksibel for alle parter. Reglerne om ændringerne bliver ens overalt, uanset hvilken procedure for markedsføringstilladelse der er anvendt, om det er en national tilladelse, en procedure for gensidig anerkendelse eller en centraliseret procedure for et lægemiddel.

Forenklingen for ændringer af betingelserne i en markedsføringstilladelse for lægemidler vil føre til, at de underkastes samme kriterier for tilladelse, administrativ behandling og overvågning af de indførte ændringer, uanset hvilken lovmæssig procedure lægemidlerne er blevet tilladt efter.

Endvidere har jeg foreslået endnu en ændring af systemet, i de tilfælde hvor en ændring vedrører flere markedsføringstilladelser. Her bør der være mulighed for en enkel indgivelse, der dækker samtlige markedsføringstilladelser.

Jeg er klar over, at hr. Verheugen skal tale efter mig om forfalskning af lægemidler. Vi forventer os en hel del af hans redegørelse, da det er vigtigt, at vi får fremlagt denne pakke, som omfatter forfalskning af lægemidler. Det har vi længe set frem til. Forfalskning er en forbrydelse, der berører folkesundheden. Det er vigtigt, at hr. Verheugen fortæller, hvor langt han er kommet, da vi er spændte på at se denne tekst. Under alle omstændigheder har han vores fulde støtte.

Günter Verheugen, næstformand i Kommissionen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Denne forhandling finder sted på baggrund af en udvikling i sundhedssektoren, der ændrer en hel del.

Denne udvikling består i det stadigt stigende antal ældre borgere i vores samfund, for hvem sundhed vil være det vigtigste spørgsmål. Det er vigtigt at forstå, jo flere ældre der er i samfundet – og denne gruppe vil blive ved med at vokse – desto vigtigere bliver sundhedsspørgsmålet, spørgsmålet om hvordan man sørger for pleje af disse mennesker, med behandlinger og lægemidler, og desto vigtigere bliver også spørgsmålet om, hvordan man sikrer, at disse mennesker får de oplysninger, de har brug for, så de ikke kun er klar over deres sundhedstilstand, men også gør, hvad der skal til, for at holde sig sunde. Dette er baggrunden for dagens forhandling.

Det konkrete emne, vi behandler i dag, er forordningerne om ændringer. Det glæder mig meget, at der er indgået et kompromis om dette spørgsmål. Forordningerne indeholder bestemmelser om alle påkrævede ændringer – hvad enten de sker af folkesundhedsmæssige eller økonomiske årsager – efter at et lægemiddel allerede er godkendt. Vi kan ikke bare stå og se til, mens der foretages ændringer – uanset type – af et lægemiddel, efter at det er godkendt. Det siger sig selv, at der skal forskrifter og kontrol til. Parlamentets beslutning i dag vil bidrage væsentligt til at sikre, at lægemidler også i fremtiden vil være sikre og effektive.

Den gældende lovgivning har medført en række problemer, som vi har analyseret. Den medfører f.eks. betydelige økonomiske og administrative byrder for alle parter. Dette kan resultere i, at visse ændringer ikke bliver gennemført – hvilket vi har set eksempler på – selv om de rent faktisk er nødvendige af hensyn til patienterne.

Der har f.eks. været tilfælde, hvor lægemidler har krævet yderligere udvikling på et vist tidspunkt, hvilket imidlertid ikke er sket, fordi der er for høje omkostninger forbundet med at lade ændringerne gennemgå tilladelsesproceduren. Derfor er det meget vigtigt, at det forslag, der vedtages her i dag, forbedrer den gældende lovgivning ved at gøre den mere enkel, præcis og fleksibel. Det vil også betyde, at denne løsning stemmer overens med vores dagsorden om bedre lovgivning.

Jeg vil gerne rette en varm tak til fru Grossetête og alle, der har bidraget til hendes betænkning, for deres indsats i denne vanskelige sag. Jeg vil også gerne takke Parlamentet for den massive støtte, det allerede har givet mig ved mange lejligheder i forbindelse med bekæmpelsen af falske lægemidler. Jeg forstår, at fru Grossetête er utålmodig efter at få forslaget vedtaget, og det samme er jeg, men også her er kvalitet naturligvis vigtigere end tempo. Jeg vil om et øjeblik komme ind på tidsplanen. Parlamentets pres, hvad angår bekæmpelse af falske lægemidler, er nyttigt og vigtigt. De må endelig ikke tro, at det generer mig. Tværtimod føler jeg mig styrket.

Hvordan ser det så ud? Lige nu må vi kæmpe med en foruroligende stigning i falske lægemidler, som afsløres i selve EU. Tidligere troede vi, at Europa var transitområde for ulovlige produkter på vej til tredjelande. Jeg kan huske, da vi drøftede dette emne for første gang, hvor jeg havde den holdning, at dette faktisk ikke var et problem for Europa, men kun for Afrika og andre mindre udviklede dele af verden.

Denne situation har ændret sig. Nu er det også blevet vores problem. Selve det europæiske marked bliver i stigende grad bestemmelsessted for falske lægemidler, og dette udgør en meget alvorlig trussel mod folkesundheden. Det kan koste mange liv, og derfor er Kommissionen nødt til at handle.

Parlamentets særdeles vigtige beslutningsforslag af 12. juli 2007 indeholdt en meget vigtig udtalelse, som jeg også går ud fra i mine overvejelser, nemlig "at forfalskning af lægemidler ikke i sig selv er et patentspørgsmål". Dette er meget vigtigt at bemærke sig. Det er hverken intellektuelle ejendomsrettigheder

eller patentrettigheder, vi taler om, men lovovertrædelser. Forfalskning af lægemidler er en kriminel handling, hvad enten det pågældende lægemiddel stadig er under patentbeskyttelse eller ikke. Dette aspekt er helt irrelevant i denne forbindelse. Forfalskning er og bliver forfalskning og bør, når det gælder lægemidler, altid klassificeres som en kriminel handling.

Parlamentet fastslog videre: "Det er nødvendigt at imødegå forfalskning gennem strafferetlige foranstaltninger [...] og lovgivende foranstaltninger på lægemiddelområdet ved at styrke de nationale myndigheders lovgivningsmæssige kapacitet, og ikke ved at forstærke beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret". Kommissionen har i sit arbejde med forslaget om bekæmpelse af forfalskning af lægemidler netop ladet sig lede af de overvejelser, medlemmerne har fremlagt.

I de næste par uger vil Kommissionen fremlægge lovgivning, der skal styrke de gældende lovrammer. Hensigten er at sikre – med en sandsynlighed, der nærmer sig sikkerhed, dvs. hvor det er menneskeligt muligt – at falske lægemidler ikke længere kan smugles ind i den lovlige forsynings- og distributionskæde. Som bekendt har Kommissionen endnu ikke behandlet forslaget. Jeg har ikke engang forelagt det for Kommissionen endnu, da der stadig er et stort antal meget vanskelige spørgsmål, der skal afklares, og jeg vil også gerne inddrage resultatet af denne forhandling i min endelige beslutning om forslaget. Det, jeg kan gøre rede for på nuværende tidspunkt, er hovedelementerne, grundlaget.

Som nævnt tidligere bør distributionskæden som det første styrkes. Vi må derfor sikre, at det er muligt at kontrollere ægtheden af hver enkelt pakke på et hvilket som helst tidspunkt på dens vej fra producent til forbruger – dvs. patienten. Dette kræver, at pakkens og lægemidlets oprindelse kan spores i alle faser af vejen fra producent til patient. De kan nok gætte, hvad dette indebærer. Det er et meget ambitiøst krav, som vil stille høje tekniske krav til alle led i distributionskæden fra producenten til apoteket, og som vil kræve store investeringer. Det glæder mig imidlertid at kunne sige, at alle involverede parter finder det rigtigt og nødvendigt, og at de tekniske løsninger til at spore lægemidler findes.

For det andet skal reglerne for produkter, der passerer gennem importørernes hænder, være helt klare, og alle parter må underkastes strengere kontrol. I denne henseende bør det gøres helt klart, at risikoen ved vores grænser muligvis er større end risikoen inden for EU, altså at der er risiko for, at falske lægemidler føres ind i EU udefra. Dette er et problem, som bedst bekæmpes direkte ved de ydre grænser. Forslaget vil derfor også indeholde de relevante forbedringer.

Endelig er det også vigtigt at sikre, at de aktive ingredienser, dvs. de vigtigste bestanddele i lægemidlet, fremstilles i overensstemmelse med lovgivningen med sikkerhedsstandarder, der svarer til EU's standarder. Hvorfor skulle det så være et problem? I øvrigt overraskede det mig, da jeg fandt ud af, at de aktive ingredienser, de vigtigste bestanddele i lægemidlet, meget ofte, ja faktisk sædvanligvis, stammer fra tredjelande, altså lande uden for Europa. I denne forbindelse bør vi sikre os, at de aktive ingredienser, hvor de end produceres, fremstilles efter de samme standarder som vores egne. Dette vil også være en meget ambitiøs og vanskelig opgave.

Jeg tror imidlertid, at Europa, i vores globaliserede verden, er nødt til at have en dynamisk, konkurrencedygtig lægemiddelindustri for at kunne udnytte de muligheder, som globaliseringen giver. Vi bør dog også tage de folkesundhedsmæssige udfordringer, der er forbundet hermed, op.

Det kommende forslag fra Kommissionen bliver moderat, solidt og velafvejet, men også målrettet og klart på de punkter, hvor målrettethed er påkrævet. Vores samfund har krav på en så effektiv beskyttelse mod falske lægemidler som muligt. Når vi meget snart, om et par uger, kan drøfte Kommissionens forslag, vil jeg bede Dem bedømme det ud fra dette princip: Gør vi vores bedste her for at sikre europæerne en effektiv beskyttelse mod falske produkter?

Petya Stavreva, ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter. – (BG) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Den betænkning, vi behandler her i dag, vedrører nogle meget vigtige spørgsmål vedrørende harmonisering af betingelserne for markedsføringstilladelser til lægemidler. Som ordfører for udtalelsen fra Europa-Parlamentets Landbrugsudvalg vil jeg gerne give udtryk for min støtte til Kommissionens forslag. Indtil nu er kun en lille del af lægemidlerne omfattet af europæisk lovgivning. Produkter, der har en rent national tilladelse, er ikke omfattet af den eksisterende europæiske lovgivning om ændringer og er derfor reguleret af særlige indbyrdes forskellige nationale regler. Dels er dette ineffektivt og fører til økonomiske omkostninger, dels lægger det hindringer i vejen for et velfungerende indre marked.

Ved at gennemføre det aktuelle direktiv skabes et retsgrundlag for harmonisering, og det vil medføre store fordele for forbrugerne og sektoren. Desuden vil det give hurtigere adgang til de nyeste lægemidler i alle medlemsstaterne. At der ikke findes harmoniserede regler, medfører, at de enkelte lande anvender deres egne særlige nationale regler. Denne situation medfører bureaukrati, hindringer og problemer i det indre markeds funktion og resulterer samtidig i forskellige sikkerhedskriterier. Medlemsstaternes omkostninger ved gennemførelsen af den nye lovgivning bør tillægges særlig stor vægt. Jeg tror ikke, at de europæiske lande vil være i stand til at ændre deres nationale lovgivning inden for de korte tidsrammer, der er givet til at tage højde for de yderligere ændringer, og det vil medføre højere omkostninger.

Jeg vil gerne takke ordføreren og opfordre Dem til at stemme for fru Grossetêtes betænkning.

Cristina Gutiérrez-Cortines, for PPE-DE-Gruppen. – (ES) Hr. formand! Vedrørende dette emne vil jeg for det første takke Kommissionen og fru Grossetête og for det andet sige noget om subsidiaritet.

Jeg har ofte kritiseret EU i denne henseende, bl.a. i forbindelse med tjenesteydelsesdirektivet og det seneste angreb på apotekerne i liberaliseringens navn. I disse tilfælde er Kommissionen gået ind på områder, der egentlig er omfattet af subsidiaritet, og som er blevet udviklet for hvert enkelt samfund, og som samfundet er tilfreds med. EU's indblanding kan med andre ord anrette skade på noget, som fungerer effektivt, som det er tilfældet med apotekerne.

I denne sag mener jeg dog, at betænkningen er særdeles velkommen, når man tænker på, at dette er den eneste måde, hvorpå man kan kontrollere kvaliteten og sikre en god sundhedstilstand. Hvorfor? Fordi der uden et fælles kontrolsted for alle lægemidler er alt for mange mulige veje, og systemet bliver langt mere sårbart over for skadelige eller ikkegodkendte produkter. Dette gælder også for aktive ingredienser, som blev behandlet sidste år i et beslutningsforslag, fremsat af fru Sartori og undertegnede, og som jeg ser, at Kommissionen har taget op.

Derfor synes jeg, det er et godt forslag, som vil fjerne en masse bureaukrati og give samfundet beskyttelse. Jeg glæder mig også over den vægt, der lægges på oplysning, da det er klart, at det i et samfund med patientmobilitet, hvor patienterne nemt kan rejse for at blive behandlet, og hvor mange ældre bor i et andet land end deres oprindelsesland, er meget vigtigt, at lægerne og alle ansatte i sundhedssektoren kan få adgang til de samme oplysninger og kriterier i deres arbejde.

Dagmar Roth-Behrendt, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne sige fru Grossetête hjertelig tak for hendes indsats med denne betænkning. Det har været en fornøjelse at arbejde sammen med hende, og hun har uden tvivl opnået to ting med det kompromis, hun er nået frem til. For det første har hun gjort en procedure enklere og mindre bureaukratisk, og for det andet har hun på en fleksibel måde imødekommet behov og krav hos små virksomheder i de enkelte medlemsstater med rent nationale systemer og tilladelser og gjort dem en stor tjeneste.

Fru Grossetêtes betænkning hænger også sammen med patientsikkerhed, og dette er et andet spørgsmål, vi drøfter i dag. Vi taler generelt om individets sikkerhed, patientsikkerhed. Kommissær Verheugen gjorde med rette opmærksom på, at samfundets aldrende befolkning har fået folks sundhedsbehov og frygt for sygdom til at vokse endnu mere. Frygt er noget, som allerede har været voksende i samfundet længe, og det er op til os, hvor vi har kompetencen og mulighederne, at holde frygten på et minimum eller håndtere eller så vidt muligt fjerne den.

Temmelig mange af de foranstaltninger, der kræves i den forbindelse, er foranstaltninger, som vi har beføjelser og muligheder for at rådgive om. Et ud af temmelig mange spørgsmål er utvivlsomt patientoplysning og lægemiddelsikkerhed. Patienterne har ret til at blive fuldt informeret om deres sygdom, og hvis de er fuldt informeret og i stand til at handle på lige fod med læger, bør de have ret til sikre lægemidler og sikre behandlingsmetoder.

Dette er ikke tilfældet i EU på nuværende tidspunkt, og vi kan konstatere en voksende risiko. Jeg er normalt ikke den dramatiske type. Jeg kan ind imellem være temmelig følelsesladet, men jeg er ikke dramatisk. Jeg kunne heller ikke finde på at skabe frygt. Alligevel vil jeg advare mod at overse eller lukke øjnene for et problem, der faktisk eksisterer. Bankkrisen er et godt eksempel på, hvad der sker, hvis vi undlader at løse små problemer, som vi godt kan løse. Hvis vi venter for længe, bliver vi ramt af en gigantisk bølge af nærmest tsunamistørrelse.

Derfor vil jeg gerne takke kommissær Verheugen for hans udtalelser her i dag og opfordre ham til at stå ved dem og bekæmpe falske lægemidler. Der findes ingen enkle løsninger på dette problem, og de, der tror, at

patientsikkerhed og lægemiddelsikkerhed kun handler om parallelhandel – jeg kaster et blik op på tilhørerlogen, men det er nok lidt for tidligt for repræsentanterne for parallelhandel – er for snævertsynede og undervurderer min og de øvrige medlemmers intelligens.

Det, vi skal forsøge at gøre her, er at beskytte patienterne. Det kan gøres med forskellige foranstaltninger, f.eks. ved at kontrollere, om lægemidlernes emballage er intakt. Hvordan ville De have det, hvis De købte et produkt i Deres hjemland, hvor teksten på pakningen var på et sprog, De ikke forstod, med kun en lille mærkat på og små blisterpakninger, der var revet over, indeni? Ville De have tillid til det produkt? Jeg fik engang sådan en pakke med et lægemiddel, som jeg havde akut behov for, og jeg kan fortælle Dem, at jeg ikke havde tillid til det. Det er noget, vi er nødt til at forbyde, og jeg er sikker på, at parallelforhandlerne – for de tror åbenbart, at vi er ude efter at fratage dem deres levebrød, hvilket vi ikke er – vil være kloge nok til at finde et alternativ. De vil finde en ny emballage eller i det mindste holde op med at rive blisterpakningerne i stykker.

Som kommissær Verheugen gjorde opmærksom på, findes der tekniske løsninger. Lægemiddelindustrien er parat til at anvende et system med fuld sporbarhed med en stregkode, så alle lægemidler kan spores. Der er også et pilotprojekt i gang. Schweiz og Belgien har bevist, at det kan lade sig gøre. Det er vores opgave at give patienterne denne sikkerhed.

Til sidst vil jeg gerne sige lidt om ingredienser, hvor det ikke kun handler om falske lægemidler. Som bekendt var der på et tidspunkt en større skandale med heparin, et blodfortyndende middel. Folk kan dø, når de bruger et falsk lægemiddel. Det er ekstremt farligt. De falske præparater fik vi fra Kina. Det er også vores opgave at sikre, at der ikke fremstilles falske præparater eller aktive ingredienser i tredjelande, som vi handler med, og at vores markeder er tilstrækkeligt beskyttede.

Der er to ting, vi skal gøre i denne forbindelse: Vi skal beskytte vores grænser i tilstrækkelig grad, vi skal have sporbarhedssystemer, og vi skal sørge for sikkerheden i disse lande.

Formand. – Hr. Donato Tommaso Veraldi har ordet på vegne af Gruppen Alliancen af Liberale, men jeg har fået oplyst, at han ikke er til stede i salen, hvorfor jeg giver ordet ... nå, der var De. De gemte Dem et andet sted.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg er ikke hr. Veraldi, jeg er hr. Matsakis. Jeg skal senere tale på vegne af ALDE-Gruppen og tænkte, om jeg kunne overtage hr. Veraldis plads, da han ikke er til stede.

Formand. – Nej, desværre. Vi er nødt til at følge talerrækken. Når det bliver Deres tur, vil jeg give ordet til Dem.

Alessandro Foglietta, for UEN-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne sige, at jeg støtter denne betænkning, som er fuldstændig i tråd med det engagement i bedre lovgivning, som Europa har stået for i mange år. Det nye system med markedsføringstilladelser til lægemidler vil betyde væsentlige forenklinger af proceduren ved mindre ændringer eller nye videnskabelige resultater og vil lette den tekniske og administrative byrde for virksomhederne i betydelig grad.

Alt dette er i fuld overensstemmelse med målene i Lissabonstrategien, som EU-institutionerne lancerede ved årtusindskiftet. Ifølge denne er bedre lovgivning en af hjørnestenene i økonomisk vækst og flere arbejdspladser i Europa. Det kan ikke benægtes, at vores virksomheders konkurrenceevne lider under de voldsomme lovgivningsmæssige og bureaukratiske krav til fremstillingen, som er vokset i de sidste årtier, og at virkningen heraf bliver endnu mere besværlig og uoverkommelig for små og mellemstore virksomheder, der udgør rygsøjlen i mange medlemsstaters nationale produktionssystem.

Og slet ikke nu, hvor den internationale krise truer med at kvæle vores økonomi, kan vi tillade os at sætte vores virksomheder i en endnu mere ufordelagtig position med spildte omkostninger og administrative forsinkelser. Viljen til at strømline lovgivningsrammen bør ses som en pligt og et ufravigeligt løfte. Det glæder mig, at Rådet også har accepteret Europa-Parlamentets opfordring til at beskytte små og mellemstore virksomheder ved at udelukke lægemiddeltilladelser, der er givet af medlemsstater op til 1998, fra anvendelsesområdet. Dette har medført, at små og mellemstore virksomheder ikke har skullet gøre sig yderligere anstrengelser for at overholde gældende lovgivning.

Jiří Maštálka, for GUE/NGL-Gruppen. – (CS) Hr. formand! Jeg vil først gerne takke ordføreren for at have gjort sådan et stort stykke arbejde med denne betænkning og især for den vellykkede indsats eller snarere potentielt vellykkede indsats med at nå frem til et kompromis med Rådet og Kommissionen. Jeg vil også gerne takke Kommissionen for sine bestræbelser på at harmonisere administrationen med hensyn til

godkendelsen af lægemidler og takker også Kommissionen for, at disse bestræbelser vil resultere i et øget sikkerhedsniveau for patienterne.

Det er helt klart vigtigt at harmonisere lovgivningen på europæisk niveau med hensyn til registreringen af lægemidler. Vi har brug for et ensartet sæt administrative regler for alle lægemidler på det indre marked, så vi kan forebygge de negative virkninger heraf på folkesundheden. Jeg er derfor varm tilhænger af forslaget om at sikre, at alle lægemidler på markedet er omfattet af de samme kriterier, også de lægemidler, der er blevet godkendt på et rent nationalt plan. Jeg vil gerne se nærmere på spørgsmålet om rent nationale registreringer. Selv om jeg går ind for ensartede kriterier uden nogen undtagelse, mener jeg ikke, at teksten i det fremsatte ændringsforslag nummer 36 om, at nationale bestemmelser fortsat kan anvendes for lægemidler, der er registreret på et rent nationalt niveau, og som er godkendt inden den 1. januar 1998, bør hindre en harmonisering på europæisk niveau, da den er så vel gennemtænkt og yder tilstrækkelige garantier, såsom kravet om at give Kommissionen meddelelse om beslutningen om fortsat at anvende de nationale bestemmelser eller kravet om, at de europæiske bestemmelser finder anvendelse, hvis et lægemiddel allerede er blevet registreret i en anden medlemsstat.

Hvad angår gennemførelsen af bestemmelsen om en enkelt ansøgning for en eller flere identiske ændringer, mener jeg, at det vil være en lettelse for de store medicinalfirmaer, hvilket helt sikkert er en god ting. Jeg er dog ikke så sikker på, at den positive følge heraf vil være at mindske den administrative byrde i de enkelte medlemsstater. Det er en negativ konsekvens, som vi muligvis vil kunne fjerne i fremtiden. Trods de mindre forbehold, jeg har givet udtryk for her, mener jeg, at den tekst, der er blevet til på baggrund af debatten, er et positivt skridt fremad inden for registreringen af lægemidler, og i betragtning af hvor svært det var at nå frem til dette kompromis, anbefaler jeg som skyggeordfører, at kollegerne fra min politiske gruppe godkender den. Bortset fra det er der også den praktiske begrundelse, at hvis dette direktiv ikke vedtages under førstebehandlingen i år, bliver det op til det tjekkiske formandskab at finde en løsning på disse yderst vanskelige spørgsmål. Vi har derfor mulighed for at gøre det nu.

Formanden. – Jeg vil gerne understrege, at det ikke er formanden, der har været så venlig at give mere taletid, men gruppen. Måske skyldes det den kommende ferie.

Kathy Sinnott, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Der er mange ting, som folk gerne vil vide om lægemidler, inden de indtager dem eller giver dem til deres husdyr, om de er sikre og effektive og kommer fra etisk forsvarlige kilder, og om de påvirker indtagelsen af andre lægemidler. Det bør være i centrum for vores tilladelsesprocedure. Ud fra et forretningsmæssigt synspunkt vil virksomhederne gerne være sikre på, at de har gjort en god investering. Simplificering er ikke ensbetydende med slaphed, men betyder at man holder sig til det væsentlige.

Nu jeg taler om tilladelse, vil jeg gerne gøre Kommissionen opmærksom på, at hexafluorkiselsyre tilsættes det irske drikkevand, selv om der slet ikke foreligger nogen tilladelse. De forskellige irske regeringer har heller ikke forsøgt at indhente nogen tilladelse, selv om det er det mest udbredte lægemiddel i Irland. Hvis vi vil gøre et ordentligt stykke arbejde med tilladelser og ændre tilladelsesproceduren, så den bliver mere effektiv og sikker, må vi sætte en stopper for dette åbenbare proceduremisbrug.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Hr. formand! I de fleste medlemsstater har der ikke været nogen harmonisering med fællesskabsretten på området for markedsføringstilladelser for lægemidler, og der er derfor opstået forskellig praksis i disse stater. Formålet med forslaget er, at alle lægemidler, uanset efter hvilken procedure de har opnået deres markedsføringstilladelse, skal være omfattet af de samme vurderingskriterier med hensyn til den administrative procedure for godkendelsen af ændringer.

Jeg bifalder denne slags initiativer, der sigter mod at forenkle rammen uden at give afkald på de kriterier, der er nødvendige for at beskytte menneskers og dyrs sundhed. Harmonisering er nødvendig især på grund af den sundhedsrisiko, der er forbundet med de forskellige videnskabelige kriterier, som medlemsstaterne anvender, når de skal vurdere ændringer vedrørende lægemidler. Uden en sådan lovgivningsændring vil denne situation hindre den frie bevægelighed for lægemidler, hvilket er til skade for patienterne.

Selve høringerne i forbindelse med udarbejdelsen af direktivændringen har også vist, at mange medlemsstater støtter en harmonisering på området. Den administrative byrde og de logistiske vanskeligheder er dog et fælles problem, som vi må løse. Vi må derfor understrege, at forbedringerne af systemet først og fremmest vil komme patienterne til gode på lang sigt, eftersom der vil være en bedre anvendelse af lægemidler og også en bedre anvendelse af de ressourcer, som de relevante myndigheder mobiliserer for at beskytte folkesundheden.

Til trods for det går jeg ind for forsigtighed i lyset af de skjulte omkostninger, som det vil få for medlemsstaterne. Der bør også med omhu sikres en hensigtsmæssig tidsplan for den praktiske gennemførelse. Man kan ikke kræve af medlemsstaterne, at de ændrer deres interne love for at opfylde denne bestemmelse. De skal i stedet støttes, så det sikres, at de med alt for korte gennemførelsesperioder ikke får pålagt store udgifter.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Hr. formand! Jeg vil gerne takke min kollega fru Grossetête for hendes fremragende betænkning. Det er vigtigt at ændre lovgivningen om markedsføringstilladelser, for det vil mindske den administrative byrde, der er forbundet med behandlingen af dem. Samtidig vil det også gøre det muligt at anvende ressourcerne på områder, der er vigtige for lægemidlernes sikkerhed og folkesundheden, hvilket også er til fordel for de patienter, der har brug for medicinsk behandling. Det vigtigste kriterium er trods alt, at det i sidste ende skal være i patientens interesse.

Jeg går ind for et system, hvor de samme regler gælder både nationalt og for de tilladelser, der udstedes efter EU-procedurer. I øjeblikket er bestemmelserne om udstedelse af markedsføringstilladelser harmoniseret uanset den udstedelsesprocedure, der er anvendt, men det har ikke været tilfældet med ændringer af markedsføringstilladelser. De forskellige medlemsstater har derfor forventet delvist forskellige regler bl.a. med hensyn til klassificeringen af ansøgninger om ændringer og i forbindelse med processen for vurderingen af dem. Det er vigtigt for medicinalindustrien, at den stadig i fremtiden vil kunne indgive en separat, fuldstændig ansøgning om markedsføringstilladelse for et lægemiddel, der allerede er godkendt, men under et andet navn og med et andet produktresumé. Det er nødvendigt i de situationer, hvor der ansøges om en markedsføringstilladelse for lægemidler til et nyt formål, og muligheden for at anvende et nyt navn er også enklere for patienten end anvendelsen af det samme navn, hvis lægemidlet bruges til vidt forskellige formål. Jeg støtter derfor ændringsforslag 4 og 18, som behandler dette.

Eftersom medicinalfirmaerne ofte forsyner hele EU med lægemidler, er det vigtigt, at de administrative procedurer i de forskellige lande harmoniseres. Enhver anden tilgang vil ikke bare lægge en stor administrativ byrde på industrien, men også ofte give logistiske problemer. Jeg håber, at Parlamentet støtter fru Grossetêtes betænkning ved afstemningen i morgen, og at medlemsstaterne senere på året også vil støtte Parlamentets holdninger, så ændringen af lovgivningen om markedsføringstilladelser kan afsluttes inden udgangen af dette år.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Hr. formand! Det vil være gavnligt for patienterne at indføre ensartede kriterier for godkendelsen og den administrative forvaltning af alle slags ændringer af markedsføringstilladelser for lægemidler, da patienterne på lang sigt vil få adgang til bedre og mere sikre produkter.

I betragtning af at kun 20 % af de human- og veterinærmedicinske lægemidler godkendes via fællesskabsprocedurer, vil denne revision af direktivet få betydelige konsekvenser for medicinalindustrien i EU. Ændringer af produktionsprocessen, emballagen eller producentens adresse skal revideres og forenkles for at sikre den bedst mulige beskyttelse af folkesundheden. Vi har brug for at skabe en enkel og fleksibel lovgivningsramme, så alle lægemidler, uanset efter hvilken procedure de har opnået deres markedsføringstilladelse, underkastes de samme evaluerings- og godkendelseskriterier.

Denne foranstaltning vil sikre den frie bevægelighed for lægemidler i EU ved at gå bort fra den kontrol, der skulle sikre importerede lægemidlers kvalitet, og vil medvirke til at fuldføre det indre marked og gøre det mere effektivt. Det vil fremskynde forbrugernes og medicinalindustriens adgang til de seneste lægemidler og samtidig udligne uoverensstemmelserne mellem de nationale bestemmelser og skabe et harmoniseret system.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg håber ikke, det har at gøre med forfalskede lægemidler. Kan jeg få forlænget min tildelte taletid en smule?

Formanden. – Da der ikke er andre repræsentanter for Deres gruppe, tror jeg, at De kan tale i meget lang tid! Jeg ved ikke med de andre, der står på listen, men De står helt sikkert på listen.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg skal nok undlade at tale i alt for lang tid, men jeg kommer nok til at overskride min tildelte taletid.

Jeg vil gerne sige til kommissæren, at det er et helt klart faktum, at det nuværende godkendelsessystem for ændringer af markedsføringstilladelser for lægemidler er utilfredsstillende og i mange tilfælde modarbejder både medicinalindustriens og ikke mindst patienternes egne interesser. Det er derfor vigtigt at foretage revisionen.

I den forbindelse er Kommissionens forslag og fru Grossetêtes betænkning i overvejende grad fornuftige og retfærdige og fortjener vores tilslutning. Jeg vil dog gerne give udtryk for mine forbehold med hensyn til det følgende punkt, der vedrører udvidelsen af markedsføringstilladelser.

Så vidt jeg har forstået, er både Kommissionen og ordføreren enige om, at det bør være muligt at ændre navnet på et godkendt lægemiddel, hvis det viser sig, at det kan anvendes i forbindelse med en anden patologi. Hvis Kommissionens forslag vedtages, ville f.eks. lægemidlet aspirin, hvis aktive stof er salicylsyre, kunne markedsføres under en række forskellige navne, selv om den kemiske bestanddel er præcist den samme, nemlig salicylsyre. En patient ville derfor kunne komme til at indtage tre forskellige tabletter, der alle ser forskellige ud og har forskellige navne, for tre forskellige patologier, mens tabletterne i virkeligheden alle tre er fuldstændigt ens, hvad angår deres kemiske sammensætning. Patienten ville faktisk tage tre aspirintabletter.

Der er efter min opfattelse misvisende og forvirrende for patienten og lægen og øger risikoen for overdosering og farlige bivirkninger. Jeg opfordrer derfor både Kommissionen og ordføreren om at overveje dette punkt nærmere.

Eftersom jeg endnu har et par sekunder, vil jeg gerne sige, at jeg med hensyn til spørgsmålet om forfalskede lægemidler er fuldstændig enig med kommissæren i, at det er en strafbar handling, og at det sætter patienternes liv på spil. Men jeg kan ikke se, hvorfor sagen trækker i langdrag. Så vidt jeg kan se, er det en ligefrem sag. Disse lægemidler, som fremstilles af registrerede medicinalfirmaer, sælges på recept af registrerede apoteker. Hvis vi ikke kan nå til bunds i denne sag og finde ud af, om nogle af disse lægemidler fremstilles ulovligt, ved jeg ikke, hvad vi kan gøre i EU. Jeg ville have troet, at det mere var en sag for politiet end et spørgsmål om at ændre lovgivningen. Vi bør hurtigst muligt nå til bunds i denne sag.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Hr. formand! Jeg vil gerne tillade mig at anlægge et overordnet perspektiv, for hidtil har EU-harmonisering af lægemiddellovgivning kun betydet, at reglerne i Danmark er blevet svækket, og medicinsalget er steget. Med det nye forslag om markedsføringstilladelser for medicin rækker man medicinalindustrien en hånd. Det bliver generelt lettere at lave små ændringer i medicin og udsende dem under samme navn, som den forrige taler nævnte, og samtidig bliver det lettere at ændre navnet på et produkt, hvis det skal sælges som præparat til en anden lidelse. Man må frygte, at disse ændringer kan føre til, at det bliver sværere at overskue som forbruger og vil give medicinalindustrien lettere spil. Og der er man nødt til at se på, at sammenhæng mellem lettere adgang til godkendelse af medicin og en forøget risiko for forbrugerne desværre ofte er direkte proportional. Jeg mener ikke, at vi skal lægge industrien unødvendig administrative hindringer i vejen, men vi skal heller ikke acceptere at slække tøjlerner, når menneskers helbred eller dyrs helbred står på spil, for at lette indtjeningen i medicinalindustrien. Så går man simpelthen forkert i byen. Dette direktiv er, hvis vi skal se det i den større sammenhæng, en del af industriens indsats for at forbedre indtjeningen i forhold til USA. Lad os nu ikke være naive. Og man skal ikke lade sig vildlede af smukke, men tomme hensigtserklæringer i forhold til patienter og forbrugere.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Det foreslåede direktiv, der i høj grad vil forenkle indførelsen af human- og veterinærmedicinske lægemidler på det europæiske marked, er en rigtig god nyhed for patienterne og også for den europæiske medicinalindustri. De teknologiske fremskridt gør det muligt næsten konstant at forbedre de lægemidler, der allerede er blevet godkendt. Hver eneste ændring skal dog gennem en godkendelsesprocedure, eftersom det vedrører sundheden og sikkerheden. Mens registreringen på det rent nationale niveau er omfattet af de samme lovkrav som registreringen efter fællesskabsprocedurerne, er lovkravene vedrørende ændringer i registreringen dog ikke blevet harmoniseret. Denne situation resulterer i en unødvendig administrativ byrde og skaber ingen merværdi. En enkelt deklaration vil være nok for hele det indre marked.

Jeg glæder mig derfor meget over Kommissionens forslag og roser ordføreren for hendes betænkning, der har forbedret forslaget og gjort det mere præcist. Med de foreslåede ændringer vil den administrative byrde, der er forbundet med indførelsen af denne slags nye produkter på markedet, blive lettet. De medicinalfirmaer, der opererer på internationalt plan, vil bedre kunne samarbejde, og resultatet vil være hurtigere adgang til de nyeste lægemidler for alle, særligt for dem, der har mest brug for det.

Europa står dog over for en meget farlig udvikling med udbredelsen af forfalskede lægemidler. Det er ikke længere kun et problem i Afrika eller Asien. Også i Europa køber folk ofte lægemidler over nettet eller fra andre steder end apoteker. Det er derfor, det er så vigtigt at sikre en høj standard for indførelsen af lægemidler på markedet, hvilket på en gang vil gøre det muligt at spore produkterne tilbage til producenten og kontrollere, om de overhovedet er blevet registreret. Alle lægemidler må nødvendigvis stregkodes og pakkes, så selv den almindelige borger kan se på emballagen, om der er tale om et sikkert eller forfalsket lægemiddel i de tilfælde,

hvor lægemidlet er blevet købt et andet sted end på et apotek. Efter min opfattelse har medlemsstaterne tid nok til i disse to år at forberede indførelsen af direktivet.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil først gerne rose fru Grossetêtes arbejde og de kolleger, der har arbejdet med denne betænkning. Det er et yderst vigtigt emne, da det drejer sig om vores helbred. Denne betænkning er et stort skridt i retning af harmoniseringen af det indre marked, men også inden for forbrugerbeskyttelse, særligt for de ældre.

Som hr. Verheugen sagde, lever befolkningen i længere tid, hvilket naturligvis glæder os, men det er et emne, der vil få større betydning. Når dette direktiv er gennemført, vil oplysningerne på et lægemiddel være ens i alle medlemsstater, hvilket giver klarhed og gennemsigtighed for de europæiske brugere, hvad enten de er patienter, dyrlæger eller landbrugere.

På samme måde vil betænkningen med gennemførelsen af en enkel procedure for ansøgningen om tilladelser i høj grad medvirke til at forenkle de nuværende procedurer på det administrative og tekniske plan.

Det vil f.eks. ikke længere være nødvendigt at indgive 27 ansøgninger i medlemsstaterne. Det vil være nok med en enkelt ansøgning til Det Europæiske Lægemiddelfagentur. Denne betænkning markerer endnu et skridt hen imod en europæisk integration.

Thomas Ulmer (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne lykønske fru Grossetête med hendes udkast til betænkning om ændringer af betingelserne i markedsføringstilladelser for lægemidler.

Jeg må komme med to korte bemærkninger til det, der er blevet sagt af de foregående talere. Efter min mening gør nye lægemidler det muligt at behandle og helbrede sundhedsproblemer, og risikoen er proportional. Desuden eksisterer der f.eks. i Forbundsrepublikken Tyskland allerede aktive stoffer i mange dispenseringsformer og under mange navne, uden at der er nogen forøget risiko. Hovedformålet med denne forordning er dog en forenkling af ændringer, dvs. en delvis udvidelse eller ændring i et lægemiddels dispenseringsform. Den nuværende praksis er overordentlig besværlig og medfører en hel del bureaukrati for virksomhederne, og de relevante myndigheder er beskæftiget med forholdsvis ineffektive foranstaltninger. Derfor skaber ændringsforslaget en sjælden win-win-situation.

Betænkningen øger sikkerheden og pålideligheden markant på det indre marked. Herudover er der takket være udvalgets arbejde blevet taget hensyn til en lang række andre interesser, som yderligere fremskynder eller forenkler proceduren. Der er f.eks. blevet taget tilstrækkeligt hensyn til spørgsmålet om nationale tilladelser, så dobbeltarbejde kan undgås.

Der er også blevet taget behørigt hensyn til Tysklands og de tyske medicinalfirmaers interesser. Udkastet er tilpasset omnibusforslaget EU/2008/0032. Udvidelsen af markedsføringstilladelser under andre navne er blevet markant forenklet. Det er blevet gjort lettere at supplere eller udvide et lægemiddels egenskaber.

Jeg er lige så tilfreds med og glad for Grossetête-betænkningen i dag, som jeg var kritisk over for Jørgensen-betænkningen i går aften. Grossetête-betænkningen går den rigtige vej mod Lissabonprocessens målsætning om det mest effektive og videnbaserede område i verden. Jeg støtter denne betænkning.

Formanden. – En undskyldning. Der hersker en vis forvirring i Sekretariatet, fordi min liste ikke er den samme som den, der er fremlagt. Så længe jeg sidder som formand for mødet, følger jeg min liste. Hvis Sekretariatet tager min plads, kan det følge sin liste.

Så hr. Buşoi får ordet efter fru Grabowska.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne lægge ud med at rose ordføreren, eftersom denne betænkning ud fra et teknisk synspunkt vil øge sikkerheden for de patienter og EU-borgere, der har brug for at indtage medicin. Det er godt, at vi udligner forskellen mellem udstedelsen af markedsføringstilladelser for lægemidler og proceduren for ændringen af denne beslutning.

Jeg vil også gerne henvise til kommissær Verheugens ord og glæder mig over nyheden om, at vi får nye fælles forordninger om bekæmpelsen af forfalskninger og den ulovlige markedsføring af lægemidler. De har erklæret, at De gør alt for at forhindre, at forfalskede lægemidler indgår i det legale distributionsnetværk. Mit spørgsmål er, hvad vil der ske uden for det lovlige distributionsnetværk? Tager de nye forordninger også højde for det, eller vil medicinalindustrien bare få et rap over fingrene? Mit sidste spørgsmål er følgende: Agter De at indarbejde en løsning for mere lægemiddelinformation til borgerne i de nye forordninger?

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Hr. formand! Det er min stærke overbevisning, at dette direktivforslag markerer et stort fremskridt med hensyn til at fremskynde adgangen til lægemidler. Jeg vil også gerne rose Kommissionen, kommissær Verheugen og ordføreren for initiativet. Eftersom den frie bevægelighed for varer er et af de grundlæggende principper i det indre marked, er det fuldkommen logisk for mig, at dette princip også bør gælde lægemidler.

I øjeblikket er det indre markeds funktion blevet forvredet på grund af de komplekse og varierede administrative tilladelsesprocedurer for ændringer af lægemidler, der allerede er i omsætning. Denne situation påvirker naturligvis medicinalindustrien og myndighederne, men det er patienterne, der i første omgang berøres, for disse komplekse procedurer forhindrer dem i at drage fordel af bedre lægemidler. Jeg går derfor fuldstændig ind for Kommissionens forslag om at harmonisere tilladelsesprocedurerne for ændringer af lægemidler, uanset den oprindelige tilladelsesprocedure, da denne forenkling vil strømline hele systemet og ikke mindst sikre en øget beskyttelse af folkesundheden.

Jeg støtter også den idé, som ordføreren, fru Grossetête, fremlagde, om behovet for en enkelt tilladelsesprocedure for ændringer, hvilket vil få større gennemslagskraft. Hvad angår den sidste bemærkning vedrørende Kommissionens forslag om at beholde et lægemiddels oprindelige navn i tilfælde af en udvidelse af markedsføringstilladelsen, går jeg ind for at beholde det oprindelige navn, eftersom hyppige ændringer af et lægemiddels navn kan forvirre patienterne, som under alle omstændigheder skal se en læge, før de modtager behandling, og lægen vil være bekendt med lægemidlets nye terapeutiske indikation.

Amalia Sartori (PPE-DE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg er meget tilfreds med dette direktiv. Det vil sikre, at reglerne om ændringer gøres klarere, enklere, mere fleksible og helt igennem harmoniserede. Tillykke, fru Grossetête.

Det glæder mig også at høre fra Kommissionen, at der delvis som følge af flere af Parlamentets beslutninger, herunder en fremsat af mig selv, fru Grossetête, fru Gutiérrez-Cortines og hr. Ulmer, kommer et direktiv, der sigter mod at bekæmpe forfalskning. Det vil kræve, at producenter og importører af aktive stoffer erhverver et certifikat for god fremstillingsmæssig praksis, der udstedes af de europæiske myndigheder efter en obligatorisk inspektion af produktionsstederne. Ved at sikre produktets sporbarhed med hensyn til land, virksomhed og produktionssted vil denne foranstaltning forhindre, at produkter med oprindelse uden for Fællesskabet får en ny etikettering og emballage.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Hr. formand! Jeg bifalder fru Grossetêtes betænkning, der har til hensigt at forenkle og forbedre systemet for de lovkrav, der gælder ændringer af markedsføringstilladelser for lægemidler. Den oprindelige ordning for administrationen af ændringer er ineffektiv og utilfredsstillende i lyset af ny videnskabelig viden og teknologisk udvikling. Proceduren for udstedelsen af tilladelser er yderst forskellig på det nationale niveau blandt EU's medlemsstater. Der er forskelle mellem procedurerne for revision af lægemidler, tidsfristen for gennemførelsen af ændringer og også kravene for indgivelsen af dokumenter.

Jeg er overbevist om, at harmoniseringen af disse aspekter i høj grad vil medvirke til at øge beskyttelsen af folkesundheden. Et mere effektivt system vil også have en positiv indvirkning på hele medicinalindustrien. Jeg støtter ordføreren og de forbedringer, hun har foreslået. Jeg er enig i synspunktet om, at alle lægemidler, uanset hvilken procedure de er godkendt efter, skal omfattes af de samme kriterier for evaluering og godkendelse. En ny og forbedret reguleringsordning vil være fordelagtig for alle patienter, for godkendelsesorganerne og også for medicinalindustrien.

Dagmar Roth-Behrendt (PSE). – (DE) Hr. formand! Jeg har et par yderligere spørgsmål til kommissær Verheugen. Er De enig i, at en intakt emballage eller stregkode på en emballage ikke er til hinder for yderligere handelsformer, og at en stregkode tværtimod med et vist mål af intelligens kan påføres et andet produkt eller indlægssedlen i en ny emballage? Er De enig i, at et vist mål af intelligens og den fleksibilitet, der forventes af alle europæere, også kan forventes af dem, der indgår i handelen og distributionen af lægemidler i EU?

Jeg har et sidste spørgsmål. Vi kommer i stigende grad til at opleve problemer med aktive stoffer, der kommer ind i EU fra tredjelande. Har De planer om at skabe incitamenter for at sikre, at der igen fremstilles flere aktive stoffer i EU, og at lægemiddelproducenter skaffer disse stoffer inden for EU i stedet for fra lande, hvor vi ikke kan kontrollere deres sikkerhed?

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at lykønske fru Grossetête. Jeg vil også gerne takke kommissæren for sin tale, navnlig aspektet om piratkopiering og forfalskning.

En stigning på 300 % sidste år er ikke ubetydeligt, og det truer også de europæiske borgeres sundhed. Vi må dog også tænke på, hvor piratkopieringen kommer fra, kilden til den. Vi kan i den henseende bemærke, at 80 % af forfalskede produkter kommer fra internethandel, og kun 20 % kommer fra egentlig smugling. Det må være vores udgangspunkt.

Med hensyn til smuglervarer må vi mobilisere vores toldmyndigheder, vi må anvende ny teknologi, og vi må også i langt højere grad se nærmere på og grundigt undersøge, hvordan vi kan sikre sikkerheden i tilfælde af blisterpakninger. Vi må selvfølgelig også sørge for, at der er sikre netapoteker, og at borgerne ved, hvilke apoteker er sikre.

Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på nye principper. Vi har brug for en sammenhængende tilgang efter princippet: "Kend din leverandør, kend din kunde".

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! I mange europæiske lande er proceduren for tilladelse af lægemidler klar og endog velreguleret fra et officielt synspunkt. Jeg vil dog gerne henlede Deres opmærksomhed på nogle tilladelsesprocedurer, der er for hurtige, og som derfor er årsag til mange dødsfald som følge af medicinoverdosering, lægemidler, der indtages på ad hoc-basis, eller lægemidler, der kan forårsage bivirkninger, som ikke tidligere er blevet tilstrækkeligt undersøgt.

Jeg tror, at nye lægemidler og forbedrede lægemidler med mirakuløse egenskaber alt for let kan markedsføres, men de trækkes så tilbage i løbet af meget kort tid. Hvem er ansvarlig for deres kvalitet og de bivirkninger, som de forårsager? Vi bifalder dette initiativ med at indføre en harmoniseringsprocedure på markedet, hvilket er fuldt ud accepteret i Europa. Nye lægemidler bør dog omfattes og indgå i en analyse, der foretages af et internationalt ekspertudvalg.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg takker Dem for muligheden for at drøfte det fremragende arbejde, som ordføreren fru Grossetête har udført, og dette direktivforslag, der sigter mod at udvide EU-lovgivningen til alle typer markedsføringstilladelser for lægemidler.

Dette er et positivt direktiv, der varmt modtages for dets målsætninger om at beskytte folkesundheden og mindske bureaukratiet. Forslaget til direktiv er af juridisk karakter og indfører simple ændringer til retsgrundlaget for bestemmelserne om ændringer, såsom indførelsen af en ny terapeutisk indikation eller en ny administrationsmåde for humanmedicinske lægemidler eller veterinærlægemidler, som allerede er bragt i omsætning.

Det er blevet nødvendigt, hvis ikke afgørende, at harmonisere på dette område, for uden en fælles europæisk retsramme vil ændringer af nationale tilladelser fortsat være underkastet de nationale lovgivninger, som varierer fra medlemsstat til medlemsstat, sådan som det i øjeblikket er tilfældet.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Jeg vil også gerne rose ordføreren og komme med to bemærkninger til kommissæren. For det første hvad angår handelen med forfalskede lægemidler, var vi overraskede over at høre, at nogle af dem fremstilles i to lande i EU for derefter at blive solgt gennem et tredje europæisk land, nemlig Schweiz. Det bør De se nærmere på, hr. kommissær.

Min anden bemærkning vedrører den industri, der fremstiller medicinråstoffer, og som for 20 år siden måske var en blomstrende branche, men som nu lider en langsom død. Årsagen er for det første de høje omkostninger og dernæst den beskyttelse af produktudvikling, som vi alle er enige om, men som betyder, at europæiske virksomheder ikke kan fremstille medicinråstoffer, der falder ind under reglerne om beskyttelse af produktudvikling. Resultatet er, at forskningscentrene er flyttet til Kina og Indien. Der er visse politikker, som De kan tage i brug for at få dem tilbage til EU.

Günter Verheugen, næstformand i Kommissionen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Debatten har bekræftet den brede enighed om forordningerne om ændringer, og jeg skal derfor ikke diskutere dem yderligere. Vi bør nu gennemføre dem, som de er, og sikre, at vi gør det så effektivt som muligt. Herudover tror jeg, at det generelt er vigtigere at drøfte de andre spørgsmål, der er blevet rejst her.

Lad mig slå et par meget grundlæggende ting fast. Det er naturligvis ikke mit job at forklare Dem de tekniske regler, men at fortælle Dem, hvorfor vi gør nogle ting, og hvorfor vi ikke gør andre ting.

Der er en modsætning i vores samfund mellem kravene fra sundhedsplejesektoren på den ene side og fra patienterne på den anden side. Det er helt tydeligt. De forslag, vi i fremtiden vil beskæftige os med, befinder sig i dette modsætningsforhold. Medlemsstaternes sundhedsbureaukratier er ikke interesserede i oplyste patienter. Oplyste patienter betyder mere arbejde og en øget indsats. Dem, der er der for dem, er tvunget til

at give dem oplysninger og besvare spørgsmål, såsom hvorfor får jeg den her medicin, hvorfor får jeg ikke den der medicin? Hvorfor skal jeg modtage den her behandling, og hvorfor skal jeg ikke have den der behandling? De har som mennesker ret til at få det at vide.

Et urokeligt princip for mig er følgende. I et demokratisk samfund bør det ikke være tilfældet, at dem, der ønsker at formidle oplysninger, skal retfærdiggøre sig selv, og dem, der ikke ønsker at formidle oplysninger, ikke skal gøre det. Det er bureaukraterne i medlemsstaternes sundhedsplejesektor, der må forklare, hvorfor de ikke vil have oplyste patienter. Jeg bør ikke skulle forklare, hvorfor jeg ønsker oplyste patienter.

For at gøre det helt klart vil der på dette punkt være en ophedet, livlig og kontroversiel debat, og jeg håber, at Europa-Parlamentet vil støtte Kommissionen og mig i denne debat. Spørgsmålet er trods alt temmelig fundamentalt og vedrører ikke bare folkesundheden, men også den sociale politik. Det er også et spørgsmål om, hvad borgernes frie adgang til sundhedsplejen betyder for os.

Med hensyn til det andet spørgsmål om forfalskning er jeg enig med alle dem, der har sagt, at det er en strafbar handling. Forfalskning inden for den ulovlige distributionskæde er en opgave for politiet. En ulovlighed er en ulovlighed, det kan vi ikke gøre så meget mere ved. Jeg tror dog i sidste ende, at de forslag vi kan fremsætte praktisk talt vil gøre det umuligt at indføre forfalskede lægemidler i den lovlige distributionskæde. Det er, hvad vi kan gøre.

Fru Roth-Behrendt har fuldstændig ret. Efter min mening er det virkelig uforskimmet at formode, at det i virkeligheden handler om at stille hindringer i vejen for alle former for distribution af farmaceutiske produkter af konkurrencemæssige årsager. Det er jeg revnende ligeglad med. Parallelhandel er en lovlig aktivitet i EU. Det er blevet entydigt bekræftet af Den Europæiske Domstol. Jeg har absolut ikke tænkt mig at beskæftige mig med parallelhandelen, men det, jeg kan sige, er, at alle de berørte parter i distributionen af lægemidler skal være underkastet de samme strenge sikkerhedskrav. Jeg kan ikke se, hvorfor nogle skulle fritages fra sikkerhedskravene, bare fordi de i en medlemsstat køber et lægemiddel billigt, som sælges til en højere pris i en anden medlemsstat, bringer det tilbage i det dyrere land og sælger det dér til en høj pris. Det kan jeg ikke forstå.

Dem af jer, der har en vis indsigt i fødevarerlovgivning, vil som jeg allerede have stillet sig selv spørgsmålet om, hvorfor det er absolut forbudt i Europa at åbne en pakke spaghetti undervejs fra producenten til forbrugeren, det er virkelig absolut forbudt, mens det undervejs fra producenten til forbrugeren er tilladt at åbne lægemidler, der kan være dødelige, hvis de indtages forkert.

Det er værd at overveje, hvorfor denne forbløffende forskel eksisterer, hvorfor det f.eks. er forbudt i tilfældet med spaghetti, men tilladt i tilfældet med vitale lægemidler. Jeg finder det svært at forstå.

Vi må finde frem til løsninger, der giver alle parter mulighed for at fortsætte deres virksomhed, præcist sådan som fru Roth-Behrendt har sagt. Vi må være lidt kreative, bruge vores hjerner og tænke lidt over det, men sikkerhedskravene gælder alle uden undtagelse!

Jeg tror, at jeg har besvaret Deres spørgsmål og også givet Dem en smagsprøve på den kommende livlige debat. Forslagene bliver fremlagt om nogle få uger, og jeg kan i den forbindelse kun sige, at vi igen vil mødes i denne forsamling for at drøfte denne sag yderligere.

Françoise Grossetête, ordfører. – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne først takke mine kolleger, der har talt til fordel for den betænkning, jeg har fremlagt. Til dem, der desværre ikke længere er her, men som gav udtryk for en vis bekymring, vil jeg gerne minde om, at der her virkelig er tale om en forbedring, harmonisering og forenkling af procedurerne. Forenklingen af procedurerne er dog ikke ensbetydende med lavere kvalitet eller færre kontroller. Det betyder færre omkostninger for industrien, ikke mindst for SMV'erne, hvilket er vigtigt. Færre omkostninger og tidsbesparelse, med andre ord vil de europæiske patienter endelig få hurtigere adgang til lægemidler. Desuden håber jeg oprigtigt, at vi kan afslutte spørgsmålet under førstebehandlingen. Vi har gjort vores bedste, så der kan opnås enighed, og jeg vil naturligvis endnu engang gerne takke Kommissionen og Rådet for deres hjælp.

Med hensyn til forfalskning, hr. Verheugen, glædede det os at høre Deres oplysninger om den tekst, som De vil fremlægge for os i nær fremtid, håber jeg, eftersom De er klar over, at vi er ivrige efter at se den. Forfalskning er, som mine kolleger har sagt, en forbrydelse, og vi kan ikke bare se til, når det kommer til forbrydelser. Vi ved, at langt de fleste lægemidler, der sælges over nettet, er forfalskede lægemidler, som derfor er farlige for borgernes sundhed.

Altså, De talte om aktive stoffer og den kontrol, vi må foretage af aktive stoffer, også når de fremstilles i tredjelande og ikke i EU. Ja, det er væsentligt. Vi skal nok hjælpe Dem med det, for vi skal til at beskæftige os med sporbarhed, straffen for lovovertrædere og sikkerhed i distributionskæden. Det er vigtigt, at patienterne kan nære 100 % tillid til de lægemidler, de får ordineret. Det må ikke være muligt at åbne eller ompakke disse lægemidler.

Det er, hvad jeg ville sige på vegne af alle mine kolleger. Hr. Verheugen, De skal vide, at De, når De forlader Parlamentet her i dag, vil have dets fulde opbakning, og det er vigtigt at overbevise kommissærkollegiet om, at vi ikke må spilde mere tid, men endelig få gjort noget ved forfalskningen af lægemidler.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag den 22. oktober 2008.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) EU har brug for klare og stringente forordninger med hensyn til betingelserne for lanceringen af lægemidler på markedet og også for alle lægemidler generelt. Jeg vil gerne illustrere dette behov ved at henvise til en sag, der for nylig fandt sted i Rumænien. I september døde en kvinde efter en operation, hvor der blev brugt ikkesteriliseret kirurgisk tråd importeret fra Kina. Andre patienter har fået komplikationer, som har bragt deres liv i fare.

Det rumænske sundhedsministeriums undersøgelsesudvalg har med sikkerhed erkendt, at den pågældende kirurgiske tråd ikke bærer CE-mærket. Loven om evalueringen af et produkts overholdelse af reglerne viser helt klart, at skylden hovedsageligt ligger hos det pågældende ministerium, men klarere regler og øget gennemsigtighed kunne have forhindret denne situation.

Marian Zlotea (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Selv om lægemidler fra Det Europæiske Fællesskab konstant reguleres af de nationale regeringer og Fællesskabet gennem hele deres eksistens, har forskellene mellem Kommissionens forordninger og medlemsstaternes bestemmelser negative konsekvenser fra et offentligt sundhedsmæssigt og administrativt synspunkt og også med hensyn til den generelle funktion af det indre marked for medicin.

Hensigten med denne betænkning er at sikre, at alle de lægemidler, der bringes på markedet i Fællesskabet, også dem, der er godkendt på nationalt niveau, er omfattet af de samme administrative kriterier for godkendelse og ændringer, uanset hvilken procedure disse lægemidler blev godkendt efter. Forslaget forenkler medlemsstaternes administrative procedurer og letter harmoniseringen af kravene om evaluering og kontrol for alle lægemidler.

Vedtagelsen af denne betænkning vil beskytte langt flere forbrugere, som direkte vil kunne drage fordel af en øget effektivitet, konsolideret administration og klarhed og gennemsigtighed. Det er resultatet af gennemførelsen af en forenklet og standardiseret reguleringsordning, der støtter markedsføringstilladelser for lægemidler i Europa.

3. Beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med timeshare (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0195/2008) af Toine Manders for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timeshare, varige ferieprodukter, videresalg og bytte (KOM(2007)0303 – C6-0159/2007 – 2007/0113(COD)).

Toine Manders, ordfører. – (NL) Hr. formand! Jeg vil som altid starte med at takke alle dem, der er involveret, kommissær Kuneva, skyggeordførerne og også de tre formænd for Rådet, for vi begyndte på denne betænkning i 2007 under det portugisiske formandskab. Derpå fulgte det slovenske formandskab, og endelig fandt vi frem til et kompromis med hjælp fra det franske formandskab. Det er uheldigt, at statssekretær Luc Chatel ikke er til stede, for det er naturligvis dejligt at opleve, at vi har nået et kompromis og vel at mærke under førstebehandlingen.

I 1994 blev der vedtaget et timesharedirektiv, som har givet sektoren et grundigt eftersyn. Det store problem var dog, at medlemsstaterne gennemførte direktivet på forskellig vis. Det var et sammensurium af lovgivninger og tilpasninger, der bevidst eller ubevidst var forskellige i de forskellige lande, og som fremkaldte tvivl hos forbrugerne, når de overvejede at købe timeshare-ejendomme i udlandet.

Vi drøfter nu et nyt direktiv til bunds. Vi har i nogen grad udvidet anvendelsesområdet, for i direktivet fra 1994 var en række produkter ikke tilstrækkelig eller slet ikke defineret, såsom varige ferieprodukter eller bytte, for blot at nævne et par stykker. Vi har efter min opfattelse formået at forbedre direktivet markant på dette punkt, og både industrien og forbrugerne er begejstrede over resultatet. Jeg håber, at det også gælder os som politikere. Vi har haft et meget tæt samarbejde med vores kolleger i de forskellige grupper, og vi har opnået et attraktivt resultat.

Der er f.eks. et forbud mod forskudsbetaling, for det har vist sig at være frustrerende for mange forbrugere. Når de først havde betalt, var det umuligt at få de 1 000 EUR eller 1 500 EUR tilbage, som de havde betalt forud.

En fortrydelsesfrist på 14 dage er efter min mening også et meget vigtigt punkt.

Herefter, og det er jeg personligt meget tilfreds med, vil der være en tjekliste, et standardoplysningsskema, der indeholder en detaljeret beskrivelse af ejendommen, og som også oplyser om, at man kan bringe aftalen til ophør med 14 dages ubetinget garanti.

Der er også frivillige adfærdskodekser for sektoren, et kendemærke eller kvalitetsmærke, og Kommissionen har også lovet at overvåge dette. Det er sød musik i mine ører, for det er efter min mening prisværdigt, at Kommissionen har lovet at overvåge disse adfærdskodekser. Jeg er særlig tilfreds med, at Kommissionen har lovet at føre kontrol med medlemsstaternes overholdelse af forordningens bestemmelser under trepartsproceduren.

Det vil i nogle tilfælde blive lettere for forbrugeren at indbringe en sag for en national domstol. Det ærgrer mig, at domsmyndigheden, oprettelsen af en kompetent domstol, ikke udtrykkeligt nævnes i dette direktiv. Det er beklageligt, men i et kompromis må man nogle gange fortynde indholdet. Det er f.eks. også beklageligt, at en aftale stadig er gældende efter et år, hvis ikke der tilvejebringes vigtige oplysninger.

Det er alt sammen muligt i et kompromis. I det store og hele er der gjort kolossale fremskridt i forhold til både forbrugeren og sektoren, især hvad angår mest mulig harmonisering. Det vil under alle omstændigheder blive lettere i en række tilfælde at indbringe en sag for en domstol i ens egen medlemsstat. For sektoren vil det blive meget lettere at handle på tværs af grænserne.

Det, vi her står med, er efter min opfattelse et godt resultat, et resultat, som vi som Parlament og sammen med Kommissionen og Rådet kan være stolte af.

Meglena Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Lad mig indledningsvis takke ordføreren, hr. Manders, og skyggeordførerne, navnlig hr. Harbour og fru McCarthy, for deres politiske engagement og støtte og medarbejderne i IMCO-sekretariatet og GD SANCO for deres yderst tætte samarbejde. Det vil forhåbentlig gøre det muligt at afslutte spørgsmålet under førstebehandlingen. Jeg sætter virkelig pris på Deres kolossale indsats, og jeg er taknemmelig over, at vi endelig er nået til enighed. Jeg vil derfor også gerne takke det franske formandskab.

Dette forslag vil have væsentlige forbedringer til følge for forbrugerne på markedet for timeshare og lignende ferieprodukter. Der er helt klart et presserende behov for at revidere de gældende regler for timeshare. Forbrugerne bliver den tabende part, når de køber produkter, der økonomisk set ligner timeshare, men som ikke er omfattet af definitionen i det nuværende direktiv. Jeg taler her om produkter som ferieklubber med rabatter, hvor forbrugerne ofte må punge ud med et betydeligt beløb fra 6 000 EUR til 20 000 EUR for indmeldelsen i en klub, som kun giver dem ret til rabatter ved fremtidige ferier. Jeg henviser også til videresalg og bytte af timeshare, som i øjeblikket ikke er reguleret.

Jeg er fuldstændig overbevist om, at vi bør gøre en indsats med databasesiden for klager, og det fremgår af klagerne, at forbrugerne støder på betydelig flere problemer med disse uregulerede produkter, især med ferieklubber med rabatter, end med timeshare. Der er derfor et presserende behov for at anvende lignende regler på disse produkter for at sikre, at feriemarkedet bliver mere retfærdigt.

Forslaget, der skal til afstemning i dag, udfylder smuthullerne i den nuværende lovgivning ved at udvide direktivets anvendelsesområde til foruden timeshare også at omfatte varige ferieprodukter, videresalg og bytte af timeshare.

Med de nye regler skal erhvervsdrivende, der markedsfører disse produkter, give forbrugeren detaljerede oplysninger forud for indgåelsen af en aftale, så forbrugeren kan foretage et kvalificeret valg.

Takket være Parlamentets ændringsforslag, som jeg går helhjertet ind for, skal disse oplysninger foreligge i et standardoplysningsskema, hvilket vil gøre det lettere for forbrugerne at tilegne sig oplysningerne. Standardoplysningsskemaet skal også lette livet for de erhvervsdrivende, især da det bliver tilgængeligt på alle EU-sprog. De forbrugere, der køber disse produkter, vil også kunne drage fordel af retten til at træde tilbage fra en aftale og forbuddet mod forskudsbetaling, hvilket allerede er tilfældet for timeshare.

Det bliver også gjort klart, at tilbagetrædelsen kan meddeles den erhvervsdrivende pr. brev, e-mail, fax el.lign. Desuden vil de forbrugere, der køber varige ferieprodukter, nyde supplerende beskyttelse. Det fulde beløb for medlemskab må ikke længere blive betalt på forhånd, men skal i stedet inddeles i årlige afdrag. Forbrugeren får også ret til at ophæve kontrakten inden hver årlig udbetaling.

De fuldt harmoniserede regler i direktivet vil komme forbrugerne til gavn. I øjeblikket skal forbrugere, der ønsker at købe en timeshare, mens de er på ferie i et andet land, gøre det efter det pågældende lands regler, som måske ikke er lige så fordelagtige som reglerne i forbrugernes hjemland. Med det nye fuldt harmoniserede direktiv kan forbrugerne være sikre på, at de samme forbrugerbeskyttelsesregler gælder, uanset om de købte deres timeshareprodukt i deres hjemland eller på en ferie i udlandet.

Emanuel Jardim Fernandes, *ordfører for udtalelsen fra Transport- og Turismeudvalget*. – (PT) Hr. formand, fru kommissær! Jeg må takke ordføreren, hr. Manders, skyggeordføreren, hr. Hasse Ferreira, og alle de andre ordførere og kolleger for deres samarbejde, vilje til at indgå i en dialog og villighed til at nå til enighed.

Timesharedirektivet udvides til nye aktiviteter og vil yde et positivt bidrag til europæisk turisme, operatører og forbrugere. Forbrugerne er den gruppe, der ved mindst om deres rettigheder og pligter og er mindst kvalificerede til at føre forhandlinger. Derfor forsvarede jeg i Transport- og Turismeudvalget et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, især ved at udvide og opdatere de grundlæggende definitioner i direktivet, øge de sproglige krav og forbedre kontraktoplysningerne og tilbagetrædelsesretten for at sikre et gennemsigtigt og stabilt marked, der ikke indebærer nogen skjulte omkostninger for forbrugerne.

Efter at denne proces startede, blev der iværksat en horisontal revision af den gældende EU-forbrugerret. Jeg anførte, at vi ikke skulle vente på denne revision på grund af de alvorlige problemer, som forbrugerne støder på, når de udøver deres rettigheder især på internationalt niveau, og på grund af de nye aktiviteter, som falder ind under timeshare. Disse problemer stammer ikke fra den harmoniserede fællesskabslovgivning på dette område, men fra manglen på en klar europæiske retsramme, der om muligt kan suppleres af strengere nationale retsrammer til fordel for hæderlige erhvervsdrivende og forbrugere. Det er det grundlæggende formål med dette direktivforslag, som jeg opfordrer alle til at støtte.

Antonio López-Istúriz White, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender*. – (ES) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg må først endnu engang beklage, at formandskabskonferencen ikke førte til et øget samarbejde mellem Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse med hensyn til denne betænkning.

Efter min opfattelse har Retsudvalget ikke villet forandre det retsgrundlag, som Europa-Kommissionen foreslog, eller ændre det juridiske instrument. Hovedformålet var at beskytte forbrugerne mod visse ferieklubbers misbrug uden at skade udviklingen af legitime og jobskabende virksomheder, såsom de såkaldte "timeshares".

Jeg mener ikke, at det er nok bare at anvende de specifikke garantier, der gælder for timeshares, på ferieklubber. Vi må gå videre end det, eftersom de to systemers retlige karakter er væsentlig forskellige.

Timeshare indebærer en ejendomsret, mens ferieklubber blot er en tjenesteydelseskontrakt. Med hensyn til ferieklubber betaler forbrugeren faktisk et beløb til gengæld for et langsigtet løfte om turistmæssige tjenesteydelser.

Vi skal ikke glemme, at de fleste forbrugerklager vedrører ferieklubbers misligholdelse og ikke de timesharekontrakter, som alle er bekendte med. Som kommissær Kuneva anførte, er målet, som også deles af Retsudvalget, at regulere de uklare områder og fastsætte regler, der gør det muligt for hæderlige erhvervsdrivende at udvikle deres virksomheder til fordel for forbrugerne.

Jeg er overbevist om, at vi med denne betænkning og de foreslåede foranstaltninger går i den rigtige retning.

Malcolm Harbour, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Det er mig en stor glæde på vegne af gruppen og den anden skyggeordfører for min gruppe, der har beskæftiget sig med den, at kunne hilse den aftale, vi i dag har indgået med Rådet, velkommen. Jeg vil også gerne takke Rådet for deres samarbejde.

Jeg vil gerne fastslå, at vi står i gæld til fru Luisa Rudi Ubeda, som blev valgt ind i det spanske parlament i sommer, men som faktisk har stået for hovedparten af arbejdet med dette direktiv. Især med hensyn til det punkt, som ordføreren for Retsudvalget kom ind på, vil jeg gerne lige understrege, at det særlige afsnit om feriekubber, som jeg nok tror, er det største enkeltstående fremskridt, vi har her i direktivet med hensyn til denne produkttype, i høj grad skyldes, at fru Rudi Ubeda hårdnakket insisterede på at beholde det på bordet. Rådet og især Kommissionen var temmelig modvillige, men jeg glæder mig over, at vi her er nået til enighed, for jeg tror, det er af afgørende betydning.

Min ordfører, hr. Manders, som også har gjort en fremragende indsats, og som jeg roser, ligesom jeg også roser resten af den gruppe, der samarbejdede med ham, og fru Kuneva har omtalt nogle af de andre punkter, men jeg vil gerne lige fremhæve to andre i mine øjne meget vigtige punkter, som vi har forsøgt at forbedre væsentligt.

Det første er spørgsmålet om reklame. Hvis De ser på artiklen om reklame, er det nu klart angivet, at ethvert salgsfremmende arrangement for timeshares eller feriekubber skal være tydelig nævnt og angivet i selve reklamen. Desuden skal de standardoplysninger, som vi har krævet skal være tilgængelige, til enhver tid være tilgængelige ved enhver type salgsfremmende arrangement, så forbrugerne på ingen måde kan blive vildledt af tillokkende rejser, besøg eller tilbud. Det skal være helt tydeligt, hvad der er tale om, og at det ikke skal sælges som en investering.

For det andet, og her henvender jeg mig til Rådet, selv om ministeren desværre ikke er til stede, er det absolut vigtigt, at medlemsstaterne tilskynder til adfærdskodekser og udenretslig bilæggelse.

Overordnet set er der tale om en væsentlig forbedring af forbrugerbeskyttelsen. Jeg kan fuldt ud anbefale direktivet og er sikker på, at det i dag vil få Parlamentets overvældende støtte.

Joel Hasse Ferreira, for PSE-Gruppen. – (PT) Hr. formand, mine damer og herrer! Efter et års arbejde i Parlamentet er det forslag til direktiv, der nu er under drøftelse, betydelig bedre end det dokument, der blev fremlagt i 2007. De europæiske forbrugeres rettigheder er blevet styrket på forskellige niveauer, hvad enten der er tale om nuværende eller kommende forbrugere af timeshares, feriekort eller feriekubber.

Forslaget indeholder derfor bestemmelser om tre forskellige perioder, der gælder under forskellige betingelser, og som giver forbrugeren mulighed for ensidigt at bringe aftalen til ophør. Der fastsættes også en række væsentlige punkter, som specifikt skal indgå i aftalerne. Herudover bliver anvendelsen af sprog gjort klarere og forklaret, hvilket bliver meget bedre for forbrugerne, og der bliver også redegjort nærmere for reglerne om reklame. Det er derfor et godt forslag til direktiv, som efter målbevidste og detaljerede forhandlinger mellem flere parlamentariske grupper nu forelægges Parlamentet, og som Kommissionen og Rådet allerede har vedtaget.

Jeg må lykønske det slovenske formandskab for sine anstrengelser for at løse og få bugt med en række meningsforskelle omkring teksten. Det franske formandskab skal også lykønskes på det varmeste, særligt ambassadør Légise-Costa, for det fine arbejde under de afsluttende forhandlinger, og det gælder også Kommissionens repræsentanter for den villighed og tekniske kunden, som de demonstrerede både under trillogforhandlingerne og i de bilaterale kontakter.

I Parlamentet retter jeg en særlig tak til ordføreren for udtalelsen fra Transport- og Turismeudvalget, Emanuel Jardim Fernandes, og medlemmerne af Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, især ordføreren, gruppens skyggeordførere og koordinatore og ikke mindst formanden, fru McCarthy.

Inden jeg slutter af, vil jeg takke forbrugerorganisationerne, navnlig de britiske organisationer og den portugisiske organisation DECO og også den europæiske erhvervssammenslutning for sektoren for de nyttige oplysninger, jeg har fået gennem hele forløbet. Dette direktiv for timeshare, feriekort og feriekubber er fremragende. Jeg opfordrer Dem derfor alle til at vedtage det.

Vores "indre europæiske marked" er og må i højere grad blive et Europa, der beskytter forbrugerne.

FORSÆDE: Martine ROURE*Næstformand*

Heide Rühle, *for Verts/ALDE-Gruppen.* – (DE) Fru formand, fru kommissær! Jeg vil også gerne takke ordføreren på vegne af skyggeordføreren for min gruppe, som desværre ikke kan være her i dag, for hans konstruktive samarbejde. Jeg synes, at samarbejdet med hr. Manders virkelig har været konstruktivt og har ført til fornuftige resultater, som jeg kan være stolt af.

Det har især været vigtigt at udvide anvendelsesområdet til også at omfatte feriekubber, et stort problem, og krydstogtskibe, husbåde og campingvogne. Ved at gøre det har vi lukket mange af de smuthuller, der desværre eksisterede i det gamle direktiv. Den øgede gennemsigtighed, som vi opnår både gennem oplysningerne forud for indgåelse af aftalen og de standardoplysningsskemaer, som flere af de foregående talere allerede har nævnt, er også meget vigtig.

Jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at vi har forlænget fortrydelsesfristen til 14 dage i tilfælde af fejlinformation, og også at forbrugeren kan gøre brug af en udvidet frist på tre måneder, der i tilfælde af grov forsømmelse af oplysningspligten kan forlænges til et helt år. Det skaber mere gennemsigtighed og mere juridisk klarhed, og det er både en fordel for forbrugerne og for industrien, som naturligvis har al mulig interesse i at tage afstand fra tvivlsomme tjenesteudbydere i denne branche.

Vi kan nu en gang for alle gøre branchen respektabel sammen med industrien, medlemsstaterne og forbrugerne. Jeg tror derfor, at direktivet vil få vores gruppes helhjertede støtte. Vi har ikke opnået alt det, vi ville, men det er et stort skridt fremad.

Leopold Józef Rutowicz, *for UEN-Gruppen.* – (PL) Fru formand, fru kommissær! Turistindustrien spiller en stadig vigtigere rolle for de europæiske landes økonomier, og det gælder også timeshares, varige ferieprodukter og videresalg og bytte af timeshares, hvilket ofte er gået ud over forbrugerne.

Direktivet imødegår problemet og skaber betingelserne for en harmonisering af disse tjenesteydelser på det europæiske marked ved at foreslå et sæt grundlæggende regler, der skal øge gennemsigtigheden og beskytte forbrugerne ved bl.a. at indføre en ensartet kontraktmodel, pligten til at indgå en aftale på forbrugerens sprog, forbedre forbrugerens mulighed for at træffe en velovervejet beslutning og en fortrydelsesfrist, hvor forbrugeren kan træde tilbage fra aftalen uden at skulle angive nogen grund. Sammen med ændringsforslagene skaber direktivet betingelserne for en udvikling af disse tjenesteydelser og øger forbrugernes tillid til dem.

Tak, hr. Manders, for Deres fremragende betænkning. Gruppen Union for Nationernes Europa støtter dette direktiv.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Vi vil også gerne starte med at takke ordføreren og også skyggeordføreren og ordføreren for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater i Retsudvalget. Parlamentet har vist, at når et marked går op i sømmene, sådan som det jo skete i timesharesektoren, er vi parate til at gøre en samlet indsats. Det skal gentages, at timesharemarkedet i sin oprindelige form i stigende grad er blevet infiltreret af tvivlsomme tjenesteudbydere, f.eks. klubber og turiststeder, som er spredt ud over hele Europa, og som ikke på gennemsigtig vis har oplyst forbrugerne om muligheder og ulemper ved denne investeringsform. Der er på det område store fordele ved den nye ordning.

Forlængelsen af fortrydelsesfristen fra 10 til 14 dage er blevet nævnt. Jeg mener også, at vi har gjort det rette ved at fritage flerårige hotelreservationer, da det er en fuldstændig anderledes situation for forbrugerne end den gentagne årlige investering i en ferieklub eller et turiststed.

Der er allerede blevet sagt meget om emnet, men jeg vil alligevel gerne påpege, at bestemmelsen om at forbrugerne skal oplyses enten på sproget i deres bopælsland eller på deres modersmål i sidste ende også vil tvinge en betydelig andel af de problematiske kontraktmodeller ud af markedet og dermed generelt gøre timesharemarkedet respekteret igen, og samtidig sikre, at de forbrugere, der ønsker at købe denne slags ferietyper, kan gøre det i fuld tillid.

Den klausul om revision, som det tidligere direktiv ikke indeholdt, giver Parlamentet mulighed for efter tre år at evaluere, om den kurs, vi har fastlagt, virkelig løser problemerne, eller om der er yderligere problemer, som vi må gøre noget mere ved.

Jeg takker Dem, kommissær Kuneva. Jeg mener, at denne foranstaltning er meget positiv, hvad det indre marked angår.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Fru formand, fru kommissær! Jeg tror, vi har gjort et godt stykke arbejde her, og ikke kun for det indre marked, som hr. Schwab lige sagde, men også for borgerne – og det er meget vigtigere for mig, eftersom vi ønsker at sikre, at de oplever et Europa, der vokser sammen i en meget positiv betydning, og det tror jeg faktisk, er det, der er sket her.

Som koordinator er jeg især vores skyggeordfører, hr. Hasse Ferreira, taknemmelig for det fortrinlige arbejde, han har udført sammen med ordføreren og de andre skyggeordførere.

De Europæiske Socialdemokraters Gruppe havde også gerne set en større udvidelse af anvendelsesområdet – det er klart – men nogle gange er der ingen vej uden om kompromiser. Jeg synes dog trods alt, at vi har fundet en rigtig god løsning. Bedre mulighed for at sammenligne tilbud, fortrydelsesret og reklamering vil medføre bedre betingelser for vores borgere i fremtiden, så de kan være konge på et marked, der før var en jungle.

Denne modbydelige vækst har betydet, at mange mennesker, som måske ikke har været særlig opmærksomme i forhold til deres ferie, endte i en meget vanskelig situation. Det vil vi gerne forhindre i fremtiden, og det tror jeg, at dette kompromis vil gøre muligt.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Fru formand! Vi har desværre gjort os en del erfaringer med dette problem i mit hjemland, Sverige. Turister i feriehjem bliver narret til at købe andele i lejligheder, som de ikke er særlig tilfredse med, når de kommer hjem, hvis de da overhovedet har fået noget for pengene, når de når frem. Det nye direktiv om timeshare-ejendomme vil skabe meget bedre beskyttelse ved køb af timeshare-ejendomme, uanset hvor i EU købet finder sted. Der er behov for ordentlig forbrugerbeskyttelse, hvis folk trygt skal kunne udnytte det indre markedes friheder. Forbrugerne skal kunne føle, at de er sikre og trygge i en stærk position.

Det skal forbydes, at sælgere kræver udbetaling inden fortrydelsesfristens udløb, og den skal udvides fra 10 til 14 dage. På den måde vil forbrugerne ikke skulle bekymre sig om at erlægge en udbetaling, hvis de ikke er tilfredse, eller hvis de ønsker at annullere købet inden fortrydelsesfristens udløb. Direktivet vil formentlig afskrække useriøse firmaer, der ikke opfylder kravene til hæderlig markedsføring og rimelige købsaftaler. Jeg tror, at der er mange, der i øjeblikket tøver med at købe disse tjenester i andre medlemsstater, netop fordi de ikke kan føle sig trygge og stole på forbrugerbeskyttelsen.

Harmonisering og direktivets foranstaltninger vil medføre bedre forbrugerbeskyttelse. Det kan bidrage til, at flere føler sig i stand til at udnytte sådanne tjenester med timeshare-ejendomme uden for deres egen medlemsstat, og det er noget, vi naturligvis alle hilser velkommen. Det er med andre ord et fremragende forslag, der nyder bred støtte. Solhungrende nordboere vil gerne takke både Kommissionen, ordføreren og skyggeordførerne.

Arlene McCarthy (PSE). – (EN) Fru formand! Denne lov om timeshare skulle have været indført for længst. Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse holdt sin første høring om sagen i 2001, hvor alle problemerne i branchen blev bragt frem lyset. Det glæder os naturligvis meget, at vi nu er nået så langt, at vi kan gøre noget reelt for forbrugerne. Vi udvider loven til at dække alle timeshare-lignende produkter, især de problematiske ferieklubber med rabatter. Vi dækker videresalg og bytte og giver forbrugerne bedre beskyttelse og bedre rettigheder. Hvad vigtigst er, vil forbrugerne have samme rettigheder, uanset om de køber i Varna ved Sortehavet eller i Valencia på Costa Blanca.

Med denne lov skal forbrugerne have udleveret centrale oplysninger på et standardiseret oplysningsark – herunder alle gebyrer og priser – og hvis firmaet ikke overholder det, udvides fortrydelsesretten til tre måneder. Hvis forbrugeren ikke oplyses om fortrydelsesretten, udvides den til et år. Det er virkelig gode rettigheder for forbrugerne. De vil forvandle de erhvervsdrivende til ansvarlige erhvervsdrivende, og vi vil få informerede og beskyttede forbrugere, hvilket betyder, at vi kan presse de lyssky forhandlere og fidusmagerne ud af markedet.

I dag har vi vist, at når forbrugerne klager, nøjes Parlamentets Udvalg om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse ikke kun med at svare, vi handler og leverer også. Jeg vil bede kommissæren om at følge op, som hun altid gør, på spørgsmålene vedrørende håndhævelse. Vi må nu bruge det nye grænseoverskridende håndhævelsesnetværk til at tackle de vedvarende problemer, som forbrugerne har, og til at sikre, at vi reducerer antallet af klager om timeshare i de europæiske forbrugercentre i de 27 medlemsstater.

Marian Zlotea (PPE-DE). – (RO) Fru formand! Det er vores mål altid at indføre lovgivning, der giver forbrugerne flere fordele. Derfor vil jeg gerne udtrykke min støtte til det nye direktiv, som skaber en forenklet model for rammerne for timeshareprodukter. Jeg ser med tilfredshed på forslagene om at give forbrugere 14 dages betænkningstid, hvori de kan annullere en kontrakt, og om at forbyde krav om forudbetaling i denne periode. Jeg håber, at de indførte ændringer vil bidrage til at få det indre marked til at fungere ordentligt gennem harmonisering af europæisk lovgivning på området og dermed forøge beskyttelsen af forbrugerne.

I forbindelse med underskrivelse af kontrakten er vi nødt til at sørge for, at forbrugerne er fuldt informerede, og at de har modtaget alle de nødvendige oplysninger om de involverede omkostninger og de tjenester, de vil kunne nyde, forud for kontraktens underskrivelse. Vi er nødt til at fremme udviklingen af timeshare og varige ferieprodukter. Derfor er vi nødt til at forøge forbrugernes tillid i forbindelse med køb af feriepakker i udlandet og tilskynde firmaer, der sælger i udlandet, til at udnytte alle de fordele, det indre marked byder på.

Jeg vil også opfordre kommissær Kuneva til at gribe ind over for låneaftaler, for i forbindelse med det økonomiske rod, vi befinder os i, har de fleste banker også ændret disse låneaftaler og fortsætter med at føre forbrugerne bag lyset. Jeg vil gerne gratulere ordføreren med hans arbejde, og jeg håber, at vi vil få et marked, der er til fordel for forbrugerne.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Fru formand, fru Kuneva, mine damer og herrer! Vi skal stemme om den nødvendige modernisering af et 14 år gammelt direktiv, der påvirker millioner af mennesker i Europa, både folk, der arbejder i turistbranchen, og forbrugere af timeshareferier eller feriekлубber.

Denne branche, der har en værdi af over 2 mia. EUR om året og beskæftiger 200 000 mennesker, er en væsentlig drivkraft for det indre marked inden for rammerne af Lissabonstrategien, især i lyset af, at prognoserne peger på hastig vækst for denne type serviceydelse. Selv om det økonomiske rationale ikke er uden betydning, må det ikke stå i vejen for større beskyttelse af de utallige brugere af disse serviceydelser, som ofte har moderate feriebudgetter og behov for beskyttelse og større juridisk klarhed.

Harmoniseringen af betingelserne for at annullere en kontrakt samt forbuddet mod urimelig handelspraksis, såsom forudbetaling i betænkningstiden, og kravet om at fremlægge en nøjagtig, tydelig og læselig kontrakt på det sprog, som køberen ønsker, udgør derfor et betydeligt fremskridt for forbrugerbeskyttelse og handlefrihed. Denne tekst vil langt om længe sætte os i stand til at sætte en stopper for uacceptable metoder, som det nuværende direktivs mangelfuldhed har muliggjort, og genskabe troværdigheden i en branche, der lider stærkt under et negativt image. Det giver på den ene side grund til at håbe på en frisk og positiv dynamisk indstilling blandt de handlende, der nu slipper for deres skrupelløse konkurrenter, og på den anden side håb om ny tillid blandt beroligede forbrugere.

Derfor vil jeg meget gerne gratulere ordføreren, hr. Manders, og skyggeordførerne, især min ven Joel Hasse Ferreira, med deres vellykkede arbejde, som ved førstebehandling vil føre til en aftale, der bevarer de mange forbedringer, som Parlamentet ønskede, men som blev afvist af Rådet.

Philip Bradbourn (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg har i flere år været bekymret over, at den nuværende lovgivning om timeshare ikke tog højde for de nye produkter, der kommer på markedet inden for dette område. Derfor glæder jeg mig over de justeringer, der foretages med dette forslag.

Det er et stort fremskridt for beskyttelsen af forbrugerne, at anvendelsesområdet udvides til at omfatte feriekлубber og lignende produkter, for tidligere var forbrugere et nemt mål for skrupelløse timesharehajer. Dette direktiv viser bestemt, at EU tager skridt til at være på forkant med udviklingen.

Men jeg må indrømme, at jeg er skuffet over, at Parlamentet var nødt til at give efter i forhold til bestemmelsen om en betænkningstid på 21 dage for at nå til enighed med Rådet. Dermed ikke sagt, at de opnåede forbedringer ikke har haft nogen effekt på det nuværende direktiv, og det må anses for tilfredsstillende, at der ikke skal betales forud før efter betænkningstiden. Der er lagt en masse arbejde i at nå dette kompromis med Rådet, og jeg håber, at betænkningen bliver vedtaget i dag med stort flertal.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Fru formand! Jeg hilser revideringen af det 15 år gamle timesharedirektiv velkommen. Det vil udvide definitionerne af varige ferieprodukter og dermed muliggøre en højere grad af forbrugerbeskyttelse og sikre ærlige udbyderes konkurrenceevne. Direktivet forhindrer med andre ord, at der dukker nye produkter op, der alene sigter mod at omgå reglerne. Timeshareprodukter er i sagens natur serviceydelser, der udbydes på tværs af landegrænser. Derfor glæder det mig meget, at dette marked i Europa vil blive fuldstændig harmoniseret, og at forbrugerne vil have samme rettigheder i alle stater, f.eks. de 14

dage, hvori man kan annullere en kontrakt uden at skulle erlægge en forudbetaling, eller kravet til udbyderen om at udarbejde en kontrakt på det sprog, som forbrugeren foretrækker. Det er godt nyt for tjekkiske forbrugere, der gerne vil på ferie. Jeg støtter også tanken om at indføre et europæisk registreringssystem i lighed med det, rejsebureauer har, hvilket ville være en kilde til information i tilfælde af juridiske tvister. Det kunne også omfatte oprettelsen af en garantifond for forbrugere, hvis et selskab går konkurs. Jeg gratulerer kommissæren og ordførerne.

Meglana Kuneva, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Vi må sørge for, at forbrugere i hele EU er ordentligt beskyttet mod svindleres aggressive salgsmetoder på markedet for timeshare- og ferieprodukter.

Behovet for at gøre noget på EU-plan er så meget vigtigere på grund af de fleste timesharekontrakters grænseoverskridende natur.

Desuden er vi nødt til at sikre, at forbrugerne har tilstrækkelig tillid til lovgivningen til, at de ikke afholder sig fra at købe timeshare i udlandet fra legitime forhandlere. Et sundt marked for timeshare og lignende ferieprodukter vil bidrage til at fremme væksten og jobskabelsen i EU.

Jeg er fuldstændig overbevist om, at den kompromispakke, De skal stemme om i dag, i væsentlig grad vil bidrage til at opfylde disse mål. De ændringsforslag, som ALDE-, PPE-DE- og PSE-Gruppen har fremlagt – som Rådet har indvilliget i – er efter min mening retfærdige og rimelige. Pakken falder også i tråd med Kommissionens oprindelige forslag.

Efter min mening udgør denne pakke det bedste valg for såvel forbrugeres som forhandlers interesser. En stemme for denne pakke er en stemme for forbrugertillid til ferieprodukter, for tydelig oplysning af forbrugere og for en konkurrencedygtig og ansvarlig ferieindustri.

Derfor opfordrer jeg medlemmerne af Parlamentet til at stemme for en aftale i dag om regler for timeshare og lignende ferieprodukter, som vil skabe reel merværdi for ferierende over hele Europa.

Toine Manders, ordfører. – (NL) Fru formand! Hvis dette direktiv bliver vedtaget i eftermiddag, vil det repræsentere et enormt skridt for europæiske forbrugere, selv om vi kun opstiller et direktiv for en lille del af det indre marked. Direktivet er trods alt en forløber for det horisontale instrument for forbrugerbeskyttelse.

Som ordfører foreslog jeg indledningsvis, at vi opstiller en række aspekter i en forordning. Til sidst endte vi med maksimal harmonisering, og efter min mening vil denne maksimale europæiske harmonisering yde betydelig beskyttelse ikke kun af forbrugere, men også af de seriøse selskaber, der beskæftiger sig med handel med de pågældende produkter. Turismen vil få et ordentligt skub, og det indre marked kan kun fungere godt, hvis der er forbrugertillid.

Jeg er glad for, at alle europæiske forbrugere med denne maksimale harmonisering får samme rettigheder. Faktisk er det min holdning, at europæiske forbrugere, uanset hvilket land de stammer fra, bør have samme rettigheder, når de køber varer, serviceydelser, eller hvad det end måtte være, på det indre marked. Det bliver der garanti for med dette direktiv.

Jeg håber, at medlemsstaterne vil regulere overholdelse og deres kontrolprocedurer på samme måde, så forbrugertilliden kan forblive høj. Et indre marked, og det er grunden til, at jeg tror på Europa, kan trods alt kun fungere ordentligt, hvis det bygger på tillid hos industrien, regeringen og forbrugeren.

Hvis det her lykkes for os, er det efter min mening en forløber for og et vigtigt tegn på, at det horisontale instrument for forbrugerbeskyttelse bør harmoniseres fuldt ud for alle forbruger køb.

Dermed anser jeg det for at være et kæmpe fremskridt, for vi har allerede optimeret mange områder af det indre marked, men endnu ikke forbrugertilliden. Jeg tror, at dette direktiv er et vigtigt skridt i den retning. Jeg vil gerne takke alle, der har bidraget positivt.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Timeshare er en form for ferieprodukt. Mange forbrugere beslutter at købe sådanne serviceydelser, fordi de bliver fortryllet af charmen ved det sted, hvor de holder

ferie, hvilket desværre udnyttes af skrupelløse erhvervsdrivende, som ikke oplyser dem ordentligt om de serviceydelser, de tilbyder.

De ændringer, som dette direktiv indfører, vil udvide forbrugerbeskyttelsen mod disse metoder. Ikke mindst får forbrugerne 14 dages betænkningstid, hvorunder de kan annullere aftalen uden konsekvenser, hvilket giver dem tid til at tænke beslutningen igennem. De oplysninger, som de erhvervsdrivende skal fremlægge for potentielle købere af serviceydelser, bliver også udvidet. Forbrugeren vil have ret til fuld information, uanset i hvilken medlemsstat de køber serviceydelser, og hvad vigtigere er, skal denne information være skriftlig og på forbrugers modersmål eller på sproget fra deres hjemland. Hvis forbrugerne ikke oplyses om deres ret til 14 dages betænkningstid, udvides betænkningstiden til et år og 14 dage.

Disse løsninger er alle meget nyttige for forbrugerne, især i en tid, hvor udlandsrejser er blevet meget udbredte, hvilket medfører, at forbrugere i stigende grad udsættes for visse erhvervsdrivendes uhæderlige fremgangsmåder.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Parlamentet har altid taget forbrugerrettigheder på turismeområdet meget alvorligt, og følgelig har det i sine beslutninger om nye perspektiver og nye opfordringer til varig, bæredygtig turisme i Europa accepteret behovet for at revidere direktiv 94/47/EF.

Uansvarlige institutioner har ikke svært ved at omgå direktivet, og derfor har IMCO-udvalget presset på for at få vedtaget harmoniserede regler på en række centrale områder med henblik på at opnå optimal forbrugerbeskyttelse på området. De vil hjælpe forbrugere med at træffe de rigtige beslutninger, uanset hvilket land de kommer fra, eller hvor de tager hen på ferie.

Timeshare betyder tidsbegrænset brugsret til ejendomme eller andre aktiver i henhold til en kontrakt, der løber i mindst et år, og som mod betaling giver forbrugeren ret til at bruge en eller flere indkvarteringsfaciliteter ved en eller flere lejligheder. Kontrakterne skal indeholde tjeklister, der har til formål at tiltrække forbrugernes opmærksomhed og gøre det nemt for dem at forstå deres ret til at annullere kontrakten.

Jeg hilser med tilfredshed det etiske regelsæt for erhvervsdrivende på området, kvalitetsmærket, de grænseoverskridende kampagner og brugen af standardformularer velkommen. Ét vigtigt aspekt er, at reklamer skal informere forbrugerne, ikke vildlede dem. Direktivet udstikker en juridisk ramme for varige ferieprodukter. Forbrugere vil have tid til at overveje deres beslutninger i et miljø, hvor ingen kan lægge pres på dem. Jeg tror, at dette direktiv kan løse de alvorlige problemer, som forbrugere har oplevet med varige ferieprodukter.

Salvador Domingo Sanz Palacio (PPE-DE), skriftlig. – (ES) Det er med glæde, jeg udtrykker min støtte til denne betænkning og takker ordføreren, hr. Manders, og min kollega hr. Harbour for deres fremragende arbejde, og det gælder også skyggeordførerne. Der har været tale om et fremragende samarbejde. Denne pakke med foranstaltninger er resultatet af en betydelig indsats fra både Kommissionens, men også Parlamentets og Rådets side.

Den spanske delegation taler altid for forståelse, tydelighed og retssikkerhed, som sammen med fuld harmonisering garanterer optimal forbrugerbeskyttelse.

Vi ønskede klare regler og bedre markedsregulering af to årsager. For det første af hensyn til de erhvervsdrivende, så de kan udføre deres aktiviteter med en høj grad af kvalitet og sikkerhed, og for det andet af hensyn til forbrugerne, så de kan føle sig trygge, når de agerer på dette marked, og så de har de nødvendige oplysninger, før de underskriver kontrakter, og den nødvendige beskyttelse af deres rettigheder.

God regulering stimulerer aktiviteten på markedet og er til fordel for både forbrugere og forretningsfolk. Det er, hvad vi ønskede, og hvad det er lykkedes os at opnå med denne aftale.

(Mødet udsat kl. 10.55 af hensyn til uddeling af LUX-prisen og genoptaget kl. 11.30)

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS

Næstformand

4. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

*
* *

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg har en bemærkning til forretningsordenen i henhold til artikel 166. Jeg vil gøre Dem opmærksom på en overtrædelse af Parlamentets forretningsorden, specifikt i forhold til spørgetiden i går. Det er nærmest blevet til en forskydelig helligdag, og det samme gælder afstemningstiden her i Parlamentet. Spørgsmålene stilles i den rækkefølge, der passer Kommissionen og Rådet, ikke medlemmerne, og derefter lægges spørgsmål sammen, og supplerende spørgsmål tages samlet. I dag nåede vi kun 12 spørgsmål. For dem af os, der ikke har mange lejligheder til at tale, gør dette det næsten umuligt at deltage i plenarmøderne. Vi vælger en formand, næstformænd og gruppeformænd, der skal varetage Parlamentets og medlemmernes interesser. Men det sker ikke. Jeg vil gerne anmode om, at det tages op til fornyet overvejelse, og at medlemmernes rolle under plenarmøder – som repræsenterer offentligheden – bliver forsvaret, ikke ofret til fordel for tilfældige luner hos alle mulige andre, der gerne vil herind i Parlamentet. Medlemmernes rettigheder skal forsvares af formanden, ikke afskaffes af formanden ved enhver given lejlighed. Jeg protesterer på det kraftigste over, at det er, hvad der foregår ved dette plenarmøde.

(Bifald)

Formanden. – Mange tak, hr. Mitchell. Deres bemærkninger og Deres klage vil blive behørigt behandlet på Præsidiets næste møde.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil blot gerne advare hr. Mitchell: Jeg har i årevis hver gang fået at vide, at det vil blive diskuteret på Præsidiets næste møde, men der sker aldrig noget.

(Bifald)

Formanden. – Hr. Posselt! Deres bemærkninger vil også blive videregivet til Præsidiets.

(Latter)

*
* *

4.1. Godkendelse af Catherine Ashtons udnævnelse til medlem af Kommissionen (afstemning)

4.2. Det Europæiske Råds møde (15.-16. oktober 2008) (afstemning)

Før afstemningen

Pervenche Berès (PSE), formand for Økonomi- og Valutaudvalget. – (FR) Hr. formand! Parlamentet har demonstreret sin ansvarlighed i forbindelse med håndteringen af denne krise. Det var i denne ånd, Økonomi- og Valutaudvalget holdt møde mandag aften for at tage fat på revideringen af kapitalkravsdirektivet, som Kommissionen har kaldt en af hjørnestenene i reaktionen over for den alvorlige finanskrisen i EU.

Jeg vil gerne informere plenarforsamlingen om, at Kommissionen ikke anså det for gavnligt at deltage i Økonomi- og Valutaudvalgets arbejde og udveksling af synspunkter mandag aften.

Før afstemningen om punkt 6

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! De har modtaget dette skriftligt. Jeg går ind for at tilføje en frase med følgende ordlyd på engelsk:

– (EN) "Beklager de forventede følgevirkninger for andre økonomiske sektorer, derfor..."

– (DE) Denne tilføjelse ville tydeliggøre, at finanskrisen generelt påvirker økonomien negativt.

(Parlamentet forkastede det mundtlige ændringsforslag)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil blot gerne påpege, at vi stemmer om et fælles beslutningsforslag stillet af fire politiske grupper, der er blevet enige om ikke at fremsætte ændringsforslag til den fælles tekst. Mundtlige ændringsforslag er også ændringsforslag, og Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa har underskrevet den fælles beslutning. Derfor må vi beklageligvis modsætte os yderligere ændringsforslag, herunder mundtlige ændringsforslag.

Efter afstemningen om ændringsforslag 6

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Var der ikke krav om en afstemning om punkt 6? Vil De oplyse mig?

Formanden. – Fru Doyle! Nej, der er ingen, der har anmodet om særskilt afstemning om det punkt.

Før afstemningen om punkt 9

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Hr. formand! Jeg ville bare tilføje de ord, der står ved siden af punkt 9, så ville teksten lyde som følger:

– (EN) ”og deres overensstemmelse med traktatbestemmelserne” for at tydeliggøre. Derefter ville teksten lyde således: ”Statsstøttereglerne anvendelse på trufne foranstaltninger og deres overensstemmelse med traktatbestemmelserne.”

(Parlamentet forkastede det mundtlige ændringsforslag)

Før afstemningen om punkt 29

Ona Juknevičienė (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg tror, kollegerne fra PPE-DE-Gruppen vil rejse sig for at tale lige om lidt, men før de gør det, vil jeg bede dem overveje, om det ville skade deres principper at støtte mit mundtlige ændringsforslag ved at tilføje to ord, der fremhæver Baltikums isolation i energisektoren og regionens fuldstændige afhængighed af Rusland. Vi vil gerne fremhæve og hilse Kommissionens og specifikt Rådets initiativ velkommen for at hjælpe med at afslutte Baltikums isolation i energisektoren. Derfor, i punkt 29, hvor vi taler om Østeuropa, vil jeg gerne nævne Baltikum. Jeg beder om Deres støtte.

(Bifald fra midten og venstre)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil foreslå, at vores kolleger fra Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa bringer deres berettigede indvendinger på bane under de forhandlinger, der er beregnet til formålet. Det er uforskammet at fremkomme med sådanne forslag i plenum, eftersom vi ikke kan drøfte dem ordentligt her. Det er uparlamentarisk og bør derfor ophøre.

(Bifald)

(Parlamentet forkastede det mundtlige ændringsforslag)

Efter afstemningen om ændringsforslag 1

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Hr. formand! Jeg synes ikke, der er nogen undskyldning for, at vi ikke har modtaget ændringsforslagene før kl. 10 her til formiddag, og endda kun på engelsk, lettisk og finsk. Det er ikke måden at gøre tingene på.

Formanden. – Fru Goudin! Vi tager Deres klage til efterretning.

Efter afstemningen

Alexander Alvaro (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg ville blot gerne påpege over for Parlamentet, at vi stemte om en resolution fra et møde i Rådet, og det er en skændsel, at ingen fra Rådet er til stede for at notere sig, hvad vi har arbejdet på, og hvad vi har at sige. Det er ikke sådan, vi samarbejder.

(Bifald)

David Martin (PSE). – (EN) Hr. formand! Det er måske nok rigtigt, at Rådet ikke er her, men jeg vil gerne bede Parlamentet byde vores nye kommissær velkommen. Hun har gjort sig det besvær at være til stede til afstemningen umiddelbart efter sin godkendelse. Jeg ønsker Baroness Ashton velkommen i Parlamentet.

(Kraftigt bifald)

Formanden. – Så sandt, hr. Martin. Godt gået!

4.3. Vikararbejde (A6-0373/2008, Harlem Désir) (afstemning)

4.4. Flerårigt fællesskabsprogram til beskyttelse af børn, der bruger internet og andre kommunikationsteknologier (2008/0047(COD)) (A6-0404/2008, Roberta Angelilli) (afstemning)

4.5. Fremme af rene køretøjer til vejtransport (A6-0291/2008, Dan Jørgensen) (afstemning)

4.6. Markedsføringstilladelser for lægemidler (A6-0346/2008, Françoise Grossetête) (afstemning)

4.7. Beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med timeshare (A6-0195/2008, Toine Manders) (afstemning)

Før afstemningen

Toine Manders, ordfører. – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne endnu en gang takke alle, herunder skyggeordførerne fra de forskellige udvalg og kommissæren.

Jeg håber, vi vedtager teksten, for den repræsenterer et kæmpe skridt fremad for forbrugerrettighederne i Europa og vil give den europæiske turismeindustri et enormt løft.

Derfor håber jeg, at mine kolleger vil vedtage kompromiset, og at vi vil tage dette vigtige skridt i retning af at optimere det indre marked efter én behandling.

Formanden. – Jeg udsætter afstemningen til fordel for det højtidelige møde.

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

5. Højtideligt møde – FN's Alliance af Civilisationer

Formanden. – Hr. Sampaio, FN's høje repræsentant for Alliancen af Civilisationer, mine damer og herrer! Det er mig en stor ære og glæde at byde hr. Sampaio velkommen til Europa-Parlamentet.

De besøgte Parlamentet tilbage i 1998 som Portugals præsident. Siden da er det ikke kun antallet af medlemmer af EU, der er vokset, det samme er EU's ambitioner og ansvar.

Jeg hilser især Deres tilstedeværelse her i dag som høj repræsentant for FN-initiativet Alliancen af Civilisationer velkommen, for det igangværende europæiske år for interkulturel dialog betyder, at Deres besøg er meget vigtigt for os alle.

I kraft af Deres arbejde med FN's Alliance af Civilisationer leverer De et værdifuldt bidrag til at styrke den gensidige respekt og forståelse mellem nationer. Jeg er overbevist om, at Deres entusiasme og lange erfaring vil være til gavn for de utallige initiativer, som Deres organisation støtter inden for områder som ungdom, uddannelse, medier og migration. Uddannelse samt medie- og underholdningsområdet er særlig vigtige for interkulturel dialog.

Den endelige rapport fra gruppen af højtstående embedsmænd om Alliancen af Civilisationer indeholder detaljerede, brugbare forslag om begge emner. Den opfordrer f.eks. til udvikling af yderligere, nye undervisningsmaterialer såsom skolebøger, der er bedre egnet til at fremme gensidig forståelse.

Den vellykkede udvikling af interkulturel dialog bør trods alt ikke begrænses til højt profilerede, individuelle foranstaltninger såsom symposier, fælles erklæringer eller symbolske handlinger. Som led i det europæiske

år for interkulturel dialog har EU og Parlamentet bestræbt sig på at nå længere end blot hensigtserklæringer og at bidrage til bedre forståelse mellem forskellige kulturer ved hjælp af meget specifikke initiativer.

Mange fremtrædende personer har været inviteret til plenarmøder, og De er en af disse fremtrædende personer.

Nu er det vigtigt, at vi ikke begrænser den interkulturelle dialog til 2008, men fortsætter den i de kommende par år og endnu længere.

Hr. Sampaio! Vi er taknemmelige for, at De i dag kunne besøge Parlamentet, som repræsenterer 27 lande og næsten 500 mio. borgere. Det er med stor glæde, at jeg giver Dem ordet. Mine damer og herrer, hr. Sampaio.

Jorge Sampaio, FN's høje repræsentant for Alliancen af Civilisationer. – (PT) Hr. formand, hr. generalsekretær, medlemmer af Parlamentet, mine damer og herrer! Jeg ville helst have talt til Dem på mit modersmål, portugisisk, men jeg håber, De vil forstå, at jeg i min nuværende egenskab må benytte et andet sprog.

(EN) Lad mig starte med at udtrykke min dybfølte tak over for hr. Pöttering for hans venlige velkomstord. Og lad mig tilføje, at det er en ære og en stor glæde at tale til dette fremtrædende publikum både på vegne af De Forenede Nationers generalsekretær og i min egenskab af høj repræsentant for Alliancen af Civilisationer.

Generalsekretæren var inviteret til at tale til denne parlamentssession, men kunne ikke være her i dag. Han bad mig videregive følgende besked om det europæiske år for interkulturel dialog til Europa-Parlamentet, og jeg citerer:

"Det er med stor glæde, at jeg hilser alle de fremtrædende deltagere i denne vigtige session i Europa-Parlamentet om interkulturel dialog.

Gennem hele sin historie har Europa oplevet forfærdelige væbnede konflikter, ofte med rod i fordomme og had. Men kontinentet har også været grobund for nogle af verdens mest bemærkelsesværdige opfindelser, kunstneriske værker og videnskabelige fremskridt. Europas kolossale mangfoldighed og strategiske geografiske position midt i de gamle og nye migrationsruter har gjort det til et betydningsfuldt omdrejningspunkt for tværkulturel interaktion og tværreligiøs dialog. Ikke mindst de tætte forbindelser med sine naboer omkring Middelhavet gør Europa til en vigtig bro mellem civilisationer.

Ligesom mange andre områder i verden står Europa over for en lang række udfordringer i bestræbelserne på at fremme interkulturel dialog. Migration, økonomisk usikkerhed og politiske spændinger belaster forholdet mellem forskellige kulturelle, etniske og religiøse grupper. Men det er netop i Deres region, hvor konstruktive kontakter gennem århundrederne har sat menneskeheden i stand til at tage store skridt fremad, at mulighederne for forsoning og samarbejde findes.

Dagens særlige samling lover særdeles godt. Jeg opfordrer Dem indtrængende til at udnytte denne lejlighed bedst muligt og til at forfølge fælles økonomiske projekter, uddannelsesmæssig udveksling og andre initiativer, der vil forbedre folks liv og skabe et værn mod intolerance, religiøs fundamentalisme og ekstremisme.

De Forenede Nationer vil gøre, hvad vi kan for at støtte og supplere Deres indsats, både i og uden for Europa.

Alliancen af Civilisationer er et af vores vigtigste midler i den forbindelse. Den har til formål at gøre noget ved den voksende splittelse mellem samfund ved at bekræfte et paradigme om gensidig respekt mellem folkeslag. Den tilstræber at mobilisere fælles handling med dette formål. Blandt alliansens væsentligste initiativer er en ungdomssolidaritetsfond, der skal fremme dialog, og en global ekspertfinder, der kan udgøre en kilde til kommentatorer, som kan kaste lys over emner, der har potentialet til at skabe splittelse.

"Hvis jeg skulle begynde forfra, ville jeg starte med kulturen." Disse berømte ord, der ofte tilskrives Jean Monnet, som arbejdede utrætteligt for europæisk sammenhold, er stadig påfaldende relevante den dag i dag.

Tværkulturel tolerance, dialog, respekt og forståelse skal være fundamentet for den bedre verden, vi forsøger at bygge. Det er meget opmuntrende at vide, hvor engageret De er i denne opgave.

Lad os af hensyn til utallige mennesker, der lever mellem ekstremerne og længes efter værdighed og fred, arbejde sammen, så denne interkulturelle dialog kan bære frugt. I denne ånd beder jeg Dem modtage mine bedste ønsker for, at Deres drøftelser vil blive vellykkede."

Hermed slutter generalsekretærens budskab.

(Bifald)

Som tidligere parlamentsmedlem ved jeg, at parlamentet er og altid vil være demokratiets hjemsted. Dets medlemmer har den nogle gange utaknemmelige opgave at sikre et bæredygtigt syn på fremtiden for de mennesker, de repræsenterer.

Hvad Europa angår, ved vi alle, hvor langsom evolutionen af den parlamentariske institution har været, og hvor store udfordringerne er i forhold til at gennemtvinge en særlig europæisk model for demokratiet.

Jeg kan kun rose det arbejde, der allerede er udført, og dets bidrag til at opbygge et mere samarbejdsbaseret, pluralistisk Europa, der er tættere på borgerne, tættere, trods alt, på alle borgerne. Det er resultaterne af Deres arbejde, og derfor vil jeg gerne gratulere alle medlemmer af Parlamentet, de retmæssige repræsentanter for et fællesskab af nationer, der er engageret i at gennemføre et originalt og enestående projekt, som sidste århundrede havde så store håb til, og som i dette står over for så mange forventninger.

Jeg kommer i dag for at tale til Dem om Alliancen af Civilisationer, et emne, der måske kan virke, som om det ligger langt fra vores dagligdag, men som faktisk er dybt rodfastet her. Faktisk startede det med en akademisk strid mellem lærde, der forudsagde verdens undergang og civilisationernes sammenstød, men striden blev til en større ophedet samfundsdebat, en udfordring for demokratiet og et centralt spørgsmål for international politik på grund af globaliseringen, voksende migration og 11. september. Et spørgsmål, som det til sidst lykkedes for FN at få øverst på den globale dagsorden.

Hvad taler jeg om? Jeg taler om vores samfunds enorme – etniske, kulturelle og religiøse – mangfoldighed og om, at vi finder det mere og mere vanskeligt at leve sammen. Jeg taler om splittelser af alle slags, der bliver værre og værre, om nedbrydningen af den sociale samhørighed og de stadig bredere kløfter mellem samfund. Jeg taler også om en udbredt, lurende utilfredshed, der er kommet til udtryk ved voksende spændinger i og mellem samfund, ved gensidig mistillid, ved polariserede opfattelser og verdensanskuelser, ved næsten uløselige identitetsbaserede konflikter og naturligvis ved den voksende ekstremisme.

Endvidere taler jeg om, at religion anvendes som instrument af alle og enhver og bruges og misbruges i forskellige øjemed og med forskellige resultater. Jeg taler også om en vis desorientering blandt politiske magthavere, når de står over for utilstrækkeligheden ved en udelukkende sikkerhedsbaseret og/eller undertrykkende tilgang og manglen på politikker og instrumenter, der er velegnede til at styre den kulturelle mangfoldighed.

Alt dette understreger det, jeg anser for et uigendriveligt bevis: Kulturel mangfoldighed er blevet et væsentligt politisk emne, der udfordrer moderne demokratier, pluralismen, medborgerskabet og den sociale samhørighed foruden fred og stabilitet blandt nationer.

Det står lysende klart for mig, og selv om alvorlige problemer som den aktuelle finansielle og økonomiske uro kræver al vores opmærksomhed, kan vi efter min mening ganske enkelt ikke tillade, at de eksisterende krisesituationer afleder os fra at tage hånd om de alvorlige problemer af i dag og beskytte os mod morgendagens kriser.

For at sige det ligeud, hvad betyder det så for os, for EU, hvis vi skærer ind til sagens kerne? Det betyder: Hvordan integrerer vi minoriteter, alle minoriteter, men især Europas muslimer? Hvordan udvikler vi vores forhold til Middelhavsområdet? Hvor trækker vi linjen for det europæiske projekt? Hvordan fremmer vi Europas udenrigspolitik, så den præsenterer det, vi betragter som universelle værdier, for verden?

Efter min mening handler alt dette om grundlæggende spørgsmål om værdier, overbevisninger, holdninger og adfærd. Det handler om demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og respekt for kulturel mangfoldighed, om retfærdighed, social samhørighed og samfund med plads til alle, om stater, sekularisering og sekularisme eller *laïcité*-begrebet, om det offentlige rum, private handlinger og religiøs vækkelse. Det handler i høj grad om europæisk identitet og europæiske værdier. Sådan ser jeg på det.

(Bifald)

Jeg har naturligvis ikke særlig meget tid, så jeg kan ikke nå at komme ind på alle disse ting. Derfor vil jeg fokusere på de muslimske minoriteter i Europa.

Hvorfor er der voksende uro over integrationen af muslimer i Europa? Fordi det er et spørgsmål om demografi? Ja, naturligvis! Fordi det er et spørgsmål om integration? Uden tvivl! Som jeg ser det, er tilstedeværelsen af muslimer i Europa ikke et spørgsmål om islam og Vesten, men et akut integrationsproblem.

Efter min mening er der imidlertid også noget andet i spil, nemlig et spørgsmål om identitet. Uanset hvilket samfund der tager imod immigranter, vil det utvivlsomt påvirke værtslandets selvopfattelse. Men pointen

er, som nogen har udtrykt det, at dæmningen mellem det kristne Europa og det muslimske Østen er sprunget læk, hvilket ændrer kulturen i Europa.

Hvorfor førte de forgangne diskussioner om præamblen til den tidligere forfatning for Europa f.eks. til så åbenlys bitterhed? Hvorfor udløser Tyrkiets optagelse i EU så heftige og aggressive debatter? Alle disse spørgsmål hænger sammen, og de peger alle i retning af de såkaldte europæiske værdier og europæisk identitet.

For at den europæiske identitet kan styrkes, må den indbefatte personligt troskab og kulturarv.

(Bifald)

Europa som et sted, hvor vi kan leve sammen på lige fod, kræver et stadig mere rummeligt medborgerskab og bedre styring af den kulturelle mangfoldighed.

For at kunne håndtere integrationen af muslimer i Europa og i vores europæiske samfund er der behov for nye politikker på alle planer. Der er brug for handling på europæisk plan, men også for nationale regeringsinitiativer og lokale tiltag. Vi har brug for demokratisk styring af den kulturelle mangfoldighed. Vi har brug for integrerede perspektiver og politikker for uddannelse, ungdom og integration af indvandrere.

For at kunne udvikle passende kulturpolitikker er vi nødt til at opbygge kulturstatistikker og indikatorer, der kan oplyse beslutningstagerne og understøtte beslutningsprocessen, og overvåge og evaluere gennemførelsen af disse politikker. Vi er nødt til at udvikle det demokratiske medborgerskab og demokratisk deltagelse.

Vi har behov for uddannelse, der fremmer menneskerettigheder, uddannelse, der fremmer medborgerskab og respekt for andre, uddannelse, der fremmer interkulturel forståelse og dialog, uddannelse i mediekundskab, uddannelse om religioner og tro og både intra- og interreligiøs dialog. Vi er nødt til at lære om og undervise vores borgere i interkulturelle kompetencer.

Vi er nødt til at udvikle byudviklingsstrategier og politikker for interkulturel dialog. Vi har brug for ungdomspolitikker, der bygger på lige muligheder. Vi er nødt til at inddrage hele civilsamfundet, de unge, religiøse ledere og medierne. Men vi er også nødt til at udvide og udvikle dagsordenen for interkulturel dialog i vores internationale relationer og naturligvis prioritere den højt.

Hvordan kan vi leve sammen i vores globaliserende verden, hvor enhver lokal konflikt er en global konflikt, og hvor kulturelle og religiøse brudlinjer splitter vores samfund? Det er den globale udfordring, som Alliancen af Civilisationer står over for og er nødt til at gøre noget ved på et meget konkret plan.

Derfor er Alliancens vigtigste opgave at forvandle denne globale udfordring til "glokale", gennemførlige mål. Med "glokal" mener jeg, at målene skal være solidt understøttet af en global tilgang, men gennemføres på lokalt plan.

Det betyder, at Alliancen i høj grad er afhængig af EU's hjælp til at gennemføre en dagsorden om god styring af den kulturelle mangfoldighed i det europæiske område, hvorved ikke kun menes medlemmerne af EU, men også dets nabolande, især omkring Middelhavet.

Derfor er jeg så glad for, at der er indgået en handlingsplan om samarbejde mellem EU og Alliancen af Civilisationer, som vil udgøre et solidt fundament for forfølgelsen af konkrete mål og gennemførelsen af praktiske projekter.

Lad mig i denne forbindelse understrege, hvor vigtigt og betydningsfuldt det vil være, hvis det europæiske år for interkulturel dialog kunne udvides til en langsigtet, bæredygtig ramme til fremme af god styring af den interkulturelle mangfoldighed, og jeg roser formandens ord i denne anledning.

Det er jeg sikker på, i høj grad ville styrke de nationale strategier for interkulturel dialog bestående af tiltag og programmer inden for uddannelse, medier, migration og ungdom, som jeg har bedt lande om at udvikle og gennemføre. Det er et forslag, som jeg fremsatte i april, og som jeg gerne vil henlede Deres opmærksomhed på og venligst opfordre medlemmerne af Parlamentet til at støtte.

Et andet område, hvor Alliancen er ivrig efter at samarbejde, er Middelhavsunionen med henblik på at hjælpe med at forbedre og administrere interkulturel mangfoldighed og dialog, herunder tværreligiøse spørgsmål, inden for og blandt europæiske og muslimske samfund og grupper.

For at sige det lige ud: De nuværende internationale vanskeligheder og den voksende bekymring, vi alle føler, når vi bor sammen i gensidig respekt, har fremmet den misforståelse, at kulturer befinder sig på en uundgåelig kollisionskurs, der vil føre til civilisationernes sammenstød.

Vi står over for stærkere polariseringer, der opstår på baggrund af voksende spændinger over en række politiske spørgsmål og voksende kulturelle klichéer. Det siger sig selv, at politiske konflikter kun kan løses gennem politiske forhandlinger. En langsigtet løsning af spændingerne mellem muslimske og vestlige samfund kan f.eks. ikke opnås, så længe der ikke tages effektivt hånd om nogle af de kendte kilder til fjendtlighed.

Men lige så sandt er det, at fredsftaler sjældent holder, hvis de ikke nyder stærk opbakning i de involverede samfund. Mange fredsftaler er gået i vasken gennem tiden på grund af dyb, uløst mistro og fjendtlighed, der splitter folk langs kulturelle og religiøse linjer.

Nu er pointen lige præcis, at alle resultater er enstemmige og afslører en stor splittelse i den måde, vesterlændinge og muslimer betragter hinanden på, hvor muslimer anser vesterlændinge for nedladende og dominerende, mens vesterlændinge anser muslimer for at være fanatiske og intolerante. Desuden skaber socioøkonomisk marginalisering og diskrimination misstemning og intolerance og forværrer kløften mellem muslimske og vestlige befolkningsgrupper.

Denne såkaldte splittelse, der sætter to fiktive, monolitiske blokke, islam og vesten, op mod hinanden, giver yderligere næring til klichéerne og polariseringen og afføder ekstremisme. Men lad mig understrege, at det overvældende flertal af folkeslag er imod ekstremisme i ethvert samfund og støtter respekt for religiøs og kulturel mangfoldighed. Såvel muslimer som ikkemuslimer er optaget af udfordringer som sikkerhed og truslen om social polarisering. Millioner af muslimske familier er bekymrede over muligheden for at miste de unge til religiøs og politisk ekstremisme.

For at kunne tackle problemet skal vi udvikle nye strategier til at administrere og fremme tværreligiøs dialog som led i den kulturelle mangfoldighed, baseret på universelle menneskerettigheder. Med andre ord, for at skabe de nødvendige forudsætninger for bæredygtig fred kræves der en anden form for indsats, der sigter mod at ændre tankegangen i splittede samfund. Det er min første afsluttende pointe.

Min anden pointe vedrører behovet for at rykke udviklingen af demokratisk styring af den kulturelle mangfoldighed højt op på den politiske dagsorden.

I EU indebærer det at skabe en kollektiv identitet blandt borgerne – uanset deres herkomst og etnicitet, sprog, filosofiske overbevisninger, politiske og religiøse tilhørsforhold – om at dele værdier, holdninger og projekter og give plads til en fælles fremtid, som de kan bygge på i fællesskab. Derfor skal kulturel mangfoldighed gå hånd i hånd med beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende friheder, lige muligheder for alle, økonomisk solidaritet og social samhørighed.

Disse spørgsmål bliver ikke ordnet på kort sigt – desværre – og der er behov for en langsigtet indsats. Vi vil sandsynligvis mærke fristelsen til at give op hele tiden, men vi må aldrig overgive os til den, for små ændringer i omstændighederne kan trods alt medføre store omvæltninger i adfærden. Det er præcis, hvad vi behøver for at skabe viljen til at leve sammen i gensidig respekt og værdsættelse af vores etniske, sproglige, kulturelle og religiøse forskelle.

Det kan ikke undervurderes, hvor meget opgaven haster. Men jeg er sikker på, at i kraft af Deres arbejde og Deres engagement vil det lykkes for os at leve sammen i integrerede samfund.

(Stående bifald)

Formanden. – Præsident Sampaio! På Europa-Parlamentets vegne takker jeg Dem for denne storslåede tale, og jeg takker Dem for Deres store engagement som FN's høje repræsentant i Alliancen af Civilisationer og i interkulturel dialog.

Eftersom De nævnede Middelhavsunionen, vil jeg benytte lejligheden til at oplyse Dem om, at Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavs-samarbejdet – med deltagelse af repræsentanter fra Israel, Palæstina, de arabiske lande, Europa-Parlamentet og EU's nationale parlamenter – på sit ekstraordinære plenarmøde den 12. og 13. oktober i Jordan vedtog en erklæring om fredsprocessen i Mellemøsten.

Til november vil flere hundrede unge fra alle de lande, der udgør Middelhavsunionen, mødes her, i Europa-Parlamentets mødesal i Strasbourg, og tage del i en dialog mellem civilisationer – en dialog mellem kulturer. Hr. præsident! Vi er engagerede i Deres mål, og vi ønsker Dem alt godt i Deres engagement i Alliancen af Civilisationer. Europa-Parlamentet står bag Dem. Deres ambition er vores ambition.

Præsident Sampaio! Tak, fordi De besøgte Europa-Parlamentet. Obrigado.

(Bifald)

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS

Næstformand

6. Afstemningstid (fortsat)

Formanden. – Mine damer og herrer! Lad os komme ned på jorden igen efter Alliancen af Civilisationer og fortsætte afstemningen.

6.1. Evaluering af aftalen EU/Australien om passageroplysninger (PNR) (A6-0403/2008, Sophia in 't Veld) (afstemning)

Før afstemningen om punkt 1, litra g

Sophia in 't Veld, ordfører. – (EN) Hr. formand! Efter aftale med skyggeordførerne fra PPE-DE-, PSE- og Verts/ALE-Gruppen vil jeg gerne fremsætte et mundtligt ændringsforslag til punkt 1, litra g. Det består af to små ændringer.

Den første er, at vi erstatter ordene "ikke opfylder" i anden sætning med "muligvis ikke er i overensstemmelse med," så anden sætning lyder: "og at aftalen som følge heraf muligvis ikke er i overensstemmelse med EU's og internationale databeskyttelsesstandarder."

Den anden lille ændring er i sidste sætning, hvor jeg gerne vil erstatte ordet "gør" med "kan gøre," så der står: "mener, at dette kan gøre aftalen juridisk uholdbar."

Formanden. – Fru in 't Veld! Jeg vil gerne spørge om noget. Har jeg ret, hvis jeg formoder, at hvis Deres mundtlige ændringsforslag bliver vedtaget, så erstatter det den delte afstemning? Altså hvis Deres mundtlige ændringsforslag bliver vedtaget, kan vi stemme samlet om punktet. Er det korrekt?

Sophia in 't Veld, ordfører. – (EN) Hr. formand! Ja, for mit vedkommende, for det var PSE-Gruppen, der anmodede om delt afstemning, fordi den ikke var enig i det midterste afsnit. Hvis mit mundtlige ændringsforslag bliver vedtaget – og jeg står og kigger på skyggeordføreren fra PSE-Gruppen, og ja, hun er enig med mig – så kan de støtte det samlede punkt, så vi kan stemme om punktet samlet.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

6.2. Kollektive aftaler i EU (A6-0370/2008, Jan Andersson) (afstemning)

Før afstemningen

Jacek Protasiewicz, for PPE-DE-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne meddele, at efter en debat i går under gruppemødet i PPE-DE-Gruppen trækker vi som gruppe tre ændringsforslag tilbage: Ændringsforslag 6 til punkt 9, ændringsforslag 8 til punkt 15 og ændringsforslag 10 til punkt 24. Det glæder mig på PPE-DE-Gruppens vegne at meddele, at disse tre ændringsforslag er trukket tilbage.

Efter afstemningen

Emilio Menéndez del Valle (PSE). – (ES) Hr. formand! Tillad mig med al respekt at fremføre følgende bemærkning:

Efter FN's høje repræsentants meget anstændige og fornuftige tale om Alliancen af Civilisationer genoptog De sessionen med disse ord – måske har De dem ved hånden – som lød mere eller mindre som følger:

"Og lad os nu komme ned på jorden igen efter Alliancen af Civilisationer."

Hr. formand! Jeg beklager at måtte sige, at Deres bemærkning ikke var i overensstemmelse med den parlamentariske høflighed og var upassende for Deres stilling som formand.

Formanden. – De må være bekendt med, at en af formandens beføjelser – og mine kolleger blandt næstformændene gør det hyppigt – er at komme med harmløse bemærkninger om de ting, der foregår i Parlamentet. Disse bemærkninger skal ses i sammenhæng med deres indhold og intentionen med dem.

Jeg kan forsikre Dem om, at det bestemt var positivt ment.

Men hvis De eller noget andet medlem har fundet denne uskyldige og positive bemærkning ubehagelig, må De betragte den som trukket tilbage.

6.3. Demokrati, menneskerettigheder og den nye partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Vietnam (afstemning)

Før afstemningen

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne foretage en udelukkende faktisk rettelse. Den forenede buddhistiske kirke i Vietnam omtales, og det nævnes, at den engang var den største buddhistiske organisation i det sydlige og centrale Vietnam. Det viser faktisk, at der ikke længere findes frie og pålidelige oplysninger, men det bør rettes til: "som er den største buddhistiske organisation i Vietnam."

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

7. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

Forslag til afgørelse: Godkendelse af Catherine Ashtons udnævnelse til medlem af Kommissionen (B6-0575/2008)

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg hilser med tilfredshed udnævnelsen af fru Ashton til medlem af Kommissionen velkommen, og jeg vil gerne påpege, at hendes udnævnelse til livsvarigt medlem af Overhuset er bevis for hendes fortræffelige arbejde for Det Forenede Kongerige. Jeg er ganske overbevist om, at hun vil vise sig lige så værdig til at være kommissær som et andet medlem af Overhuset før hende. Lord Cockfield blev udnævnt som Det Forenede Kongeriges kommissær i 1984 af Margaret Thatchers regering. Han havde en fremragende karriere i Bruxelles, hvor han lagde grunden til det indre marked.

Catherine Ashton kunne sikre sig en plads i EU's annaler ved at give Dohaforhandlingerne et skub fremad. Det er en stor udfordring, men en vellykket afslutning på forhandlingerne ville være til enorm hjælp for udviklingslandene.

Forslag til beslutning: Det Europæiske Råd (B6-0543/2008)

Jim Allister (NI). – (EN) Hr. formand! Jeg stemte imod det fælles beslutningsforslag om Det Europæiske Råds topmøde på grund af dets dobbeltspil om den irske folkeafstemning og dets tåbelige klamren sig til økonomisk skadelige klimamål. Erklæringen indeholder en hyklerisk forsikring om respekt for den irske forkastelse af Lissabon for umiddelbart derefter i disse dokumenters kodesprog at insistere på, at irlænderne makker ret. Den såkaldte respekt for vælgeres demokratiske beslutning er åbenlyst usand.

Her befinder vi os alle midt i en alvorlig økonomisk krise, den værste, de fleste af os kan huske, men mens skibet er ved at gå ned, bekymrer EU sig kun om at holde facaden i form af klimamålene. Industrien og vores økonomier har ikke råd til evigt voksende grønne skatter nu. Det eneste, vi får ud af det, er at fordrive stadig mere af vores produktionsindustri til Fjernøsten.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne nævne ændringsforslag 3, hvor vi kritiserede flere kommissærer for at have bagatelliseret anmodninger fra Parlamentet, som går langt tilbage i tiden, om at foreslå lovgivning om bedre overvågning af finansmarkederne. Sådan er virkeligheden, men jeg synes, det er vigtigt også at sige, at medlemsstaterne må tage deres del af skylden. Selv om Kommissionen havde forsøgt at gøre noget, tror jeg, den ville have fået en hel del modstand. Men Kommissionen har nu engang et ansvar, og selv om vi har principbaseret regulering i modsætning til regelbaseret, skal den stadig være streng, for let regulering har ikke virket.

Jeg vil også gerne nævne punkt 20, hvor Parlamentet gentager sin respekt for resultatet af den irske folkeafstemning og for resultaterne af ratifikationsprocessen i de andre medlemsstater. Under debatten om den irske folkeafstemning blev det hævdet gang på gang, at Parlamentet ikke ville respektere resultatet. Helt bortset fra alt andet har Parlamentet ingen kompetence her og ingen magt til at gøre noget hverken for eller imod. Jeg hilser dog udtalelsen velkommen i modsætning til min kollega hr. Allister.

Og endelig i punkt 20 tror jeg, at det er muligt at komme det irske folks bekymringer i møde før valget til Parlamentet, men vi må ikke undervurdere, hvad der er behov for her. Der står også, at Parlamentet er klar til at hjælpe med at skabe en bredere og mere informeret konsensus. Jeg synes, det skulle have været formuleret: "skabe en bedre informeret konsensus."

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Den farligste sætning i moderne politik er: "Der må gøres noget." Politikere har en urimelig og uforholdsmæssig stor frygt for at fremstå passive, og derfor betyder det mindre, hvad dette "noget" er, som vi har set under finanskrisen. Det betyder intet, hvad dette "noget" er – 500 mia. GBP i Storbritannien, 500 mia. EUR i Europa, 850 mia. USD i USA – ok, det er "noget," lad os gøre det. Pyt med, hvad de praktiske konsekvenser er.

Sandheden er, at man ikke kan lovgive mod recessioner lige så lidt, som man kan lovgive om solens eller månens baner. Det, vi oplever nu, er en ubarmhjertig korrektion af årene med billig kredit, skabt af de samme regeringer, der holdt renterne på et for lavt niveau i for lang tid. Det var en politisk beslutning, ikke en markedsbeslutning, og den luft, der blev pustet ind i ballonen, strømmer nu ud. Den eneste praktiske ændring, der sker ved at nationalisere vores banker og indføre disse kæmpestore hjælpepakker, er, at i stedet for at sænke skatterne for at hjælpe folk igennem hårde tider, lægger vi en enorm ekstra byrde over på dem. Vores skatteydere vil komme til at betale en høj pris for vores indbildskhed.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Vedrørende ændringsforslag 9, som min gruppe stemte imod, var det afgørende for PPE-DE-Gruppen, at den demokratiske proces blev gennemført uden genveje, der skaber et demokratisk underskud, især nu i forbindelse med emissionshandel, hvor der ikke er noget pænt at sige om den parlamentariske proces. Vi har set vildledende tricks, manipulation og til sidst, at ordføreren ignorerede sin egen gruppes politiske vilje.

Det er blevet endnu mere relevant i lyset af den fastlåste situation i Rådet sidste uge. PPE-DE-Gruppen har tilbudt en løsning på problemet med, at industrien skades, når klimaforandringerne afbødes. Derfor støtter ikke kun EU's industri, men også fagforeningerne vores forslag om benchmarking som erstatning for det dyre auktionssystem. Vi står sammen i forsøget på at reducere skadelige udledninger. Det er der ingen tvivl om.

Spørgsmålet er, hvordan det skal gøres. Vores primære bekymring må være vores planet, men jeg vil påstå, at de foranstaltninger, der er nødvendige for at stoppe klimaforandringerne, ikke fremmes af den arbejdsløshed i EU, der følger af de førende klimavenlige økonomiers nedtur.

Peter Skinner (PSE). – (EN) Hr. formand! EPLP hilser med tilfredshed indholdet af denne fælles beslutning og dette beslutningsforslag om det finansielle klima og økonomien i almindelighed. I forhold til, hvad vi kan gøre nu, er det sandt, at Parlamentet har udstukket en række krav – som til en vis grad har været en form for ønskeseddel – og konkrete forslag om, hvad der skal gøres. Til tider er vi gået længere end Kommissionen. Faktisk har vi til tider – måske af nationale hensyn eller ud fra politiske interesser – både set Parlamentet udvande tekster og foreslå gode tekster.

Men de opfordringer er ganske relevante i dag og har relevans for de omstændigheder, vi befinder os i. Der er mere end nogensinde behov for at styrke tilsynsmekanismerne, men på globalt plan, ikke kun på europæisk plan. Vi må se uden for EU. Derfor er vi også nødt til at tænke på, hvad der sker i forhold til udviklingsbistand rundt om i verden. Vi må styrke vores reserver i forhold til udviklingsspørgsmål, ikke vende ryggen til dem, og man må håbe, at ved at gøre det vil vi opnå den form for økonomisk balance, der er brug for i hele verden. Det er vores opgave at henlede opmærksomheden på disse ting. Det er også vores opgave at gøre mere ved det, og jeg vil fremlægge mere herom skriftligt.

Ivo Strejček (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne opsummere årsagerne til, at jeg stemte imod denne beslutning. For det første er en styrkelse af statens rolle den forkerte løsning i forhold til at komme ud af den finansielle krise. For det andet vil øget regulering og oprettelsen af en ny paneuropæisk tilsynsmyndighed uden klart definerede beføjelser heller ikke være en vej ud af krisen. For det tredje kan Lissabontraktaten, som blev forkastet af den irske befolkning, ikke træde i kraft. Rådet bør således respektere resultatet af den

irske folkeafstemning. For det fjerde er Rådet ikke villig til at revidere sine egne urealistiske og ekstremt dyre klimamål. Det vil i sidste ende gå ud over almindelige menneskers levestandard.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Lad mig starte med at sige, at det er korrekt, at Lissabontraktaten ikke kan træde i kraft, før alle 27 medlemsstater har godkendt den, men det betyder ikke, at EU ikke kan gå videre. Personligt ønsker jeg dog ikke, at EU går videre uden Irland. Som Fine Gaels valgkampagneleder i forbindelse med den nylige folkeafstemning vil jeg gerne gøre det fuldstændig klart, at den irske holdning er og bør være, at vi skal være med, hvor det sker i EU. Vi ønsker ikke længere at være en ø bag en ø og domineres af britiske interesser. Vi respekterer, at Storbritannien har sine interesser – det er helt legitimt. Vores interesser ligger et andet sted, og jeg ønsker ikke, at britiske parlamentsmedlemmer leger talsmand for mine vælgere eller for irske interesser her i Parlamentet.

Jeg vil gerne sige, at Fine Gaels parlamentsmedlemmer i PPE-DE-Gruppen støtter beslutningen om Det Europæiske Råds møde som helhed, men kan ikke acceptere, at Parlamentet skulle mene, "at det er muligt at imødekomme de bekymringer, som er blevet fremsat af den irske befolkning for at sikre en løsning, som er acceptabel for alle inden valget til Europa-Parlamentet", da det er op til den irske befolkning at afgøre – op til den at vurdere, hvornår tiden er inde. Det er det synspunkt, som vi skal have frem.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Jeg er ikke særlig tilfreds med indholdet i vores fælles beslutning, og jeg er heller ikke særlig tilfreds med rådsformandens, hr. Sarkozys, indsats. På trods heraf betragter jeg en aftale eller i det mindste evnen til at blive enige om en form for fælles tilgang som et yderst vigtigt skridt, da det værste budskab, som vi kunne sende til den europæiske befolkning, ville være, at vi ikke var i stand til at blive enige om noget. Ikke desto mindre vil jeg gerne bede om lidt sund fornuft. Der er tre faktorer her. Den første er naturligvis finanskrisen, den anden er recessionen, og den tredje vedrører i bund og grund globaliseringens indvirkning på det indre marked. Jeg har talt om dette i mange, mange måneder, ja endog i flere år. Vi synes ikke at være i stand til at standse den voksende strøm af krav, der stilles til europæisk erhvervsliv, og vi er ikke engang i stand til at drøfte disse stigende krav i WTO. Dette misforhold er et kæmpe problem for os.

– Indstilling ved andenbehandling: Désir (A6-0373/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Som vi alle ved, oplever vikarbranchen en kæmpe fremgang i EU. Det er på den ene side en god ting, da det skaber mange arbejdspladser, men de vidt forskellige nationale regler har generelt betydet, at virkningerne foreløbig har haft tendens til at være negative, især for arbejdstagerne, da det medfører løndumping som følge af lave lønninger og dermed også fører til, at lokale arbejdstagere fordrives. I sidste ende resulterer det også i konkurrenceforvridning, især for små og mellemstore virksomheder, og er til fordel for de virksomheder, der ansætter flest mulige billige vikarer.

Vores formål med direktivet skal derfor være at regulere vikararbejde i EU som helhed og i særdeleshed kræve, at vikaransatte behandles på lige fod med de øvrige ansatte i brugervirksomhederne, hvad angår arbejds- og ansættelsesvilkår. Det ville være i Europas interesse som et økonomisk kraftcenter, og særligt i arbejdstagernes interesse, og det ville forhindre konkurrenceforvridning mellem virksomhederne.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Ethvert ændringsforslag til dette direktiv, uanset hvor relevant det måtte være, ville indebære en betydelig forlængelse af lovgivningsprocessen og efterlade vikaransatte uden retsbeskyttelse i lang tid endnu. Der er tale om et direktiv, som kommer mange år for sent. Det er også udtryk for enighed mellem arbejdsmarkedets parter. Det var årsagen til, at jeg stemte imod alle ændringsforslag.

– Betænkning: Angelilli (A6-0404/2008)

Neena Gill (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg stemte for denne betænkning, fordi beskyttelsen af børn, der bruger internettet, bekymrer mig oprigtigt. Det er også et spørgsmål, som optager mange af mine vælgere i West Midlands. Jeg ved, at mange forældre og lærere i stigende grad frygter, at børn får adgang til upassende eller potentielt farligt materiale.

Internettet er blevet et magtfuldt, verdensomspændende medie, og denne udvikling har medført flere farer for børn i hele verden. Ny forskning i Det Forenede Kongerige har afsløret, at så mange som hvert tiende barn, der anvender chatrum, har prøvet at blive kontaktet af pædofile på internettet. I erkendelse af, at internettet tilbyder børn en verden af underholdning, muligheder og viden, er vi imidlertid nødt til samtidig at indføre foranstaltninger, der kan beskytte børn på internettet. Jeg mener, at det er vores ansvar at beskytte børn mod skadeligt materiale og mod visse personer, som står bag onlinetjenester.

Parlamentet har en vigtig rolle i forhold til at begrænse adgangen til upassende og ulovligt materiale og øge offentlighedens bevidsthed om farerne på internettet. Jeg bifalder derfor denne betænkning og EU's indsats for at beskytte vores børn. Børn skal kunne drage fordel af alle de muligheder, som denne teknologi giver, uden at frygte for, at nogen vil forvolde dem skade.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Internettet er i sig selv en positiv opfindelse, men det anvendes i stigende grad af kriminelle, og det har ført til en eksponentiel stigning i en af de mest afskyelige forbrydelser af alle, nemlig handel med børnepornografi.

Hvis De tænker på, at der alene sidste år var en stigning på 16 % i handlen med sådant materiale via internettet – og dertil kommer, at over 20 000 børn i løbet af et enkelt år misbruges, for at disse billeder kan produceres – vil De få en fornemmelse af problemets omfang. Vores mål skal være følgende: nultolerance over for tilfælde af misbrug af børn, strenge straffe til gerningsmændene og maksimal beskyttelse af børn, der bruger internettet.

Jeg glæder mig over den pakke af foranstaltninger, som bakkes op af Parlamentet, og som spænder fra hotlines, installation af blokeringsystemer og oplysning til en styrkelse af politiindsatsen og sporing af finansielle transaktioner.

Parlamentets betænkning er yderst vigtig, da den sender et meget stærkt signal vedrørende beskyttelsen af de svageste medlemmer i vores samfund, vores børn.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Hr. formand! Internettet er en stor hjælp, men udgør samtidig en stor fare, særligt for vores børn. Børn har langt bedre forstand på computere end deres forældre, og derfor er voksne ofte ikke klar over de utrolig mange fælder, som navnlig børn kan støde på under nogle timers surfing på internettet. Jeg bifalder denne betænkning, og jeg har stemt for den.

Jeg mener, at programmet for et sikrere internet vil være med til at fjerne den kæmpe generationskløft i forhold til vores viden om internettet. Vi har behov for en oplysningskampagne, der er rettet mod forældre og lærere. Jeg støtter oprettelsen af kontaktpunkter i de enkelte EU-lande, hvortil det vil være muligt at anmelde ulovlige aktiviteter vedrørende internetsikkerheden.

Matti Juhani Saari fra Finland lagde videoer ud på internettet, bl.a. på webstedet YouTube, der viste ham selv affyre en pistol på en skydebane. Ti unge mennesker blev senere myrdet af denne bevæbnede galning på en skole i den finske by Kauhajoki. Jeg tror, at vi gennem dette program vil kunne reducere risikoniveauet og sikre, at unge ikke får adgang til sådanne videoer på internettet.

Jan Březina (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Jeg støttede Angelilli-betænkningen, fordi jeg mener, at den kan bidrage til bekæmpelsen af misbrug af børn på internettet. Jeg så gerne, at vægten blev lagt på at forbedre de instrumenter, som politiet har til rådighed. Det drejer sig nærmere bestemt om at oprette en europæisk database over børnepornografi og hotlines til politiet. Databasen vil være et meget nyttigt redskab i sager om køb af billeder via peer-grupper, da den vil gøre det muligt at kontrollere, om et givet billede allerede har været vist på internettet eller ej, og hvorvidt der allerede er foretaget en efterforskning i forbindelse med det pågældende billede, så unødigt dobbeltarbejde dermed kan undgås. Det ville også være en effektiv foranstaltning at indføre overvågning af betalinger, der foretages på websteder, som indeholder børnepornografi – under fuld overholdelse af reglerne om beskyttelse af privatlivets fred og bankhemmeligheden.

Foreløbig viser erfaringen, at børns sikkerhed på internettet kun kan beskyttes gennem en tilgang på flere niveauer, som involverer barnet, hjemmet, skolen, alle teleoperatører, internetudbydere og offentlige institutioner. Der er et behov for at øge folks bevidsthed og forebyggelsen, hvilket ud fra et teknisk synspunkt ville bidrage til og fremme anmeldelsen af sager og forbedre chancerne for, at politiet efterforsker dem. Jeg er helt overbevist om, at programmet for et sikrere internet kan være en hjælp i den henseende.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Jeg vil gerne tilføje noget til mandagens forhandling om beskyttelse af børn, der bruger internettet og andre kommunikationsteknologier. Jeg støttede naturligvis betænkningen, og jeg hilser den varmt velkommen. I det program, som vi godkendte, er der imidlertid ikke lagt vægt på standardisering af terminologi i forbindelse med farligt indhold. Medlemsstaterne ser også forskelligt på, hvad der blot ikke er tilladt, og hvad der i forvejen betragtes som en kriminel handling. Det vanskeliggør naturligvis bekæmpelsen af internetkriminalitet, som ikke kender nogen grænser, hverken statslige eller kontinentale. Af hensyn til vores børn bør vi prioritere en harmonisering på området, om vi bryder os om det eller ej.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg stemte eftertrykkeligt for denne betænkning. Det er positivt, at EU ønsker at gøre noget for at beskytte børn mod de mange farer, som hver dag lurer på internettet. Unge bliver vant til internettet fra en meget tidlig alder, men stifter naturligvis samtidig bekendtskab med dets farer.

Det anslås, at ni ud af ti børn i alderen otte til 16 år har været i kontakt med pornografisk materiale på internettet. De, der handler med porno på internettet, bliver stadig mere hensynsløse. Ser vi helt bort fra risikoen for pædofile på internettet og personer, der sælger porno, er der også onlinekasinoerne med deres aggressive markedsføringsteknikker, og i særdeleshed unge er ikke altid opmærksom på farerne.

Det er derfor op til forældre, skoler og lærere, men også politikerne, at beskytte børn mod alt dette. De skal både overvåge og oplyse, særligt blandt samfundets yngste medlemmer, fordi de er lettest at påvirke og er de mest sårbare.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Hr. formand! Jeg stemte for betænkningen, fordi jeg mener, at den er yderst vigtig. Det er vanskeligt at løse de mange forskellige problemer, der opstår, når børn bruger kommunikationsteknologier, i et enkelt dokument. Dette program er imidlertid nødvendigt af organisatoriske grunde. Når vi drøfter konsekvenserne af de nye teknologier, har vi tendens til at tale om f.eks. de sociale, uddannelsesmæssige og kulturelle fordele, men bliver for sent opmærksomme på de negative konsekvenser. De nuværende mekanismer, der skal begrænse produkter, som har en negativ indvirkning, er meget vigtige i forhold til at mindske risikoen, men sideløbende hermed har vi behov for forebyggende programmer. Nu hvor vi har et fælles europæisk program, er det meningen, at den enkelte medlemsstat skal have sit eget nationale program på området. Vi er nødt til at øge offentlighedens kendskab til problemet og lære børn at bruge informations- og kommunikationsteknologier på en fornuftig måde. Noget andet er, at vi er nødt til at tage hånd om faren ved "computerafhængighed". Der er behov for en helhedsindsats, og det er en anden opgave, som de nationale regeringer skal tage sig af.

– Betænkning: Grossetête (A6-0346/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Hr. formand! Tak for ordet og tak til fru Grossetête for betænkningen om forslaget til direktiv om ændringer af betingelserne i markedsføringstilladelser for lægemidler. Jeg stemte for betænkningen. Den er et fremskridt i forhold til en harmonisering af lovgivningen, i forhold til forbrugerbeskyttelse og i forhold til at mindske bureaukratiet, øge fleksibiliteten og forbedre patienternes sikkerhed og viden. Samtidig sikrer den en forenkling af arbejdsprocesserne og nedbringer omkostningerne for mellemstore medicinalvirksomheder.

Jeg glæder mig over kommissær Verheugens klare holdning til forfalskede lægemidler, generiske lægemidler af dårlig kvalitet, der ofte ikke har større virkning end placebo, og ulovlige lægemidler og vacciner, som finder deres vej til de europæiske borgere via det sorte marked. Sådanne aktiviteter er strafbare. I en nær fremtid udvikler Kommissionen foranstaltninger, der skal styrke den gældende lovgivning på området, således at ingen af disse lægemidler kan udbredes. Kommissionen vil også indføre sanktioner mod personer, der opererer på dette område. Kommissæren har desuden sikret, at effektive lægemidler produceres i henhold til anerkendte, europæiske standarder og fremstillingsprocesser.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Jeg er nødt til at kommentere dagens forhandling, hvor jeg naturligvis hilste denne betænkning varmt velkommen. Der blev imidlertid indføjet et krav om, at alle lægemidler, der indeholder det samme aktive stof, skal bære det samme virksomhedsnavn for at undgå, at patienterne bliver forvirrede og tager alt for store doser. Det kan lyde fornuftigt i lægfolks ører, men lægemidler fornys hele tiden, og desuden kan lægemidler, der indeholder det samme eller et tilsvarende aktivt stof, være forskellige i forhold til, hvad de ellers indeholder. Uanset hvilke beføjelser EU generelt måtte have, ville det være absurd og antyde en manglende forståelse for, hvordan systemet fungerer, at bebrejde Kommissionen for ikke at kræve en standardisering af virksomhedsnavne.

– Betænkning: Manders (A6-0195/2008)

Neena Gill (PSE). – (EN) Hr. formand! Det glæder mig meget, at Parlamentet omsider gør noget ved hullerne i timesharedirektivet fra 1994, så forbrugerne kan se frem til en bedre beskyttelse af deres investeringer. I det lange løb vil op til 40 000 europæiske arbejdspladser samtidig blive bevaret. Jeg har en særlig interesse i denne betænkning, for den vedrører et emne, som påvirker mange af mine vælgere direkte. Der er flere timeshareejere i Det Forenede Kongerige end i noget andet europæisk land. Derfor vil dette initiativ forsikre mange af dem om, at EU gør noget for at beskytte dem mod svindlere. Den britiske timeshareindustri har en årlig værdi af ca. 157 mio. EUR, og dette direktiv er et vigtigt skridt fremad i forhold til at gøre op med

skruppelløse agenter, som skaber problemer for forbrugerne og giver de "rigtige" sælgere et dårligt ry. Disse nye forenklede regler vil sikre, at forbrugerne nyder samme beskyttelse i hele EU, og samtidig sikrer det lige konkurrencevilkår på markedet for timeshare og andre populære ferierelaterede produkter.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Det glæder mig, at der trods det politiske spøgelse blev opnået enighed om en harmonisering af lovgivningen, som beskytter alle europæere, der planlægger en ferie i udlandet og ønske at leje en bolig uden risiko. Revisionen af timesharedirektivet udelukker utroværdige tjenesteydere fra at blive registreret og øger dermed chancerne for, at folk ikke bliver ofre for bedrageri, hvilket alt for ofte er tilfældet i dag.

Forbrugerne sikres også en fortrydelsesret på 14 dage uden at skulle betale nogen godtgørelse, og de vil endda få kontrakten på et sprog, som de kan forstå, hvilket også er godt nyt for de tjekkiske borgere.

Gary Titley (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig ligesom min ven og kollega fru Gills over, at vi får lukket nogle af smuthullerne i dette direktiv.

Timeshare er en stor industri, men timeshare kan også være en stor fidus. Jeg har eksempelvis beskæftiget mig med virksomheden European Timeshare Owners Organisation, som opererer i Spanien – men meget belejligt fra en adresse i Gibraltar – og mine vælgere har fortalt mig, at de blev kontaktet af denne virksomhed, som tilbød at videresælge deres timesharelejlighed. Da de ankom til Spanien efter at have betalt en dyr rejse, fandt de ud af, at der ikke var nogen køber til deres timesharelejlighed, men at virksomheden ønskede at sælge dem andre timeshares.

Jeg har forsøgt at komme i kontakt med virksomheden i flere uger, og først i denne uge lykkedes det mig omsider, fordi der pudsigt nok ikke er nogen til at besvare opkaldene til de telefonnumre, som virksomheden oplyser – og den lader heller ikke til at besvare sine breve.

Jeg håber, at vi nu vil gå i gang med at slå ned på virksomheder som European Timeshare Owners Organisation, fordi de giver timeshare et dårligt ry, og de ødelægger ærligt talt den spanske ferieindustri's image, som jeg ved, at De bekymrer Dem rigtig meget om.

– Betænkning: Andersson (A6-0370/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Jeg kunne ikke stemme for Andersson-betænkningen. Jeg bryder mig ikke om, at de, som ikke var tilfredse med Domstolens afgørelse, nu forsøger at undergrave rettens dom i Laval-sagen fra Sverige med denne betænkning. Tjenesteydernes frie bevægelighed er en af fordelene ved EU, og medlemsstaterne skal lægge langt større vægt på at sikre, at både ansatte og arbejdsgivere får bedre kendskab til principperne i direktivet om udstationerede arbejdstagere i dets nuværende form. Det er den rette måde at bekæmpe ulovlig beskæftigelse og også dumping på det europæiske arbejdsmarked på, ikke ved at undergrave domstolens kompetencer. I et demokratisk samfund skal vi højlydt og uforbeholdt kræve vores rettigheder, ikke undergrave dem.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Hr. formand! I første del af ændringsforslag 24 anerkendes det, at social dumping var en medvirkende årsag til det irske "nej" til Lissabontraktaten. Det er jeg enig i, og jeg er også enig i, at Rådet bør opfordres til at gribe ind og sikre lige løn for lige arbejde. Ændringsforslaget opfordrer alle medlemsstater til at respektere resultatet af folkeafstemningen i Irland. Det siger sig selv, og desuden er det under alle omstændigheder et lovmæssigt krav, som alle medlemsstater er underlagt.

Der stilles imidlertid også krav om, at vi går i gang med en gennemgribende reform af de eksisterende traktater for at åbne vejen mod et socialt Europa. Tal om at skyde spurve med kanoner! En gennemgribende reform af de eksisterende traktater lyder for mig som at splitte hele regelsættet ad. Vi har i forvejen en glimrende lovgivning til bekæmpelse af forskelsbehandling, og vi er i øjeblikket i gang med at forbedre denne lovgivning. Vi er nået frem til en fælles holdning om direktivet om vikaransatte. Dette direktiv vil understøtte arbejdstagernes rettigheder og viser, at Europas sociale hjerte stadig banker.

I ændringsforslag 16 opfordres medlemsstaterne til at anfægte afgørelser afsagt af EF-Domstolen. Det er ikke måden at gøre tingene på. Vi er nødt til at se grundigt på direktivet om udstationerede arbejdstagere og sørge for, at det gennemføres korrekt i alle medlemsstaterne, og såfremt det er nødvendigt at ændre direktivet, må vi gøre det, men det er ikke nødvendigt at foretage en gennemgribende reform af traktaterne.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Med hensyn til afstemningen vil jeg gerne sige, at vi, medlemmerne af Fine Gael, stemte for Andersson-betænkningen, fordi den tager fat på de vigtige spørgsmål,

der blev rejst i Domstolens afgørelser i Viking-, Laval- og Rüffert-sagerne, og værner om det grundlæggende princip om ligebehandling og lige løn for lige arbejde.

Betænkningen gør det meget klart, at lovgivningen ikke er fyldestgørende, og vi er nødt til at skabe en bedre balance mellem arbejdstagernes rettigheder og retten til at levere tjenesteydelser, men løsningen er ikke en gennemgribende reform af de nuværende EU-traktater, sådan som der opfordres til i ændringsforslag 24. Løsningen er at forbedre lovgivningen, og derfor stemte vi imod ændringsforslag 24 og ændringsforslag 16, som begge var unyttige og unødvendige, eftersom de ikke vedrører kravene i lovgivningen.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg stemte imod Andersson-betænkningen, ikke kun fordi teksten vedrører arbejdsretten – et område, som falder ind under medlemsstaternes kompetence – men også fordi den igen og igen henviser til charter om grundlæggende rettigheder og Lissabontraktaten.

Det er naturligvis ikke første gang, at den fejl begås i en betænkning, men det viser en dyb foragt for de irske vælgere, som har ugyldiggjort traktaten, ja faktisk en foragt for alle vælgere i Europa, som ikke har haft mulighed for at udtrykke deres holdning til Lissabontraktaten på demokratisk vis.

Gang på gang får vi løfter om, at EU vil tage hensyn til befolkningens vilje, at der vil blive gjort noget for at fjerne det demokratiske underskud, og gang på gang viser det sig her i Parlamentet, at EU ikke kan leve op til sine løfter. EU har et troværdighedsproblem, som er mindst lige så stort som problemet med det demokratiske underskud.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Jeg arbejdede sammen med hr. Andersson som skyggeordfører for Gruppen Union for Nationernes Europa og er fuldt opmærksom på betydningen af de spørgsmål, der behandles i betænkningen, for min egen fagforening, Solidaritet, og andre fagforeninger og også for min politiske gruppe, som er meget optaget af sociale spørgsmål. Jeg har her i min hånd et brev om sagen fra Janusz Śniadek, formanden for fagforeningen Solidaritet.

Betænkningen retter fokus på behovet for at respektere fagforeningers rettigheder og vigtigheden af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter, resultatet af denne dialog, særligt kollektive overenskomster, og respekten for princippet om "lige løn for lige arbejde". Derfor stemte jeg for betænkningen, på trods af at henvisningerne til Lissabontraktaten, der, som flere kolleger har sagt tidligere, for nuværende er uberettigede.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Hr. formand! Jeg vil gerne forklare, hvorfor jeg ikke stemte for Andersson-betænkningen.

Selv om denne betænkning er langt mere afbalanceret end den oprindelige version, har jeg og mange af mine gruppemedlemmer fra Østeuropa undladt at stemme. Vi støtter naturligvis princippet om ligebehandling, men vi fornemmede en fare for, at dette slagord ville blive brugt i et forsøg på at forhindre gennemførelsen af en af de grundlæggende frihedsrettigheder i EU – arbejdskraftens frie bevægelighed. Dette er særlig vigtigt for Østeuropa. Vores arbejdsstyrke ønsker nemlig adgang til det vesteuropæiske arbejdsmarked for – måske blot for en tid – at tjene mere, men jeg tror også, at det er vigtigt af hensyn til den økonomiske udvikling i EU som helhed.

Det er min holdning, at vi i stedet for at ændre lovgivningen på EU-plan, sådan som det er blevet foreslået, bør lægge større vægt på gennemførelsen af direktivet og på bestemmelserne i medlemsstaterne.

Skriftlige Stemmeforklaringer

– Forslag til afgørelse: godkendelse af udnævnelsen af Baroness Catherine Ashton til medlem af Kommissionen (B6-0575/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Med forbehold af ændringsforslagene stemte jeg for den lovgivningsmæssige beslutning om forslag til Rådets forordning om ændring af forordningen fra 2003 for så vidt angår kompetence og om indførelse af lovvalgsregler i ægteskabssager. Der er tale om en beslutning, som bygger på en betænkning af min tyske kollega fru Gebhardt. I lyset af borgernes større mobilitet inden for EU, som har medført et øget antal "internationale" ægteskaber, hvor ægtefællerne med andre ord har forskellig nationalitet, bor i forskellige medlemsstater eller bor i en medlemsstat, hvor mindst en af dem ikke er statsborger, og på grund af den stigende skilsmissefrekvens i EU var det nødvendigt at ændre gældende lov og de gældende lovvalgsregler i ægteskabssager, som hvert år berører et stigende antal borgere. Vi bør hele tiden minde om, at traktaterne fastlægger den gradvise indførelse af et fælles område med frihed, sikkerhed og retfærdighed gennem foranstaltninger, der er rettet mod at fremme "foreneligheden mellem medlemsstaternes gældende regler om lovvalg og konflikter om stedlig kompetence".

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg bakker op om Catherine Ashton som ny handelskommissær. Det glæder mig meget, at vi omsider får en kvindelig handelskommissær og for første gang en kvindelig britisk kommissær. Jeg tror, at hun vil være en meget modtagelig og åben kommissær, som vil arbejde tæt sammen med Parlamentet.

– Forslag til beslutning: Det Europæiske Råd (B6-0543/2008)

Colm Burke, Avril Doyle, Jim Higgins og Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Vi vil gerne tilkendegive, at Fine Gaels parlamentsmedlemmer i PPE-DE-Gruppen støtter forslaget til beslutning om Det Europæiske Råds møde i sin helhed, men kan ikke acceptere, at Parlamentet skulle mene, "at det er muligt at imødekomme de bekymringer, som er blevet fremsat af den irske befolkning for at sikre en løsning, som er acceptabel for alle inden valget til Europa-Parlamentet", da det er op til den irske befolkning at afgøre – op til den at vurdere, hvornår tiden er inde.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg og mine kolleger fra det britiske Konservative Parti bakker op om de dele af beslutningen, som vedrører landenes samarbejde om den aktuelle finanskrisen og den støtte til SMV'er, der gives udtryk for i den forbindelse. Vi er også enige i, at EU skal fastholde sine klimamål. Vi bifalder beslutningens klare støtte til Georgien efter den nylige russiske intervention af landet.

Da vi er kraftige modstandere af Lissabontraktaten, kan vi imidlertid ikke støtte teksten på det punkt. Vi er også imod en fælles europæisk indvandringspolitik.

Af disse grunde undlod vi at stemme ved den endelige afstemning.

Sylwester Chruszcz (NI), skriftlig. – (PL) I dag stemte vi imod beslutningen om Det Europæiske Råds møde i Bruxelles, fordi vi ikke er enige med flertallet af medlemmerne i de to sidste spørgsmål, der blev drøftet på EU-topmødet. Efter min opfattelse sluttede ratificeringen af Lissabontraktaten definitivt, da resultatet af den irske folkeafstemning forelå. Det betyder, at ethvert forsøg på at presse på med forfatningsprocessen i EU er formålsløst. Jeg er også uenig i flertallets holdning til energi- og klimaspørgsmålet. Jeg vil gerne påpege, at kunstige løsninger er en trussel mod erhvervslivet og forbrugerne i mange lande, inklusive Polen.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg og mine kolleger fra det irske, politiske parti Fine Gael stemte for beslutningen og ønsker hurtigst muligt, at den irske regering klart og entydigt ratificerer Lissabontraktaten. Vi skal dog passe på med at behandle de irske vælgere som uforstandige. Der er behov for politisk klarhed, når det gælder resultatet af folkeafstemningen den 12. juni og enhver beslutning om et nyt forsøg på at få traktaten ratificeret.

Vi ville hurtigere nå til det punkt og have en bedre chance for et "ja", hvis vi var fri for diktater fra kolleger vedrørende tidsplanen for vores ratificeringsproces, f.eks. "inden valget til Europa-Parlamentet" i punkt 20, som jeg stemte imod i dag.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for forslaget til beslutning om konklusionerne fra Det Europæiske Råd (den 15. og 16. oktober 2008), fordi jeg er enig i, at der måtte gribes ind på finansmarkederne. Det var forståeligt i lyset af det presserende behov for at reagere på de europæiske borgers frygt og forsyne markedet med likviditet og sikkerhed, med alle de dermed forbundne fordele for familierne og SMV'erne.

Vi må imidlertid ikke glemme, at der i denne beslutning også slås til lyd for at indføre gennemgribende foranstaltninger, som er rettet mod en omstrukturering af det internationale finansielle system, navnlig ved at styrke samarbejdet og koordineringen mellem reguleringsmyndighederne på fællesskabsplan og sikre EU et retfærdigt og effektivt tilsynssystem. En øget regulering af finansmarkedet er vigtig, men vi har først og fremmest behov for bedre regulering. Denne beslutning går i den retning.

Patrick Gaubert (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg glædede mig over Parlamentets opbakning til den europæiske pagt om indvandring og asyl under afstemningen om beslutningen om Det Europæiske Råd den 15.-16. oktober 2008, som jeg stemte for.

Medlemmerne bifaldt initiativet fra det franske EU-formandskab, som foreslår en afbalanceret helhedstilgang til indvandring, og som fastholder EU's ansvarlige beslutning om at fremme lovlig indvandring og for alvor sætte ind over for ulovlig indvandring.

Helhedsindsatsens succes er blevet styrket af det franske formandskabs indsats for at sikre en hurtig vedtagelse af de forslag til direktiver, der i øjeblikket er til forhandling, og dermed forvandle disse ambitiøse erklæringer til konkrete tiltag. Der er bl.a. direktivet om en kombineret ansøgningsprocedure og et sæt fælles rettigheder,

der er direktivet om opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse (direktivet om det "blå kort"), og så er der direktivet om sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold.

Denne pagt udgør en integreret del af vejen mod en egentlig fælles indvandrings- og asylpolitik, som værner om grundlæggende rettigheder og menneskelig værdighed – værdier, som Parlamentet forsvarer.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Med hensyn til ændringsforslag 7, som blev fremsat af Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance, vil vi gerne påpege, at vi ønsker, at medlemsstaterne skal kunne følge deres egen strategi i arbejdet med at reformere Bretton Woods-institutionerne.

Da dokumenterne vedrørende det fælles beslutningsforslag og ændringsforslagene hertil kom sent, undlod vi at deltage i afstemningerne fra punkt 19 (ingen af disse var imidlertid afstemninger ved navneopråb).

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Det fælles beslutningsforslag fra PPE/PSE/ALDE/UEN afslører begrænsningerne i og de reelle hensigter med de foranstaltninger, som EU indtil nu har vedtaget.

Ved at lukke øjnene for de reelle årsager til den aktuelle finanskrisen – som skal findes i den stigende akkumulering og koncentration af kapital, i finansindustriens stigende dominans i økonomien, i spekulation og i kapitalens frie og uhindrede bevægelighed – og ved at reducere disse problemer til et spørgsmål om "manglende gennemsigtighed" og "utilstrækkeligt tilsyn" med finansmarkederne forsøger flertallet i Parlamentet at gøre det umulige. De ønsker med andre ord at redde systemet fra en krise, som er en iboende krise, ved (hvert øjeblik) at genskabe "tilliden til markederne" og tilføre offentlige midler uden nogen egentlig sikkerhed, sådan som det er tilfældet i Portugal, hvor der netop er blevet udskrevet en ægte "blankocheck" på et beløb svarende til alle de strukturfondsmidler, som landet kan anvende inden for Fællesskabets nuværende finansielle ramme.

Alle disse foranstaltninger, som Parlamentet finder så prisværdige, er blot en undvigemanøvre i forhold til at gøre noget ved de grundlæggende aspekter såsom at skabe en stærk, effektiv offentlig bank i hvert land, som kan tage hånd om dets udviklingsbehov, afskaffe "skattely", indføre krav til kapitalbevægelser og gøre op med finansiell spekulation, ændre EU's pengepolitik og stabilitetspagten, stoppe privatiseringen og liberaliseringen af økonomien osv.

I stedet ønsker flertallet i Parlamentet at fastholde den nyliberale dagsorden.

Ona Juknevičienė (ALDE), *skriftlig*. – (EN) I beslutningen om Det Europæiske Råd den 15.-16. oktober 2008 behandles en række vigtige spørgsmål, bl.a. den internationale finanskrisens konsekvenser for økonomien, strategier til bekæmpelse af den finansielle krise, bedre regulering, der kan styrke EU's lovgivnings- og tilsynsramme, energi og klimaændringer og energiforsyningsikkerhed. Jeg mener imidlertid ikke, at vi har formået for alvor at tage hånd om problemerne med energiforsyningsikkerheden i lyset af de seneste løfter fra Kommissionen og det franske formandskabs konklusioner. Kommissionen har påtaget sig at udforme sammenkoblingsplanen for Østersølandene og forelægge den for EU's energiministre i december. Rådet betragter det som en prioritet at koble Estland, Letland og Litauen til det europæiske elnet og sprede gaskilderne for at mindske afhængigheden af russisk gas. Jeg foreslog at indføre disse forslag i beslutningen, men de blev ikke taget med under forhandlingerne mellem de politiske grupper, og det gjorde mit mundtlige ændringsforslag heller ikke. Jeg mener ikke, at Parlamentet har formået at vise solidaritet med de baltiske lande, som i forvejen udgør det mest isolerede område i Fællesskabet energimæssigt og er i Ruslands magt med hensyn til gas. Af ovennævnte årsager undlod jeg at stemme om det fælles beslutningsforslag.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) I Kosovokonflikten har EU taget parti for regeringen i Priština, men fastholder Georgiens territoriale integritet i konflikten i Kaukasus. EU må én gang for alle gøre det klart, om EU er for eller imod befolkningers ret til selvbestemmelse. Hvis EU tager de ambitiøse løfter, der altid gives udtryk for, alvorligt, må EU holde op med at anvende dobbelte standarder og indtage en neutral rolle som mægler i stedet for altid kun at repræsentere USA's interesser.

Finanskrisen rejser imidlertid også tvivl om EU's opfattelse af sig selv. I de seneste årtier har EU trods alt vist sig at være et redskab til fremme af ubehersket liberalisme. Det er ikke borgerne, men den nådesløse gennemførelse af en nyliberal holdning, der har været i centrum. Nu skal vi ikke blot se at få indført strenge minimumsstandarder for finanstilsyn i hele EU, men også pålægge dem, som nyder godt af det internationale finanssystem, at bidrage solidarisk. Det kunne eksempelvis danne grundlag for en sikkerhedsfond, der støtter banker under en krise.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Mens medlemsstaternes centrumvenstre- og centrumhøjreregeringer afviser at efterkomme selv de mindste lønkrav eller andre krav fra arbejdstagerne med den begrundelse, at økonomien ikke kan bære det, pumper Rådet på det skammeligste billioner af euro ind i bankerne og monopolerne og tvinger endnu engang arbejdstagerne til at bære krisens omkostninger.

Hurtige kapitalistiske omstruktureringer, afskaffelse af arbejdsmarkedsrelationerne, ødelæggelse af socialsikrings- og forsikringsordninger, akkordløn og arbejdsløshed er kendetegnende for det nye uvejr, som beslutningerne på EU-topmødet varsler. Dette hensynsløse angreb suppleres af den europæiske aftale om indvandring og asyl, som sætter umenneskelige barrierer op for indvandrere i EU, mens der samtidig sørges for, at monopolerne kan få opfyldt deres behov for billig arbejdskraft.

Samtidig skjuler Rådets beslutninger EU's skinhellige interesse i klimaet, eftersom prisen på energi nu skal baseres på fondsbørsernes luner, uanset produktionsomkostningerne, hvorved monopolernes indtjening vil stige på bekostning af miljøet.

Der findes ingen løsninger, som gavner befolkningen, når fokus er rettet mod at styrke konkurrenceevnen og sikre kapitalen frit spil, hvilket i endnu større udstrækning er tilfældet i EU's og regeringernes foranstaltninger, som skal forsyne monopoler med statsstøtte, samtidig med at angrebene på befolkningen intensiveres for at redde det kapitalistiske system ud af dets krise.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Det Europæiske Råd den 15. og 16. oktober var vigtigt på grund af dets reaktion på finanskrisen. Selv om andre spørgsmål fortjener opmærksomhed og kunne drøftes, er det finanskrisen, som vores opmærksomhed nødvendigvis er rettet mod. Over for finanskrisen, hvor den manglende kredit i ordets sande, etymologiske forstand dag efter dag resulterede i nye problemer og nye trusler, var den europæiske reaktion effektiv og genskabte den fornødne tillid til markederne.

Uanset hvad De måtte mene om årsagerne til krisen og om de bedste muligheder for at løse den, bekræfter omstændighederne denne fortolkning. I den forstand bør de europæiske institutioners reaktion hilses velkommen. Analyserer man den europæiske reaktion, er der én ting, som skiller sig ud. Der er ikke taget højde for de afgørende møder, der skal til for at genskabe tilliden til markederne, i de nuværende traktater eller i Lissabontraktaten. Det beviser, at EU, som den union af stater den er i dag og forhåbentlig fortsat vil være i fremtiden, har behov for institutionel fleksibilitet og frem for alt et stærkt og målrettet politisk lederskab. Det var det, vi oplevede, og det har tydeligvis gjort mere for at bringe europæerne tættere på EU end nogen pr-strategi eller institutionel forhandling.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Forkastelsen af ændringsforslag 4 er en skuffelse. Finanskrisen burde ikke indebære, at vi løber fra vores internationale forpligtelser til at bekæmpe klimaændringer og fattigdom.

– Indstilling ved andenbehandling: Désir (A6-0373/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg bifalder betænkningen af hr. Désir fra Den Socialdemokratiske Gruppe, som har gjort Parlamentet i stand til at vedtage et direktiv, der beskytter vikaransatte ved at fastslå deres ret til de samme arbejdsvilkår som fuldtidsansatte. Medlemsstaterne skal nu vedtage de nødvendige lovgivningsmæssige og administrative bestemmelser, så direktivet er gennemført i national ret senest tre år efter dets offentliggørelse i EU-Tidende. Direktivet har også til formål at etablere passende rammer for anvendelse af vikararbejde med henblik på at bidrage effektivt til jobskabelsen og udviklingen af fleksible arbejdsformer, hvilket, jeg mener, er en særlig vigtig løsningsmodel i denne krisetid.

Richard Corbett (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg glæder mig over vedtagelsen af direktivet om vikararbejde, som omsider vil sikre ligebehandling på arbejdspladsen for nogle af vores mest udsatte arbejdstagere.

Dette direktiv har været lang tid undervejs. Der er gået seks år, siden Kommissionen første gang fremsatte forslag til et direktiv om vikaransatte, og i den tid er antallet af vikaransatte i den offentlige og private sektor steget kraftigt. Vikararbejde bidrager til en dynamisk og fleksibel moderne økonomi og kan ofte være en vej ud af langtidsledighed og tilbage på arbejdsmarkedet. Vikaransatte bør imidlertid ikke behandles som andenklassens arbejdstagere, og vikarbureauerne bør ikke kunne skævvride arbejdsmarkedet ved at forringe andre arbejdstageres løn- og arbejdsvilkår.

Det glæder mig derfor, at Parlamentet ved at godkende den kompromisaftale, som de europæiske beskæftigelsesministre nåede frem til i Ministerrådet i juni, nu har sikret, at dette direktiv vil træde i kraft. Det er fantastisk nyt for de ca. 1,3 mio. britiske arbejdstagere, som vil blive beskyttet af denne lovgivning,

og det tjener som et fremragende eksempel på, at EU's indre marked er et socialt marked, som kombinerer beskyttelsen af arbejdstagernes rettigheder med et fleksibelt arbejdsmarked.

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Resultatet af dagens afstemning i Parlamentet om direktivet om vikararbejde, som indfører princippet om lige løn for lige arbejde og dermed beskytter såvel vikaransattes som fastansattes løn- og arbejdsvilkår, er meget kærkomment.

Den irske og den britiske regering har i mange år stået i vejen for at sikre vikaransatte en bedre beskyttelse på EU-plan. Vikaransatte er blevet forskelsbehandlet i forhold til deres arbejdsvilkår og deres ret til at organisere sig i en fagforening. Resultatet af dagens afstemning i Parlamentet om sidste etape mod et nyt direktiv er en kæmpe sejr i kampen mod det igangværende kapløb mod bunden. Vikarbureauer har alt for længe fået lov til at underminere fastansattes løn- og arbejdsvilkår, hvilket går ud over alle arbejdstagere.

For at sikre en hurtig indførelse af lovgivningen vedtages Rådets fælles holdning i denne betænkning uden ændringsforslag. Rådet sendte forslaget til direktiv til andenbehandling i Parlamentet efter at have godkendt Parlamentets ændringsforslag fra førstebehandlingen. At fremsætte ændringsforslag på dette tidspunkt i processen er ganske enkelt uansvarligt, og balladen blev skabt af dem, som hellere vil dyrke partipolitik end sikre vores borgere bedre arbejds- og levevilkår.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi erkender, at vedtagelsen af Rådets fælles holdning om vikararbejde og vikarbureauer har en vis betydning for arbejdstagere i de forskellige EU-lande, hvor lovgivningen er meget ringe, og hvor den største og alvorligste udnyttelse finder sted i forbindelse med anvendelse af denne arbejdsform.

Det er derfor afgørende, at ansatte, der udsendes af vikarbureauer, sikres ligebehandling i brugervirksomheden, selv i forhold til løn. Det er også afgørende, at denne ligebehandling anerkendes fra dag ét, og at enhver undtagelse fra princippet skal godkendes af arbejdsmarkedets parter gennem en kollektiv overenskomst, som parterne indgår på nationalt plan.

Det bedste havde imidlertid været at undgå sådanne undtagelser, sådan som vi også foreslog. Det havde også været hensigtsmæssigt med en klarere definition af konceptet vikararbejde, så brugen heraf kunne begrænses til alene ekstraordinære tilfælde eller med andre ord til perioder med stor travlhed og perioder, hvor den fastansatte ikke kan arbejde. Vi beklager, at flertallet, herunder PSE-Gruppen, forkastede vores forslag.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Mange af de ændringsforslag, som Parlamentet tager stilling til i denne betænkning, er meget prisværdige. Ændringsforslagene vedrører imidlertid spørgsmål, som bør håndteres på nationalt plan og ikke af EU-institutionerne. Vi har derfor stemt imod disse ændringsforslag.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Efter seks års forhandlinger har Parlamentet omsider godkendt direktivet om vikaransatte. Der er i dag store forskelle mellem mellemstaternes nationale lovgivning om vikararbejde. Vikararbejde får imidlertid større og større betydning i alle EU-landene, og arbejdsmarkedet udvikler sig på dynamisk vis. Det anslås, at i EU som helhed er ca. 3 mio. mennesker ansat som vikarer i omkring 20 000 virksomheder. Af den grund har vi behov for en mere præcis definition af, hvad denne arbejdsform dækker.

Disse regler er særlig vigtige for de ansatte selv. Vikaransatte vil nu få en garanti for, at når de arbejder for en arbejdsgiver, vil det være under de samme vilkår, som arbejdsgiveren ville tilbyde personer, der ansættes direkte med henblik på midlertidig ansættelse. Desuden vil disse vilkår skulle gælde fra den dag, som vikaransættelsen starter.

Endvidere vil vikarbureauerne også drage fordel af direktivet om vikaransatte. Vikararbejde giver nemlig virksomhederne mulighed for at forvalte deres medarbejderstab på fleksibel vis, særligt i forhold til sæsonbetonet arbejde, dvs. hvor en virksomhed i en periode har behov for flere ansatte for at efterkomme efterspørgslen på markedet.

Ona Juknevičienė (ALDE), skriftlig. – (LT) Der er i øjeblikket store forskelle mellem de nationale love, som regulerer vikararbejde. Den uklare koordinering af vikarbureauernes aktiviteter skaber situationer, hvor vikaransatte udnyttes. Under møder med litauere, der arbejder i udlandet, har jeg flere gange hørt, hvordan de får mindre i løn, ofte slet ikke får løn for det udførte arbejde eller ulovligt får fratrukket transport- og leveomkostninger i deres løn.

Desuden er vikaransattes arbejde mere barsk og ofte sundhedsskadeligt. Samtidig pålægges de at arbejde hårdere og hurtigere end de øvrige ansatte. Folk, der udfører vikararbejde, mangler også social sikring. Vikararbejde bliver stadig mere udbredt i alle EU-landene, om end denne gruppe arbejdstagere er meget forskellig fra land til land. Jeg er enig i Parlamentets og Rådets generelle holdning og tror, at dette direktiv vil være med til at forbedre arbejdsvilkårene for flertallet og sikre vikaransatte social sikring. Vikarbureauer vil blive behandlet som arbejdsgivere og vil skulle sørge for, at de ansatte tildeles alle de rettigheder, som de har krav på.

Den almindelige ansættelsesret vil finde anvendelse på vikaransatte. De vil skulle betales den samme løn som de øvrige ansatte og omfattes af de samme socialsikringsordninger. Efter initiativ fra Parlamentet vil disse rettigheder være gældende fra den første arbejdsdag. Under afstemningen stemte jeg imod GUE-Gruppens ændringsforslag, som var rettet mod, at medlemsstaterne skulle forbyde eller begrænse jobmuligheder gennem vikarbureauer.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter direktivet om vikararbejde. Storbritanniens 1,3 mio. vikaransatte vil nu få tildelt rettigheder, der svarer til deres fastansatte kollegers. Jeg støtter fuldt ud, at vikaransatte får de samme rettigheder på områder som sygedage, pensionsbidrag, ligeløn og adgang til erhvervsfaglig uddannelse.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg glæder mig over vedtagelsen af denne betænkning ved andenbehandlingen. Medlemsstaterne skal nu indføre den forbedrede beskyttelse for personer, som udfører vikararbejde.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Vikarbureauer beskæftiger ca. 3 mio. mennesker i EU. De anslås at levere tjenesteydelser til en værdi af 75 mia. EUR.

Forslaget til direktiv om vikaransattes vilkår har til formål at sikre vikaransatte en minimumsbeskyttelse og samtidig støtte vikarbranchen. Det er blevet et eksempel for social lovgivning på et tidspunkt, hvor der er udbredte forventninger om et socialt Europa.

Hovedformålet med dette direktiv er at forhindre forskelsbehandling af vikaransatte med hensyn til løn, sociale og ansættelsesmæssige rettigheder og gældende lovgivning.

Der vil heller ikke være forskelsbehandling med hensyn til arbejdstid, overarbejde, ferie og beskyttelse af gravide.

Et meget vigtigt aspekt af direktivet er, at vikaransatte nu er dækket lige fra dag ét. Enhver fravigelse af dette princip skal altid drøftes med arbejdsmarkedets parter.

Der er ingen tvivl om, at der er kæmpe forskelle i vikaransattes arbejds- og lønvilkår. Disse forskelle skal udlignes snarest muligt.

Af ovennævnte grunde valgte jeg under afstemningen at stemme for forslaget for hurtigst muligt at kunne beskytte denne gruppe arbejdstagere.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Det direktiv, som Parlamentet har godkendt under påskud af at sikre arbejdstagere såkaldte "lige rettigheder", giver slavehandlere, som misvisende kaldes "vikarbureauer", mulighed for at starte og drive virksomhed. Medlemsstaterne pålægges at forbyde enhver hindring af deres anerkendelse og virksomhed og beskytte deres ret til et vederlag for deres "tjenesteydelser", med andre ord løsepenge fra deres slavehandel.

I virkeligheden fritager det den reelle arbejdsgiver fra enhver forpligtelse over for de ansatte, som regnes for at være ansat hos disse slavehandlere, der kun på papiret ansætter personale. Arbejdsgiverne behøver således ikke længere at overholde de forpligtelser, som de er pålagt i henhold til arbejds- og socialsikringslovgivningen (f.eks. kravet om at betale forsikringsbidrag), og de fritages for ethvert ansvar, eksempelvis erstatningsansvar i tilfælde af en arbejdsulykke.

Reelt set beskytter direktivet ikke de ansattes/slavernes rettigheder. Tværtimod fratages de samtlige rettigheder.

Den påståede beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder viser sig at være en beskyttelse af slavehandlere, en legitimering af kapitalens ansvarsforflygtigelse og en rå udnyttelse af arbejderklassen.

Tilfredsstillelsen af den almindelige, moderne befolknings behov og sikringen af borgernes rettigheder forudsætter, at der gøres op med EU's politik mod folket, og at der kommer et modangreb fra arbejdstagerne, hvor de gør deres betingelser klart, så folket kan gøre krav på sin magt.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), skriftlig. – (EN) EU's direktiv om vikararbejde øger den store mængde EU-lovgivning og britisk lovgivning, som gør livet for arbejdsgivere og forretningsfolk mere kompliceret, dyrere, mere restriktivt, mindre fleksibelt og generelt mere problematisk. I en tid med international konkurrence er det endnu vigtigere, at Det Forenede Kongerige og andre europæiske lande fastholder alle de konkurrencefordele, som de måtte have i deres økonomier. Beskæftigelseslovgivning bør derfor være et anliggende, som de nationale myndigheder og ikke EU tager sig af. Direktivet tager sigte på at skabe en fælles ramme for hele Europa, der skal regulere løn- og arbejdsvilkårene for vikaransatte, som udsendes af vikarbureauer. Det ville få en meget negativ indvirkning på det britiske arbejdsmarked med dets ca. 1,4 mio. vikaransatte. Det ville også være et incitament for vandrende arbejdstagere, som kan drage fordel af direktivet. Da vi går ind i en periode med recession, er det endnu vigtigere, at der bliver flere fleksible beskæftigelsesmuligheder for vores egne borgere, og at navnlig små virksomheder hjælpes og ikke belastes.

– Betænkning: Angelilli (A6-0404/2008)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg vil gerne give udtryk for min opbakning til Kommissionens og Rådets forslag vedrørende brugen af internettet og kommunikationsteknologier. Mens onlineteknologier som mobiltelefoner på den ene side giver en række muligheder, er der fortsat en risiko i forhold til børn og i forhold til, at disse teknologier bliver misbrugt. Blandt de risici, som børn står over for, er risikoen for at komme i nærheden af børnepornografisk materiale eller blive kontaktet af personer, som vil være venner med dem for senere at udnytte dem seksuelt (grooming), eller blive offer for mobning på internettet (cybermobning).

I lyset af at problemerne på området er blevet yderligere forværret med fremkomsten af nye teknologier og tjenesteydelser, er Kommissionens foreslåede nye program, som skal beskytte børn bedre mod de nye risici, de er udsat for, afgørende, og jeg er helt enig i de foreslåede tiltag og foranstaltninger.

Jeg er fuldt opmærksom på alvoren og faren, når børn oplever krænkende adfærd, eftersom min egen datter – der knap nok er teenager – har været udsat for det. De fleste unge er nysgerrige og tror, at når de er kommet i puberteten, er de voksne. Det er et meget følsomt tidspunkt i deres liv, og vi skal gøre vores yderste for at sikre en form for sikkerhed og beskyttelse, der er i deres egen interesse.

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for Kommissionens forslag til et program for et sikrere internet, som fra den 1. januar og fem år frem, takket være 55 mio. EUR i støtte, skal beskytte børn, der bruger internettet og andre kommunikationsteknologier såsom mobiltelefoner. Programmet vil støtte offentlige oplysningsaktiviteter og bekæmpelsen af ulovligt indhold og skadevoldende adfærd med henblik på at fremme et sikrere internetmiljø. Jeg vil gerne rose ordføreren, fru Angelilli, for den omhyggelighed, hvormed hun har håndteret alvorlige emner som børnepornografi og grooming, og for de forskellige forslag til, hvordan vores "små surfere" kan beskyttes mod de potentielle farer.

Det forholder sig sådan, at i takt med at nye teknologier udbredes, og computerkendskabet bliver større, øges risikoen for, at børn bliver udsat for ulovligt indhold og skadevoldende adfærd. Af den grund er vi forpligtet til at garantere dem sikker adgang til de nye medier.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), skriftlig. – (SV) Initiativer og foranstaltninger, der skal forhindre børn i at blive udsat for ulovligheder, når de bruger internettet, er ekstremt vigtige og nødvendige. Af den grund stemte vi for fru Angelillis betænkning om indførelse af et flerårigt fællesskabsprogram til beskyttelse af børn, der bruger internettet og andre kommunikationsteknologier. Vi vil imidlertid gerne understrege, at det ville være mere hensigtsmæssigt, hvis medlemsstaterne selv tog initiativ til og finansierede en række af de foranstaltninger, der foreslås i betænkningen. Andre foranstaltninger, som har til formål at bekæmpe eksempelvis børnepornografi, bør imidlertid udvikles gennem et samarbejde mellem medlemsstaterne på grund af problemets internationale karakter.

Derek Roland Clark, Nigel Farage og John Whittaker (IND/DEM), skriftlig. – (EN) Vi er enige i, at børn bør beskyttes mod sexforbrydere, cybermobning og andre farer, som lurar på internettet. Vi har imidlertid to indvendinger mod denne lovgivning. For det første giver den EU mulighed for at få større kontrol over internettet, og vi føler, at EU allerede nærmest har monopol på mediekkanalerne. For det andet føler vi ikke, at den skyggeagtige Europol-enhed bør inddrages i nogen form for retshåndhævelse. Vi føler, at den relevante måde at beskytte børnene på er gennem de nationale parlamenter og de nationale retshåndhævende

myndigheder, som vil kunne udvikle en relevant internetbeskyttelse for børn. Det vil garantere den demokratiske legitimitet, som kun nationale parlamenter kan sikre, og garantere den praktiske effektivitet, som kun national retshåndhævelse kan levere.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Jeg glæder mig over udviklingen af et flerårigt fællesskabsprogram (2009-2013), som skal øge offentlighedens bevidsthed og lære børn om sikker brug af internettet, især hvordan de undgår ulovligt indhold, grooming og cybermobning.

Ifølge de nyeste statistikker fra Eurobarometer bruger knap 74 % af unge (mellem 12 og 15) internettet i mindst tre timer hver dag. Langt de fleste af disse børn indrømmede, at de ved et tilfælde havde fået adgang til pornografiske billeder.

Det er afgørende, at vi hurtigst muligt vedtager alle de foranstaltninger, som synes at være nødvendige for at beskytte vores børn mod de voksende farer, som de udsættes for på det stigende antal websider, der viser indhold, som er skadeligt for børn, navnlig børnepornografi.

Vi skal standse stigningen – ca. 16 % det seneste år – i antallet af sager om misbrug af børn på internettet, et problem, som forværres af en bekymrende tendens mod, at stadig yngre børn involveres.

Af den grund støtter jeg indførelsen af dette program og oprettelsen af kontaktpunkter og hotlines, hvortil denne form for indhold kan anmeldes, og jeg støtter også udviklingen af en "børnesikkert"-mærkning til websider.

Petru Filip (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Betænkningen om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et flerårigt fællesskabsprogram til beskyttelse af børn mod det hav af websteder, som viser pornografi og vold, og mod andre kommunikationsteknologier er mere end velkommen, selv om der er alt for høje forventninger til den.

Var det virkelig nødvendigt at vente på, at børn dræbte børn, eller at børn overfaldt børn, før vi tog dette skridt? Det ville være vanskeligt at forestille sig denne situation i det europæiske samfund for få år siden. Alt dette er sket på grund af globaliseringen, som bl.a. indebærer kommunikation på tværs af grænser, og det har skabt en situation, hvor information er blevet en vare, hvis eneste og klare mål er at skabe profit for enhver pris, i stedet for at være et redskab til udbredelse af sandhed, lærdom og skønhed.

Derfor er Rådet og Kommissionen nødt til at tage betænkningen helt alvorligt, da vi ikke ønsker at komme ud i en situation, hvor vores egne børn leder det fremtidige samfund mod kriminalitet, vold og pornografi. Jeg stemte for denne betænkning i håbet om, at den kunne sætte gang i udarbejdelsen af et direktiv, som ville forhindre børn i at få adgang til upassende indhold, men samtidig respekterede borgernes ret til information.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Der findes i dag hundredvis af simple, lettilgængelige og billige computerprogrammer, som effektivt forhindrer børn i tilfældigt at komme ind på upassende internetsider. Desuden er der i de fleste standardbrowsere installeret forskellige "børnefunktioner" – hvilket gør det let for forældre at overvåge de sider, som deres børn besøger. Ordføreren foreslår på et meget uklart grundlag, at der afsættes hele 55 mio. EUR af de europæiske skatteyderes penge til et europæisk propagandaprogram, som efter vores opfattelse er unødvendigt, dyrt og ineffektivt.

Malgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Evnen til at bruge computere og adgangen til internettet vokser i takt med udbredelsen af nye teknologier. En af de største grupper af internetbrugere er børn og unge. Selv om internettet giver adgang til information, er der desværre også mange farer. Børn og unge er en af de mest udsatte grupper. Undersøgelser viser, at næsten alle børn er stødt på pornografiske billeder. Det yderst bekymrende er, at der er en tendens til, at de børn, som bliver ofre herfor, er yngre og yngre.

Efter min opfattelse skal bekæmpelsen af dette fænomen gøres til en prioritet. Det betyder, at der skal sættes ind på flere planer ved at involvere forældre, skoler, teleoperatører, internetudbydere, ngo'er og selvejende institutioner. Der er i særdeleshed behov for et øget kendskab til, hvordan skadevoldende adfærd undgås, et effektivt system til anmeldelse af misbrug og en forbedring af politiets og undersøgelsesmyndighedernes ressourcer. Jeg mener desuden, at en bred oplysningskampagne ville øge børns bevidsthed om risiciene ved at bruge de nye teknologier.

Derfor er det mig en glæde at stemme for en bevilling på i alt 55 mio. EUR for perioden 2009-2013 til programmet for et sikrere internet, som indgik i det forslag, der var til afstemning. Jeg mener, at disse ressourcer vil gøre det muligt at nå programmets målsætninger.

Ona Juknevičienė (ALDE), skriftlig. – (LT) Med den hastige udbredelse af nye teknologier og det voksende kendskab til it bruger stadig flere børn og unge internettet. Mindreårige udsættes ofte for websteder på internettet, der tilskynder til skadevoldende adfærd og børnepornografi, fremmer prostitution af mindreårige, reklamerer for diæter, der fører til anoreksi, eller ansporer til selvmord. Ifølge Interpol vokser antallet af nye børnepornografiske billeder på internettet hvert år. Vi skal løse problemerne med børns sikkerhed på internettet på alle niveauer og involvere børn, deres familier, skoler og hele samfundet. Vi skal oplyse børnene om de farer, de står over for som følge af brugen af nye teknologier. Vi skal hjælpe børnene med at genkende tilfælde af mulig misbrug, chikane, vold eller andre risici samt de former, de optræder i, og vi skal lære børnene, hvordan de beskytter sig selv. I Kommissionens nye "program for et sikrere internet" foreslås det, at der tildeles 55 mio. EUR til kampen mod adfærd på internettet, der er skadevoldende for børn og unge. Programmet skal skabe et sikkert internetmiljø og fremme forebyggelsen af kriminalitet. Det indeholder planer om oprettelse af en fælles database og udveksling af god praksis på internationalt plan.

Roger Knapman og Thomas Wise (NI), skriftlig. – (EN) Misbrug og udnyttelse af børn via internettet, mobiltelefoner og andre teknologier er afskyeligt og uacceptabelt, men foranstaltninger til at beskytte børnene – og straffe dem, der skader eller forsøger at skade børnene – skal træffes på internationalt plan og i et samarbejde mellem de nationale regeringer. Som altid mener vi ikke, at en indsats på EU-plan er svaret.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Jeg stemte for fru Angelillis betænkning, fordi en af de mest grundlæggende og varige strukturer i de europæiske værdier er vores pligt til at beskytte de uskyldige sjæle, dvs. børnene. Børns rettigheder og beskyttelse er helt centrale menneskelige værdier. Internettet udgør adskillige trusler, som børn skal beskyttes mere effektivt imod, end det er tilfældet i dag. Det er berettiget med foranstaltninger på fællesskabsplan på dette område. Vi skal fortsat minde hinanden om "møllestenen" og "havets dyb".

Vi skal også være opmærksomme på vores eget ansvar som forældre. Jeg støttede alle de ændringsforslag, der understregede betydningen af oplysning og uddannelse af forældre, lærere og andre, der har med børn at gøre. Det er meget vigtigt at oplyse forældrene på denne måde og dermed fremme brugen af ansvarlige kommunikationsteknologier.

Ændringsforslag 23, der også omhandler problemerne med "grooming", elektronisk chikane og forskellige former for voldeligt indhold, er vigtigt. Forslagene i ændringsforslag 26 om at indføre forskellige tekniske redskaber og stramme op på udbydernes ansvar, er helt rimelige og passende.

Carl Lang og Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. – (FR) Ifølge Internet Watch Foundation, der er en engelsk organisation, som bekæmper besiddelse og udbredelse af børnepornografiske billeder, er det kommercielle seksuelle misbrug af børn på internettet en voksende sektor med beskedne risici og stor profit. Salget af disse billeder på internettet er en modbydelig handel til en værdi af flere mia. EUR.

Vi tilslutter os holdningen fra Kommissionen og vores kolleger om at standse denne aktivitet – specielt ved at indføre en spærremekanisme for kreditkortsbetalinger eller elektroniske betalinger, når der købes børnepornografiske billeder på internettet.

Desværre er der i øjeblikket en alvorlig teknisk begrænsning på alle de nationale og europæiske beskyttelsesmekanismer, der er under udvikling. Faktisk findes de fleste kommercielle servere, der tilbyder disse billeder ikke i Europa, men i USA, Rusland og Asien. Derfor kan deres ulovlige indhold let uploades i et land og ses i et andet. Det er derfor forståeligt, at det er vanskeligt at bekæmpe udviklingen af internetpædofili på effektiv vis.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Vi glæder os over betænkningen, der skal være med til at skabe sikrere forhold for børn i onlineverdenen. Det er vores ansvar at beskytte vores børn mod farligt materiale, der indeholder børnepornografi og vold. Betænkningen bør imidlertid ikke bruges som et påskud til at harmonisere EU's kriminalret. Vi har først og fremmest brug for en bedre koordinering mellem de nationale retssystemer.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg er helt enig i, at der er brug for et budget på 55 mio. EUR til at sikre børn – hvoraf mange bruger mindst tre timer om dagen på internettet – en bedre beskyttelse mod usikkert brugerindhold. Jeg er også enig i, at forældre og omsorgspersoner skal informeres bedre via informationsmapper om internettets farer.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Internettet er ikke overvåget, og alligevel er børn og unge sjældent opmærksomme på de farer, der lurar på dem der. Det er alarmerende, at tre fjerdedele af alle børn ifølge en

britisk undersøgelse er faldet over pornografiske eller voldelige billeder på internettet. Vi skal beskytte vores unge mennesker mod dette samt mod dyre internetfiduser såsom cybermobning og -grooming.

Sidstnævnte er særlig vigtigt for at undgå, at internettet bliver et paradis for kriminelle pædofile i kraft af dets anonymitet. Det kan vi kun sikre ved at kombinere forskellige foranstaltninger, der også omfatter internetcaféer. Efter min mening er denne betænkning et skridt i den rigtige retning, skønt den ikke er tilstrækkelig vidtgående, og jeg stemte derfor ja til den.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Børns sikkerhed i forhold til onlinekommunikationssystemer er grundlæggende, da børn med udbredelsen af de nye teknologier og det voksende kendskab til it i stigende grad risikerer at blive udsat for ulovligt indhold og skadevoldende adfærd såsom misbrug, børnepornografi, onlinevenskaber, der indledes med det formål at misbruge børnene, mobning og tilskyndelse til selvskadende adfærd, anoreksi og selvmord.

Foranstaltningerne skal omfatte børn, familier, skoler og alle andre interessenter. Det er nødvendigt med en fælles indsats, som tager sigte på at øge kendskabet og forebyggelsen for at bevidstgøre børnene. Det er derfor nødvendigt at gennemføre en kampagne for at øge forældres og skolelæreres kendskab til it og begrænse den teknologiske generationskløft. Man skal fremme foranstaltninger vedrørende information, udvikling af nye teknologiske instrumenter og udveksling af god praksis.

Disse forslag gælder også for Portugal, hvor regeringen udleverer Magalhães-computere til børn, der er fyldt seks år. Jeg spekulerer på, om den portugisiske regering i sine handlinger tager hensyn til alle de bekymringer, der kommer til udtryk i denne betænkning.

Frédérique Ries (ALDE), skriftlig. – (FR) Internettet er en integreret del af vores børns hverdag. De bruger internettet mere, i takt med at de bliver ældre. Fra 11-årsalderen surfer de dagligt på internettet, og som 15-årige er de online og interagerer på nettet flere gange om dagen.

Det er imidlertid ikke risikofrit at bruge dette formidable værktøj, der er en vej til viden og et springbræt til det kognitive samfund.

Utallige børn udsættes således uforvarende for skadelige billeder eller skadeligt indhold i form af kommercielle fiduser, chikanerier, pornografi og tilskyndelse til racisme og selvmord.

Disse krænkelse skyldes især manglende regulering og samarbejde på internationalt plan.

Det europæiske program for et sikrere internet med et budget på 55 mio. EUR skal øge kendskabet til internettets farer ikke blot blandt børn, men også blandt deres forældre og lærere. Programmet skal også fremme udviklingen af filtreringssystemer samt mærkning af børnesikre internetsider.

Derfor stemte jeg naturligvis for betænkningen af det italienske medlem, fru Roberta Angelilli, der advokerer brugen af internettet i et sikkert miljø, der fuldt ud beskytter børns fysiske og moralske integritet.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg støtter fru Angelillis betænkning om beskyttelse af børn, der bruger internet og andre kommunikationsteknologier. Med den voldsomme ekspansion af nye teknologier, der gradvist bliver mere tilgængelige, udsættes børn i stadig højere grad for risikoen for ulovligt indhold såsom chikane, børnepornografi, mobning, tilskyndelse til anoreksi etc. Der er derfor brug for fælles foranstaltninger for at forebygge og bekæmpe et sådant misbrug. Jeg støtter fuldt ud denne betænkning, fordi den sætter fokus på et emne, der ofte undervurderes af Fællesskabets institutioner. Endelig støtter jeg fuldt ud forslaget om at oprette en europæisk database med børnepornografiske billeder, der er umiddelbart forbundet med de hotlineanmeldelser, som står til rådighed for politiet, så de får de bedst mulige redskaber til at bekæmpe en så afvigende opførsel.

– Betænkning: Dan Jørgensen (A6-0291/2008)

Liam Aylward (UEN), skriftlig. – (EN) I denne betænkning foreslås der nye foranstaltninger til fremme af CO₂-bevidst kørsel. Med en forpligtelse til at reducere drivhusgasudledningerne med 18 % står Irland over for en enorm udfordring. Med hensyn til transport skal vi fokusere på denne sektor for at skaffe reduktionen og for at øge bevidstheden om offentligheden.

Med dette EU-forslag påbegyndes udviklingen af en ny metodologi, der skal bruges til at beregne omkostningerne til energiforbrug og køretøjers emissioner, hvilket vil tilskynde folk til at købe energieffektive

biler. En sådan metodologi vedrører al vejtransport bortset fra beredskabskøretøjer, redningskøretøjer og militære køretøjer.

Vi støtter indførelsen af en integreret tilgang, der omfatter bilfabrikanter, brændstofleverandører, reparatører, kunder, bilister og myndigheder. Initiativet om at stimulere markedet for mere energivenlige biler til konkurrencedygtige priser vil give de irske borgere både et redskab til at reducere emissionerne og økonomiske fordele. Det er gavnligt på alle niveauer: private omkostninger såvel som nationale omkostninger. Det vil fremme udviklingen af energieffektiv køretøjsteknologi på globalt plan, hvilket er et yderst positivt skridt.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) En bred markedsintroduktion af teknologier med bedre præstationer hæmmes ofte af høje startomkostninger og dermed en utilstrækkelig forbrugerefterspørgsel. Der er derfor brug for en indsats på fællesskabsplan for at fremme de nødvendige investeringer til fremstilling af mere energieffektive og mindre forurenende køretøjer – ikke mindst fordi omkostningerne til denne form for alternativ på lang sigt bliver mindre.

Jeg er enig i målsætningen med dette direktiv: at fremme markedsførelsen af rene og energieffektive køretøjer og dermed bidrage til en mere energieffektiv transport ved at reducere brændstofforbruget, til klimabeskyttelse ved at reducere CO₂-emissionerne og til en forbedret luftkvalitet ved at reducere forurenende emissioner.

Europa-Parlamentet skal være et godt eksempel ved at vedtage bæredygtighedskriterier – specielt i forbindelse med offentlige indkøb.

Jeg støtter det kompromis, der er indgået med denne betænkning. Den er mere fleksibel og mindre bureaukratisk end det oprindelige forslag, der blev præsenteret af Kommissionen og ordføreren. Jeg er først og fremmest enig i kompromiset, fordi det respekterer subsidiaritetsprincippet og er mindre besværligt for de lokale myndigheder.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Fremme af "renere og mere energieffektive vejtransportkøretøjer" er fra en teknisk synsvinkel en væsentlig miljøbeskyttelsesforanstaltning, fordi emissioner fra konventionelle køretøjer bidrager til klimaforandringer og luftforurening i bykerner med alvorlige følger for folkesundheden.

Trods demonstrationer fra arbejdstagere, der forlanger en indsats for at tackle disse alvorlige problemer, nægter industrien på konkurrencemæssige vilkår at fremstille "rene køretøjer", medmindre den på forhånd garanteres større lønsomhed. Industrien kræver, at den offentlige sektor finansierer udgifterne til forskning og udvikling af rene køretøjer såvel som dens øgede profit.

Det er netop det, som det foreslåede direktiv gør ved at kræve, at driftsomkostningerne ved energiforbrug, CO₂-emissioner og forurenende stoffer i hele køretøjets levetid medtages i kriterierne for offentlige indkøb af køretøjer, hvorved man på fornærmende vis bruger offentlige midler til at subsidiere automobilsektorens produktion af renere køretøjer.

Arbejdstagerne kæmper for offentlige transportvirksomheder, der opfylder deres behov med en høj standard af miljøvenlige tjenester. De er imod enhver form for regulering, der skal berige automobilsektoren, der med sin uansvarlige sociale og miljømæssige indstilling agtede at øge sit overskud, og som bidrager til klimaændringer, til overforbruget af energiresourcer og til luftforureningen.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Dan Jørgensens betænkning om fremme af renere og mere energieffektive vejtransportkøretøjer, fordi industrien efter min mening skal tilskyndes til at investere i udviklingen af køretøjer med et lavt energiforbrug og lave drivhusgasemissioner.

De offentlige myndigheder skal hjælpe med at stimulere dette marked og forbedre transportsektorens bidrag til EU-politikken på miljø-, klima- og energiområdet ved at tage hensyn til energi- og miljømæssige virkninger ved indkøb af vejtransportkøretøjer.

Genowefa Grabowska (PSE), skriftlig. – (PL) Miljøvenlige offentlige køretøjer med et lavt energiforbrug er en selvindylsende fordel. De er nødvendige for vores storbyer og for miljøet. Vi skal også huske at inkorporere brugen af "rene" køretøjer i vores aktiviteter vedrørende klimapakken. Som medlem af miljøudvalget støtter jeg derfor størstedelen af de aktioner, som ordføreren har foreslået (og i særdeleshed de tekniske og organisatoriske foranstaltninger), der alle vil bidrage til opfyldelsen af den grundlæggende målsætning om at nedbringe forureningen ved at investere i miljøvenlige teknologier med lavere CO₂-emissioner. Det drejer sig i særdeleshed om arbejdsvogne (specialudviklede lastbiler og busser til operationel støtte, vedligeholdelse af infrastruktur, fejmaskiner etc.).

Forslaget om at indføre obligatoriske kriterier for CO₂-emissionsniveauer i forbindelse med udbud for offentlige indkøb af offentlige transportmidler forekommer mig at være temmelig tvivlsomt. Jeg ville foretrække – i det mindste i forordningens initialfase – at give de indkøbende organisationer i de enkelte medlemsstater (der oftest er lokale myndigheder) ret til at vælge deres egne miljøkriterier ved indkøbet af vognpark. Jeg er enig i vurderingen om, at offentlige indkøb som en meget vigtig del af det europæiske marked skal forblive et redskab til fremme af miljøvenlige køretøjer, men det skal ikke gøres på en mekanisk måde.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. – (DE) Jeg stemte for at fremme miljøvenlige og energieffektive køretøjer i offentlige licitationer.

Det er glædeligt, at myndighederne og visse selskaber ved indkøb af vejtransportkøretøjer ikke kun skal tage hensyn til indkøbsprisen, men også til de energi- og miljømæssige følgevirkninger gennem hele levetiden – dvs. inklusive energiforbrug, CO₂-emissioner og yderligere forurenende emissioner.

Seán Ó Neachtain (UEN), skriftlig. – (EN) Her midt i finanskrisen er det let for os som beslutningstagere at koncentrere os fuldt ud om det aktuelle problem og glemme eller ignorere EU's målsætninger og øvrige initiativer. Jeg glæder mig derfor over denne betænkning, der understreger behovet for fremskridt med hensyn til rene og effektive køretøjer.

Efter min mening er det vigtigste aspekt af denne betænkning, at den ikke kun fokuserer på selve køretøjerne og forbrugertransport, men at den også handler om at støtte og ansprende den offentlige sektor. Det er passende for den offentlige sektor at vise et eksempel for Europas befolkning ved at fremme rene køretøjer.

Det er prisværdigt, at ordføreren forsøger at kæde offentlige indkøb sammen med at pleje og fremme rene og effektive køretøjer, og jeg håber, at det vil øge investeringerne og forskningen i køretøjer med lave CO₂-emissioner.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Dette direktiv introducerer en harmoniseret metodologi for indkøb af rene og energieffektive køretøjer til en bæredygtig offentlig transporttjeneste. Det vil også medvirke til at gennemføre de prioriteter, der blev opstillet som en del af Lissabonstrategien.

Det uforbeholdne krav handler om, at der skal tages hensyn til energiforbruget, CO₂-emissioner og forurenende emissioner, når der indkøbes vejtransportkøretøjer af offentlige myndigheder og af operatører, der leverer tjenester som en del af en kontrakt med en offentlig myndighed, såvel som ved indkøb af vejtransportkøretøjer til offentlig personbefordring.

Man ville have høstet den største økonomiske fordel ved at kræve medtagelse af eksterne omkostninger som tildelingskriterier ved alle indkøbsbeslutninger. På den måde ville køretøjssejerne nyde direkte gavn af energibesparelserne i det lange løb, hvilket langt ville overstige køretøjets eventuelle højere pris.

Dette initiativs tilskyndelse til at fremme rene og energieffektive køretøjer gennem offentlige indkøb til offentlige transporttjenester vil fremme udviklingen af disse teknologier på markedet og bidrage til energibesparelser såvel som til beskyttelse af miljøet og folkesundheden.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for Jørgensen-betænkningen om at fremme brugen af grønne køretøjer til offentlig transport. Kommissionens oprindelige forslag fra 2005 blev forkastet af Parlamentet, da det indeholdt en del bureaukrati uden at reducere forureningsniveauet. Ifølge det gamle forslag skulle 25 % af motorkøretøjerne være grønne. Det nye forslag nævner kun motorkøretøjer til offentlig transport og de offentlige myndigheder, der har ansvaret for disse tjenester. Efter min mening vil det nye forslag medvirke til i højere grad at bevidstgøre de lokale beslutningstagere og få dem til at yde en mere håndfast indsats for at beskytte miljøet. På europæisk plan skønnes omkostningerne ved vejtrafiktrængsel i store byområder at svare til 1 % af Europas BNP.

Det er også muligt at nedbringe forureningen i storbyerne ved at fremme offentlig transport og i særdeleshed ved at have et rent offentligt transportsystem. Ud over at fremme metrosystemer, sporvogne, trolleybusser og toge på regionalt plan eller skibstransport kan forureningen i de europæiske storbyer også reduceres ved at indføre grønne busser. Ifølge det nye direktiv er de lokale myndigheder forpligtet til at beregne og tage hensyn til omkostningen ved at bruge en bus eller en minibus i hele dens driftstid. Jeg vil gerne lykønske de lokale myndigheder i Prag for deres statsstøttede indkøb af en vognpark af grønne busser, hvilket er et eksempel til efterfølgelse.

– Betænkning: Françoise Grossetête (A6-0346/2008)

Liam Aylward (UEN), skriftlig. – (EN) Dette direktiv omhandler bestemmelser om markedsføringstilladelser for lægemidler. Vi glæder os over EU's initiativ til at forenkle og harmonisere de aktuelle bestemmelser. Det vil både spare tid og penge og tilfredsstille producenter såvel som forbrugere i Irland.

De foreslåede revisioner bliver til gavn for det irske lægemiddelmarked, der har en stor tilstedeværelse i Europa. Vi er taknemmelige for, at 13 af verdens 15 største virksomheder i øjeblikket opererer i Irland. Aktuelt er der over 140 medtek-virksomheder i Irland, der tegner sig for 26 000 job. Endvidere beløber den årlige eksport af medicinsk udstyr sig til ca. 6,2 mia. EUR, hvilket svarer til 10 % af Irlands samlede eksport.

Vi støtter indførelsen af fælles kriterier for vurdering, godkendelse og administrering af lægemidler, der gennemgår forandringer, som f.eks. fremstillingsmetoder, produktmærkning eller patientinformationsbrochurer. Vi erkender også behovet for en yderligere harmonisering af medlemsstaternes nationale bestemmelser og de europæiske bestemmelser med henblik på at reducere den administrative byrde og forenkle det system, der regulerer forandringer, ved f.eks. at tillade en enkelt ansøgning til en eller flere identiske ændringer. Vi er enige i revisionen af Kommissionens kontrol med "oversigter over stoffer", "fortrydelsesfrister" samt "principper og retningslinjer".

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Den nuværende administration af ændringerne er mere og mere ineffektiv, og den er ikke længere tilfredsstillende for hverken myndighederne eller lægemiddelindustrien overordnet set.

Den samme ændring vedrørende produkter, der er tilladt gennem nationale procedurer i forskellige medlemsstater, behandles forskelligt, hvad angår den ansøgning, der skal indgives, og vurderingsproceduren. Denne situation giver problemer på forskellige områder såsom folkesundheden, det indre marked samt juridiske og praktiske applikationer.

I betænkningen foreslås der visse forbedringer. Med henblik på en harmonisering og forenkling er det vigtigt, at ændringerne af markedsføringstilladelserne underkastes de samme lovkrav, uanset hvilken registreringsprocedure der oprindeligt er anvendt. Dette giver fordele for alle: patienter, myndigheder og medicinalfirmaer.

Jeg er enig i de ændringsforslag, der er foreslået i kompromisforslaget, da de understreger behovet for at forenkle og forene de administrative procedurer og tillade muligheden for at indsende en enkelt ansøgning til en eller flere identiske ændringer, samtidig med at de fremhæver behovet for at anvende subsidiaritetsprincippet.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Françoise Grossetêtes betænkning om ændringer i betingelserne for markedsføringstilladelser for lægemidler, fordi jeg går ind for en fælles registreringsprocedure for markedsføring af lægemidler på fællesskabsmarkedet, da det vil garantere EU-borgernes sikkerhed.

Jeg vil særligt fremhæve forslaget fra Socialdemokraterne i Europa-Parlamentet om anvendelse af subsidiaritetsprincippet i forbindelse med brugen af det europæiske ændringssystem for lægemidler, der udelukkende sælges på det nationale marked, hvorved man beskytter de små og mellemstore virksomheder, der producerer plantelægemidler og homøopatiske lægemidler.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. – (PL) På grund af den manglende harmonisering på fællesskabsplan er ændringer i rent indenlandske markedsføringstilladelser underlagt den nationale lovgivning. I nogle medlemsstater svarer kravene vedrørende nationale markedsføringstilladelser til kravene vedrørende ændringer i markedsføringstilladelser. I de fleste lande er der imidlertid ingen sådan koordinering, hvilket betyder, at der er lovgivningsmæssige forskelle i medlemsstaterne.

Denne situation har en negativ indvirkning på folkesundheden, den administrative byrde og den generelle drift af det indre marked for lægemidler.

Alle lægemidler bør uden hensyn til kriterierne for markedsføringstilladelser være underlagt de samme vurderingskriterier og samme administrative foranstaltninger, når deres markedsføringstilladelser er forskellige.

– Betænkning: Toine Manders (A6-0195/2008)

Brian Crowley (UEN), skriftlig. – (EN) Helt centralt for denne betænkning er det afgørende spørgsmål om forbrugerbeskyttelse. Der er tydeligvis en efterspørgsel efter timesthare og lignende produkter, og vi kan ikke

forhindre ansvarlige selskaber i at besvare denne efterspørgsel. Jeg tror ikke, at nogen på nogen måde antyder, at alle selskaber, der arbejder på dette område, er involveret i dårlig praksis eller udnyttelse. Vi er ikke desto mindre opmærksomme på, at visse selskaber skruppelløst har udnyttet de europæiske forbrugere, og at de europæiske forbrugere har lidt under deres kontakt med dårligt ledede virksomheder, der har klaret frisag som følge af en utilstrækkelig lovgivning på dette område. En række irske feriegæster har haft betydelige økonomiske og juridiske problemer efter at have indgået aftaler med et dårligt ledet timeshareselskab på det europæiske fastland.

Det nye direktiv omfatter nogle vigtige forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger vedrørende områder som reklamer og kontrakter. Jeg er særlig glad for bestemmelsen om fortrydelsesret eller betænkningstid, som giver forbrugere, der har ladet sig rive med af et smart reklametrick eller en feriestemning, tid til moden overvejelse, så de kan være sikre på, at de er tilfredse med de mellem- og langsigtede konsekvenser af en timeshareaftale.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Arbejdstagernes ret til hvile og ferie er blevet gjort til en vare for at berige kapitalen. Formålet med timeshareaftaler og de nye produkter, der fremmes inden for disse rammer, er at udnytte endeløse nedskæringer i ferietiden, vigende lønninger og arbejdstagernes indsats for at sikre sig billigere ferier på lang sigt, hvilket skaber en omsætning på over 11 mia. EUR.

Diverse bedrageriske og aggressive metoder, der bruges af noget, der ofte er fantomselskaber, til at overtale og narre køberne, varierer fra i bedste fald passager med småt i kontrakterne til vildledende reklamer, kedelige præsentationer, løfter om gaver etc., og de resulterer næsten altid i, at køberne under pres straks underskriver bindende dokumenter.

Der indgives utallige klager til forbrugerorganisationer om svig, overdrevent store vedligeholdelsesgebyrer, tilhørende kreditkort, enorme prisfald ved gensalg på grund af markedsføringsomkostninger mv.

Medtagelsen af andre produkter i timesharedirektivet – f.eks. ferier på skibe, i klubber eller i campingvogne – sikrer juridisk dækning og nye indtægtskilder til kapitalen.

Betænkningstiden, der er begrænset til 10 dage og omfatter en bøde på 3 % af det samlede beløb, løser ikke problemet. Tværtimod flytter EU ansvarsbyrden over på arbejdstagerne på samme måde, som det gør med alle forbrugerprodukter.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Meanders-betænkningen om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med timeshare, da kompromiset med Rådet om dette emne giver større beskyttelse af de europæiske forbrugeres rettigheder og interesser.

Efter min mening vil en bedre regulering af sektoren ikke kun gavne forbrugerne, men også den europæiske turisme.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Denne betænkning indeholder en række forslag, som vi i hovedsagen accepterer, idet vi tager hensyn til behovet for at styrke forbrugernes ret til information om ferieprodukter. Den fastsætter, at operatørerne har en forpligtelse til at give en lang række vigtige oplysninger, så forbrugerne kan foretage beslutninger om indgåelse af kontrakter på et mere oplyst grundlag.

Endvidere udvides den periode, i hvilken forbrugerne kan opsig kontrakter uden nogen form for gebyr, og i særdeleshed i tilfælde, hvor de ikke har fået de nødvendige oplysninger. Det er helt afgørende at forebygge misbrug og gentagne tilfælde af svindel. Vi håber, at forbuddet mod forudbetaling af penge inden for fortrydelsesfristen og indførelsen af ratebetaling ved aftaler om varige ferieprodukter bliver positive bidrag.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter fuldt ud betænkningen om øget forbrugerbeskyttelse på dette område. Da britiske forbrugere udgør en tredjedel af det samlede antal europæiske timeshareejere, er dette en lov, der har besvaret de britiske forbrugeres bekymringer. Jeg støtter fuldt ud behovet for, at timeshareforhandlere skal forlænge betænkningstiden for købere og være pligtige til at give fuldstændige oplysninger om købet inden kontraktens underskrivelse.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Mange forbrugerklager har bekræftet de alvorlige problemer i forbindelse med timeshareaftaler, hvilket skaber ubalancer på markedet. Markedets udvikling med hensyn til efterspørgslen og den betydelige udvikling af nye produkter, der markedsføres på en lignende måde, har skabt betydelige problemer for forbrugerne og virksomhederne.

Den tekst, der stemmes om i dag, ændrer dybest set direktivets definitioner og anvendelsesområde, så det nu omfatter nye ferieprodukter. I direktivet præciseres og opdateres bestemmelserne om krav til indholdet af og sprogbrugen i oplysninger og kontrakter til forbrugerne.

De erhvervsaktiviteter, der er påvirket af direktivet, er af grundlæggende betydning for den europæiske turistsektor inklusive den portugisiske sektor og i særdeleshed for operatører og forbrugere. Den grundlæggende idé er derfor at styrke forbrugerens position under alle former for forhandlinger om at købe brugsrettigheder. På denne måde kan man bedre bekæmpe de eksisterende usikkerheder på markedet og skabe et mere stabilt og gennemsigtigt miljø, så forbrugerne får flere og bedre oplysninger.

– **Betænkning: Sophia in 't Veld (A6-0403/2008)**

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for forslaget til Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om indgåelse af aftalen mellem EU og Australien om luftfartsselskabers behandling og overførsel af passagerliste (PNR)-oplysninger med oprindelse i EU til det australske toldvæsen. Jeg besøgte Australien for nylig, og da jeg her talte med regeringsrepræsentanter, forstod jeg, at denne afstemning bliver et betydningsfuldt skridt, der vil styrke det eksisterende samarbejde mellem Europa og Australien inden for passager- og godstransportsikkerhed.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Skønt det er et tilbageskridt, har Europa-Parlamentets holdning den fordel, at det gør opmærksom på de uacceptable aftaler mellem EU og tredjelande med hensyn til behandling og overførsel af data i luftfartsselskabernes passagerliste (PNR)-oplysninger under påskud af "kampen imod terrorismen".

Forslaget tjener bl.a. de vigtige formål, at det:

- fordømmer den hyppige mangel på parlamentarisk kontrol med forhandlingen og godkendelsen af disse aftaler, idet en national parlamentarisk godkendelse kun er påkrævet i syv medlemsstater;
- advarer om, at aftalen måske ikke overholder internationale databeskyttelseslove;
- beklager mængden af krævede data, der er den samme som i USA-aftalen, og som ud over hotel- og køretøjsreservationer omfatter telefonnumre, e-mail-adresser, personlige adresser og forretningsadresser, kostmæssige præferencer, kreditkortnumre, personlige data om racemæssig eller etnisk oprindelse, politiske holdninger, religiøse eller filosofiske overbevisninger og fagforeningsmedlemsskaber samt andre data om sundhed eller seksuel aktivitet.

Det er endnu en uacceptabel situation, der er en følge af den aktuelle sikkerhedsmæssige tendens, som truer borgernes rettigheder, friheder og garantier.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Når man ser på aftalen med USA om passagerlisteoplysninger, bliver en bekymrende udvikling tydelig i terrorbekæmpelsens navn. Under denne aftale overføres persondata såsom de flyrejsendes telefonnumre og e-mail-adresser, hvorefter de opbevares i årevis. Databeskyttelsen er på ingen måde sikret i processen. Man skal forhindre flere af disse databeskyttelseskrænkelser.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Denne betænkning afslører Europa-Parlamentets hykleri vedrørende befolkningens personlige rettigheder og demokratiske friheder. Enhver kritik fra Europa-Parlamentet begrænses til procedurespørgsmål og til det faktum, at EU-borgerne ikke ydes den beskyttelse, som de angiveligt blev ydet under EU-lovgivningen. Det er imidlertid netop denne lovgivning, der groft krænker alle former for persondatabeskyttelse og introducerer generelle personlige oplysninger og indsamlingen og udvekslingen af de mest følsomme personoplysninger mellem medlemsstaternes repressive mekanismer og selv tredjelandes efterretningstjenester.

Det faktum, at man i betænkningen ikke vover at kræve en tilbagekaldelse af aftalen eller dens reciprocitet, er et bevis på, at enhver overfladisk protest kun gøres for et syns skyld. På samme måde som ved den lignende uacceptable aftale mellem EU og USA forhindrer de diskrete forbehold fra Europa-Parlamentets side ikke EU-arbejdstagernes persondata i at blive gjort tilgængelige for enhver efterretningstjeneste og enhver repressiv mekanisme inden for rammerne af deres "antiterrorssamarbejde".

Det er endnu en gang klart, at Europa-Parlamentet og EU ikke blot ikke formår at forsvare de demokratiske rettigheder og den folkelige frihed, men at disse tværtimod begrænses grænsende til udslettelse gennem et net af reaktionære lovgivningsforanstaltninger og -aftaler.

– Betænkning: Jan Andersson (A6-0370/2008)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) EF-Domstolens domme i Laval-, Ruffert- og Luxembourgsagerne har vist, at det er nødvendigt at præcisere, at økonomiske friheder som fastlagt i traktaterne bør fortolkes på en sådan måde, at de ikke begrænser udøvelsen af grundlæggende sociale rettigheder som anerkendt i medlemsstaternes lovgivning og fællesskabslovgivningen. Det omfatter retten til at forhandle, indgå og håndhæve kollektive aftaler og til at gennemføre kollektive aktioner, og det må ikke begrænse arbejdsmarkedets parter frihed til at udøve disse grundlæggende rettigheder med henblik på at sikre arbejdstagernes interesser på arbejdsmarkedet samt beskyttelsen af arbejdstagerne.

Der er bestemt behov for en revision af den aktuelle lovgivning. Situationen kan føre til, at arbejdstagere i værtslandene føler sig presset af lavindkomstk konkurrence. Jeg kan tilslutte mig mine kollegers initiativ til at sikre en ensartet anvendelse af udstationeringsdirektivet i alle medlemsstater.

Jeg er helt enig i, at Kommissionen og medlemsstaterne skal vedtage foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug, navnlig hvad angår aktiviteterne i selskaber, som ikke er involveret i nogen virkelig og effektiv virksomhed i etableringslandet.

Etableringen af en retlig ramme for tværnationale kollektive forhandlinger bliver bestemt et vigtigt skridt fremad, som det selvfølgelig er vigtigt at tage.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Medlemmerne af det britiske Konservative Parti støtter arbejdstagernes ret til at strejke, men de støtter også deres ret til ikke at strejke, hvis de vælger det. Vi støtter Domstolens domme, og vi mener ikke, at de har stillet spørgsmålstejn ved arbejdstagernes rettigheder. Det er unødvendigt at revidere direktivet om udstationering af arbejdstagere eller at udvide dets retsgrundlag på grund af de problemer, som visse medlemsstater har oplevet på grund af organiseringen af deres individuelle arbejdsmarkeder. Hvert år foretages en vellykket udstationering af en million arbejdstagere.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), skriftlig. – (SV) I dag har jeg valgt at afstå fra at stemme om hr. Anderssons betænkning om udfordringerne for kollektive aftaler i EU (A6-0370/2008). Kollektive aftaler, fagforeningsrettigheder og retten til faglige aktioner er indskrevet i Lissabontraktaten, som efter min mening gerne må blive retligt bindende. Traktaten indeholder også retten til arbejde, retten til at drive forretning og retten til at bevæge sig på tværs af EU's grænser. Der kan ikke – sådan som forslaget ville have gjort – gives undtagelser for fagforeningsrepræsentanter med hensyn til respekten for EU's grundlæggende retsprincipper som f.eks. proportionalitetsprincippet. Det gælder og skal selvfølgelig gælde for alle EU's borgere.

EU-lovgivningen og traktaterne skal have deres stærkeste repræsentanter i Europa-Parlamentet. Den holdning, som Parlamentet har vedtaget vedrørende retsgrundlaget, risikerer at blive en trussel mod den fremtidige bevægelsesfrihed. Jeg er imidlertid meget glad for, at Europa-Parlamentet har vedtaget en holdning til fordel for den svenske model og vores kollektive aftaler.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Den beslutning, der er vedtaget af et flertal i Europa-Parlamentet om EF-Domstolens uacceptable domme i Rüffert-, Laval- og Viking-sagerne, slår slet ikke til. Det er ikke nok at anerkende, at frihed til at udveksle tjenesteydelser ikke er overordnet grundlæggende rettigheder, specielt fagforeningernes ret til at gennemføre faglige aktioner, navnlig da denne er grundlovssikret i en række medlemsstater.

Selv om det med beslutningen understreges, at økonomiske friheder som fastlagt i traktaterne bør fortolkes på en sådan måde, at de ikke begrænser udøvelsen af grundlæggende sociale rettigheder, herunder retten til at forhandle, indgå og håndhæve kollektive aftaler og til at gennemføre kollektive aktioner, er sandheden den, at så længe de af EF-Domstolen anvendte principper fortsat indgår i de europæiske traktater og også i udkastet til Lissabontraktaten, er der ingen garanti for, at de samme domme ikke afsiges igen.

Derfor stemte vi imod betænkningen, fordi den ikke tager fat på sagens kerne og i stedet insisterer på at støtte udkastet til Lissabontraktaten på trods af, at det allerede er blevet forkastet af det irske folk.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – Jeg støttede Andersson-betænkningen om truslen mod kollektive aftaler i EU i form af en række domme i EF-Domstolen i den senere tid. Jeg stiller ikke spørgsmålstejn ved dommenes gyldighed, men derimod ved, at de skulle afspejle Parlamentets, Kommissionens og Rådets hensigt, da udstationeringsdirektivet blev vedtaget.

Konklusionen er klar, nemlig at direktivet skal underkastes en fornyet gennemgang, så bestemmelserne igen kan blive bragt på linje med den oprindelige hensigt. Det skal være en prioritet for Kommissionen. Det haster

med at behandle sagen. Hvis den nuværende Kommission ikke får rettet op på situationen, skal den følgende Kommission gøre det efter valget til Europa-Parlamentet i 2009. Personlig vil jeg ikke stemme for at godkende en ny Kommission, som ikke har spørgsmålet på arbejdsprogrammet for de første 12 måneder.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Hr. Andersson påstår i sin betænkning at have draget lære af EF-Domstolens skandaløse domme, især i Laval- og Viking-sagerne. Disse domme skaber præcedens for at give forrang for fri udveksling af tjenesteydelser og den frie etableringsret på bekostning af forsvaret af nationale arbejdstageres interesser og rettigheder mod social dumping. De underkaster i uacceptabel grad udøvelsen af sociale rettigheder et "proportionalitetsprincip", som rækker langt ud over lovlige restriktioner (eksempelvis den offentlige orden og sundhed) som anerkendt i national lovgivning og ILO-konventioner.

De udgør en genindførelse ad bagvejen af den første udgave af Bolkensteindirektivet, hvor loven i oprindelseslandet (social- og arbejdsmarkedslovgivning, lønninger osv.) gjaldt for arbejdstagere, der skulle levere tjenesteydelser i et andet medlemsland uanset gældende lovgivning eller kollektive aftaler i sidstnævnte land. Denne udgave blev forkastet af den europæiske lovgiver, og det er forkasteligt, at dommerne kan opkaste sig til lovgivere under påskud af at fortolke loven.

Selv om hr. Andersson indimellem gør det godt, går han alt for stærkt ind for de ultraliberale principper, der forårsagede denne situation, til at sikre sig vores støtte. Derfor vil vi afholde os fra at stemme.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) De Europæiske Socialdemokraters Gruppe i Europa-Parlamentet og partierne til højre for midten har givet deres uforbeholdne støtte til alle EU's traktatændringer. De har bidraget til at give EU's institutioner, herunder EF-Domstolen, stadig større magt over det svenske arbejdsmarked. På denne måde er EU blevet en trussel mod de arbejdsmarkedsbestemmelser, der er udviklet gennem forhandlinger og lovgivning, som er solidt forankret i det svenske samfund.

Betænkningen anbefaler hovedsagelig ændringer i udstationeringsdirektivet. Det kan således ikke forhindre Domstolen i fortsat at blande sig i de bestemmelser, der gælder for det svenske arbejdsmarked. Resultatet er for det første et kompromis mellem konservative og socialister, en situation, som har medført svage og modsætningsfyldte formuleringer. For det andet at EU's primære lovgivning om det indre marked (artikel 49) ikke har forrang frem for bestemmelserne i udstationeringsdirektivet. EF-Domstolen kan derfor stadig nå frem til samme konklusion som i Laval-sagen.

EU må ikke overdrages opgaver, som medlemsstaterne selv kan klare, og arbejdsmarkedet bør virkelig overlades til dem. Junilisten anbefaler derfor en svensk undtagelse fra EU's arbejdsmarkedslovgivning som garanti for, at Domstolen i fremtiden ikke kan styre det svenske arbejdsmarked.

Vi har ikke desto mindre stemt for betænkningen, fordi dens målsætning fortsat er velbegrundet, nemlig i videst muligt omfang at forhindre Domstolen i at blande sig i svenske kollektive aftaler i fremtiden.

Vi har også støttet de ændringsforslag, der anbefaler større national selvbestemmelse i arbejdsmarkedsspørgsmål, men har naturligvis stemt imod ordførerens lovprisning af Lissabontraktaten.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Jeg har besluttet at stemme imod hr. Anderssons betænkning om truslen mod kollektive aftaler i EU.

Ordføreren retter kritik mod EF-Domstolens domme vedrørende udstationeringsdirektivet og kræver, at direktivet revideres.

Jeg er afgjort imod ordførerens tilgang og mener desuden, at det er et urimeligt skridt i politisk øjemed at kræve en ændring af direktivet uden den fornødne analyse på medlemsstatsniveau, specielt i de medlemslande, der påvirkes af EF-domstolens dom. Ordførerens formulering er især et angreb på den frie udveksling af tjenesteydelser, en af EU's grundlæggende friheder, og en trussel mod tjenesteydelsesdirektivets liberalisering af udvekslingen af tjenesteydelser og mod oprindelseslandsprincippet.

Efter min opfattelse ville en ordentlig gennemførelse af udstationeringsdirektivet i alle medlemsstater og øget administrativt samarbejde mellem disse give tilstrækkelig garanti for såvel beskyttelsen af arbejdstageres rettigheder og den frie udveksling af tjenesteydelser.

Jeg beklager dybt, at Parlamentet har forkastet de ændringsforslag, der tilsigtede at skabe en vis balance i betænkningen.

Ona Juknevičienė (ALDE), skriftlig. – (LT) Direktivet om vikaransattes arbejdsforhold er vigtigt i vores bestræbelser på at lovliggøre fri udveksling af tjenesteydelser og arbejdskraftens frie bevægelighed i hele

Fællesskabet. Direktivets bestemmelser følges ikke i alle medlemsstater. Undertiden stilles der større krav til tjenesteydelsesleverandørerne end angivet i direktivet. Ved at fordreje direktivets bestemmelser blokerer man for tjenesteydelser mellem medlemsstaterne og skjuler på denne måde protektionistiske politikker. EF-Domstolen undersøgte sagen om den lettiske anlægsvirksomhed "Laval", som fik forbud mod at tilvejebringe anlægstjenester i Sverige. Ifølge svensk lov krævedes der en kollektiv aftale, selv om kontrakten var underskrevet i Letland. EF-Domstolen fastslog, at det er forbudt at stille krav i tillæg til eller større end dem, der er fastlagt i direktivet. EF-Domstolens domme i Laval-sagen og andre sager kritiseres og drages sågar i tvivl i betænkningen og ændringsforslagene.

Jeg stemte imod, da Europa-Parlamentet efter min mening overskrider sit mandat ved at fortolke eller drage EF-Domstolens domme i tvivl. Jeg er ikke enig i de erklæringer, som drager EF-Domstolens retfærdighed i tvivl, og foreslår, at man undlader at anvende Domstolens afgørelser i visse EU-lande. Med den slags erklæringer drager vi ikke blot EF-Domstolens kompetence, men også dens upartiskhed i tvivl, risikerer at forvride EU's institutionelle system og tilskynder folk til at miste tiltroen til det. Jeg er også uenig i hensigten om at evaluere og revidere direktivet. Hvis direktivet i visse lande ikke fungerer efter hensigten, ligger ansvaret herfor hos Fællesskabets medlemmer, idet de forsømmer at omsætte direktivets bestemmelser til praksis eller ikke anvender dem rigtigt i national lovgivning. Europa-Kommissionen skal holde øje med, om EU's direktiver omsættes korrekt til national lovgivning, og om nationale love efterlever hovedindholdet og ånden i direktiverne.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) EU's fastsatte målsætning om et socialt Europa er en illusion, Lissabonstrategien er en fiasko, og de forskellige trylledrikke, som tilhængerne af Europa har opfundet til forbedring af leve- og arbejdsforholdene, gøres virkningsløse af den enkle kendsgerning, at Bruxelles' sande vision er ultraliberal og tjener globaliseringens sag. På den ene side ønsker vi at forebygge social dumping for at beskytte arbejdstagerne, uanset om de er udstationeret eller ej, og dermed opnå et afbalanceret indre marked, mens vi på den anden side ønsker at gøre alt, vi kan, for at åbne vores økonomiske grænser en tand til gennem massiv indvandring af jobsøgende og mennesker.

Dette er bare en endeløs illustration af sand proeuropæisk skizofreni. Se for eksempel blot de gentagne henvisninger til den døde Lissabontraktat i dette sammensurium af en betænkning. Derfor kan vi ikke se, hvordan det kunne udgøre en klar vision for en balance mellem fri udveksling af tjenesteydelser og arbejdstagernes rettigheder.

Bogusław Liberadzki (PSE), skriftlig. – (PL) Det Europæiske Fællesskabs målsætning er at sikre grundlæggende rettigheder for alle borgere, både i det offentlige liv og på arbejdsmarkedet. Vores ideal er at fjerne diskrimination og usikkerhed om fremtiden.

Ordføreren Jan Andersson påpeger, at visse domme i EF-domstolen kan støde nogle borgeres opfattelse af ligeret og respekt for arbejdsmarkedet. For at hindre sådanne situationer i at opstå i fremtiden fremfører hr. Andersson, at der er behov for snarest muligt at ændre lovgivningen for at hindre, at EF-Domstolens afgørelser potentielt får negative sociale, økonomiske og politiske følger. Hertil hører en fornyet gennemgang af udstationeringsdirektivet og umiddelbar vedtagelse af direktivet om vikaransattes arbejdsforhold.

Sammenfattende mener jeg, at vi bør vedtage betænkningen af hensyn til en vision om et forenet Europa.

Kartika Tamara Liotard og Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Det er for mange iværksættere fristende at betale deres ansatte så lidt som muligt for det ydede arbejde. Andre omkostninger i forbindelse med arbejdet såsom sikkerhed og faciliteter er også på vippen. Imidlertid kan de ansatte kun beskytte sig selv ved at sikre, at deres løn er baseret på en almenyldig, bindende kollektiv arbejdsaftale og gennem passende retlig beskyttelse i det land, hvor de arbejder og bor.

Men tjenesteydelsesdirektivets målsætninger påvirker sammen med de nylige domme i EF-Domstolen denne beskyttelse. Hvis disse åbner mulighed for anvendelse af mindre gunstige fremmede kollektive arbejdsaftaler, vil et stigende antal arbejdsgivere begynde at vælge disse omkostningsbesparende muligheder, og arbejdstagernes indkomst falde drastisk.

Nogle mennesker mener fejlagtigt, at udkastet til EU-forfatning eller Lissabontraktaten yder tilstrækkelig garanti mod dette. For at opnå det ville disse dokumenter skulle modificeres forud for godkendelsen. Der var også en forventning om, at Andersson-betænkningen ville indebære disse garantier. Med de kompromisser, der er indgået om denne tekst, er det imidlertid endnu mindre sandsynligt end før. Derfor kan vi ikke stemme for.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Det er uacceptabelt, at offentlige kontrakter på den ene side skal udbydes i hele EU, mens pligten til at betale de aftalte minimumslønninger, som er forbundet med kontrakttildelingen, er blevet annulleret af EF-Domstolen ud fra, at det ikke er kompatibelt med udstationeringsdirektivet og tjenesteydelsesdirektivet. EU bekender her i sandhed kulør som et rent økonomisk fællesskab, som spiser de socialt svage af med håndører og tomme ord. Det er på høje tid, EU reagerede på de råb om hjælp fra borgerne, det har ignoreret alt for længe, og forsøgte at lukke smuthuller og gøre en ende på manglende konsekvens. Denne betænkning burde i det mindste gøre et forsøg i den retning, men den giver stadig for stort spillerum for misbrug. Derfor afholdt jeg mig fra at stemme.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EL) Jeg støtter ligesom den europæiske venstrefløj fuld anerkendelse af arbejdstagernes grundlæggende rettigheder. Jeg nægtede at stemme for Andersson-betænkningen, fordi den på trods af enkelte positive elementer stadig er utilstrækkelig. Jeg føler, at denne betænkning forpasser muligheden for virkelig at tage fat på spørgsmålet om arbejdstagernes rettigheder i den primære europæiske lovgivning. Udøvelsen af grundlæggende rettigheder som anerkendt af medlemsstaterne i ILO-konventionerne og i den europæiske socialpagt, herunder forhandlingsretten, kan ikke afhænge af en dommers forgodtbefindende, som ikke er underlagt nogen kontrol, og altid komme i anden række, fordi den bygger på en lovgivningskilde, der rangerer lavere i hierarkiet. Retten til faglige aktioner må ikke bringes i fare. Det bliver nødvendigt at indbygge en "social beskyttelsesbestemmelse" i traktaterne.

Olle Schmidt (ALDE), *skriftlig*. – (SV) I løbet af dagen vedtog Parlamentet hr. Anderssons betænkning om de kollektive aftalers fremtid i Europa eksempelvis efter Laval-dommen. De Europæiske Socialdemokraters Gruppe i Europa-Parlamentet krævede, at den nuværende EU-lovgivning, kendt under navnet udstationeringsdirektivet, blev revet itu for at garantere, at Sverige kan bevare sine kollektive aftaler.

Jeg har på den anden side gjort en indsats både i Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og før plenum for at sikre, at spørgsmålet for det første behandles på det rigtige niveau, nemlig på nationalt plan. Grunden er min overbevisning om, at De Europæiske Socialdemokraters Gruppe har udtænkt en fejlagtig strategi. Ved igen og igen at bringe Laval-dommen op på europæisk niveau i stedet for at løse den ved hjælp af svensk lovgivning, skabes der pres for mere fælles arbejdsmarkedslovgivning, som lige fra starten af var årsagen til de nuværende problemer. Når 27 medlemsstater skal nå til enighed, siger det sig selv, at det ville være utroligt, hvis netop Sverige skulle få en lovgivning igennem, som lige passer os bedst. Eftersom hr. Andersson og Parlamentet accepterede mit forslag om ikke at rive udstationeringsdirektivet i stykker, før nationale undersøgelser havde klarlagt, om det virkelig var nødvendigt, mente jeg alligevel, at jeg kunne stemme for betænkningen.

Brian Simpson (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg takker ordføreren, Jan Andersson, for hans betænkning om dette meget vigtige emne.

Nylige sager for EF-Domstolen og ikke mindst Domstolens afgørelser betyder, at arbejdstagernes rettigheder og solidariteten mellem arbejdstagerne trues af selskaber, hvis eneste prioritet er profit, uanset om det betyder en underminering af arbejdstagernes rettigheder. Dem er de parat til at ignorere.

Den europæiske sociale model, som vi med rette er stolte af, er under angreb og alvorlig truet af profitmagere.

Der eksisterer en reel trussel fra importeret billig arbejdskraft, som er bragt ind ad bagvejen af hensynsløse arbejdsgivere under den fri bevægeligheds maske.

Det har aldrig været tanken, at princippet om fri bevægelighed skulle tjene som redskab for billig arbejdskraft eller bruges til udvanding af arbejdstagernes sociale forhold. Det ville have været uhyre interessant at høre Jacques Delors' mening om dette.

Viking- og Laval-dommene er et angreb på fagforeninger og arbejdstagernes rettigheder. Derfor er der så stort behov for hr. Anderssons betænkning, og derfor vil jeg støtte den. Den genopretter den balance, som EF-Domstolen klart har opgivet med sine seneste domme.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *skriftlig*. – (DA) EF-domstolens afgørelser i Vaxholm/Viking Line/Rüffert/Luxemburg-sagerne har entydigt taget parti for det indre marked og den frie etableringsret på bekostning af lønmodtagernes rettigheder, herunder retten til at konflikte for at undgå social dumping.

Men EF-domstolens afgørelser kommer ikke ud af det blå. De bygger på EU's grundlæggende traktater suppleret med et uklart udstationeringsdirektiv.

Hvis et flertal i Europa-Parlamentet virkelige ønskede at forsvare lønmodtagernes interesser, ville det kræve EU's traktatgrundlag ændret, f.eks. i form af en juridisk bindende social protokol, som satte lønmodtagernes grundlæggende rettigheder over det indre marked og den frie etableringsret.

Den endelige udgave af Andersson-betænkningen, som er et resultat af et samarbejde mellem den socialdemokratiske ordfører og de konservative, stiller ikke dette afgørende krav. Betænkningen formår end ikke at kræve en revision af udstationeringsdirektivet. Dermed bliver betænkningen en pose varm luft omgivet af en masse pæne ord og ønsker.

Folkebevægelsen har fremlagt en række ændringsforslag, f.eks. at regulering af aktionsretten skal forblive et nationalt anliggende. Alle disse ændringsforslag er blevet stemt ned af den socialdemokratisk-konservative alliance.

På den baggrund kunne Folkebevægelsen ikke støtte Andersson-betænkningen ved den endelige afstemning. Til gengæld vil vi fortsat arbejde for at forsvare lønmodtagerne mod forringede løn- og arbejdsforhold, som EF-domstolens kendelser har åbnet op for.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (SV) Betænkningen om kollektive aftaler i EU er et udtryk for en meningsytring uden nogen retlig værdi. Hensigten er at styrke arbejdstagernes stilling efter Laval-dommen, men desværre lever indholdet i betænkningen slet ikke op til hensigten.

Det ville være forkert at genforhandle EU's udstationeringsdirektiv, som det foreslås i betænkningen. Gør man det, risikerer man at gøre tingene værre for arbejdstagerne. Den risiko er vi ikke parat til at tage, fordi de konservative kræfter dominerer hele EU-systemet.

Betænkningen indeholder ingen formuleringer om, at strejkeretten har forret for det frie marked, og om behovet for at indføre det i en socialt bindende protokol til Lissabontraktaten. Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre stillede en række ændringsforslag herom, men de blev forkastet af et stort flertal.

Det er op til Sverige at inkludere en undtagelse i Lissabontraktaten, hvori det fastslås, at Laval-dommen ingen betydning får for Sverige. Imidlertid blev GUE/NGL-Gruppens ændringsforslag herom også forkastet. I stedet roser betænkningen Lissabontraktaten på trods af, at traktaten på ingen måde ændrer Laval-dommen, men blot bekræfter den.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Betænkningen forsøger at behandle arbejderklassens og de almindelige arbejdstagers reaktioner på de uacceptable domme i EF-Domstolen, som erklærer arbejderne strejker for ulovlige, fordi arbejderne kæmper inden for en ramme og på en måde, der er i strid med Maastrichttraktaten og Lissabontraktaten, der sikrer konkurrenceevnen, den frie bevægelighed og kapitalens handlefrihed i EU's medlemsstater som et grundlæggende, ubestrideligt princip. Den forsvarer EU's græsrods politik og reaktionære natur. Den forsøger at overbevise arbejderne om, at der takket være EU angiveligt kan eksistere en "balance" mellem arbejderne rettigheder og retten til fri bevægelighed for kapitalen, så den kan udnytte enhver mulighed for større udbytning af arbejder- og græsrods klasserne og dermed sikre og øge monopolernes profit.

Det er på basis af denne tankegang, at de europæiske partier, der kun ser én vej frem, udbreder den farlige illusion blandt arbejderne, at EU også kan få et "socialt ansigt", og at EU og kapitalen kan opnå social bevidsthed gennem "sociale beskyttelsesbestemmelser".

EU's græsrods fjendtlige angreb på arbejderne mest grundlæggende rettigheder viser, at EU ikke kan ændre sig. Det blev skabt og eksisterer for loyalt at tjene de monopolistiske erhvervsgruppers interesser og sikre udbytningen af arbejderklassen.

Lars Wohlin (PPE-DE), skriftlig. – (SV) Jeg stemte imod betænkningen. Yderligere regulering på EU-plan ville sandsynligvis styrke EF-Domstolens magt. Efter min opfattelse skal spørgsmål på det arbejdsmarkedspolitiske område ikke afgøres af EF-Domstolen, men af den svenske Rigsdag og/eller arbejdsmarkedets parter.

Jeg stemte imod de positive formuleringer om Lissabontraktaten og mener ikke, at EU's charter om grundlæggende rettigheder skal være retligt bindende, da det i praksis ville medføre risiko for at flytte lovgivende magt fra Rigsdagen til EF-Domstolen.

- Forslag til beslutning: Partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Vietnam (RC-B6-0538/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for den nye partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Vietnam, som vil indbefatte en klar bestemmelse om menneskerettigheder. Jeg vil dog gerne fremhæve behovet i denne sammenhæng for faste betingelser, som den vietnamesiske regering skal opfylde. Den skal forpligte sig til at sikre samarbejde, større respekt for menneskerettigheder og religionsfrihed ved at annullere de bestemmelser i lovgivningen, som kriminaliserer afvigende holdninger, og ved at afskaffe censur.

Bairbre de Brún, Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Mary Lou McDonald, Erik Meijer og Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – Vi støtter fuldt ud overholdelsen af menneskerettighederne og respekt for de demokratiske principper som skitseret i partnerskabsaftalen mellem EU og Vietnam og mener, at Vietnam har behov for at forbedre forholdene i så henseende.

Den slags principper er universelle og bør anvendes på samme vis over for alle lande, inden og uden for EU.

Derfor stemmer vi for beslutningen på trods af, at den ikke fremstår specielt afbalanceret.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Hvad angår anden runde af forhandlingerne om en ny partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Vietnam, som blev afholdt i går og i forgårs i Hanoi, har et flertal i Parlamentet vedtaget en beslutning, som snarere ligner et forsøg på hykleri og en instrumentalisering af menneskerettigheder.

Ved gennemlæsningen af indholdet måtte vi spørge os selv, hvorfor dette flertal i Parlamentet ikke også foreslog at gøre den fremtidige aftale afhængig af en bestemmelse til sikring af respekten for demokrati og menneskerettigheder fra EU's side.

Hvor ville det være nyttigt og lærerigt for Europa-Parlamentet eksempelvis at "bede" medlemsstaterne og EU om at afholde sig fra at deltage i et samarbejde om og/eller hvidvaskning af de kriminelle CIA-flyvninger, om at overholde immigranternes menneskerettigheder, som er overtrådt på det groveste i "hjemsendelsesdirektivet", at respektere det franske, nederlandske og irske folks demokratisk og suverænt udtrykte vilje, som kom til udtryk i forkastelsen af den foreslåede "forfatnings-"/"Lissabon"-traktat, om at overholde international lov, især med hensyn til Kosovo, og at ophøre med at foregive, at de kan lære verden noget...

Hvad ville der ske, hvis det var Vietnam, der gjorde alt dette? Ville Europa-Parlamentet indvilge i at forhandle under de omstændigheder? Ville det erklære sig indforstået med at anvende denne bestemmelse? Tydeligvis ikke, fordi "dialog" og "bestemmelsen" kun gælder for andre...

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for forslaget til beslutning om demokrati, menneskerettigheder og den nye partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Vietnam. En dialog mellem EU og Vietnam skal faktisk udmøntes i konkrete forbedringer af menneskerettighederne, som alt for ofte krænkes på det groveste. Jeg støtter kraftigt dette forslag, da Vietnam skal bringe censuren af medierne til ophør og ophæve retlige bestemmelser, der begrænser retten til at udøve sin religion, politisk overbevisning og trosfrihed, hvis landet ønsker at deltage aktivt i det internationale samfund. Desuden skal Vietnam samarbejde med FN i spørgsmålet om disse rettigheder og friheder.

Jeg støtter derfor dette forslag til beslutning og gentager opfordringen til Kommissionen om at fastlægge klare standarder for evalueringen af de igangværende udviklingsprojekter i Vietnam for at sikre, at de overholder menneskerettigheds- og demokratibestemmelsen.

8. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 13.35 og genoptaget kl. 15)

FORSÆDE: Martine ROURE

Næstformand

9. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

10. Berigtigelse til en vedtaget tekst (forretningsordenens artikel 204a): se protokollen

11. Forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget 2009 (Sektion III) - Forslag til det almindelige budget 2009 (Sektion I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

– Betænkning Jutta Haug (A6-0398/2008) for Budgetudvalget – Forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2009 (C6-0309/2008 - 2008/2026(BUD)) og ændringsskrivelse nr. 1/2009 til det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2009, Sektion III – Kommissionen (SEK(2008)2435));

– Betænkning Janusz Lewandowski (A6-0397/2008) for Budgetudvalget – Forslag til det almindelige budget 2009 (Sektion I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX)

Sektion I, Europa-Parlamentet

Sektion II, Rådet

Sektion IV, Domstolen

Sektion V, Revisionsretten

Sektion VI, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

Sektion VII, Regionsudvalget

Sektion VIII, Den Europæiske Ombudsmand

Sektion IX, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

(C6-0310/2008 - 2008/2026B(BUD))

Jutta Haug, ordfører. – (DE) Fru formand, hr. rådsformand, fru kommissær, mine damer og herrer! Forberedelserne til førstebehandlingen af den Europæiske Unions budget for 2009 er stort set fuldført. Jeg vil derfor starte dagens forhandling med at sige hjertelig tak til medlemmerne af Budgetudvalget og alle medlemmerne af de specialiserede udvalg, som har arbejdet meget nært sammen med mig, for samarbejdet og for al den tid, de har viet dette.

Som jeg sagde ved starten af 2009-budgetproceduren og gerne gentager, er budgetordføreren kun så god som summen af de medlemmer, der arbejder sammen med hende, så jeg er Dem meget taknemlig.

Jeg skal også sige tak til teamet i Budgetudvalgets sekretariat. Uden sekretariatspersonalets konsekvent glimrende indsats ville vi medlemmer selv med den bedste vilje i verden ikke være noget. Altså mange tak! Ja, jeg er enig i, at det er helt på sin plads med bifald.

(Bifald)

Jeg siger også tak til min personlige medarbejder og medarbejderne i grupperne, for det kræver mange hoveder og mange hænder at gøre et godt stykke arbejde.

Forberedelserne til førstebehandlingen af budgettet, hvor vi skulle læse, forstå og evaluere 1 400 ændringsforslag, blev i høj grad påvirket af finanskrisen. Selv om vores budget på ca. 130 mia. EUR ser latterligt lille ud i forhold til de hundreder og atter hundreder af milliarder, som medlemsstaterne både i fællesskab og hver for sig har udbredt som sikkerhedsnet under både banker og realøkonomien, prægedes vores møder om forberedelsen af førstebehandlingen i høj grad af bidrag om netop dette emne fra alle de involverede grupper. Dermed foregreb vi egentlig allerede Rådets reaktion på vores budgetmæssige krav.

Hvilke krav stiller vi så? Her drejer det sig først om betalingerne. Vi påpegede allerede i juli, at vi ikke kunne godkende en forskel på 15 % mellem forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger, som Kommissionen foreslog i budgetforslaget, og som Rådet øgede yderligere. Efter vores opfattelse passer det ikke sammen med princippet om et realistisk budget og klarhed. Når man derudover sammenligner denne forskel i det

tredje år af de nuværende finansielle overslag med forskellen i det tredje år af de foregående finansielle overslag, som kun var på 3 %, kan vi ganske enkelt ikke se, hvordan man kan begrunde en så enorm forskel. Vi har derfor øget betalingerne, idet vi ikke kunne eliminere forskellen fuldstændig, men vi har halveret den, så der nu er et gabende hul på 8 %.

Vi øgede ikke betalingerne ved akklamation eller helt tilfældigt, men inden for de budgetposter, som bidrager til at finansiere Parlamentets prioriteter, nemlig aktioner til bekæmpelse af klimaændringer, den sociale dimension i form af beskæftigelsesfremmende vækst, udformning af globaliseringen og støtte til små og mellemstore virksomheder og også visse poster, der øger borgernes sikkerhed. Samlet har vi øget betalingerne fra 0,89 % af bruttonationalindkomsten, altså det niveau, Rådet havde foreslået, til afrundet 0,96 %, af bruttonationalindkomsten.

For det andet besluttede vi at udnytte mulighederne i det finansielle overslag fuldt ud. Under underudgiftsområde 1a og 3b vil vi fordele alle pengene på de budgetposter, som vi anser for vigtige, og ikke efterlade nogen margen. Vi ønsker ikke at se titlen på rubrik 1 a "Styrkelse af konkurrenceevnen med henblik på vækst og beskæftigelse" blot forblive ren retorik, men at der også træffes konkrete foranstaltninger. Vi ønsker ikke, at underudgiftsområde 3b, "Unionsborgerskab", forbliver en tom frase. Vi vil fylde den med liv, da denne rubrik samler de politikker, der påvirker borgerne direkte på lokalt plan, og som EU er specielt god til at synliggøre.

For det tredje har vi tilført pakken af pilotprojekter og forberedende foranstaltninger, som blev aftalt mellem alle grupperne og allerede er blevet evalueret af Kommissionen, en række tilskyndelser til nye politiske elementer, nye fællesskabsaktioner og muligvis ny lovgivning.

For det fjerde har vi fulgt vores politiske indsigt. Ingen kan forvente godt administrativt arbejde, hverken fra Kommissionen eller fra decentrale agenturer, hvis der ikke stilles et tilstrækkelig stort budget til rådighed for personalet. Derfor kan vi ikke acceptere Rådets nedskæringer. Vi har genetableret tilgangen fra det foreløbige budgetforslag, hvilket ikke blot udløste en tak fra Kommissionen, men også fik den på vores side i diskussionerne med Rådet.

Mit femte punkt vedrører det største problem, nemlig udgiftsområde 4 med den stolte overskrift "EU som global partner". Da dette udgiftsområde blev oprettet under forhandlingerne om det finansielle overslag, var det allerede håbløst underfinansieret. Derfor føler vi hvert år under forhandlingerne om budgettet det samme pres, nemlig hvordan vi skal finansiere alle de ting, der venter på finansiering, og samtidig give os selv tilstrækkeligt spillerum til at kunne reagere på uforudsete hændelser i budgetårets løb.

Lad mig sige på forhånd, at der hverken før eller nu har eksisteret en tilfredsstillende løsning. Til vores bistand i Kosovo, Afghanistan, Palæstina og Georgien var der i virkeligheden behov for langsigtede programmer, ikke denne evige eksistens fra hånden og i munden.

Det er ingen nyhed, men i år stillede Kommissionen os over for en ny udfordring. I lyset af de enorme globale stigninger i fødevarerpriserne foreslog den i juli en såkaldt fødevarerhjælpfunktion for de mindre udviklede lande med et budget på 1 mia. EUR i 2008 og 2009.

Hvis vi havde haft en ordentlig Kommission, ville den straks skulle have foreslået at overføre de nødvendige midler fra udgiftsområde 2 til udgiftsområde 4. Det gjorde den imidlertid ikke, fordi den ikke blot ikke er ordentlig, men også ængstelig. Den frygtede manglende tilslutning til det i Rådet, og nu står vi så med problemet. Vi skal nu overbevise Rådet om ikke blot at prædike om behovet for at hjælpe de allerfattigste, men om at arbejde sammen med os om at finde ressourcerne og hvorfra, så vi kan yde direkte fødevarerhjælp og købe såsæd og kunstgødning.

Det stod klart for Budgetudvalget, at vi ikke ville kunne finde de nødvendige beløb på budgetposterne under udgiftsområde 4. Derfor stillede vi et såkaldt asteriskændringsforslag, som indebar 250 mio. EUR til fødevarerbistand, 40 mio. til Kosovo, 80 mio. til Palæstina og 20 mio. til Afghanistan. Dette asteriskændringsforslag, som temmelig klart påviser, at vi ønsker at give mere ud end det, der er til disposition under de finansielle overslag, skal opfattes som en indbydelse til Rådet

Lad os håbe, at Rådet faktisk vil opfatte vores henvisning som en invitation eller opfordring og hurtigt indgår forhandlinger med os. Der er ingen tid at spille. Vi bør ikke vente med alting til i allersidste øjeblik. Hr. rådsformand, så er det Deres tur!

(Bifald)

Janusz Lewandowski, ordfører. – (PL) Fru formand! Kommissær Grybauskaitė forstår polsk, men vil sandsynligvis være mindre interesseret i min del af budgetproceduren.

Vi nærmer os afslutningen af en procedure, som vi har kaldt "pilot"-proceduren. Det er en god lejlighed til at understrege det gode samarbejde med Præsidiets og den konsekvente tillidsskabelse mellem Budgetudvalget og Præsidiets, som blandt andet skyldes generalsekretær Rømers indsats. "Ingen er fuldkommen" gælder dog også her, og derfor er der forsat visse forskelle, som afspejles i de reserver, vi oprettede for 2009. 2009-budgettet skal leve op til en række særlige udfordringer. Vi befinder os i et valgår, hvilket fremkalder særlige behov for kommunikation med offentligheden, som skal finansieres. Det bliver et år, hvor MEP'erne får en ny statut, der vil få finansielle følger. Jeg vil også gerne fremhæve de nye ansættelses- og aflønningsprincipper, som vil være gennemsigtige og opfylde assistenternes behov som tidligere meddelt samt ophøret af pensionsfonden i den hidtidige form. Vi blev også nødt til at omstrukturere budgettet i anden halvdel af 2008 for at tage højde for det højst sandsynlige scenario, at vi kommer til at arbejde på basis af de gamle traktater, og at Lissabontraktaten, som ville ændre Europa-Parlamentets beføjelser, ikke kommer til at træde i kraft.

Det er lykkedes for os at holde budgettet under den frivillige tærskel, vi fastlagde, dvs. under tærskelen på 20 % for EU-institutionernes administrative udgifter. Vi bør acceptere disse niveauer, både i administrationen og i de politiske grupper, da de dels er forbundet med øget funktionalitet i lovgivningsaktiviteterne og dermed gør livet lettere for MEP'erne, dels med forbedringer i den nye komitologi, som der også skal tages hensyn til i 2009.

Vi vil gerne, og er i færd med at etablere reserver til dette formål, gradvis udligne visse misforhold, der er opstået over dette lange tidsrum inden for forskellige dele af Parlamentets administration, primært for at skaffe ressourcer til de tjenestegrene, som har direkte forbindelse med arbejdet i Parlamentets udvalg. Vi har identificeret andre initiativer, som kan forbedre Parlamentets funktion, nemlig i Parlamentets bibliotek, især videnforvaltningssystemet. Vi har også bemærket, at det nye besøgscenter uheldigvis ikke vil blive åbnet inden valget. Man havde bebudet, at det ville være åbent, men det bliver det ikke. Vi kan regne med, at det tages i brug mod slutningen af 2009, hvilket også afspejles i vores personalereserver.

Parlamentet og de andre institutioner deler filosofien om at overholde budgettet, og vi bør specielt i et valgår undgå at få de europæiske institutioner til at fremstå som overdrevent ambitiøse i henseende til udgifterne for den europæiske skatteyder. Det samme gælder for de andre institutioner, hvor vi overvejede alt dette, alle de beslutninger Rådet traf, og tilføjede det til vores egen vurdering af disse institutioners behov. Der er to forpligtelser, jeg gerne vil fremhæve, nemlig at vi for Domstolens vedkommende har 39 nye stillinger i forbindelse med den nye agenturprocedure, og at vi i Revisionsretten har tre ny stillinger, som øger organisationens muligheder, men som også muliggør finansieringen af dens nye hovedkvarter ved hjælp af frontloading.

Det varsler en smidig, hurtig afstemning i morgen, som er et resultat af glimrende samarbejde med koordinatorene fra de forskellige politiske grupper, ordførerne for udtalelserne fra udvalgene, hr. Böges ledelse af udvalget ikke at forglemme.

En særlig tak til dem, der hjalp mig her, nemlig Richard Wester og Marrianna Pari.

Dalia Grybauskaitė, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Det glæder mig at se, hvor hurtigt og effektivt Parlamentet har afsluttet førstebehandlingen, og at det er klar til at stemme i morgen. Det kæmpestore arbejde blev gennemført af Budgetudvalget, af lederne og koordinatorene og naturligvis af de politiske grupper. Denne største del af opgaven danner grundlag for vores fremtidige forhandlinger. Det virkelige arbejde mellem de to grene af budgetmyndigheden og Kommissionen starter i de næste to måneder.

Kommissionen sætter i almindelighed stor pris på og deler også de politiske prioriteter, for hvilke Europa-Parlamentet foreslår styrkelse og genopførelse i budgettet. På betalingsområdet agter Europa-Parlamentet at godkende bevillingsniveauet op til loftet. Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt overbevisende for os, fordi det foreløbige budgetforslag efter vores mening svarer bedre til den faktiske absorberingskapacitet, specielt i medlemsstaterne. Jeg vil i ugens løb udsende information om budgettets gennemførelse, hvoraf det fremgår, at vores beregninger bygger på et meget seriøst grundlag.

Kommissionen er stort set enig i den nye pilotprojektproces og Parlamentets forslag til forberedende aktioner. Jeg vil benytte lejligheden til at understrege min påskønnelse af det glimrende samarbejde mellem vores institutioner, som skyldes en ny og succesfuld tilgang, som generalordføreren, fru Haug, har slået til lyd for.

Det er første gang i forhandlingshistorien, at det allerede inden sommeren er lykkedes os at blive orienteret om disse pilotprojekter og nå til enighed om de brede linjer i dem.

Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på en række spørgsmål, som ved førstebehandlingen stadig fremkalder alvorlige bekymringer for Kommissionen.

Den første og vigtigste vedrører udgiftsområde 5. Vi påskønner, at Parlamentet har genopført de beløb, Kommissionen anmodede om til personalelønninger. Imidlertid er der samtidig opført 37 mio. EUR i reserven med forbehold for opfyldelse af bestemte betingelser for frigørelse af midlerne.

Derudover er et yderligere beløb på omkring 16 mio. EUR til to specifikke politiske områder, nemlig transport og miljø, også opført i reserven. Det vil selvfølgelig blive meget vanskeligt for Kommissionen at reagere på dette, især det sidste, fordi der kun findes én arbejdsgiver i Kommissionen, nemlig den selv, og det er eksempelvis ikke muligt at standse betalingerne til et eller to generaldirektorater og fortsætte med at betale de andre.

Disse reserver, i alt omkring 50 mio. EUR, ville bremse besættelsen af 250 stillinger, der er bevilliget til udvidelsen, og fra januar 2009 forhindre erstatning af personale, der går på pension. Men vi forstår naturligvis, at vores forhandlings- og redegørelsesfærdigheder vil komme på prøve over for Parlamentets repræsentanter snarest muligt efter førstebehandlingen. Vi vil forsøge at give alle de nødvendige redegørelser og opfylde alle de betingelser, der gælder for disse reserver.

Hvad den administrative støtte til operationelle programmer angår, har Parlamentet i år fulgt Rådet og bekræftet nedskæringerne. Jeg forstår, at der vil være behov for yderligere tekniske redegørelser, og vi vil forsøge at løse dette via forhandlinger om disse budgetposter i almindelighed.

Parlamentets manglende genopførelse af de bevillinger, der blev anmodet om til bekendtgørelse af offentlige indkøb, opfatter vi som endnu et problem. Efter vores mening underminerer det Kommissionens evne til at opfylde forpligtelserne med oprindelse i direktiverne om offentlige indkøb, især i det nuværende miljø. Vi er i færd med at finde en løsning på statsstøtten og andre problemer i medlemsstaterne i den nuværende fluktuerende økonomiske situation, og dermed risikerer Kommissionen at udsætte sig for retlig anfægtelse.

Sammenfattende vil Kommissionen foretage en detaljeret analyse af hvert eneste ændringsforslag, som Parlamentet vedtager, og vil som hvert år fremsætte sine reaktioner først i november via et brev om gennemførligheden, hvori alle de nødvendige enkeltheder er skildret. Inden samrådet i november og før andenbehandlingen vil vi i videst muligt omfang søge at løse alt det, vi fortsat anser for problematisk ved førstebehandlingen.

Kommissionen vil som sædvanlig forsøge at være en ærlig mægler mellem de to budgetmyndigheder, især i forhandlingerne om de problemer, der opstår under udgiftsområde 4 og 5 og ved de samlede lofter over betalingsbevillingerne i budgettet. Vi vil forsøge at hjælpe ved at tilstræbe favorable betingelser og et godt budget for hele Europa, især i disse for os alle så vanskelige tider.

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. – (FR) Fru formand, fru Grybauskaitė, mine damer og herrer! Jeg vil først gerne undskylde hr. Woerths fravær. Han er med god grund blevet forsinket i Paris, eftersom det også er budgetsæson i Frankrig og tid for fremlæggelse af finanslovsforslaget i parlamentet inden for rammerne af det første lovforslag om programmeringen af de offentlige finanser. Efter også at have drøftet dette med hr. Böge forstår jeg, hvor vigtig denne forhandling er for Parlamentet og også, hvor vigtig den er for det franske formandskab. Jeg vil derfor også gerne takke både mine egne, Rådets og hr. Woerths medarbejdere, som har hjulpet mig med at forberede denne vigtige debat.

Vores arbejde er indtil nu foregået i en meget positiv samarbejdsånd, og jeg kan forsikre Dem om, at Rådet er indstillet på at fortsætte denne dialog af høj kvalitet med henblik på at sikre en aftale om 2009-budgettet, som er afbalanceret og tilfredsstillende. Jeg lyttede omhyggeligt til fru Haugs og hr. Lewandowskis taler, som havde specielt fokus på kommunikation. I denne forbindelse opnåede vi i morges en politisk aftale om planen for kommunikationsstrategien med Parlamentet og Kommissionen, og det glæder mig at kunne notere, at vi ud over visse forskelle deler samme mål, nemlig at sikre finansieringen af EU's politiske prioriteter, hvad enten det drejer sig om konkurrenceevne, samhørighed eller vækst.

Som De og fru Grybauskaitė påpegede, skal vi i det nuværende internationale klima sikre, at Europa har ressourcerne til at spille sin fulde rolle på internationalt plan. Alt dette skal imidlertid finde sted i overensstemmelse med den finansielle ramme for tidsrummet 2007-2013.

Jeg vil derfor gerne kort nævne tre spørgsmål af særlig betydning. Det drejer sig for det første om betalingsbevillingerne og beløbene hertil, for det andet om bestemmelserne for budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning og for det tredje om fødevarefaciliteten.

Hvad betalingsbevillingerne angår, vil jeg ikke skjule, at det volder alvorlig bekymring i Rådet, at Parlamentet agter at stemme om et så stort antal betalingsbevillinger ved førstebehandlingen, da denne hensigt rækker langt ud over Kommissionens oprindelige forslag i det foreløbige budgetforslag. Betalingsbevillingerne bør tilpasses til de aktuelle behov, og vi bør især drage lære af resultatet af det foregående budget, så vi kan bestemme vores reelle evne til at gennemføre sektorpolitikker.

Vi har siden fastlæggelsen af det finansielle overslag, som jeg fulgte fra en anden vinkel i et bestemt tidsrum, konstateret, at fællesskabsbudgettet aldrig er blevet udnyttet fuldt ud, og det har været tilfældet siden 1988.

Ændringsbudgettet for 2008 viser, at behovet for betalingsbevillinger også i år har været stærkt overvurderet, især for en så afgørende politik som samhørighedspolitikens vedkommende, og der er for nuværende intet, der tyder på, at 2009 bliver anderledes.

Som nævnt af fru Grybauskaitė, og på hendes initiativ, er der sket forbedringer i de senere år, men der hersker stadig betydelig usikkerhed med hensyn til finansåret 2009. Ud af samhørighedspolitikens 433 programmer var der pr. 1. oktober kun for to vedkommende foretaget foreløbige betalinger. De vil forstå, at vi i det nuværende økonomiske og finansielle klima – hvor EU's budget ikke kan sammenlignes med ting, som ikke er sammenlignelige inden for rammerne af de skridt, der er taget for at redde det finansielle system for sparere og beskytte de europæiske borgere – frem for alt skal forsvare de europæiske skatteyderes interesser og så vidt muligt undgå at opføre betalingsbevillinger på budgettet, som ikke kan udnyttes.

Det andet spørgsmål vedrører overholdelsen af bestemmelserne om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning. Rådet vil sørge for at gennemføre den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 fuldt ud. Udgifterne skal overholde de grænser, der er fastlagt i denne aftale, og der skal bevares tilstrækkelige margener under lofterne for de forskellige udgiftsområder. Disse lofter er som bekendt ikke mål, der skal opfyldes. Det er efter vores opfattelse ikke acceptabelt at mætte dem systematisk, da det fuldstændig ville kompromittere vores evne til at klare uforudsete situationer, som måtte opstå i løbet af budgetåret 2009.

Jeg vil i denne henseende gerne kort nævne udgiftsområde 4, hvor Parlamentet skal til at stemme om et ændringsforslag, som ville række langt ud over loftet over det finansielle overslag. Vi er fuldstændig klar over de reelle spændinger, der omgiver dette udgiftsområde. Vi skal finde et sammenhængende svar på EU's forskellige prioriteter på den internationale arena og finjustere vores interventionsniveau, især under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og vi ved, at omstændighederne meget hurtigt kan ændre sig på dette område. Derfor skal vi også her give os selv tilstrækkeligt spillerum til at tackle mulige udviklinger på området samt eventuelle udviklinger i sammenhæng med interventioner gennemført under FUSP.

Det tredje spørgsmål vedrører fødevarefaciliteten. Det vil klart være et vigtigt element i drøftelserne i Rådet i de kommende uger. Det Europæiske Råd i juni i år gav et kraftigt politisk løft ved at gratulere Kommissionen med dens ønske om at fremlægge sit forslag, men Rådets mandat er krystalklart, idet vi skal finde en finansieringsløsning, som overholder det nuværende finansielle overslag fuldt ud. Jeg forstår, at Parlamentet deler dette synspunkt. Ikke desto mindre bestræber Rådet sig på at finde hver eneste passende finansieringsordning, så vi kan lade de politiske ønsker, der er kommet til udtryk fra blandt andet stats- og regeringscheferne side, udmønte sig i praksis.

Det jeg ville give udtryk for – så det, jeg siger, ikke tillægges en oversættelsesfejl, var, at jeg er klar over, at Parlamentet ikke deler denne opfattelse. Jeg begik en fejl, selvfølgelig en fortalelse. Jeg vil dog også nævne, at der var sammenfald mellem Parlamentet og Rådet på visse punkter i forbindelse med det vigtige spørgsmål om fødevarefaciliteten, især med hensyn til begge parter forbehold over for Kommissionens forslag om at finansiere hele denne facilitet på basis af marginer under loftet over udgiftsområde 2.

Rådet er sig bevidst, at vi selvfølgelig skal sigte mod en optimal kombination af finansieringskilder, så aftalen om det af Kommissionen foreslåede samlede beløb kan vedtages inden for Rådets ramme under samrådet i november. Jeg er overbevist om, at de tre institutioner vil gøre deres yderste for at sikre en omfattende aftale om 2009-budgettet og om finansieringen af de nye initiativer, jeg lige nævnte, under samrådet i november. Denne aftale skal være det bedst mulige kompromis for EU, dets borgere og institutioner.

En kort bemærkning om gennemførelsesforordningen for afgørelser om egne midler, som Parlamentet skal træffe beslutning om i denne mødeperiode. Jeg vil både personligt og på Rådets vegne takke hr. Lamassoure for hans betænkning, og Parlamentet for dets flid og den hast, hvormed det har behandlet dette spørgsmål.

Fra Rådets side vil vi ikke udelukke Kommissionens forslag. Ratificeringen af afgørelsen om egne midler i de forskellige medlemsstater forløber godt, og vi håber at kunne nå målet om fuld og dækkende ikrafttrædelse pr. 1. januar 2009. Det var det, jeg gerne ville berette om.

Ana Maria Gomes, ordfører for udtalelsen fra Udenrigsudvalget. – (EN) Fru formand! Det er et uendeligt politisk stridsemne, at udgiftsområde 4 er kronisk underfinansieret. Det hindrer os i at opfylde vores eksterne forpligtelser i kriseområder såsom Kosovo, Palæstina, Afghanistan og Georgien. Vi er helt ude af stand til at opbygge en solid fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik på lang sigt, så længe Kommissionen og Rådet fortsætter med at benytte denne budgetstrategi, som består i at underfinansiere eksterne anliggender og blot tilføre ad hoc-bevillinger til den seneste krise, der kræver alle ressourcer og al opmærksomhed, som det er tilfældet med Georgien i dag. Det seneste prioriteringsområde overskygger det hidtidige.

Hvis EU skal blive en global medspiller, er det nødvendigt at bevilge flere penge til udgiftsområde 4. Den nuværende økonomiske ramme gør det umuligt at opfylde behovene i forbindelse med de forskellige budgetposter. Udenrigsudvalget støtter derfor kraftigt Budgetkontroludvalgets strategi, som går ud på at forsøge at genopføre FBF for alle budgetposter og derigennem øge budgetposten for Kosovo med 40 mio. EUR og for Palæstina med 139 mio. EUR.

Vi tilslutter os også asteriskændringen. Rådet og Parlamentet skal med andre ord tillade brug af fleksibilitetsinstrumentet og af de alle øvrige tilgængelige instrumenter, der er beskrevet i den interinstitutionelle aftale, med henblik på bevilling af 250 mio. EUR til fødevarerfacilitetsinstrumentet, 40 mio. EUR til Kosovo, 80 mio. EUR til Palæstina og 20 mio. EUR til Afghanistan.

Maria Martens, ordfører for udtalelsen fra Udviklingsudvalget. – (NL) Fru formand! Jeg er medlem af Udviklingsudvalget og vil på vegne af udvalget fremsætte tre bemærkninger. Den første omhandler fødevarerkrisen, den anden ordningen for vurdering af udviklingspolitikken og den tredje de manglende ressourcer inden for udgiftsområde 4 – udgifter til eksterne forbindelser, der er blevet drøftet tidligere.

Jeg starter med fødevarerkrisen, der selvfølgelig er et kæmpeproblem, da millioner af mennesker risikerer at miste livet, og der er desperat behov for en fælles europæisk strategi. Der er dog behov for en anden strategi, end den Kommissionen foreslog til at starte med. Budgetaftalerne skal overholdes, men Rådets og Parlamentets beføjelser må ikke blive overset. Jeg glæder mig derfor over, at Kommissionen er villig til at revidere det første forslag og anvende ubrugte landbrugsmidler til formålet.

Vi skal opnå fødevarer sikkerhed i de pågældende lande. Det siger sig selv, at det er nødvendigt med fødevarerhjælp til mennesker, der er i umiddelbar fare for at dø, men i sidste ende handler det om det langsigtede perspektiv, og derfor bør fødevarerproduktionen igen sættes på EU's udviklingsdagsorden som et vigtigt prioriteringsområde.

Vi skal i denne forbindelse også drøfte en reevaluering af temaprogrammet om fødevarer sikkerhed, og vi skal se på, hvordan vi kan give små landbrugere bedre adgang til de nødvendige produktionsfaktorer. Vi er således glade for, at forslaget er godkendt som et testprojekt vedrørende mikrokredit, da dette sandsynligvis vil gøre det nemmere for små landbrugere at finansiere fødevarerproduktion.

For det andet bør ordningen for vurdering af udviklingspolitikken forbedres. I vurderingen fokuseres der for meget på, hvor pengene sendes hen og for lidt på resultater. Hvis vi ønsker, at offentligheden fortsat skal støtte udviklingssamarbejdet, er det nødvendigt, at vi får bedre indsigt i resultaterne af vores arbejde.

For det tredje er de manglende ressourcer til dækning af udgifter til eksterne forbindelser, udgiftsområde 4, blevet drøftet tidligere. Dette gælder ikke kun midlerne til udviklingssamarbejdet, men ligeledes til bl.a. Kosovo, Mellemøsten. Vi er meget ambitiøse. Og det med rette. Derfor fortjener dette område at få tilført flere midler.

Helmuth Markov, ordfører for udtalelsen fra Udvalget om International Handel. – (DE) Fru formand, fru kommissær, hr. formand for Rådet! Jeg vil kommentere to punkter vedrørende Jutta Haugs betænkning.

For det første er der på Parlamentets initiativ blevet indføjet en særskilt budgetpost under udgiftsområdet "handelspolitik vedrørende handelsrelateret støtte" – altså "handelsstøtte" – der andrager 1 mia. EUR om året. Desværre har Kommissionen endnu ikke kunnet give os detaljerede oplysninger om, hvordan disse støtteforpligtelser vil blive udmøntet, og hvorvidt de er operationelle. Det er positivt, at Budgetudvalget har indarbejdet et ændringsforslag, som Udvalget om International Handel har stillet, om at trække Rådets forslag om en nedskæring på 50 % i handelsstøtten tilbage.

Min anden bemærkning vedrører støtten til udviklingslande inden for lægemiddelsrelateret teknologioverførsel og kapacitetsopbygning. I løbet af det seneste år har Parlamentet taget konkrete skridt til at bistå de fattigste lande med lægemiddelforsyninger, og tilsvarende økonomisk støtte er klart omfattet heraf. Desværre står det klart, at hverken Kommissionen eller Rådet er enig i dette synspunkt, og hvis jeg har forstået det ret, har Budgetudvalget beklageligvis heller ikke medtaget et ændringsforslag herom.

Mit udvalg har for så vidt angår Janusz Lewandowskis betænkning gjort opmærksom på et vigtigt aspekt af Parlamentets arbejde inden for internationale handelsforbindelser, nemlig Parlamentets deltagelse i Den Interparlamentariske Union i Verdenshandelsorganisationen i Genève. Da Parlamentet er en af arrangørerne bag denne unions årlige møder, og i lyset af at vigtige ministerkonferencer utvivlsomt vil være på dagsordenen i det kommende år i forbindelse med Doharunden, vil det være værd at bevilge flere midler hertil for at sikre, at vi har passende infrastrukturmuligheder med henblik på deltagelse. Vi er desuden særdeles opsatte på at hjælpe repræsentanter for AVS-landene med betalingen af deres rejse- og opholdsudgifter i forbindelse med den parlamentariske konference. Begge disse aspekter kan og burde bidrage til en øget gennemsigtighed og styrke dialogen mellem parlamenter, regeringer og den almene befolkning og i sidste ende medføre en øget retfærdighed og legitimitet i forhandlingerne og beslutningerne som led i drøftelserne i WTO.

Pervenche Berès, *ordfører for udtalelsen fra Økonomi- og Valutaudvalget*. – (FR) Fru formand, fru kommissær, hr. formand for Rådet! På vegne af Økonomi- og Valutaudvalget vil jeg udtrykke tilfredshed, beklagelse og håb.

Min tilfredshed skyldes, at Budgetudvalget har indvilliget i at gå ind på vores forslag om, at det er nødvendigt at bevilge flere midler til tilsynsorganer inden for såvel bank-, forsikrings- og værdipapirsektoren, for at disse bedre kan samarbejde. Dette siger sig selv, og selv dem, der ikke er medlem af Økonomi- og Valutaudvalget vil være enige i, at dette er altafgørende.

Min beklagelse skyldes, at selv om euroen i den aktuelle krise er vores hjørnesteen, vores fundament, har Kommissionen alligevel drastisk nedskåret midlerne til kommunikationsaktiviteter, som vedrører vores vidunderlige valuta.

Jeg håber, at medlemmerne i morgen på plenarmødet vil indse, at Eurogruppen skal tilføres flere ressourcer, uanset hvilket niveau den mødes på herefter. Den må ikke være en letvægtskonstruktion uden indhold. Eurogruppen er blevet en realitet. Derfor håber jeg, at Parlamentet i morgen vil stemme for princippet om øgede ressourcer til Eurogruppen.

Karin Jöns, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender*. – (DE) Fru formand! Indledningsvis vil jeg takke Budgetudvalgets medlemmer for, at de i det store og hele er enige i Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggenders budgetstrategi.

Jeg vil ikke desto mindre igen slå til lyd for en passende forhøjelse af midlerne til social dialog, som vi har foreslået. Vi kan ikke blive ved med at tale om, at den sociale dialog er en søjle i vores europæiske sociale model, og samtidig skære i midlerne på nøjagtigt dette område.

Jeg vil også opfordre Rådet til at samarbejde med os om en løsning på problemet med degressivitetsklausulen. Denne klausul har en særlig kraftig indvirkning på fagforeningsinstitutternes arbejde, og på lang sigt er det simpelthen ikke længere bæredygtigt at foretage vedvarende nedskæringer.

Jeg har blot en bemærkning til udvalgets to pilotprojekter, nemlig at der var bred enighed om et pilotprojekt vedrørende udstationerede arbejdstagere, og jeg er sikker på, at resultaterne af dette projekt vil give os et væsentligt indblik, som vi kan bruge i forbindelse med vores kommende politiske beslutninger om direktivet om udstationering af arbejdstagere. Vi vil derfor med garanti være meget opmærksomme på at sikre, at Kommissionen til gengæld retter sin opmærksomhed mod de aspekter, der er vigtige for os inden for rammerne af dette projekt, for at undgå løndumping og social dumping.

Det andet projekt vedrører vold mod ældre. Dette projekt berører et tabu, og det er særligt vigtigt.

Péter Olajos, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed*. – (HU) Fru formand! Som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed vedrørende EU's budget for 2009 udtrykker jeg min tilfredshed med det foreliggende materiale. En af de væsentligste ændringer er, at der næste år vil være 10 % flere ressourcer til rådighed inden for miljøområdet end i 2008. Vi vil således kunne bevilge 14 mia. EUR til miljøformål.

Jeg glæder mig især over, at et af næste års prioriterede områder er klimaændringer. Europa skal blive ved med at føre an i den internationale bekæmpelse af klimændringerne, hvilket præsident Sarkozy også fremhævede i går. Jeg ønsker ligeledes at fremhæve, at budgettet for LIFE+ også vil blive forhøjet med 9 %. Jeg glæder mig også over de fantastiske muligheder, som lanceringen af såkaldte forberedende projekter eller pilotprojekter, der omfatter tre af vores forslag i år om miljø- og folkesundhedsemner, giver for at modtage støtte fra Kommissionen på ikke mindre end 7,5 mio. Aldrig er så mange projekter vedrørende klimaændringer eller virkningerne heraf blevet igangsat i løbet af et enkelt år.

Fra agenturernes side anser jeg tallene i Kommissionens forslag for at være grundlæggende acceptable, og jeg glæder mig over den øgede støtte til både personale og værktøjer, men anbefaler ikke desto mindre tilpasninger inden for to områder. Den første anbefaling vedrører Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, hvor vi anbefaler, at de 10 % i reservebeholdningen frigøres, da agenturet først da vil være i stand til at opfylde sit mandat. Det andet punkt vedrører Det Europæiske Fødevarer sikkerhedsagentur, hvor vores anbefaling går i den stik modsatte retning, i og med at vi anbefaler, at der henlægges 10 % i reserve, indtil agenturet kan dokumentere, at det fungerer efter hensigten. Mine forslag i denne forbindelse er ligeledes blevet støttet af Parlamentets Udvalg om Miljø og Budgetudvalget. Jeg opfordrer også medlemmerne til at støtte forslaget under afstemningen på plenarmødet. Afslutningsvis vil jeg gerne takke ordfører Jutta Haug og László Surján, der er skyggeordfører for Det Europæiske Folkeparti, for deres værdifulde bistand i forbindelse med mit arbejde.

Gabriela Crețu, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse*. – (RO) Fru formand! Budgettet er ikke et politisk emne. Det er ikke et teknisk problem, men et særdeles dybtgående politisk problem. Ved hjælp af budgettet fastslår vi omfanget af de ressourcer, der er nødvendige, for at vi kan opfylde målsætningerne. Vi viser også vores oprigtighed med hensyn til de forpligtelser, vi påtager os. Bestemmelserne vedrørende det indre marked er tilsyneladende tilstrækkelige.

Vi takker Jutta Haug for hendes enorme indsats med at koordinere de vidt forskellige anmodninger, der er fremsat, og mere overordnede politiske målsætninger. På trods af hendes indsats er der dog stadig problemer. Finansmarkedet har vist sine begrænsninger. Vi kan se de fejl, der er blevet skjult bag regler, som almindelige borgere har svært ved at forstå. De er stadig skrøbelige i visse henseender.

Ændringsforslaget, hvori der opfordres til bevilling af ressourcer til undervisning af forbrugerne om finansielle anliggender, er blevet afvist af et flertal i Budgetudvalget. Denne beslutning er ikke taget af besparelseshensyn. Der er godkendt et højere beløb end det, der blev anmodet om, til et uspecificeret formål, som vedrører forbrugerbeskyttelse. Vi beder udvalget om at overveje anvendelsen af de beløb, der godkendes til det relevante kapitel om finansuddannelsesprogrammer. Den manglende viden, som berører nogle mennesker, danner grundlag for fremme af spekulation på markedet og for berigelse af andre. Tiden er imidlertid ikke inde til at fjerne beskyttelse. Det er at foretrække, at velorienterede borgere forsvare sig selv alene.

Miloš Koterec, *ordfører for udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget*. – (SK) Fru formand! Først og fremmest vil jeg takke både ordfører Jutta Haug og koordinatoren for en yderst følsom håndtering af EU-borgernes behov og ligeledes for godkendelsen af de henstillinger, som Regionaludviklingsudvalget, som jeg er medlem af, har fremsat. Samhørighedspolitikken skal fortsat være en budgetpolitik på mellemlang sigt i EU.

Da jeg som ordfører for Regionaludviklingsudvalget udarbejdede udvalgets udtalelse om Parlamentets betænkning til brug i det førnævnte budget, ønskede jeg også at bidrage til løsningen af et problem, som medlemsstaterne forsøgte at løse gennem deres udviklingsprogrammer i mangel af en konsolideret europæisk strategi på dette område. Problemet vedrører integrationen af romasamfundene i EU. Med forslaget om et pilotprojekt, der måske ville bidrage til løsningen af dette problem på EU-plan, er mit mål at fremme den europæiske bevidstgørelse om denne mulighed for at afhjælpe problemet fra et regionaludviklingsperspektiv.

Dette emne er især relevant i de nye medlemsstater, hvor små enklaver af romasamfund udgør et alvorligt udviklingsmæssigt og socialt problem. Projektet skulle også omfatte udviklingen af passende ressourcer i de europæiske institutioner, for ellers vil problemet fortsat være overladt til medlemsstaterne, hvilket ville føre til en situation, hvor millioner af europæiske romaborgere kan blive ofre for spredt økonomisk og social udvikling og meget ringe integration.

Kyösti Virrankoski, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter*. – (FI) Fru formand! Udgiftsområde 2 i Kommissionens foreløbige budgetforslag, som Rådet reducerede igen, afspejlede ikke Parlamentets prioriterede områder. I forslaget blev direkte landbrugsstøtte og markedsføringsomkostninger alt for forsigtigt anslået til 2 027 mio. under loftet for det flerårige finansielle

overslag. Udvalget om Landbrug indstillede, at Budgetudvalget reviderede de anslåede udgifter, hvilket det gjorde.

Af nye poster på budgettet er uddeling af frugt og grønt til skoleelever og strukturændringsfonden for mejerisektoren. Til førstnævnte ordning har Kommissionen sat 181 mio. EUR af, og der er sat 600 mio. EUR af til den sidstnævnte.

Da der er en enorm mængde uindfrie forpligtelser (UF) i programmerne til udvikling af landdistrikterne, i alt 9 mia. EUR, og fordi der i Kommissionens forslag var en afvigelse på 30 % mellem forpligtelser og betalinger, forhøjede udvalget betalingen med 898 mio. EUR.

Udvalget henstiller, at der omgående gives fødevarerhjælp, og at dette finansieres inden for rammerne af udgiftsområde 4, afhængig af hjælpens art. Dette betyder, at der skal gennemføres interinstitutionelle drøftelser.

Emanuel Jardim Fernandes, *ordfører for udtalelsen fra Fiskeriudvalget*. – (PT) Fru formand! Indledningsvis vil jeg lykønske ordfører Jutta Haug med hendes indsats i forbindelse med udarbejdelsen af Parlamentets holdning. De samlede bevillinger til fiskeri gennem årene bør anses som en negativ udvikling, eftersom de foregående års budgetter i forvejen var reduceret til et minimum, der var nødvendigt for gennemførelsen af en fælles fiskeripolitik og en havpolitik med de tilstrækkelige ressourcer.

For fiskeriindustrien medfører det yderligere eksterne økonomiske pres som følge af de stigende brændstofpriser og stagnationen og faldet i priserne på fiskeprodukter betydelige tab for sektoren og kritiske sociale problemer for fiskerne generelt.

Selv om Kommissionen foreslår at omstrukturere fiskeriet i overensstemmelse med den nuværende makroøkonomiske situation, er der brug for konkrete foranstaltninger til at bidrage til at sikre sektorens overlevelse. Budgetforslaget og Parlamentets aktuelle holdning indebærer betydelige nedskæringer, især for så vidt angår overvågning af fiskebestande, internationalt samarbejde, fiskeriforskningspersonale og dataindsamling.

Jeg glæder mig imidlertid over, at Parlamentets aktuelle holdning omfatter det pilotprojekt, som jeg fremlagde, om oprettelse af en prisanalyseinstans for fiskerivarer og fortsat støtter den europæiske havpolitik og alle projekter i forbindelse hermed ved at øge forskningsbevillingerne.

Helga Trüpel, *ordfører for udtalelsen fra Kultur- og Uddannelsesudvalget*. – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! I 2004 fastslog kommissionsformand Barroso på en stor kulturkonference i Berlin, at den europæiske kulturpolitik udelukkende handler om Europas sjæl. Kulturbudgettet vidner imidlertid om en begrænset succes med hensyn til disse store udfordringer. Det er sandt, at vi nu har formået at iværksætte et pilotprojekt for at tilvejebringe flere midler til fremme af mobilitet blandt kunstnere, og vi ønsker også en forhøjelse af midlerne til livslang læring og ungdomsudvekslinger, men i lyset af at vi er nødt til at inspirere de europæiske borgere til at lære Europa at kende, bruger vi alt for få midler på dette område. Som allerede anført af José Manuel Barroso er den europæiske befolkning ikke ligefrem begejstret for det indre marked, men den ønsker faktisk at lære mere om Europas kulturskatte.

Vi har lige uddelt Parlamentets europæiske filmpris. Vi skal også bruge flere midler på europæisk filmproduktion, da vi bliver nødt til at give borgerne en bedre forståelse af den europæiske fortælling og af europæiske visioner for Europas fortid og fremtid.

Monica Frassoni, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget*. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Retspleje, der er langsom, svært tilgængelig og uklar, er håbløs. Vi mener, at antallet af ansatte i Kommissionen, Parlamentet og Domstolen bør øges og styrkes inden for juridisk forvaltning, overvågning af anvendelsen af fællesskabslovgivningen og bedre lovgivning generelt, netop fordi de nuværende procedurer er for langvarige og for uigennemsigtige.

Det er vores opfattelse, at Kommissionen endnu ikke har en klar nok forståelse af nødvendigheden af at investere i tilstrækkeligt personale inden for disse områder, og det forekommer at være fuldstændig urimeligt, at Kommissionen fortsat lader det stå hen i det uvisse, hvor mange ansatte der arbejder specifikt med overtrædelsesprocedurer, og stadig hævder, at alt går strygende.

For så vidt angår Parlamentet vil jeg påpege problemet med den lovgivningsmæssige kvalitet af vores tekster og nødvendigheden af at investere mere og bedre i juristlingvister. Det samme gælder hele spørgsmålet om den interne omstrukturering af overvågningen af anvendelsen af EU-lovgivningen. Afslutningsvis opfordrer

vi Kommissionen til at orientere os om og kvantificere – herunder fra et økonomisk perspektiv – de foranstaltninger, der iværksættes for at gøre vores institutioner grønnere og mere bæredygtige.

Bárbara Dührkop Dührkop, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender*. – (ES) Fru formand! For det første ønsker jeg at takke Budgetudvalget for at have støttet vores ændringsforslag.

For at overholde tidsplanen vil jeg blot kort nævne to punkter. Første punkt vedrører den sædvanlige ændring af Frontex-budgettet. Som følge af Kommissionens manglende initiativ og især som følge af Rådets uoverensstemmelse er Parlamentet som bekendt blevet nødt til at definere Frontex' arbejdsområde gennem budgetproceduren.

I år har vi besluttet at øge budgettet med 10 mio. EUR og forsøge at sikre, at Frontex' missioner er af permanent varighed. Til dette formål er der ikke blot behov for budgetbevillinger, men også for at medlemsstaterne skal opfylde deres forpligtelser i denne henseende.

Mit andet punkt vedrører godkendelsen af en bevilling til et pilotprojekt om integration af romaerne. Den europæiske konference, som Kommissionen har arrangeret i indeværende måned, kan ikke markere afslutningen af, men snarere begyndelsen på en samhörighedspolitik om integration af romaerne i det europæiske samfund.

Costas Botopoulos, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender*. – (FR) Fru formand! Jeg tager ordet som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, men også som et socialdemokratisk medlem af Budgetudvalget. Af denne årsag har jeg desuden to minutter i stedet for et.

(EL) Fru formand, mine damer og herrer! I Udvalget om Konstitutionelle Anliggender har vi desværre bemærket, at den irske befolkning i et år, hvor man i Irland har afholdt folkeafstemningen om forfatningstraktaten, der ud over resultatet dokumenterede nødvendigheden af, at politikere kommunikerer med EU's borgere, fortæller os, at hovedårsagen til nej-resultatet netop var den manglende kommunikation. Det er derfor indlysende, at vi i tiden op til det kommende valg har behov for mere kommunikation.

De fleste af vores forslag blev godkendt. Det er imidlertid utilfredsstillende, at forslagene om at styrke to grundlæggende nye politiske institutioner, nemlig statuten for politiske partier på europæisk plan og politiske institutioner på europæisk plan, ikke blev godkendt. Måske sker det næste gang.

Jeg har et par politiske bemærkninger til det foreliggende budget, som vi stemmer om i år, og jeg siger politisk, da den politiske rolle, som budgettet spiller, til syvende og sidst bør medføre, at vi får mulighed for gennem budgettet at udøve vores funktion som EU. Som kommissær Joaquín Almunia sagde i går, og jeg citerer ham på fransk, fordi han sagde det på fransk: "Il faut commencer à imaginer le budget de l'Europe". Vi er kun lige begyndt at forestille os budgettet, og det er nødvendigt, at vi gør det.

Så, hvad ser vi i år? Vi ser et budget med lave udbetalinger, med en dyb kløft mellem forpligtelser og betalinger og med en utilfredsstillende reaktion på EU's aktuelle politiske prioriteringer. Ja, der er problemer, og ja, vi skal, som minister Jean-Pierre Jouyet sagde, give plads til, at vi kan reagere på krisen. EU's egentlige politiske valg er imidlertid vigtige. Jeg mener f.eks. ikke, at der i et valgår bør øremærkes så få midler til kommunikation, og at der i et år med en verdensomspændende krise bør øremærkes så få midler til udenrigspolitiske anliggender.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling*. – (PL) Fru formand! I lyset af de ambitiøse mål, som EU har sat for sig selv, er det overraskende, at Rådet har foretaget yderligere nedskæringer i det allerede lave budget for 2009. Disse nedskæringer vil medføre en større ubalance mellem aktivitetsniveauet og betalingen herfor, hvilket er i strid med princippet om et budget i balance.

Det beløb til betalingsbevillinger, som Rådet har godkendt, og som blot udgør 0,89 % af BNP, stemmer ikke overens med EU's mange politiske prioriteringer og forpligtelser. Resultatet heraf vil være, at kun nogle af de vigtige pilotprojekter, der vil være til gavn for borgerne, vil blive gennemført i praksis.

Som ordfører for udtalelsen om 2009-budgettet for Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling er jeg bekymret over den utilfredsstillende anvendelse af budgetmidlerne til eksisterende programmer såsom Progress- eller Daphneprogrammet. Kommissionen bør også tage betydelige skridt mod en gennemførelse af ligestillingsprincipperne ved planlægningen af sit budget, mens medlemsstaterne effektivt skal fremme disse ved anvendelsen af strukturmidler og midler fra Den Europæiske Socialfond.

Mairead McGuinness, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget for Andragender*. – Fru formand! Jeg vil også takke ordførerne for deres omhyggelige og meget effektive arbejde med den vanskelige opgave, og her mener jeg især spørgsmålet om Ombudsmandssekretariatet, hvor der vil komme en stigning på næsten 6 % i budgettet. Efter vores opfattelse er dette passende, idet vi anerkender, at det er muligt, at halvdelen heraf ikke vil være nødvendig, hvis der ikke sker nogen egentlige ændringer i sekretariatet efter valget i 2009. Jeg mener også, at vi bør anerkende, at Ombudsmandssekretariatet har brugt kræfter på at omorganisere personalet og ressourcerne, således at de anvendes mere effektivt.

Nu hvor jeg står her som medlem af Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter vil jeg lige sige, at spørgsmålet om fødevarerhjælp er noget, som rører folk virkelig dybt, og dette siger jeg også til de tilhørere, der er forsamlet her. Jeg tror, at offentligheden gerne vil have, at vi er generøse med fødevarerhjælpen. Jeg kan forstå, at der med rette er budgetmæssige bekymringer om reglerne. Måske siger dette noget om det arbejde, vi laver i kulisserne, før vi fremlægger det, så vi udfører et godt stykke arbejde og sender et passende budskab til offentligheden om, at vi støtter udviklingslandene og de sultne og nødlidende.

Det er imidlertid også værd at påpege, at vores udviklingsstøtte tidligere faktisk var rettet mod landbrugs- og fødevarerproduktion, som andre talere allerede har nævnt, og at vi de senere år tragisk har fjernet blikket fra betydningen af produktionslandbrug i udviklingslandene. Måske har vi heller ikke forstået meningen her i EU. Hvis denne fødevarerkrise har gjort noget, så er det, at den har advaret os om skrøbeligheden af fødevarerproduktionen og nødvendigheden af at værne om denne produktion i udviklingslandene.

Vedrørende dette specifikke emne støtter en af mine kolleger, Esther De Lange, og jeg endelig et pilotprojekt om at skabe kontakt mellem unge landbrugere i Europa og udviklingslandene. Jeg tror, at dette måske kan give nogle gode resultater, da de har brug for hjælp, og vi skal forstå deres situation.

László Surján, *for PPE-DE-Gruppen*. – (HU) Fru formand, mine damer og herrer! For det første vil jeg på vegne af min gruppe takke ordføreren for betænkningen og for vores samarbejde. Budgettet er en fælles opgave, og resultatet imødekommer kravene fra adskillige politiske grupper. Budskabet fra Det Europæiske Folkeparti er, at EU-borgernes liv skal gøres sikrere. Sikkerhed er mange ting og omfatter ikke kun beskyttelse af Schengenområdet grænser, forebyggelse af ulovlig indvandring og terrorbekæmpelse, men især bevarelsen af arbejdspladser gennem øget støtte til små og mellemstore virksomheder kombineret med forskning og udvikling samt fødevarer sikkerhed og fødevarerforsynings sikkerhed. Af sikkerhedshensyn er det nødvendigt med adskillige indbyrdes uafhængige energikilder. Alt dette forudsætter flere midler end dem, som Rådet foreløbig har sat af til formålet.

Et par dage var nok til at finde 2 000 mia. EUR for at sikre bankdriften. Fint. Vi skal imidlertid bare være klar over, at det tager EU 20 år at bruge et beløb i denne størrelsesorden. Parlamentet regner med mindre end 10 mia. EUR i supplerende midler til næste års programmer, hvor hele dette beløb går til den virkelige økonomi, og dette er stadig 1,5 mia. under det beløb, som vi fastsatte i rammebudgettet for en periode på syv år. Det er derfor ikke upassende, hvis vi i den aktuelle situation bruger 10 mia. mere på vækst, jobskabelse og borgernes sikkerhed i stedet for at gennemføre budgetstramninger. Krisen er ikke kun et finansielt, men også et økonomisk problem. Rådet bør være vores partner i en kraftigere økonomisk udvikling. Medlemsstaterne bør rydde de hindringer af vejen, f.eks. for store krav til gavn for dem selv, som indebærer, at de kunstigt gør det vanskeligere at anvende støtte til europæisk udvikling. EU skal hjælpe de borgere, der er i vanskeligheder som følge af den verdensomspændende krise. Lad os vise, at EU ikke blot kan hindre udbrud af krige i Europa, men at den også kan komme over den finansielle og økonomiske krise, der har ramt Europa.

FORSÆDE: Mario MAURO

Næstformand

Catherine Guy-Quint, *for PSE-Gruppen*. – (FR) Hr. formand, fru kommissær, hr. formand for Rådet! Indledningsvis vil jeg takke alle ordførerne, og især Jutta Haug og Janusz Lewandowski, samt hele budgetteamet, dvs. både de valgte repræsentanter og administratorerne, for denne vanlige finansielle øvelse vedrørende 2009. Dette er det tredje finansielle overslag, og det viser blot, i hvor høj grad den årlige budgetprocedure er blevet en unaturlig og til en vis grad surrealistisk øvelse i lyset af situationen i Europa. Det er en øvelse i at manipulere med regnskaberne for at gøre det umuligt at udarbejde en ægte fællesskabsløsning på problemerne i vores samfund.

Efter Kommissionens meget beskedne forslag gjorde Rådet det, som det altid gør, nemlig at sende os et begrænset forslag, der ikke gør det muligt at opfylde nogen af de løfter, som det afgav i årets løb. Jean-Pierre

Jouyet har ret i, at det europæiske budget er blevet underudnyttet siden 1988. Som det er tilfældet med sport, fører regelmæssig træning til bedre resultater, og som en atlet bliver EU-budgettet mere ineffektivt og mere underudnyttet, når det bliver begrænset. Dette er den onde cirkel, der fører til politiske katastrofer.

Selvfølgelig kan vi ikke bruge midler uden at regne med udgiften, men i lyset af disse vedvarende løfter er det forpligtelsesbevillinger, der registreres, og ikke betalingsbevillinger. Dette er begyndelsen på budgetsvig! Vi burde derfor orienteres om, hvorvidt EU ønsker at nå sine målsætninger, og hvorvidt medlemsstaterne er villige til at bidrage til de fælles politikker eller ej.

Det er i lyset af denne umulige opgave, Parlamentet udøver sine beføjelser gennem ordførerens arbejde. Budgetrammen er meget stram, og Kommissionens manglende initiativ har medført, at Parlamentet har udviklet nye pilotprojekter og forberedende foranstaltninger til understøttelse af kommende nyskabelser. I denne situation, hvor Europa har besluttet at tilføre 1 700 mia. EUR som bistand til euroområdet banksektor, er det imidlertid af afgørende betydning, at vi formår at finde 250 mio. EUR til fødevarefacilitetsinstrumentet for 2009. Parlamentet er tæt knyttet til denne fødevarehjælpefond.

Den 21. november skal slaget således stå i Rådet. Parlamentet har fulgt alle de tilladte procedurer ved at overholde det finansielle overslag, opfordringen til fleksibilitet under loftet på 530 mio. EUR og opfordringen til en nødhjælpsreserve, der fremgår af det finansielle overslag. Vi handler inden for rammerne af vores særlige beføjelser, og vi forventer derfor, at Rådet indtager en ansvarlig politisk holdning i lighed med vores. Dette er af afgørende betydning, hvis vi skal sikre troværdigheden af EU's arbejde fra hver enkelt borgers synspunkt.

Jeg kan oplyse Jean-Pierre Jouyet om, at politik handler om forventninger, og Parlamentets holdning gør det muligt for os at vente, samtidig med at vi overholder de regler, som de tre institutioner har valgt at være undergivet. Vis, at du kan opfylde dine forpligtelser!

Anne E. Jensen, for ALDE-Gruppen. – (DA) Hr. formand! Jeg vil starte med en stor tak til Jutta Haug for hendes fantastiske indsats for at holde sammen på alle enderne i denne budgetprocedure. ALDE-Gruppen støtter resultatet af afstemningen i Budgetudvalget. For ALDE har energi og klimapolitik samt forskning og innovation været vigtige prioriteringer for 2009-budgettet. Vi deler fru Haugs opfattelse, nemlig at klima- og energipolitikken slet ikke afspejles tilstrækkeligt i budgettet, og ser frem til, at Kommissionen i foråret kommer med et klart bud på, hvorledes dette område kan bakkes budgetmæssigt op på EU-plan. For ALDE-Gruppen har det i lyset af Ruslands invasion i Georgien været vigtigt både at sikre genopbygningsstøtte til Georgien og understøtte udviklingen af Nabukko gasledningen, der skal sikre en gasforsyning til Europa uden for russisk kontrol. Vi er glade for, at et flertal har bakket op om disse prioriteringer.

Det foreliggende forslag til budget fjerner en del af Rådets besparelser og giver en mere realistisk vurdering af behovene for betalinger i de kommende år. Vi rammer loftet i den flerårige aftale for budgettet inden for tre udgiftsområder, nemlig 1a med forskning, uddannelse og transport og udgiftsområde 3b med retspolitikken, og overskrider loftet inden for udgiftsområde 4, udenrigspolitikken. Loftene for budgettet til udenrigspolitikken er kronisk alt for snærende, og hvert år skal vi kæmpe for at finansiere nye prioriteringer. Det er forunderligt at se statsledere udskrive regninger på EU's budget, som deres egne finansministre ikke vil honorere. Kommissionen har foreslået at finansiere fødevarefaciliteten for ulandene med de sparede penge fra EU's eksportrestitutter. Pengene er jo sparet på grund af de høje fødevarepriser, som til gengæld skaber sultproblemer i de fattige lande. Tanken er rigtig, men budgetteknisk må vi gøre det på en anden måde, så vi overholder de aftaler, der er indgået mellem institutionerne. Derfor er forslaget nu, at fødevarefaciliteten og ekstra bevillinger til Palæstina, Kosovo og Afghanistan bliver fundet ved brug af reserver, f.eks. fleksibilitetsreserven. Det er ikke rimeligt at finde pengene ved at skære ned på vigtige programmer for fattige lande.

ALDE-Gruppen har fremlagt et forslag om at lægge 12 % af midlerne i strukturfundsprogrammerne i reserve. Baggrunden var, at vi gerne ville presse Kommissionen til at gøre mere for at undgå de fejl i et omfang på 12 %, som viste sig ved behandlingen af dechargen for 2006-budgettet. Vi mente, at en sådan reserve kunne være et instrument til at få fulgt op på 2006-dechargen, men har ikke kunnet få tilstrækkelig opbakning til at gå denne vej, og det må vi så tage til efterretning, men jeg håber Kommissionen gør en indsats.

Hr. Lewandowski har haft en interessant opgave med Parlamentet og de andre institutioners budget. Jeg mener, at han har fundet et godt kompromis, hvor Parlamentets budget holder sig under de 20 % af de administrative udgifter.

Helga Trüpel, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. formand for Rådet, fru kommissær, mine damer og herrer! EU's budget for 2009 kan kun føre til en begrænset succes, fordi vi arbejder i den spændetrøje,

som det finansielle overslag er. Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance gjorde ved afstemningen det ganske klart, at det finansielle overslag ikke på nogen måde afspejlede de nye udfordringer og opgaver, som vi stod over for.

Vi har lige hørt, at alle talerne er enige om, at EU's budget for udenrigspolitik er underfinansieret. Hvad angår de udfordringer, som de globale klimaændringer også frembyder, giver EU's budget os ikke den fjerneste mulighed for at reagere på behørig vis.

Jeg vil gerne erindre alle medlemmer om præsident Sarkozys fantastiske tale i går, hvor han påpegede, hvor meget der skulle ændres i EU som følge af den økonomiske krise og klimaændringskatastrofen. 2009-budgettet afspejler kun alt dette i et meget begrænset omfang, og det er således vores fælles problem, at EU's budget simpelthen ikke er gearet til udfordringerne i den nuværende situation. Også inden for landbrugspolitikken er det på høje tid, at energiproduktionen bliver koblet sammen med miljømål, og vi skal, som José Manuel Barroso sagde i går, også øge indsatsen inden for forskning og udvikling og frem for alt inden for uddannelsespolitikken. Når alt kommer til alt, er disse områder Europas aktiver. Vi skal væk fra et reaktivt budget og i retning af et proaktivt budget og et nyt politisk koncept.

Endelig skal vi gøre mere for at bekæmpe sult, idet hungersnøden igen er på fremmarch i området syd for Sahara i Afrika, hvilket er uacceptabelt. Vi skal også gøre mere for at fremme retfærdig handel, således at udviklings- og vækstlandene endelig får en fair chance.

Jeg er nu nået frem til det politiske resultat. Som Nicolas Sarkozy sagde i går, er det nødvendigt at relancere kapitalismen i en grøn form, for vi har nemlig brug for en grøn aftale, en "Green Deal". Først da vil vi også kunne relancere EU's budget.

Wiesław Stefan Kuc, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand, fru kommissær! Ikke blot lever budgetforslaget for 2009 i lighed med de tidligere budgetforslag ikke op til vores forventninger – hvad værre er: Det lever ikke op til vores vælgeres forventninger. Den største fejl er, at der er for få betalingsbevillinger. Hvis vi skal indfri alle forventninger, burde det mindst være dobbelt så stort.

Det Europæiske Råd har begrænsede midler til rådighed, hvilket gjorde det nødvendigt at mindske antallet af poster, og disse nedskæringer berører især sektion III, der omfatter landbrug og udvikling af landdistrikter, men de berører også EU's agenturer og de øvrige sektioner. Det er usandsynligt, at noget udvalg eller nogen politisk gruppe i Parlamentet vil være tilfreds med dette budget.

Selv om de politiske prioriteringer for 2009 er fastlagt, har det ikke været muligt at fastholde nogen af disse prioriterede områder på et sådant niveau, der tydeliggør, at de er blevet økonomisk begunstiget. Officielt indeholder budgettet fortsat alle de indikatorer, der er fastlagt i den flerårige finansielle ramme, men vi forventede alle, at det ville være højere. Af denne årsag lægger forslaget til budget op til, at vi vender tilbage til det oprindelige forslag og fjerner Rådets nedskæringer. Ved afstemningen om forslaget regner vi med at presse en stigning i de reducerede budgetudgifter igennem. Det er muligt, at vi når dette mål.

Esko Seppänen, for GUE/NGL-Gruppen. – (FI) Hr. formand, fru kommissær! Man kan med rette sige, at næste års budget er et udtryk for budgetdisciplin. Den lave nationale indkomst, der foreslås, vil bringe lov og orden til EU.

Bevillingerne til eksterne foranstaltninger under udgiftsområde 4 er uanset budgetkriterium utilstrækkelige. Vi ved alle, at disse bevillinger ikke kan dække alt det, som Rådet anser for vigtigt, da Parlamentet har sine egne berettigede præferencer for anvendelsen af midlerne.

I vores gruppe er vi ikke bange for at støtte væksten i selve de eksterne udgifter. Vi støtter ikke Georgiens genoprustning efter landets angreb på de civile borgere i Sydossetien og på russiske fredsvagter og senere Georgiens ynkelige nederlag. Vi støtter ikke Rådets prioriteringer vedrørende en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Vi er ikke enige i, at der bør udvikles en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i retning af en europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik, som om Lissabontraktaten ikke var blevet forkastet. Lad medlemsstaterne stille sig tilfreds med Athena-finansieringsmekanismen til dette formål.

Vi støtter ikke bistanden til Irak, Afghanistan og Georgien via internationale organisationer, uden at der er mulighed for at overvåge anvendelsen af EU's midler. Vi støtter naturligvis hjælp til undertrykte lande såsom Palæstina, men samtidig gør vi opmærksom på, at Rådets prioriterede områder æder sig ind på reserverne til de finansieringsmål, som Parlamentet anser for vigtige.

Alle, der har deltaget i udarbejdelsen af forslaget til budget, ved, at løftet for eksterne foranstaltninger ikke vil kunne bære, men at det vil falde ned under budgetproceduren på samme måde, som Parlamentets loft gjorde det i august sidste år. Lad os sørge for, at vi holder os under løftet. Hvis vejen hertil er kreativ bogføring, er det i strid med god budgetpraksis, og det er samtidig en forvaltningskultur, der er uigennemsigtig for EU's borgere, altså de mennesker, der skal betale hele regningen.

Selv om vores gruppe ikke er af den opfattelse, at der blandt os hersker en udbredt tillid til EU's eksterne foranstaltninger, ønsker vi, at de faktiske forhold skal anerkendes. Det er nu op til Rådet at sørge for, at dette sker.

Nils Lundgren, for IND/DEM-Gruppen. – (SV) Hr. formand! Dette er på en måde et velgennemtænkt budgetforslag. De kvalificerede og hensynsfulde ordførere fortjener al mulig ros for deres arbejde inden for de gældende rammer. Imidlertid er alt dette ikke desto mindre fuldstændig forkert, for hvad skulle EU egentlig gøre? I denne forbindelse går mindst to tredjedele af pengene til landbruget og strukturfondene, herunder til svind og korruption. Det, som EU burde investere penge i, f.eks. omfattende forskning såsom fusionsprojektet i Barcelona eller fælles infrastruktur såsom Galileo eller CO₂-adskillelse og -oplagring osv., udgør en ubetydelig del af dette budget.

Det, som det omfatter, er en globaliseringsfond, der nu bevilger 2,4 mio. EUR til Portugal og 10 mio. EUR til Spanien. I begge tilfælde drejer det sig om en brøkdel af en promille af disse landes bruttonationalprodukt. Der er ingen grund til, at de skulle modtage penge fra andre lande i denne forbindelse. Vi har en solidaritetsfond, hvorfra 13 mio. EUR går til Frankrig som følge af de ødelæggelser, som orkanen Dean forårsagede på Martinique og Guadeloupe. Dette er igen en brøkdel af en promille af Frankrigs bruttonationalprodukt. Intet af dette giver mening. Vi har at gøre med rige lande, der ikke ville have vanskeligt ved at håndtere disse problemer selv uden småpenge fra andre medlemsstater.

Hvorfor gør man dette? Jeg hævder, at det er, fordi det drejer sig om pr-penge, der er beregnet til brug som reklame for EU. Der er ingen andre åbenlyse årsager hertil. Næste gang går midlerne utvivlsomt til snerydning. Som tidligere nævnt er vi ude på et helt forkert spor. Disse forhandlinger omhandler et budget, der teknisk er gennemarbejdet, men som rent politisk er idiotisk.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Hr. formand! Sidste år blev vi lige så forfærdede over det lave udgiftsniveau i EU's budget for 2008. Udtrykt som en brøkdel af bruttonationalproduktet beløb det sig til 0,95 %. Dengang sammenlignede jeg buen, der afbildede nedgangen år efter år, med et blad, der daler ned. Vi troede ikke, at det kunne komme længere ned, men der tog vi fejl.

Udgifterne for 2009 udgør 0,89 % af BNP. Vi taler ikke længere om en bue, men derimod om et frit fald. Hvem bekymrer sig om, at udgiftsniveauet langt fra svarer til EU's politiske prioriteringer og forpligtelser? Hvem bekymrer sig om, at der bliver en stadig større kløft mellem omfanget af forpligtelserne og betalingerne? Den samlede værdi af ubetalte forpligtelser udgør i dag 1 39 mia. EUR, hvilket overstiger EU's årsbudget.

Den interne uoverensstemmelse i Det Europæiske Råds politik er blevet stillet til frit skue. De fleste medlemsstaters regeringer vil ikke være i stand til at sikre fuld udbetaling af EU-midler i indværende år. Den ovennævnte kløft er blevet forvandlet til en udgiftsreduktion på næste års budget. Kløften udvides mellem de finansielle rammer for perioden 2007-2013 og de nuværende budgetter til skade for borgerne og regionerne, der ikke modtager de nødvendige midler fra navnlig struktur- og samhørighedsfondene.

Dette skyldes også Parlamentets svaghed. I vores respektive lande vil vi ikke kunne finde en effektiv metode til at lægge pres på regeringer, ministerier og andre organer i den offentlige forvaltning, således at disse bevilger passende midler til disse områder. Jeg støtter et øget udgiftsniveau i EU-budgettet som foreslået i Jutta Haugs fremragende betænkning. Samtidig kan jeg dog ikke lade være med at tænke på, om vi blot kæmper mod vindmøller.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Hr. formand, hr. formand for Rådet, fru kommissær, ordførere, mine damer og herrer! Hvad er hovedformålet, *raison d'être*, med et EU-budget i et år med en virkelig og allestedsnærværende finansiell krise?

Det første formål er at sikre, at dette budget ikke blot medfører et øget pres på de nationale budgetter. Der må med andre ord ikke forekomme overflødige udgifter, for midlerne skal kun bruges der, hvor medlemsstaterne enten ikke kan eller ikke må agere.

For det andet skal det sikres, at budgettet giver merværdi. De programmer, hvortil der er godkendt finansiering, skal støttes tilstrækkeligt af den politiske myndighed, dvs. Rådet og Parlamentet, og støttes teknisk af den udøvende myndighed, Kommissionen.

Kommissionens funktion har aldrig været vigtigere end i dette alvorlige kriseår. Dens ansvar er større end nogensinde, da vi skal få mest muligt ud af hver eneste euro, som de europæiske skatteborgere har investeret.

For det tredje skal EU-budgettet i en tid, hvor liberale bliver socialdemokrater, og socialdemokrater bevæger sig i retning af at blive liberale, være effektivt og sågar kontracyklisk.

I en undersøgelse under ledelse af den spanske økonom Rafael Flores dokumenteres det, at de offentlige udgifter, der har den største indvirkning på de offentlige investeringer og beskæftigelsen, er udgifterne til transportinfrastruktur og kommunikation. Det, der er godt for mit land, bør også være godt for hele Europa.

EU's struktur- og samhørighedsfonde er de centrale fællesskabsinstrumenter til styrkelse af den europæiske infrastruktur og således også beskæftigelsen. På denne baggrund støtter min gruppe bl.a., at der skal bevilges flere midler til de tværeuropæiske netværk, som Rådet på uansvarlig vis har glemt, herunder især flere midler til energinettene og ligeledes flere midler til betalingsbevillinger inden for rammerne af kapitlet om konvergens.

Thijs Berman (PSE). - (NL) Hr. formand! De øvrige institutioners budgetter har en rimelig balance mellem den aldrig svigtende enorme efterspørgsel, en nærmest kronisk efterspørgsel, efter flere medarbejdere og nødvendigheden af at begrænse udgifterne.

Parlamentet, der er en forsigtig budgetmyndighed, holder sig inden for de aftalte rammer (en femtedel af institutionernes budget), men investerer ikke desto mindre i viden ved at øge medarbejderantallet i grupperne og ved at øge kapaciteten på biblioteket. Dette er nødvendigt, da de spørgsmål, vi står over for, uvægerligt er komplekse og vedrører globaliseringen og emner af relevans for hele verden. Fundamentet er ved at blive lagt for indførelsen af statutten for Parlamentets medlemmer og assistenter, og dette er et spørgsmål om social retfærdighed, der har været lang tid undervejs.

Der vil være mere personale til at pleje forbindelserne mellem Parlamentet og de nationale parlamenter, hvilket er af afgørende betydning, selv om der kun er tale om et begrænset antal. Det handler om udvekslingen med nationale parlamenter, som skal styrkes. I medlemsstaternes parlamenter er der ofte en enorm mangel på viden om EU's dagsordener og om subsidiaritetsspørgsmål, og EU-borgerne stiller oftere end nogensinde kritiske spørgsmål om, hvad der bør reguleres på henholdsvis nationalt plan og europæisk plan.

For så vidt angår de øvrige institutioner vil jeg fremhæve, at adgangen for borgerne bør sættes i centrum. Det er derfor vigtigt at øge antallet af ansatte i Ombudsmandssekretariatet for blot at nævne et eksempel. EU skal være åben for alle borgere, ikke mindst, og navnlig, for de borgere, der ønsker at indgive en klage.

Nathalie Griesbeck (ALDE). - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Indledningsvis vil jeg takke vores to kolleger fra Budgetudvalget, Janusz Lewandowski og naturligvis Jutta Haug, der har ført et engageret og effektivt tilsyn med vores arbejde.

For det første vil jeg i den tid, som jeg har til rådighed, meget kort udtrykke min overordnede begejstring over den række retningslinjer, der er blevet fastholdt inden for rammerne af et budget, der er meget begrænset, eller sågar stramt, som nogle af medlemmerne har kaldt det. De grundlæggende retningslinjer vedrørende vækst, beskæftigelse og klimaændringer er blevet fastholdt, og der er under alle omstændigheder sågar tale om en stigning i de samlede betalingsbevillinger inden for disse prioriterede områder.

For det andet glæder jeg mig over det mere konkrete resultat, nemlig at vi i Budgetudvalgets forslag har formået at gøre budgetposterne vedrørende forskning og innovation og alt vedrørende strukturfondene mere forståelige, hvilket indebærer, at EU-borgerne får praktiske svar.

I denne krise, som er stressende hvad angår omfang og virkninger, og som desværre vil være langvarig, vil jeg fremhæve betydningen af EU's samordnede reaktion. Den samordnede reaktion er ikke blot mere oplagt nu end nogensinde, men den er også af afgørende betydning, når det drejer sig om støtte til investeringer i store infrastrukturprojekter for at stimulere den europæiske økonomi.

Gérard Onesta (Verts/ALE). - (FR) Hr. formand! Det står klart, at Lissabontraktaten desværre ikke træder i kraft til næste år, men vi slipper alligevel ikke for at indføre EU-bestemmelser. Der kommer måske ikke nogen ny traktat, men der opstår alligevel nye behov. Der er opgaver, hvor institutionerne ikke er hurtige

nok til at følge med. Man behøver blot at se nyhederne, som handler om finans- og miljøkrisen. Vi får brug for flere ressourcer, når vi ser på vores oversigt over arbejdsopgaver.

I 2009 sker der også det lidt specielle, at vi har en aftale med vælgerkorpset, dvs. vores europæiske medborgere. Vi bør således ikke spare på ressourcerne til kommunikation og samarbejde. I forlængelse heraf skal vi også finde de passende ressourcer til vores web-tv, valgkampagnen, besøgscentret, borgerforaene osv.

Med hensyn til bygninger ejer vi nu næsten alle vores bygninger. Jeg refererer her til vores tre hovedarbejdssteder. Hvad angår det ene arbejdssted, vi endnu ikke ejer, nemlig bygningerne i Luxembourg, går vi i gang med denne opgave i løbet af de næste par uger. Dette er en stor byggeplads præget af høje ambitioner, og hvor vi får opført en af de største bygninger i verden med en helt uafhængig energiforsyning. Vi kan være stolte over dette projekt, og vi kan være stolte over vores bygning, men som Parlamentet kan bevidne kræver en bygning vedligeholdelse! Og som ejere skal vi nu finde ressourcerne, så bygningen kan være præget af høj kvalitet.

For så vidt angår miljøpolitikken, var vi i 2008 en af de første institutioner, som blev EMAS-certificeret – og det kan vi være meget stolte over. For to dage siden forelå resultaterne af undersøgelsen af vores CO₂-fodaft tryk. Europa-Parlamentet udleder 200 000 t CO₂ om året. Hvis vi gerne vil nå målet om en reduktion af CO₂-udledningen på 30 % om 12 år, får vi brug for nogle ressourcer.

Jeg vil blot slutte af med at rose det kvalitetsarbejde, som vores ven hr. Lewandowski har udført, fordi vi med den nyindførte samrådsmetode har været meget, meget glade for at have ham som leder.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Hr. formand, fru kommissær! I forbindelse med denne forhandling er der fire forhold, jeg gerne vil henlede opmærksomheden på. For det første er budgetbevillingerne på 124 mia EUR., selv om de er på det højeste niveau i EU's historie, på det laveste niveau i forhold til de 27 medlemsstaters bruttonationalindkomst. Dette er tilfældigvis det niveau, der blev foreslået af Europa-Parlamentets Budgetudvalg, da Kommissionen foreslog endnu lavere beløb, og Rådet skar endnu mere i dette beskedne budget.

I de finansielle overslag for 2007-2013 var bevillingsloftet på 0,97 % af bruttonationalindkomsten, hvilket med andre ord vil sige, at der er tale om en væsentlig uoverensstemmelse mellem det beløb, vi havde til hensigt at stille til rådighed for tre år siden, og de midler, EU nu ønsker at anvende. For det fjerde kan vi hverken få et større Europa eller opnå dybere integration for så få midler, og EU kan heller ikke blive en pålidelig global partner, da Unionen trues af ikke at kunne opfylde sine egne forpligtelser på dette område.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! Denne forhandling om Fællesskabets budget for 2009 bør bære præg af de beslutninger, som Det Europæiske Råd undlod at træffe denne måned. Man burde helt klart have drøftet de presserende budgetmæssige foranstaltninger, der er behov for med henblik på effektivt at støtte små og familiebaserede landbrug, fiskerisektoren, tekstil- og beklædningsindustrien, skibsværftsindustrien og mikrovirksomhederne samt de små og mellemstore virksomheder. Desuden er der akut brug for andre foranstaltninger med henblik på at forsvare fremstillingssektoren i hver enkelt medlemsstat, navnlig i samhørighedslandene, samt arbejdspladser med rettigheder og anstændige lønninger til arbejdstagerne.

Man burde helt klart have drøftet, hvor nødvendigt det er at bryde med Fællesskabets budgetpolitik. Denne politik understøtter en økonomisk politik, som er en af årsagerne til den strukturkrise, der så længe har stået på i EU, og som ligger til grund for nedprioritering af fremstillingsspektoren, arbejdsløshed, løsarbejde, stigende sociale uligheder og store forskelle mellem medlemsstaterne.

Ashley Mote (NI). – (EN) Hr. formand! Jeg ser, at der stadig tildeles millioner af euro i form af offentlige midler til såkaldt "social engineering" og til at købe folkelig opbakning til selve EU i kandidatlande, medlemsstater og i andre sammenhænge. Vi har stadig veje og broer, som ender i det blå, men alligevel betaler vi for udskiftning af fortovene i Karina uden for nogle tyrkiske kasinoer, og der bruges 400 mio. EUR på at levere elektricitet i Kosovo, hvor de derefter indkrævede beløb ganske enkelt forsvinder.

Denne politiske anvendelse af offentlige midler er yderst tvivlsom. Det er ikke så mærkeligt, at skatteyderne i nettobidragyderlandene ligesom i min valgkreds i stadig større grad protesterer imod, at der ydes EU-midler til lande, hvis skattebyrde er lavere – undertiden meget lavere – og hvor EU-midlerne rent faktisk træder i stedet for manglende lokale skatteindtægter.

I lyset af disse uregelmæssigheder skrev jeg for nylig til Revisionsretten for at få belyst legaliteten i, at der sker udbetaling af offentlige midler, hvor der er taget forbehold i henhold til internationale regnskabsstandarder.

Esther De Lange (PPE-DE). – (NL) Hr. formand! En af de største fordele ved at få ordet så sent er, at man kan udelade en hel del, som allerede er blevet nævnt. Derfor vil jeg straks springe over til to punkter, som ligger mig specielt på sinde. For det første bliver samfundet nu, hvor der er et stigende antal overvægtige børn i Europa, nødt til at investere yderligere i undervisning i sunde spisevaner.

Den stigning i budgettet for skolemælk, som vi har foreslået, passer perfekt med denne ambition. Med den ønskede bevilling på yderligere 13 mio. EUR vil vi gerne øge antallet af deltagende skoler og også udvide udvalget med en række sunde produkter. Det er dog uheldigt, at Kommissionen efter min opfattelse reagerer for langsomt på initiativer såsom skolefrugtordningen.

Europa-Parlamentet havde gerne set, at der var midler i EU-kassen til denne ordning i 2008. Vi når nu ind i 2009, inden der bliver gratis frugt i skolerne, og sølle 1,3 mio. EUR er blevet afsat til netværksarbejde og tilvejebringelse af information. Dette er efter min mening beklageligt. Det vil jo ikke bare regne ned med frugt over skolerne efter sommerferien. Der skal foretages en hel del foderarbejde vedrørende denne ordning, og der er også næste år brug for penge til dette. Lidt mere dynamik ville derfor bestemt ikke være af vejen.

For det andet vil jeg gerne henlede opmærksomheden på en foreslået undersøgelse af indtjeningsforholdene i fødevareproduktionskæden. F.eks. kan jeg fortælle kommissæren, at det økonomiske afkast på dette æble er 22 % i supermarkedet og 23 % i distributionsleddet, mens primærproducenten af æblet, landmanden, uden hvis indsats jeg ikke kunne have stået her med æblet, i de sidste par år har haft et negativt afkast på -4 %.

Med den foreslåede undersøgelse vil vi gerne se nærmere på landmændenes situation. Når alt kommer til alt, bliver vi, hvis vi gerne vil bevare landbrugsproduktionen i Europa, nødt til at undersøge situationen for primærproducenterne og magtkoncentrationen i hele kæden, som f.eks. de store supermarketers rolle. Forhåbentlig vil kommissæren sammen med sin kollega for konkurrence tage ordentlig fat på denne problemstilling.

Göran Färm (PSE). – (SV) Hr. formand! Som budgetordfører for Udvalget om Industri, Forskning og Energi vil jeg gerne takke fru Haug for så omhyggeligt at have noteret sig vores prioritetsområder, hvilket virkelig slår igennem i budgettet. Til min svenske EU-skeptiske kollega hr. Lundgren, der lige havde ordet før, og som betegnede budgettet som idiotisk, vil jeg bare sige, at det jo ikke bliver bedre af, at han selv foreslår total nedlæggelse af nogle af de bedste dele af budgettet, f.eks. søfartssikkerhedsmyndigheden og Youth in Action-programmet.

Men det er da rigtigt, at der er problemer med EU's budget. Den tredobbelte krise, vi oplever, viser, hvad det drejer sig om. Jeg tænker her på klimakrisen, fødevarekrisen og finanskrisen. Udvalget om Industri, Forskning og Energi foreslår stigninger på mindst 5 % for alle de operationelle bevillinger vedrørende klima og energi, men dette er stadig en dråbe i havet. Som socialdemokrat kan jeg godt se behovet for fødevarehjælp, men forhandlingen om finansieringen viser svaghederne i budgetsystemet. Det viser, hvor svært det er at foretage mere omfattende omprioriteringer. Præsident Sarkozy pegede i går på behovet for en fælles indsats rettet mod det europæiske erhvervsliv som følge af krisen, men disse ressourcer findes ikke i EU's budget. Udvalget om Industri, Forskning og Energi peger på nødvendigheden af flere midler til små og mellemstore virksomheder, men dette er også en dråbe i havet.

I stedet tvinges vi til at opfinde det ene midlertidige instrument efter det andet. Vi har fleksibilitetsinstrumenter, globaliseringsfond, solidaritetsfond og fødevarefacilitet, og vi vil snart have en særlig ordning til forvaltning af indtægterne fra den kommende bortauktionering af emissionsrettigheder. Jeg mener, tiden er inde til at foretage en mere ambitiøs og fremadrettet revision af det langsigtede budget. Nu hvor vi skal foretage en midtvejsevaluering, har vi muligheden for at sikre, at budgettet bliver bedre tilpasset, så der tages højde for den mere og mere komplicerede virkelighed, vi lever i, og hvor der kræves radikale tiltag. (forhandling)

Seán Ó Neachtain (UEN). – (EN) Hr. formand! Det vigtigste aspekt ved dette budget er, hvordan man dermed kan hjælpe og støtte økonomien i Europa som helhed, samtidig med at økonomien udvikles og styrkes – hvilket vi virkelig har brug for her og nu. Jeg ser derfor positivt på den støtte, der er i budgettet, til forskningsprogrammer og udvikling af nye teknologier, fordi vi uden udvikling af sådanne teknologier ikke kan gøre os håb om, at vores økonomi er konkurrencedygtig.

Jeg så også gerne, at denne støtte blev stillet til rådighed for samtlige regioner i hele Europa, ikke alene for bymæssige områder, men også for landdistrikterne. Jeg så også gerne, at der i de kommende år var stor opbakning til sundhedskontrollen inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik for at sikre forsyning med sunde fødevarer lokalt og for ikke at være afhængig af import af fødevarer fra fjerne lande.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! I et valgår bør der være to tydelige karakteristika ved budgettet. For det første skal ressourcerne afspejle EU's ambitioner, og for det andet skal der udvises respons og sendes politiske budskaber som svar på gennemsnitsborgerens forventninger, navnlig i den aktuelle vanskelige økonomiske situation.

Hvis vi vurderer det foreliggende budgetforslag i forhold til disse kriterier, er beløbet, som svarer til 0,96 % af Fællesskabets BNP, i bund og grund tilstrækkeligt, men kun hvis Rådet ikke skærer det ned ved andenbehandlingen. Jeg regner med, at ministeren vil være særlig opmærksom på dette.

Det står bedre til med hensyn til politiske budskaber og politiske mål, hvor vi faktisk har dækket de grundlæggende prioritetssområder i samfundet. Uden at gå for meget i detaljer vil jeg gerne nævne en bestemt væsentlig problemstilling, som vedrører mit hjemland og andre lande i den sydlige del af EU, nemlig spørgsmålet om ulovlig indvandring.

I øjeblikket samles tusindvis af irakere, kurdere, afghanere og georgiere i Tyrkiet, hvor de i massevis forsøger at trænge ind i EU. Grækenland og andre sydeuropæiske lande må med knappe ressourcer gøre en enorm indsats for at kontrollere den ulovlige indvandring. I 2007 alene havde vi 110 000 illegale indvandrere i Grækenland, og der har været over 80 000 indtil september i år.

Jeg er derfor meget glad for, at Fællesskabets budget for første gang indeholder et separat punkt om EU's solidaritet med medlemsstaterne i syd, og jeg regner med, vi kan få en god begyndelse og fortsætte ad den vej fremover.

Brigitte Douay (PSE). – (FR) Hr. formand! På selve den dag, hvor den politiske erklæring "Partnerskab om formidling om EU" netop er blevet undertegnet af Parlamentet, Kommissionen og Rådet, hvor sidstnævnte således indikerer den fælles vilje til at forstærke og harmonisere oplysningerne om EU rettet mod borgerne, forhandler vi om budgettet for 2009 og budgettet for "kommunikation fra institutionerne".

I dette valgår og i en tid med voksende skepsis over for EU er det afgørende at øge borgernes forståelse for europæiske problemstillinger. Vi håber faktisk, at der vil være et meget stort fremmøde ved valget. For at opnå dette er det vigtigt med ethvert initiativ, hvor formålet er at forklare, hvad EU er, og hvad merværdien er i det daglige og i forbindelse med parathed over for fremtiden. Det kommende besøgscenter i Bruxelles er et led i denne strategi, men jeg frygter, at visse ændringsforslag fra udvalgets side vil forsinke den længe ventede åbning.

På vegne af min gruppe vil jeg faktisk gerne påpege, hvor opsat vi er på at se væsentlige investeringer i alle kommunikationsforbedrende initiativer rettet mod borgerne og medierne, navnlig på lokalt plan. Parlamentet og Kommissionen skal tilskyndes til at gennemføre enhver politik, der er rettet mod at øge borgernes opbakning til det europæiske projekt.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil fokusere på udgiftsområde 4, som vedrører EU's eksterne aktiviteter. I de nuværende eller tidligere konfliktzoner, f.eks. Georgien, Kosovo, Palæstina, Afghanistan og Pakistan, ønsker vi bedre forhold for befolkningen samt en fredelig og human udvikling.

Da der i vores finansplaner ikke er afsat tilstrækkelige midler, må vi i 2009 endnu en gang skaffe yderligere indtægter fra medlemsstaterne til EU's yderligere arbejdsopgaver. Der må navnlig skæres ned med hensyn til vores engagement og pengebidrag til vore umiddelbare naboer. Det er vigtigt, at kandidatlandene, vores østeuropæiske naboer og vores partnere ved Middelhavet ser EU som en pålidelig partner, man kan regne med.

Når jeg ser på gennemførelsen af budgettet for 2008 – f.eks. alene for Palæstina – og antallet af ændringsskrivelser, ved jeg allerede nu, at vi kommer i en tilsvarende situation i 2009. Jeg appellerer derfor til formanden for Rådet med henblik på samrådsmødet. Den 21. november mobiliserer vi sammen fleksibilitetsinstrumentet i overensstemmelse med vores forslag, hvilket betyder, at vi næste år ikke vil være så villige til at acceptere ændringer. Valgkampen står jo for døren – så man ved heller ikke, hvem man efter valget evt. sidder over for.

Vi har lagt større vægt på det udenrigspolitiske område, hvilket jeg mener, er positivt. Vi har bevilget yderligere midler, således at vi kan offentliggøre europæiske nyheder på farsi, der er sproget i Iran og Afghanistan. Jeg mener, det er vigtigt at udbrede vores politiske synspunkter i disse områder, så folk ved, hvad EU står for.

På et andet område vil jeg gerne bede Kommissionen om at ændre politik. Som bekendt er der nu et netværk af politiske organisationer, som omfatter fem politiske grupperinger, og det er desværre vores erfaring, at disse grupper ved gennemførelsen af vores politikker og ved demokratiunderstøtningen rent faktisk bliver lukket ude. Jeg håber, denne situation ændrer sig til næste år.

Vicente Miguel Garcés Ramón (PSE). – (ES) Hr. formand! Vi har her et forslag til almindeligt budget for 2009, hvor man forsøger at styrke den sociale og miljømæssige dimension i EU som et område med fred og fremskridt.

På grund af symbolværdien må jeg især fremhæve to forslag fra Parlamentet, som har været genstand for diskussion. Det første forslag drejer sig om midler afsat til europæisk rumforskning med fokus på global overvågning af miljøet, borgersikkerhed og det internationale astronomiår.

Det andet forslag er pilotprojektet om social turisme, hvor man vil forsøge at finde måder, hvorpå man kan opfylde kravene om nye former for fritidsaktiviteter. Vi beklager, at budgetforslaget ikke omfatter en særlig fond til rehabilitering og rekonstruktion i lande, der har været ramt af orkaner og tyfoner i Caribien og Asien.

Vi ønsker ikke, at den aktuelle økonomi- og finanskrisen, som raser i hele verden, skal påvirke EU's budget negativt.

Vladimír Maňka (PSE). – (SK) Hr. formand! Jeg har i den socialdemokratiske gruppe ansvaret for finansielle anliggender under udgiftsområdet "Andre institutioner". På den baggrund kan jeg sige, at processen med at udarbejde budgettet og sikre effektiv anvendelse af midler går i den rigtige retning. Der er dog også her forbehold, f.eks. over for politikken vedrørende faste aktiver. Kun en langsigtet holdning sammenkoblet med planlægningsforanstaltninger kan være med til, at vi opnår større økonomiske besparelser.

Et yderligere forbehold drejer sig om anvendelsen af undersøgelser af energiforbruget i bygninger. I de seneste undersøgelser af Europa-Parlamentets CO₂-fodaftryk nævnes en kuldioxidækvivalent på 114 000 t om året. Vi må vedtage en række foranstaltninger med henblik på at reducere emissionerne med 30 % inden 2020. De vigtigste forureningskilder er varme og elektricitet i selve bygningerne samt persontransport mellem hjem og arbejdsplads og også mellem de tre hovedarbejdspladser.

Inden årets udgang forventer jeg, at Europa-Parlamentets generalsekretær forelægger en handlingsplan på grundlag af en række undersøgelser, således at vi hurtigst muligt kan træffe foranstaltninger, som medfører besparelser og et renere miljø.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke begge ordførere for dette glimrende stykke arbejde, og det er interessant, at vi i denne periode har kunnet opnå konsensus, muligvis endda på det politiske område og i endnu højere grad end i tidligere år, selv om valget står for døren. Det er jo helt godt.

Jeg vil gerne tage en sag op, nemlig at budgetudvalget nu har forelagt sin egen budgetpost for Østersøstrategien. Dette er særdeles vigtigt. Kommissionen er ved at udarbejde sin egen Østersøstrategi for det kommende år, men ingen strategi har nogen som helst betydning, medmindre der også følger finansiering med, og finansieringen skal organiseres på denne måde.

Det primære problem her er miljøet. Østersøen er et næsten dødt hav. I denne forstand er det en lille plet på Europakortet. Der er meget, vi skal gøre. Det drejer sig om vores relationer til Rusland, energipolitik, søfart og økonomien. Det er områder, som alle er særdeles vigtige, og vi kan bruge denne budgetpost, så vi sikrer, at der bliver gjort noget ved disse problemer.

Reimer Böge (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne begynde med at takke de to ordførere, dels hr. Lewandowski, der vejovervejede og fattet har arbejdet med at udarbejde forslag til Parlamentets budget, og dels fru Haug, der meget engageret har arbejdet for at kunne forelægge en meget effektiv strategi vedrørende Kommissionens budget. Den brede enighed, vi forhåbentlig opnår ved afstemningen i morgen, bør være et meget tydeligt politisk signal, navnlig forud for samrådet den 21. november.

Det er fuldstændig klart, at tiltag vedrørende vækst, arbejdspladser, transeuropæiske netværk, livslang uddannelse, bekæmpelse af klimaforandringer, europæiske transportnetværk og sikkerhed ved de ydre

grænser – navnlig i den aktuelle situation – skal udformes, således som vi har anført. Udenrigspolitisk er det også mere afgørende end nogensinde med en konsekvent naboskabspolitik samt et globalt udviklings-, krisehåndterings- og integrationskoncept for EU. Og dermed opstår spørgsmålet om finansiering. Ved processens afslutning bliver finansieringsniveauet bedømt meget forskelligt fra kategori til kategori. Spørgsmålet om reserverne blev nævnt, og jeg kan bare konstatere, at kommissæren i øvrigt ikke havde nogen indvendinger mod Parlamentets prioritets- og fokusområder. Dette lover godt for forhandlingerne.

Vi er meget glade for, at Jean-Pierre Jouyet er til stede i dag som repræsentant for det franske formandskab, da det ikke altid er tilfældet, at formandskabet er repræsenteret ved forhandlingen i oktober om budgettet. Dette er tegn på det gode samarbejde, vi har indledt. Naturligvis var ministeren nødt til at begynde med at tale som finansminister. Det vil sige, at det hele er alt for dyrt, og det hele er alt for vidtgående. Vi bevæger os her, inkl. de punkter, vi stemmer om, langt neden for loftet for den flerårige finansplan.

Mellem linjerne er det dog blevet klart, at man er parat til at forhandle, da det blev nævnt, at det vedrørende fødevarerhjælpsfaciliteten, og jeg vil understrege, at det ikke alene der, men også på de øvrige udenrigspolitiske prioritetsområder – GASP, Kosovo, Palæstina, Afghanistan og Georgien – er et spørgsmål om at forhandle og finde frem til den optimale kombination af instrumenter. Vi er parate til at gøre dette ved at anvende alle de muligheder, der står til rådighed for os ifølge den tværinstitutionelle aftale og budgetprincipperne. I den sammenhæng glæder vi os til nogle konstruktive forhandlinger.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Hr. formand, fru kommissær! 2009 bliver en meget speciel periode, da den vedrører den egentlige gennemførelse af investeringer i forbindelse med samhørighedspolitikken. Det vil være tredje år i træk baseret på n+3-princippet. Det vil sige, at det vil være en periode, hvor vi ikke så meget vil nære håb om at indgå aftaler, men om at føre meget konkrete løfter helt ud i livet, hvilket gør ethvert forsøg på at reducere bevillingerne vedrørende samhørighedspolitikken meget farligt.

Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på, at der er røster i Europa-Parlamentet, som forbinder resultaterne af Revisionsrettens revision med budgetplanlægningen, og som følge heraf er der en række meget velkendte bemærkninger om ca. 10 % af udgifterne, der er uden forbehold, hvilket nu kolliderer med budgetforhandlingen. Jeg håber, at hverken Europa-Parlamentet eller kommissæren vil godtage nogen som helst forbindelse og bevillinger til reserverne af denne karakter.

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. – (FR) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg har allerede talt for længe, men denne forhandling var virkelig ganske spændende. Jeg vil gerne sige, at vi er enige i prioritetsområderne som udtrykt af ordførerne og som udtrykt af Reimer Böge, og det er faktisk vores ønske at samarbejde meget tæt.

Jeg må over for Reimer Böge beklage, at jeg desværre ikke taler som finansminister, men at det faktisk forholder sig sådan under dette formandskab, og jeg kan blot forsikre Europa-Parlamentet om, at vi gerne vil nå frem til en aftale inden for rammerne af denne procedure.

Jeg vil også gerne forsikre om, at Rådet inden for de grænser, jeg nævnte, vil udvise den konstruktive holdning, som vi faktisk sigter efter, inden for rammerne af de nævnte prioritetsområder – og jeg henvender mig her til Kommissionen og Europa-Parlamentet. Jeg bemærkede, at der blev lagt særlig vægt på udenrigspolitikken, på kommunikation og på spørgsmål vedrørende finansforordningen og euroen. Jeg bemærkede mig de forskellige punkter samt Europa-Parlamentets behov, som blev påpeget, og at vi er nødt til at udvælge to elementer som afslutning på denne forhandling.

Det første element er drøftelsen af det fremtidige EU-budget. Jeg lyttede bl.a. til Catherine Guy-Quint, men mange af de fremførte iagttagelser skal drøftes i forbindelse med klausulen om revision af de finansielle rammer. Det er i denne sammenhæng, at Kommissionen, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne skal indtage et standpunkt og udforme de flerårige finansielle rammer for fremtiden. Vi havde talt om dette med Reimer Böge. De aktuelle omstændigheder har betydet, at vi som formandskab også har måttet fokusere på andre presserende anliggender.

Det andet element er de emner, der står på spil i forbindelse med budgetproceduren for 2009. I den sammenhæng skal vi udarbejde et realistisk og velafvejet budget og finde løsninger til finansiering af fødevarerfaciliteten – og jeg vil gerne slå dette helt fast – da dette fortsat er en målsætning, vi er fælles om. Dette er et vigtigt politisk prioritetsområde for alle Fællesskabets institutioner i dag, og også på dette område håber vi, at vi kan sikre en optimal kombination af de forskellige ressourcer.

Jutta Haug, ordfører. – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne sige tak til alle deltagerne i denne forhandling. Til kommissæren vil jeg gerne sige, at jeg i lighed med alle mine kolleger ved, at Kommissionen aldrig er særlig begejstret, når Parlamentet hensætter reserver. Det forstår vi ganske udmærket, fordi Kommissionen føler sig presset, men i år vil vi gerne – og vi får det at se under afstemningen i morgen – fastsætte nogle betingelser for frigivelse af reserverne, som Kommissionen helt selvstændigt vil kunne opfylde.

Disse betingelser er ikke noget slaraffenland, hvor man er afhængig af og er nødt til at presse andre hårdt for at få midlerne – Parlamentet har her været meget tilbageholdende. I langt de fleste tilfælde vil vi kunne frigive disse reserver relativt hurtigt ved andenbehandlingen, da Kommissionen vil have opfyldt de betingelser, vi har stillet – det er jeg fast overbevist om.

Jeg ved, at Jean-Pierre Jouyet ikke kan love os noget specifikt her og nu, men jeg antager, at det var alvorligt ment, hvad ministeren sagde om både at varetage og ønske et godt samarbejdsklima. Lad mig komme med en kommentar vedrørende ministerens anmodning om at tage hensyn til den finanspolitiske situation, vi befinder os i. Jeg mener, at denne situation er for stor en mundfuld for os. Vores budget beløber sig jo blot til knap 130 mia. EUR, og tilsammen har vi et spillerum på nogle få hundrede millioner euro. Vi kan her være uenige, men det står slet ikke i forhold til den overordnede situation, der blev henvist til.

Endnu en gang vil jeg gerne takke alle mine kolleger. Vi vil i morgen formodentlig kunne afslutte en velforberedt forhandling relativt hurtigt.

Janusz Lewandowski, ordfører. – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne benytte den ekstra tid til at udtrykke min støtte til udsagnene fra mange af medlemmerne fra de forskellige politiske grupper om den kritiske situation med hensyn til udgiftsområde 4 i budgettet, som vedrører finansiering af EU's internationale ambitioner. Jeg husker ganske tydeligt afslutningen på forhandlingerne om de finansielle overslag, og Parlamentets dom var klar – nemlig at denne del var underfinansieret. Dette sker år efter år, og hver gang er der nye punkter, hvor budgetforhandlingerne kører fast. Situationen har været den samme i år igen, hvor vi har enorme forpligtelser vedrørende fødevarehjælp, Kosovo, Afghanistan, Palæstina, som har været nævnt ofte her i Parlamentet, samt Georgien, hvor der ikke blot er tale om, i hvilken retning landet orienterer sig, men også om sikkerhed for alternative energileverancer. Reaktionen skal være en aftale om at tage den tværinstitutionelle aftale op til revision frem for at lave lappeløsninger for de finansielle bestemmelser hvert år, når vi står med ryggen mod muren. Jeg takker alle, som har haft ordet vedrørende spørgsmålet om Parlamentets og de øvrige institutioners budgetter.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen, torsdag den 23. oktober.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) Spørgsmålet er, om EU har tilstrækkelige ressourcer og vil bevilge tilstrækkelige midler til at gennemføre foranstaltninger vedrørende bekæmpelse, stabilisering og tilpasning af emissioner i tilstrækkeligt omfang.

Overordnet set kan man med EU's budget i sin nuværende form ikke effektivt gøre noget ved problemerne i forbindelse med klimaforandringerne. Bortset fra en række initiativer og programmer er strategien for EU's budget ikke klar og integreret nok til, at man kan håndtere problemerne med klimaforandringerne.

På dette område argumenterer jeg således for, at oprettelse af en særlig "klimaforandringsfond" eller en speciel budgetpost markant ville forbedre EU's mulighed for at håndtere problemerne med klimaforandringerne effektivt ud fra et budgetmæssigt og finansielt synspunkt.

De vigtigste finansieringskilder skal være indtægter fra bortauktionering af emissioner under den europæiske emissionshandelsordning. Det skønnes, at ordningen potentielt vil kunne generere indtægter på mange milliarder euro om året. Denne ordning vil blive administreret og koordineret af EU, hvilket således vil sikre, at ingen regioner favoriseres.

Forurening på tværs af grænserne håndteres bedst på overstatsligt plan, navnlig når det drejer sig om ressource- og støtteallokering, som bør basere sig på, hvor behovet er størst, og virkningen er bedst, og ikke være tilegnet nogen lande eller regioner på forhånd.

12. Stabiliserings- og associeringsaftale EF/Bosnien-Hercegovina – Stabiliserings- og associeringsaftale EF/Bosnien-Hercegovina (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om

– betænkning (A6-0378/2008) af Pack for Udenrigsudvalget om forslaget til Rådets og Kommissionens afgørelse om indgåelse af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side (KOM(2008)0182 – C6 0255/2008 – 2008/0073(AVC));

– og redegørelserne fra Rådet og Kommissionen – Stabiliserings- og associeringsaftale EF-Bosnien-Hercegovina.

Doris Pack, ordfører. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, hr. rådsformand, mine damer og herrer! Jeg har for nylig læst, at Bosnien er en velment stat, men en stat, der ikke fungerer. Dette land må leve med Daytonaftalen, der gudskelov afsluttede krigen i 1995, men som indeholder for lidt til, at den samlede stat kan fungere, og for meget til, at staten får lov til helt at gå til grunde.

Landet har en politisk klasse, der så godt som intet ansvar vil påtage sig. To politikere i landet dominerer det politiske liv og påvirker hinanden som forbundne kar. Den ene ønsker at vende tilbage til tiden før 1999, dvs. han ønsker en opsplitning i to statsenheder. Den anden ønsker at gøre sin statsenhed til en stat i staten.

Staten Bosnien-Hercegovina kan imidlertid kun fungere, hvis alle erkender realiteterne og indser, at ændringer af forfatningen kun kan lade sig gøre i forståelse med alle tre etniske grupper. Begge statsenheder skal styrke den samlede stat. Derfor bliver alle bosniske politikere selv nødt til at iværksætte en forfatningsreform via de ansvarlige institutioner, navnlig parlamentet, og sikre, at man involverer civilsamfundet i processen.

Den muslimsk-kroatiske føderation kunne tjene som eksempel. Den ikkefunktionsdygtige opbygning med kommuner, ti kantoner og en føderal regering er ikke selvforskyldt og er det rene vanvid. Beslutningstagningen skal finde sted på så få niveauer som absolut muligt og så tæt på borgerne som muligt, hvis kravene i stabiliserings- og associeringsaftalen og vedrørende tiltrædelse af EU skal opfyldes.

Ca. 167 ministre og alt, hvad det indebærer, er den største udgiftspost for staten. Rivaliseringen mellem de to førnævnte politikere og deres tilhængere har fatale konsekvenser. De sætter de etniske grupper op imod hinanden på den gammelkendte måde ved at oppiske en stemning af angst og mistillid. Den etniske opsplitning er ikke blevet mindre, men derimod større. I stedet for at sætte alt ind på at få styr på opbygningen af en fælles energiforsyning, skabe et funktionsdygtigt indre marked, forbedre det almene undervisningssystem og tiltrække investorer til landet med troværdige politikker er det partipolitisk mundhuggeri og endeløs mistillid, som gennemsyrrer det aktuelle politiske liv.

Har Sarajevo stadig brug for den højtstående repræsentant? Han har ikke anvendt sine vide beføjelser i lang tid. Der er ikke længere nogen, som frygter hans påbud, selv hvis det kom, og vi kan derfor spørge os selv, om der er nogen som helst grund til, at EU's særlige repræsentant ikke overtager hans plads og tager vare på EU-forhold, således at man i det politiske liv i Bosnien endelig kan tage fat på de vigtigste reformer, som er nødvendige for at bringe landet fremad.

Politikerne kan ikke blive mere inaktive, end de er nu, også efter hans exit. Man kan så bare håbe på, at de efterfølgende muligvis vil vågne op og tage skæbnen i egne hænder. EU har i flere år med finansiering og knowhow forsøgt at få landet ud af den trængte situation, men resultaterne er ikke overvældende. De mennesker, der gerne vil vende tilbage, har ikke mulighed for at gøre det, og den etniske opsplitning bliver derfor mere og mere uoverstigelig. Uigennemsigtige privatiseringer og korrupsion, den manglende pressefrihed i dele af landet og intimidering af ngo'er er alt sammen faktorer, som får mange mennesker til at miste modet og vende landet ryggen.

Den evindelige diskussion om en politireform har præget det politiske liv i over tre år, indtil der blev opnået en aftale om et yderst utilstrækkeligt lovforslag. Ikke desto mindre har EU klynget sig til dette halmstrå og undertegnet aftalen, så man endelig kunne komme i gang med andre væsentlige politiske projekter i landet.

Her i Parlamentet støtter vi også dette tiltag og forventer, at politikerne benytter sig af denne lejlighed. Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at kun den samlede stat Bosnien-Hercegovina kan blive medlem af EU. Enhver, der undergraver statens evne til at fungere, vil – uanset hvad man måtte sige – ikke nå dette mål. Jeg kan således kun opfordre samtlige medlemmer af parlamentet i regionen til en gang for alle at komme til fornuft og indrette deres politik efter borgernes ve og vel.

Jean-Pierre Jouyet, *formand for Rådet*. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, hr. Rehn, fru Pack, mine damer og herrer! Jeg vil gerne begynde med at takke fru Pack meget for kvalitetsniveauet i hendes betænkning og for det, hun netop sagde, da det gør det muligt for mig at fatte mig i al korthed vedrørende dette vanskelige punkt.

Som bekendt sætter Rådet – hvilket jeg kan bekræfte i dag – stor pris den europæiske indgangsvinkel i landene i Vestbalkan. Denne udvikling i retning af europæisk integration af Balkanlandene blev desuden iværksat på initiativ fra det franske formandskab, som fortsat bakker meget op om denne målsætning. Udviklingen startede i 2000, hvor EU for første gang samlede alle disse lande på topmødet i Zagreb og anerkendte forhåbningerne om at komme med i EU.

Hvert af Balkanlandene har udsigt til dette i dag, hvilket garanterer stabiliteten i regionen og udviklingen, både politisk og økonomisk, i de enkelte lande. Desuden giver udsigten til EU-medlemskab mening, og giver især mening for Bosnien-Hercegovina, der er det land i regionen, som jo har lidt mest på grund af konflikterne som følge af opsplitningen af det tidligere Jugoslavien. Dette land står dog i dag – som fru Pack påpegede – ved en skillevej mellem at være orienteret mod Europa, hvilket vil bringe landet til at blive fuldt medlem af EU, og trække sig tilbage i sig selv baseret på bagudrettet nationalistisk retorik.

Det ligger i sagens natur, at de bemærkelsesværdige fremskridt, der er sket i første kvartal 2008 har sat Unionen i stand til at træffe en historisk beslutning om at undertegne denne stabiliserings- og associeringsaftale med Bosnien-Hercegovina. Dette var et tegn på, at landets politikere med viljestyrke og beslutsomhed kunne nå frem til en konsensus og foretage de nødvendige reformer. Det er denne beslutsomhed, som Rådet gerne ville anerkende ved at undertegne denne aftale i juni, når de fire betingelser først var blevet opfyldt. Disse fire betingelser er som bekendt: et godt overordnet samarbejde med Det Internationale Krigsforbrydtribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien, reform af den offentlige radio, forbedring af den offentlige forvaltning og iværksættelse af en politireform.

Undertegnelsen af aftalen og interimsaftalen i Luxembourg den 16. juni var et særlig vigtigt trin i relationerne mellem EU og Bosnien-Hercegovina. Dette bør give fornyet fremdrift til landets bestræbelser på at komme med i EU. Det er en faktor, som straks bør udnyttes i praksis.

Jeg vil gerne minde om, at interimsaftalen trådte i kraft den 1. juli. Dette er et første skridt, men jeg må sige, at det ikke er afslutningen på begyndelsen! Der er fortsat meget at gøre. Dette er den besked, som vi og kommissær Rehn, der er til stede her i Parlamentet, gav til landets embedsmænd, da vi traf dem i forbindelse med FN's generalforsamling og ved trojkaens møde.

Vedrørende de centrale områder i aftalen og det europæiske partnerskab skal vi ikke alene konsolidere de stedfundne fremskridt, men også – som understreget af fru Pack – fremskynde reformerne. Det er særdeles vigtigt, at fremdriften i reformerne vedrørende retsstatsprincipperne, overholdelse af de demokratiske spilleregler og også spørgsmål i forbindelse med reformen af politiet bliver meget stærkere, end det er tilfældet i dag.

Man skal ikke komme og sige til os, at der er problemer i form af splittelse mellem politikerne og offentligheden i Bosnien-Hercegovina, fordi alle undersøgelser viser, at forhåbningen om EU-medlemskab hos Bosnien-Hercegovinas befolkning er særdeles stor. Over 80 % af befolkningen ønsker oprigtigt at komme med i EU! Hvad er det, der afholder politikere i Bosnien-Hercegovina fra at reagere på befolkningens berettigede forhåbning?

For vores vedkommende gør vi i EU-sammenhæng alt, hvad vi kan, for at støtte landet økonomisk og finansielt, hjælpe det fremad, hjælpe det på vej vedrørende sikkerhed og hjælpe det fremad på vejen mod modernisering af politistyrken med de politimissioner, vi har udstationeret sammen med de militære missioner.

Erfaringerne fra de sidste EU-udvidelser – og jeg skal nok slutte nu – viser, at indsatsen i forbindelse med den europæiske dagsorden kan svare sig. Jeg så gerne, at de politiske ledere i Bosnien-Hercegovina forstod, at stabiliserings- og associeringsaftalen udgør et solidt fundament og et redskab, hvormed landet kan indgå markante forpligtelser. Vi giver ikke op med hensyn til at hjælpe dem, men vi har opnået det, der var vores ansvar at opnå. Det er op til landets politikere virkelig at forstå, hvad landets forpligtelser er, og at opfylde dem med henblik på at sikre det, der er den eneste mulige vej at gå, nemlig en ufravigelig forpligtelse til tættere bånd med EU.

FORSÆDE: Edward McMILLAN-SCOTT*Næstformand*

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Indledningsvis vil jeg gerne takke Doris Pack for hendes fremragende betænkning. Jeg glæder mig over denne mulighed for at drøfte Bosnien-Hercegovina med parlamentsmedlemmerne i dag på et tidspunkt, der er meget afgørende for landet og dets forhåbninger i forhold til Europa.

Undertegnelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen (SAA) i juni var et betydeligt skridt i den rigtige retning for Bosnien-Hercegovina. Sammen med påbegyndelsen af visumdialogen var det et klart signal til landets befolkning om, at dets fremtid ligger i EU.

EU kunne iværksætte SAA i december og undertegne aftalen i juni, fordi landets politiske ledere tog sig sammen og nåede frem til en konsensus om de vigtigste betingelser, navnlig om politireformen. Dette beviser, at der kan opnås fremskridt, og kriser kan overvindes, når den politiske vilje er til stede, som hr. Jouyet så rigtigt påpegede.

Denne konsensus er dog siden smuldret, og reformerne er sat i bero. Nationalistisk retorik forud for lokalvalgene i oktober var en medvirkende årsag til denne forværring. Men landets politiske problemer stikker meget dybere end som så.

Det manglende fælles syn blandt landets ledere på dets fremtid og den manglende konsensus omkring EU-reformer skader i betydelig grad landets muligheder i forhold til Europa. Der er også åben overensstemmelse om de fleste politiske spørgsmål, hvorimod man ikke har nogen hast med eller føler noget ansvar for at komme ud af det politiske dødvande.

Jeg udtrykte mine alvorlige bekymringer over for landets præsident under mit besøg i Sarajevo for nogle få dage siden. Jeg understregede, at Bosnien-Hercegovina nu er nødt til at sætte EU-relaterede reformer øverst på den politiske dagsorden og tage fat på prioritetsområderne vedrørende det europæiske partnerskab, herunder stats- og institutionsopbygningen.

Parlamentets beslutning sender et stærkt signal til lederne i Bosnien-Hercegovina om at komme videre med reformerne og få deres land tilbage på vejen mod Europa.

Ligeledes skal Bosnien-Hercegovina kunne tale med én stemme for at kunne fremme den europæiske integration. En anden lakmusprøve for landets evne til at levere varen vedrørende EU-integration er folketællingen. Set fra EU's side er data fra folketællinger som bekendt af afgørende betydning for den sociale og økonomiske planlægning og udvikling samt for de fleste fællesskabspolitikker.

Kommissionen vil fremsætte sin vurdering af situationen i Bosnien-Hercegovina i evalueringsrapporten den 5. november. Ligesom Parlamentet vil vi også påpege, at lederne i Bosnien-Hercegovina enten kan fortsætte med at skændes og sakke bagud i forhold til deres naboer eller komme videre med reformerne og bevæge sig hen imod EU.

Parlamentets beslutning understreger, at nedlæggelsen af kontoret for den højtstående repræsentant (OHR) og styrkelsen af EU's rolle fortsat skal være vores endelige mål. Jeg er helt enig.

Det er op til Fredsimplementeringsrådet at træffe afgørelse om OHR's fremtid, men det er indlysende i Bosnien-Hercegovinas interesse at nå et punkt, hvor der ikke længere er brug for OHR, hvilket således vil bane vejen for, at EU's tilstedeværelse bliver stærkere, og at landet efterhånden bliver medlem af EU. Efterhånden som vi bevæger os ind i den næste fase i vores relationer, skal Bosnien-Hercegovina med andre ord selv tage fuldt ansvar for den reformproces, som understøtter landets udsigt til medlemskab af EU. Undertegnelsen af SAA i sommer tilvejebragte en mulighed, som man ikke må lade gå tabt. Udfordringen for Bosnien-Hercegovinas ledere er at opnå en grad af politisk konsensus, som har resulteret i fremskridt vedrørende EU-integration i andre lande i Vestbalkan. De har gjort det tidligere, så de kan gøre det igen. Forhåbentlig bliver vores budskaber nu hørt.

Anna Ibrisagic, for PPE-DE-Gruppen. – (SV) Hr. formand! I juni undertegnede Bosnien-Hercegovina en stabiliserings- og associeringsaftale med EU. Landet tog således et væsentligt skridt i den rigtige retning på vejen mod medlemskab af EU, men arbejdet er så langt fra færdigt. EU's engagement kan og bør ikke mindskes i troen på, at alt nu vil ordne sig selv. Der udestår en hel række udfordringer. Forfatningsreformen er ikke blevet gennemført. Spørgsmålet om statsejendom i Brčko-distriktet er stadig uløst.

Der hersker åbenbart vidt forskellige opfattelser både i Bosnien selv og i det internationale samfund med hensyn til, hvornår og hvordan den højtstående repræsentants kontor skal lukkes. Jeg mener bestemt ikke, at lukningen af kontoret kan være et mål i sig selv. Derimod er målet, at de krav og vilkår, som Fredsimpliceringsrådet har stillet over for Bosnien, skal opfyldes, så det bliver muligt at omdanne den højtstående repræsentants kontor til et kontor for EU's særlige repræsentant. I den forbindelse, ligesom vedrørende en række andre udfordringer, som Bosnien står over for, er det meget vigtigt, at det internationale samfund står forenet. At tro at de lokale parter i Bosnien selv vil kunne blive enige om f.eks. forfatningsreformer er naivt og efter min mening ligefrem farligt.

Den nye forfatning skal føre til en stærk og forenet stat, hvis landet fortsat skal kunne tilnærme sig EU. Den politiske dialog i Bosnien tyder dog ikke på nogen interesse i at opnå dette. Det er lige så farligt at tro, at det internationale samfunds engagement kan mindskes, nu hvor Bosnien har gjort visse fremskridt, og den internationale militære tilstedeværelse til stadighed reduceres. Tværtimod er det nu, at EU selv får et endnu større ansvar. Visse foranstaltninger, som f.eks. lempelser for personer, der vil rejse til og studere i udlandet, samt hjælp til at udvikle demokrati og gennemføre de nødvendige reformer er bare et par eksempler på områder, hvor EU kan og bør være mere aktiv.

Vores engagement og den måde, hvorpå vi håndterer situationen i Bosnien i de kommende måneder og år, bliver afgørende, ikke alene for Bosniens fremtid og sikkerhed, men også for hele regionens fremtid og sikkerhed.

Libor Rouček, for PSE-Gruppen. – (CS) Hr. formand! Stabiliserings- og associeringsaftalen er den første omfattende internationale aftale mellem Bosnien-Hercegovina og Den Europæiske Union. Aftalen skal fremme og sætte skub i Bosnien-Hercegovinas overgang til en fuldt funktionel retsstat og også til en fuldt funktionsduelig økonomi. Opfyldelsen af denne aftale vil bringe de helt afgørende forudsætninger for Bosnien-Hercegovinas fulde medlemskab af EU i fremtiden på plads. Den hastighed, hvormed aftalen træder i kraft, vil dog hovedsagelig afhænge af det fælles ønske og den fælles vilje hos befolkningen i Bosnien-Hercegovina og de politiske ledere.

Aftalen er blevet undertegnet med Bosnien-Hercegovina som helhed og ikke med de separate statsenheder. Hvis Bosnien-Hercegovina en dag skal blive medlem af EU, er det i begge statsenheders og alle tre grupper interesse at arbejde sammen om at skabe en forenet og velfungerende stat. Bosniere, serbere og kroater skal derfor med samlede kræfter via deres vigtigste politiske partier sigte mod at styrke forvaltningen i landet på alle niveauer. En vigtig del af denne proces er spørgsmålet om opbygningen af de fremtidige institutioner. Det internationale samfund, herunder EU's repræsentanter, kan her give en hjælpende hånd. Enhver opbygning af institutionerne skal dog være resultatet af en frivillig aftale mellem befolkningerne i Bosnien og Hercegovina selv. Efter min opfattelse er det også vigtigt for associeringsprocessen at tage højde for landets økonomiske niveau. Der er også her behov for samarbejde mellem begge statsenheder for at skabe et fælles indre marked for hele Bosnien-Hercegovina. Det er utænkeligt, at et land søger om medlemskab af det fælles europæiske marked, samtidig med at landets eget marked fortsat ikke fungerer som ét marked. Jeg vil gerne slutte af med at udtrykke min påskønnelse af betænkningen udarbejdet af Doris Pack og med at opfordre medlemsstaterne i EU til at ratificere denne aftale hurtigt.

Jules Maaten, for ALDE-Gruppen. – (NL) Hr. formand, hr. kommissær, hr. rådsformand! I morgen stemmer vi om beslutningen om stabiliserings- og associeringsaftalen mellem EU og Bosnien-Hercegovina. Selv om min gruppe støtter aftalen, ønsker vi ikke, at den skal anvendes til at sikre, at landet bliver reformeret og moderniseret på en række centrale områder.

Bosnien er ikke klar til EU-medlemskab – så langt fra. Med hensyn til styreform og domstolskompetence står der en hel del tilbage at gøre i Bosnien. Der skal også rettes større opmærksomhed mod at opspore og retsforfølge krigsforbrydere og bekæmpe korruption og international kriminalitet. Og frem for alt er man som nævnt flere gange nødt til at gøre noget ved de interne strukturer, bureaukratiet og det interne samarbejde.

Jeg må tilstå, at jeg ved mit nylige besøg i Sarajevo var helt og aldeles chokeret over den manglende ansvarsfølelse hos landets politikere. Kommissæren berørte dette tidligere, og fru Pack var meget opmærksom på dette aspekt i sin fine betænkning.

Man sidder tilbage med en opfattelse af, at alle de problemer, der plager landet, er udefrakommende, og at alle løsninger således skal komme udefra. Det er som om, det er omverdenens skyld, at der bliver spillet intern pingpong på forskellige niveauer og i forskellige dimensioner, og at vi derfor også skal løse problemerne. Men sådan fungerer tingene ikke. Det er ikke alene i vores interesse at få udviklingen tilbage på sporet i

Bosnien og få Bosnien til at komme os halvt i møde med hensyn til landets europæiske skæbne. Det er også i Bosniens egen interesse.

Noget af det, jeg synes var positivt – og jeg vil gerne pointere dette tydeligt – er den indsats, der ydes af forskellige parter, såsom alle mulige erhvervsdrivende, både store og små virksomheder, der forsøger at få gang i hjulene rent økonomisk – selv om man gør livet meget surt for dem på grund af det manglende indre marked – ngo'er, som gør alt, hvad de kan, og gør det godt, samt især Europas bidrag i landet: de europæiske tropper derovre, den højtstående repræsentant og ikke mindst Kommissionens arbejde derovre. Jeg synes, Kommissionen gør et godt stykke arbejde derovre, og det gør mig stolt over at være europæer.

Gisela Kallenbach, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Indledningsvis vil jeg gerne takke ordføreren for det sædvanlige fremragende samarbejde. Med denne beslutning skal vi sende et stærkt signal til vores partnere i Bosnien-Hercegovina, et klart ja på tværs af partiskel til den fortsatte EU-integrationsproces, en klar anerkendelse af de skete fremskridt, men et klart nej til yderligere nationalistiske eller endog separatistiske tendenser, hvormed embedsmænd forsvare deres stillinger, og hvorunder befolkningen lider.

I mange år har der kun på papiret været enighed om seriøse programmer vedrørende flygtninges tilbagevenden. Den reelle og politiske vilje til at gennemføre programmerne i praksis er nærmest underudviklet. Retten til og muligheden for at vende tilbage, forsoningsprojekter og strafferetlig forfølgelse af krigsforbrydere på alle niveauer er grundlæggende forudsætninger for den fredelige, demokratiske udvikling af retsstatsprincippet i denne del af Europa, vi håber på. Det afgørende grundlag er, at Daytonaftalen afløses af en forfatning, der er vedtaget af demokratisk valgte medlemmer af parlamentet i Bosnien-Hercegovina og med deltagelse af civilsamfundet, og som ikke er kommet til verden ved en studehandel mellem partiledere.

Jeg har en bøn til Kommissionen om, at den skal forlade den slagne vej og udvise så stor fleksibilitet som muligt, således at EU-midlerne kan anvendes mere effektivt og målrettet. Lad mig komme med en yderligere afsluttende opfordring til medlemsstaterne om, at de skal ratificere stabiliserings- og associeringsaftalen hurtigst muligt for at bevise, at man kan stole på dem.

Ryszard Czarnecki, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Det er vores pligt at sætte skub i Bosnien-Hercegovinas tiltrædelse af Den Europæiske Union. EU bør føle en vis skyld og bære noget af ansvaret ved at have forholdt sig tavs, handle uanstændigt eller utilstrækkeligt eller forholde sig helt passiv, da blodet i 1990'erne flød på Balkan, herunder i Bosnien-Hercegovina, og tusindvis af mennesker mistede livet. Vi er i dag derfor nødt til at hjælpe Bosnien-Hercegovina og gøre landets færd på vejen mod EU lettere, idet vi samtidig ved, at vejen til Bruxelles går op ad bakke og hverken økonomisk eller nationalt er så ligetil. Vi skal ikke forsøge at afskrække Sarajevo, men samtidig skal vi holde øje med myndighederne der. Lad os give grønt lys for det bosniske køretøj. Lad os håbe, at køretøjet ikke forulykker undervejs, og at EU ikke får brug for at uddele klip i kørekortet til Bosnien, og lad os ikke foregribe begivenhedernes gang med hensyn til, om det er det samme køretøj, der når frem til Bruxelles, som det, der startede turen. Lad os give de mennesker, som bor der, lov til at bestemme deres egen fremtid.

Erik Meijer, for GUE/NGL-Gruppen. – (NL) Hr. formand! 16 år efter Jugoslaviens sammenbrud er Bosnien-Hercegovina stadig et protektorat med en udenlandsk tilsynsførende og udenlandsk militær tilstedeværelse. Der er ingen aftale mellem de tre befolkningsgrupper og de vigtigste politiske partier om den fremtidige styreform. Enhver indsats fra EU's side for at gennemtvinge en styreform af denne type er slået fejl og vil også gøre det fremover. Serbere, kroater og bosniere må finde deres egen vej. Alle, som ønsker at holde sammen på denne miniudgave af Jugoslavien, må finde føderale eller konføderale løsninger, hvor alle tre befolkningsgrupper er ligeværdige og har deres eget ansvar for styreform og for deres områder.

Min gruppe støtter associeringsaftalen, som efter vores opfattelse burde have været vedtaget meget tidligere og uden krav om en forvaltningsreform. I Udenrigsudvalget har min gruppe forelagt ændringsforslag med henblik på at finde langsigtede løsninger, som understøttes af hver enkelt administrativ enhed, og til beskyttelse af den indenlandske økonomi. Dette vil sikre, at EU hurtigt kan trække sig tilbage fra alle indenlandske områder. Et flertal forkastede disse løsninger og ønsker fortsat tilstedeværelse i Bosnien. Dette betyder desværre, at min gruppe ikke kan støtte det endelige resultat af Pack-betænkningen.

Bastiaan Belder, for IND/DEM-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Tillad mig at begynde med en generel kommentar. De to nederlandske partier, jeg repræsenterer, er meget positivt stemt over for Bosnien-Hercegovinas mulighed for at komme med i EU.

Jeg har to spørgsmål til Rådet og Kommissionen. I lørdags var der en artikel i den nederlandske presse med en foruroligende overskrift: "Bosnien på nippet til at eksplodere". Artiklen var et interview med en insider,

der er en stor autoritet på området. Jeg vil spørge Rådet og Kommissionen, om de er enige i dette foruroligende udsagn om, at Bosnien faktisk er tæt på at eksplodere – også set i lyset af den store udbredelse af våben i landet.

Det andet punkt, jeg gerne vil fremhæve, er efter min mening endda endnu mere alvorligt. Jeg har i et stykke tid været ved at sætte mig ind i fænomenet salafisme og muslimsk radikalisme i Bosnien-Hercegovina, understøttet af videnskabelig forskning, bl.a. i mit eget land. Jeg vil gerne høre om Rådets og Kommissionens syn på Bosnien som tilflugtssted og base for radikale muslimer på Balkan og i resten af Europa. Ekspertterne påstår, at EU's institutioner simpelthen forbigår dette alvorlige problem. Forsigtighed er derfor påkrævet. Jeg vil gerne høre, hvordan Rådet og Kommissionen ser på dette problem. Det er immervæk ganske alvorligt. Bosnien er på vej til at blive medlem – og med disse radikale muslimer... Internt, eksternt, også aktive i EU's medlemsstater, bl.a. Østrig, Nederlandene, de skandinaviske lande – vi bør ikke blot slå det hen. Jeg vil sætte pris på at høre Rådets og Kommissionens kommentarer.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg tror, vi bør udvise uhyre stor forsigtighed og genoverveje, om det er klogt at give Bosnien-Hercegovina udsigt til EU-medlemskab. Det blev for et øjeblik siden påpeget, at mange af betingelserne endnu ikke er blevet opfyldt.

Selv om det er helt oplagt, vil jeg gerne nævne problemet med væksten af den islamiske fundamentalisme i Bosnien. Det bliver mere og mere indlysende, at de salafistiske netværk bliver udviklet med økonomisk og logistisk støtte fra Saudi-Arabien. Ikke alene udgør disse netværk en trussel mod freden i landet selv, men de bringer også hele Europas sikkerhed i fare.

Jeg vil derfor gerne bakke op om det spørgsmål, som hr. Belder stillede. Kunne Rådet og Kommissionen svare på, hvilke foranstaltninger, der træffes for at forhindre problemet med eventuelle terrornetværk i at sprede sig til EU?

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, hr. rådsformand, hr. kommissær! Indgåelse af associeringsaftalen er uden tvivl godt for begge parter – for Den Europæiske Union og for Bosnien-Hercegovina – men kun under visse betingelser, nemlig hvis den ratificeres hurtigt, og, vigtigst af alt, hvis gennemførelsen af reformer – navnlig af forvaltningen i Bosnien-Hercegovina og af de politiske beslutningsprocesser – kommer i gang hurtigt.

Vi ved alle, at Daytonaftalen på den ene side har bragt fred, men på den anden side har man dermed imidlertid skabt en meget kompliceret struktur med en række regeringer og parlamenter og har igen taget hensyn til etnicitet. Man har med andre ord ti kantoner og har brug for ca. 13 indenrigsministre for at få vedtaget en asyllov i landet. Den politiske proces er så kompliceret, at det nok er svært at overgå.

Disse vanskeligheder blev åbenlyst under politireformen. Det tog år at få hindringerne af vejen og nå frem til det punkt, hvor man kunne gennemføre disse politireformer, som er en af forhåndsbetingelserne. Efter min opfattelse betyder dette, at Bosnien-Hercegovina skal udvikle viljen til at samarbejde ud over det, der har været gældende indtil nu, og selv gennemføre reformer på alle niveauer.

Efter politireformen har vi nu i Bosnien-Hercegovina mulighed for at tage reelle forholdsregler i relation til grænsebeskyttelse, at træffe afgørelse om visumbestemmelser og at koordinere bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og narkotika- og menneskehandel bedre end tidligere.

Sikkerhed og stabilitet er af afgørende betydning, hvis borgerne skal kunne have tillid til staten Bosnien-Hercegovina. Derfor skal Bosnien-Hercegovina efter min opfattelse overvinde de interne barrierer, som stadig er der. EU har med associeringsaftalen vist, at man var og er rede til at hjælpe, men de reelle fremskridt skal komme fra landet selv.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Hr. formand! Indledningsvis vil jeg gerne sige hjertelig tak til Doris Pack for hendes betænkning og frem for alt for hendes engagement. Jeg vil også gerne afvise beskyldningerne fra visse medlemmer, som udelukkende ser Bosnien-Hercegovina ud fra en synsvinkel om påståede eller faktiske islamiske terrornetværk. Det er helt og aldeles uretfærdigt, og det er også afslørende, at det parlamentsmedlem, der efterfølgende spurgte Kommissionen om, hvad der kan gøres ved dette, allerede har forladt mødesalen. Det siger noget om, hvor alvorligt man tager problemet.

Kommissær Rehn har også nævnt, at 2009 kunne være et afgørende år for Balkan. Makedonien vil forhåbentlig indlede forhandlingerne, Kroatien vil forhåbentlig afslutte forhandlingerne, og Montenegro, Serbien og muligvis endda Albanien vil opnå kandidatstatus. Derefter kan man spørge sig selv om, hvad der skal blive

af Bosnien-Hercegovina? Det ville virkelig være en skam for de mange engagerede mennesker i dette land, hvis man ikke fik mulighed for at tage et spring fremad.

Jeg vil gerne understrege det, fru Pack sagde, nemlig at landets funktionsdygtighed skal genoprettes. Som en række medlemmer allerede har nævnt, skal landet ikke tages som gidsel af hverken hr. Dodik eller hr. Silajdžić eller nogen som helst anden. Man må gå ud fra status quo, også for så vidt angår statsenhederne, men reformerne skal gennemføres. Man må skabe forudsætninger for, at landet kan komme med i EU, og det står helt fast, at kun hele landet kan komme med i EU.

For så vidt angår den højtstående repræsentant, kan jeg kun være enig i det, der allerede er sagt. Det handler ikke om, at landet ikke længere har brug for nogen, der rent faktisk ser på, om landet bliver klar til optagelse i EU, men denne opgave kan formentlig ikke meget længere udføres af den højtstående repræsentant, som bør erstattes af den europæiske særlige repræsentant. Dette er en opgave for EU, som skal udføre den med opbakning fra Parlamentet – navnlig fra Doris Pack og andre, som fortsat vil engagere sig for dette land. Vi vil snart se, at dette land også har mulighed for at komme med i EU.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Hr. formand! Flygtninges tilbagevenden er noget, der har afgørende betydning for samtlige lande i Vestbalkan, så jeg giver min oprigtige opbakning til ændringsforslagene fremsat af ordføreren og Anna Ibrisagic om flygtninges tilbagevenden til Posavina-regionen.

Dette gælder også flygtninges tilbagevenden fra alle lokalområder til alle andre områder i Bosnien-Hercegovina.

Hvis vores anmodninger og vores indsats skal blive en succes, har vi også brug for yderligere foranstaltninger og navnlig investeringer i jobskabelse.

Det sker alt for ofte, at flygtninge og internt fordrevne vender tilbage midlertidigt med det ene formål at sælge deres ejendom og rejse et andet sted hen. De rejser også igen, fordi de ikke har tilstrækkelig helbredsdekning eller pensionsopsparing, og den politiske situation er anspændt på det sted, de vender tilbage til. De rejser også igen på grund af den forsinkede afpolitisering og reform af politiet og den manglende generelle sikkerhed.

De personer, der er ansvarlige for krigsforbrydelser, skal fjernes og udelukkes fra at arbejde i politiet. ALDE har derfor taget initiativ til at gøre den 11. juli til en international mindededag for ofre for folkedrabet i Srebrenica. Tekstudkastet blev i sidste uge afleveret af formanden for "Mothers of Enclaves of Srebrenica and the Žepa Association". Dette er noget, der virkelig er nødvendigt for at lindre tabet.

Johannes Lebech (ALDE). – (DA) Hr. formand, hr. kommissær, hr. minister! Jeg ser Bosniens fremtid i Europa. Det må og skal lykkes at skabe fred og stabilitet i dette land, hvor sammensat deres århundreders historie end har gjort det. Men der er lang vej. En god begyndelse tages dog ofte med praktiske forbedringer og samarbejde om løsningen af helt almindelige praktiske hverdagsproblemer som handel, politistruktur, energiforsyning og ikke mindst muligheden for, at de mange internt fordrevne kan få et hjem igen. Og så er det vigtigt, at der satses på ungdommen. Den må gives en tro på en fremtid i landet. Den skal sikres gode uddannelsesmuligheder, herunder muligheder for praktik- og uddannelsesophold både i de nuværende EU-medlemslande og i nabolandene. Jeg tror, at det er centralt, at de unge på Vestbalkan ser sig selv som europæere, for det er i en europæisk sammenhæng, løsningen på områdets fremtid ligger. Fra EU's side må vi være parate til at fremme denne proces og gentage, at perspektivet er medlemskab af Unionen. Stabiliserings- og associeringsaftalen er et værktøj på vejen. Men Bosniens befolkning og politikere må være aktive og positive medspillere, hvis vores fælles håb og vision skal lykkes.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne tilslutte mig den lange række af medlemmer, der allerede ganske med rette har takket ordføreren, Doris Pack. Med hende har vi en person, der forhåbentlig ikke spilder sin tid og arbejdsindsats, og som i sandhed bruger en masse tid og yder en stor arbejdsindsats på dette område. Jeg glæder mig sammen med hende og med dem, der også har sagt, at der har været gjort visse fremskridt, bl.a. vedrørende politisamarbejde. Det er vigtigt, hvis den reelle hverdag på stedet også skal fungere fornuftigt.

Ikke desto mindre tror jeg, vi skal blive ved med at gøre vores kontaktpersoner i Bosnien-Hercegovina opmærksom på, at der fra deres side stadig skal gøres en hel del – og endda mere end det, der i forvejen bliver gjort på en lang række områder. Et internt samarbejde og en villighed til dette interne samarbejde mellem de etniske grupper er noget, som vi permanent må forlange. Det går ikke, hvis enhver forsøger at gå sin egen vej. Det er også vigtigt, at blive involveret i det regionale samarbejde i Vestbalkan.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Hr. formand! De boede alle sammen i en af de mest kosmopolitiske byer i Europa, Sarajevo. Sarajevo var på det tidspunkt symbolet på et åbent Bosnien, befolket af muslimer, serber og kroater.

Imidlertid slog nationalismen til i blinde, og resultatet var en massakre på mænd og kvinder og vilkårlig ødelæggelse af kulturelle symboler som f.eks. det så righoldige bibliotek i Sarajevo, der blev offer for menneskers tåbelighed. Det er nu meget længe siden – 16 år.

Når jeg tillader mig at minde om disse tragiske begivenheder, er det for at kunne vurdere de gjorte fremskridt og for at kunne perspektivere over denne lange vej imod stabiliserings- og associeringsaftalen. Enhver bør således glæde sig over denne situation. Det er sandt, at der stadig er 2 500 Euroforsoldater i landet. Det er sandt, at i et land, der stadig er styret af frygt for politisk dominans udøvet af en anden befolkningsgruppe, afspejler resultatet af kommunalvalget den 5. oktober endnu en gang de nationalistiske partiers dominerende rolle.

Imidlertid er tiltaget fra Europa-Parlamentets side her i eftermiddag udtryk for en tillid og et håb om en fremtid med færre spændinger, en genopdagelse af den kulturelle mangfoldighed og en vilje til at acceptere de forskellige folkeslag, der repræsenterer en så stor kulturel mangfoldighed. Det er dette budskab om håb, vi skal huske i dag, for vi må aldrig glemme præsident François Mitterrands ord her i Parlamentet: "Nationalisme er krig".

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg glæder mig over, at denne aftale er undertegnet, da den vil bidrage til den politiske og økonomiske stabilitet, ikke blot i dette land, men på hele Balkan. Bosnien-Hercegovina har overvundet en rædselsfuld krig mellem etniske grupper, mens Bulgarien har været fremført som et eksempel i regionen på klogskaben i civilbefolkningen – en klogskab, der har gjort forsoning mulig. Den rolle, som den uddannelsesmæssige baggrund spiller, er ikke uvæsentlig. Det er derfor nødvendigt for de bosniske myndigheder at fokusere på undervisning i fred. Desuden skal man fremme dialogen på tværs af kulturer og trosretninger for at hindre konflikter mellem flygtninge, dvs. mennesker, der vender tilbage til deres eget land, og den lokale befolkning.

Arbejdsløsheden skal nedbringes ved, at der lægges større vægt på uddannelsesprogrammer, og hjerneflugten blandt unge skal vendes. Regionalt samarbejde er særdeles vigtigt, når det handler om at integrere staten i europæiske strukturer. Forbedring af infrastrukturen skal prioriteres højt. Jeg mener, at gennemførelse af et frit handelsområde kan være en fordel, og man kan dermed forberede landet med hensyn til at indføre europæiske standarder.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Hr. formand! For nylig tilbragte jeg nogen tid i Kosovo, og jeg vil gerne gøre opmærksom på parallellerne mellem situationen i dette land og situationen i Bosnien-Hercegovina. Som bekendt anerkendte EU og størstedelen af medlemsstaterne Kosovos uafhængighed, men situationen i dette land er specielt vanskelig, navnlig i den nordlige del. Der er opstået parallelle strukturer der, og forholdene umuliggør, at der kan herske lov og orden. Man taler i stigende grad om en eventuel opdeling af Kosovo. Jeg vil gerne spørge både ministeren og kommissæren, om en sådan situation i Kosovo ikke minder meget om situationen i Bosnien-Hercegovina. Hvis det ikke lykkes at sammenlime den opsplittede statsmodel i Bosnien-Hercegovina, hvad er EU så indstillet på at gøre?

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne benytte lejligheden til at stille kommissær Rehn et andet spørgsmål. Kunne kommissæren venligst oplyse om situationen vedrørende midler til afmilitarisering og nedrustning og til sikring af, at overskudsvåben bliver destrueret på lovlig vis?

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. – (FR) Hr. formand, hr. McMillan-Scott, hr. kommissær, mine damer og herrer! Mange tak for denne udbytterige og interessante forhandling. Jeg vil gerne endnu en gang sige tak til fru Pack, der har vist sig at være meget aktiv, har en meget god viden om regionen, også er meget tilstedeværende, har lyttet opmærksomt til det, de lokale ledere har at sige – vi har derfor brug for hendes samarbejde – og er engageret i at fremkalde en tilnærmelse til EU, men uden at der gøres nogen økonomiske indrømmelser.

Ligesom fru Pack er Rådet som tidligere nævnt bekymret over den politiske situation i Bosnien-Hercegovina, som det er blevet beskrevet af en række talere. Landet står som allerede understreget ved en skillevej og er fanget i uenigheden vedrørende relationerne mellem den centrale stat og organerne samt vedrørende den vej, der som sagt vil føre til EU. Landets ledere skal påtage sig det fulde ansvar for landets udvikling og skal på den måde påse, at stabiliseringen af hele regionen underbygges.

Ikke desto mindre vil jeg svare på det spørgsmål, der blev stillet, og svaret er, at sikkerhedssituationen fortsat er rolig. Hverken Kosovos uafhængighed eller anholdelsen af Radovan Karadžić har givet anledning til uro i landet. Kommunalvalget den 5. oktober er nu forbi, og EU skal fra nu af presse Bosnien-Hercegovina, således at landet fokuserer på sin europæiske dagsorden.

Hr. Swoboda havde helt ret i sit svar vedrørende de overfladiske sammenligninger mellem frykten for terrorister og Bosnien-Hercegovinas multiethniske sammensætning. Sidstnævnte er præcis det, der gør landet så rigt, og det, der kunne være landets bidrag til EU. Kaster vi et blik ud i fremtiden, skal vi omhyggeligt undgå ethvert forslag om, at EU skal forlade Bosnien-Hercegovina. Jeg vil gerne berolige hr. Czarnecki med, at EU fælder sin dom angående det fremtidige kontor for den højtstående repræsentant i forvisning om, at vi hverken ønsker en alt for tidlig betingelsesløs lukning eller en kunstig forlængelse af driften af dette kontor.

Med hensyn til fremtiden for den militære EUFOR-Althea-mission kan vi ikke forlænge den på ubestemt tid. EU bliver nødt til at omorganisere denne mission, og udenrigsministrene vil skulle debattere det i Rådet den 10. november.

Afslutningsvis og som svar til en række talere er man efter min mening nødt til at bringe situationen i Bosnien-Hercegovina ind i en regional ramme. Det er vores målsætning at sætte hele regionen i stand til at udvikle sig hen imod en tilnærmelse til EU, og i den sammenhæng skal en række positive udviklingstendenser fremhæves.

Det er godt, at Kroatien er gået ind i en aktiv forhandlingsfase. Det er absolut positivt og rosværdigt, at man i Serbien for første gang har en regering, der går stærkt ind for at knytte tættere bånd til EU, og at man med anholdelsen af Radovan Karadžić har overholdt sin forpligtelse.

De bosniske ledere skal passe på ikke blot at stå på sidelinjen i forbindelse med denne udvikling ved kun at tænke på at gøre regnskabet op efter tidligere krige. Ligesom hr. McMillan-Scott hørte også jeg François Mitterrands tale her i Parlamentet. Jeg husker også hans ord, men det er faktisk vigtigt at gå bag om disse konflikter i tråd med de samme principper som dem, der blev understreget af præsident Mitterrand dengang.

Endelig er formålet med de reformer, som EU har bedt om, ikke alene at gøre landet i stand til at knytte tættere bånd til EU, men frem for alt at sikre, at befolkningen kan drage nytte af den udvikling, vi forsøger at tilskynde til. Jeg tilslutter mig fuldt ud hr. Maaten. Det er klart, at vi kan være stolte over at være europæere og stolte over det, Kommissionen og de øvrige institutioner gør for at hjælpe Bosnien-Hercegovina på den eneste vej, der rigtig giver nogen mening, dvs. vejen mod tilnærmelse til EU i overensstemmelse med EU's værdier!

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Indledningsvis vil jeg gerne takke Parlamentet for en meget vigtig og ansvarlig debat om den politiske situation i Bosnien-Hercegovina. Jeg vil også gerne takke for den brede og store opbakning til indgåelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen med landet. Det er faktisk uhyre vigtigt for den økonomiske udvikling og politiske stabilitet i Bosnien-Hercegovina samt for landets målsætninger i forhold til Europa.

Der var navnlig to spørgsmål, der dukkede op under debatten i dag, og som jeg gerne vil kommentere yderligere. Det første er retsstatsprincippet og betydningen deraf i forbindelse med understøttelse af hele samfundet og økonomien. Retsstatsprincippet og retssikkerheden er hovedhjørnestenene i den europæiske model. Dette er desværre endnu et meget svagt punkt i Bosnien-Hercegovina i dag.

Til trods for en række fremskridt, som vi anerkender, giver organiseret kriminalitet og korruption fortsat anledning til bekymring i landet, og man bør omgående tage fat på disse udfordringer.

For det andet ved vi alle vedrørende forfatningsreformen, at den er både nødvendig og problematisk. Fra Kommissionens side kan jeg sige, at vi forudser en forfatningsmæssig udvikling snarere end en revolution, hvilket kan og skal ske under hensyntagen til Dayton-Paris-freds aftalen. Kommissionen har ikke nogen færdig plan for en bestemt type forfatningsreform i Bosnien-Hercegovina, men samtidig er EU så afgjort interessepart.

Vi er alle interesseparter i denne forfatningsreform i den forstand, at det er helt centralt, at Bosnien-Hercegovina kan tale med én stemme som fremtidig medlemsstat, som ansøgerland, med Den Europæiske Union og i Den Europæiske Union, og at landet er nødt til at få en effektiv og funktionel statsopbygning, en institutionel struktur, hvormed man kan gennemføre og håndhæve europæiske love og bestemmelser i hele landet. Dette er, hvad landets borgere ønsker, og hvad de fortjener.

Det er op til de politiske ledere og borgerne i landet at beslutte, hvilken form for forfatning, de ønsker, men jeg kan forsikre om, at Kommissionen er villig til at hjælpe en forfatningsreform på vej med både juridisk og forfatningsmæssig ekspertise samt med økonomisk bistand.

Situationen i dag i Bosnien-Hercegovina er i en nøddeskal, at man snarest muligt skal komme ud af det nuværende politiske dødvande med henblik på for alvor at bevæge sig i retning af EU. Vi kan ikke gøre det for dem, men vi kan gøre det tydeligt for borgerne og lederne i landet, at vi ønsker og forventer, at det lykkes for dem, og vi støtter dem i dette forløb. Kommissionen og jeg vil således fortsat arbejde med formandskabet, Javier Solana, Europa-Parlamentet samt alle andre parter og aktører med henblik på at øge vores engagement, således at 2009 trods alt kan blive et år, hvor Vestbalkan og også Bosnien-Hercegovina, gør fremskridt i retning af EU.

Doris Pack, ordfører. – (DE) Hr. formand, hr. rådsformand, hr. kommissær! Jeg vil gerne sige til vores parlamentskollega, som er gået, og muligvis også til hr. Belder, at vi bør være forsigtige her. Vi skal ikke lokalisere terrortruslen til Bosnien-Hercegovina. Man kan også overdrive, og denne overdrivelse giver bare ekstremisterne og nationalisterne let spil. Jeg mindes, at det præcis var denne type overdrivelse, der bragte Slobodan Milošević derhen, hvor han har bragt alle hen. Det er vi nødt til at holde os for øje.

Vejen til EU kræver bl.a. en beslutsom kamp mod korruption og mod organiseret kriminalitet samt for gennemsigtighed ved privatisering og etablering af et indre marked, herunder et energimarked. Kun politikere, der virkelig ønsker dette, og som handler derefter, fortjener borgernes tillid og også EU's tillid. Vi skal nu og da give de andre det røde kort. Det er det eneste sprog, de forstår der.

Jeg ser undertiden med gru for mig, at Bosnien-Hercegovina ved den skillevej, som kommissær Rehn beskrev, vælger en vej, der fører mod større isolering. Nabolandene til Bosnien-Hercegovina vil – som Hannes Swoboda nævnte – højst sandsynligt nå hurtigere frem til målet, og derfor er det vores opgave fortsat at hjælpe Bosnien-Hercegovina med at finde den rette vej og derefter komme med i EU, når betingelserne er blevet opfyldt. Stabiliteten i Bosnien-Hercegovina, som jo ligger midt i EU, er også vores stabilitet.

Jeg ønsker nogle gange, at politikerne i Bosnien-Hercegovina havde lige så mange søvnløse nætter, som jeg har, når de tænker på deres land. Det ville måske få dem til at klare deres arbejde bedre.

Formanden. – Jeg har modtaget et forslag til beslutning⁽¹⁾ indgivet i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 103, stk. 2.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 23. oktober 2008.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Dragoş Florin David (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg vil først og fremmest gerne lykønske fru Pack med hendes indsats i forbindelse med den langt fra lette opgave med at udarbejde dette forslag til beslutning. Stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og medlemsstaterne på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side viser EU's beslutsomhed med hensyn til fortsat at spille en vigtig rolle på Balkan og dermed bidrage til regionens politiske, økonomiske og sociale stabilitet.

Denne aftale giver Bosnien-Hercegovina et nyt perspektiv for økonomisk udvikling og navnlig nye muligheder for europæisk integration, hvilket ikke alene skaber stabilitet i regionen, men også åbner op for økonomisk samkvem, og dette vil markere et væsentligt skridt i retning af integration i det europæiske marked.

Tunne Kelam (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg glæder mig over den nylige undertegnelse af stabiliserings- og associeringsaftalen med Bosnien-Hercegovina. EU's udvidelse i Vestbalkan er et andet afgørende skridt i retning af at genforene Europa og sikre, at fortidens voldsescalation ikke gentager sig i regionen.

Jeg opfordrer derfor også kraftigt myndighederne i Bosnien-Hercegovina til at forsætte med reformerne på en konsekvent og gennemsænkkelig måde for at sikre hurtig integration i EU.

Jeg konstaterer med bekymring visse regionale politikeres forsøg på at destabilisere landet og opfordrer EU til at udvise politisk vilje og engagement over for Bosnien-Hercegovina for at forhindre enhver form for konflikt på baggrund af etnicitet eller religion.

⁽¹⁾ Se protokollen.

I betragtning af, at det fortsat er et stort problem for borgerne i Bosnien-Hercegovina at få visum til EU, opfordrer jeg Kommissionen til at fortsætte dialogen og gøre sit yderste for at gennemføre køreplanen med henblik på hurtigst muligt at udarbejde en visumfri ordning med Bosnien-Hercegovina. Jeg foreslår, at medlemsstaterne reducerer de bureaukratiske hindringer ved ansøgning om visum til et absolut minimum og indfører et forenklet system til udstedelse af visa til studerende og til civilsamfundets aktører.

Dumitru Oprea (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Når man nævner Bosnien, taler man faktisk om endnu en side i historiebogen om de langvarige lidelser på Balkanhalvøen. Krigen i Bosnien ødelagde mere end 75 % af landet, var årsag til mere end 200 000 menneskers død og resulterede i 1,8 mio. flygtninge.

Associerings- og stabiliseringsaftalen med EU er blevet undertegnet 13 år efter krigens ophør. "Aftalen baner vej for en blomstrende fremtid for borgerne i Bosnien-Hercegovina, mens de bosniske politikere samtidig opfordres til at lægge fortiden bag sig og komme videre", sagde Sven Alkalaj, landets udenrigsminister, på et tidspunkt. De har i sandhed grund til at komme videre. Bare tænk på Sarajevo, der i 1984 var vært for De Olympiske Vinterlege, den gamle bro i Mostar, som er med på UNESCO's liste over verdenskulturarven, Kravica-vandfaldene, Sutjesk nationalpark eller bjergene Jahorina og Bjeslanica, hvor nogle af de olympiske konkurrencer fandt sted – så mange steder, der giver én lyst til at rejse til Bosnien-Hercegovina. Men det er et land, der bl.a. skal sætte skub i reform af staten og sikre ikkediskriminerende adgang.

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

13. Spørgetid (spørgsmål til Kommissionen)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er spørgetiden (B6-0475/2008).

Vi behandler en række spørgsmål til Kommissionen.

Del I

Spørgsmål nr. 40 af **Armando França** (H-0733/08)

Om: Narkotikastrategi

Gennemførelsen af den strategiske narkotikakampagne baserer sig på to handlingsplaner for to forskellige perioder, nemlig 2005-2008 og 2009-2012. Det er ligeledes forudsat, at der i 2008 på grundlag af en klar tidsplan skal finde en "konsekvensvurdering" sted forud for handlingsplanen for 2009-2012.

Tingenes nuværende tilstand vedrørende narkotika i EU er foruroligende, og de specifikke midler, der vælges til at bekæmpe problemet, skal være særdeles barske, håndfaste, vedvarende og konsekvente.

Hvad er Kommissionens diagnose på grundlag af rapporterne for 2005, 2006 og 2007 af den aktuelle situation, og hvilket aktivitetsniveau har der været fra 2005 og indtil nu?

Hvad sker der med hensyn til konsekvensvurderingen, som blev afsluttet i 2008? Hvad er Kommissionens forudsigelser for perioden 2009-2013, navnlig vedrørende nye instrumenter til politiets og domstolenes bekæmpelsesaktiviteter og samarbejde samt også vedrørende civilsamfundets deltagelse?

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Det står klart, at ingen kan tage let på narkotikaproblematikken. Kommissionen vedtog den 18. september 2008 et forslag til EU's narkotikahandlingsplan for 2009-2012, og en slutevaluering af EU's narkotikahandlingsplan for 2005-2008 var vedlagt som bilag. Dette er den konsekvensvurdering, som blev nævnt i spørgsmålet.

Begge dokumenter blev gjort tilgængelige for Parlamentet selsamme dato. Vurderingen blev foretaget af Kommissionen i første halvdel af 2008 i overensstemmelse med punkt 45.3 i den efterfølgende handlingsplan. Vurderingen gav et vigtigt input til den nye handlingsplan. Man fandt bl.a. ud af følgende:

Vedrørende gennemførelse af EU's nye narkotikahandlingsplan kan man drage den konklusion, at der med blandet succes er sket fremskridt for næsten alle specifikke målsætningers og tiltags vedkommende. EU's narkotikahandlingsplan er tilstrækkeligt afspejlet i de nationale politikker i medlemsstaterne og er blevet omsat til national politik, og/eller disse målsætninger var i forvejen afspejlet i eksisterende dokumenter.

Medlemsstaterne rapporterer, at handlingsplanen afspejler de vigtigste politikområder på nationalt plan. Vurderingen viser, at handlingsplanen understøtter en konvergensproces mellem narkotikapolitikken i medlemsstaterne, hvilket Kommissionen betragter som ganske væsentligt.

Vedrørende narkotikasituationen er der ikke sket nogen væsentlig reduktion i udbredelsen af brugen af narkotika, men brugen af en række af de mest fremherskende typer narkotika synes at have stabiliseret sig og/eller er faldet en smule. Brug af kokain er for opadgående i en række medlemsstater. Den langsigtede tendens i EU med hensyn til udbredelse af narkotikarelaterede infektionssygdomme, navnlig hiv- og aidsinfektioner, er, at omfanget af disse sygdomme er blevet reduceret i de senere år, og det samme gør sig gældende for narkotikarelaterede dødsfald.

Der er i de seneste år opstået nye tendenser inden for brug af narkotika, navnlig samtidig anvendelse af flere typer narkotika. Der beslaglægges flere og større partier kokain, mens beslaglæggelsen af cannabis i urteform, heroin, ecstasy og amfetaminer tilsyneladende er ved at stabilisere sig. Priserne for ulovlige stoffer er generelt faldet, mens renhedsniveauet ser ud til at være relativt stabilt.

Vedrørende handlingsplanens virkning på narkotikasituationen er den konsekvensvurdering, hvortil parlamentsmedlemmet refererer, formodentlig evalueringsrapporten vedrørende gennemførelse. Den aktuelle reduktion i narkotikarelaterede infektionssygdomme og narkotikarelaterede dødsfald på den ene side og gennemførelsen i hele EU af skadeinddæmmende foranstaltninger på den anden side tyder på en klar korrelation med handlingsplanerne, selv om en sådan forbindelse notorisk er vanskelig at bevise endegyldigt.

En række medlemsstater har opnået dramatiske fald i narkotikarelaterede helbredsskader efter indførelsen af skadeinddæmmende foranstaltninger. Der kan drages lignende konklusioner med hensyn til begrænsning af forsyningen med narkotika samt europæisk koordinering og samarbejde om håndhævelsen af narkotikalovene.

Armando França (PSE). – (PT) Jeg må især takke Kommissionens repræsentant, hovedsagelig for at have svaret på mit spørgsmål, men også for svarets kvalitet. Jeg har læst Kommissionens dokumenter meget omhyggeligt.

For det første må jeg sige, at vi er enige i strategien og handlingsplanen, hvor man primært tager fat på forsyningssiden og derefter på efterspørgslen. Det er vedrørende forsyningssiden, jeg gerne vil give min mening til kende.

For så vidt angår forsyningssiden, er vi særdeles bekymret over de rigelige mængder af kokain og også over de rigelige mængder af syntetiske produkter. Desuden er vi særdeles bekymret over de lokale konflikter, der opstår mellem bander, som i en række medlemsstater kæmper om kontrollen med narkotikamarkedet. Jeg vil bede kommissæren om så vidt muligt at præcisere, hvilke specifikke tiltag der foreslås vedrørende samarbejde mellem medlemsstaterne og mellem politiet og retsmyndighederne i medlemsstaterne på den ene side og mellem medlemsstaterne og de producerende lande, navnlig de kokainproducerende lande, på den anden side. Dette er et område af strategien, vi er meget bekymret over, og hvor vi gerne vil høre konkrete svar fra Kommissionen.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Naturligvis er samarbejde mellem medlemsstaterne ved bekæmpelse af narkotika, narkotikakarteller og narkotikakriminalitet absolut af afgørende betydning og også særdeles vanskelig på grund af de enorme pengebeløb, der cirkulerer. Vores højst prioriterede område er, som man kan se i handlingsplanen, virkelig at tage kampen op mod kokainforsyningskæden. Vi har adskillige initiativer, hvor man tager sigte på at indgå et samarbejde mellem producentlandene i Latinamerika og Vestafrica for at få sat en stopper for handel med kokain. Der er særlige centre såsom Maritime Analysis and Operations Centre – Narcotics og Centre d'Enquête et de Coordination de la Lutte Anti-drogue en Méditerranée. Begge initiativer sigter mod at bekæmpe handelen med kokain.

Der er således et samarbejde, og der er initiativer, men området er vanskeligt, og kampen er hård. Jeg må understrege, at vi ikke bare kan læne os tilbage. Dette er mere eller mindre en endeløs kamp. Jeg er dog glad for at kunne rapportere om visse positive konsekvenser. Antallet af narkorelaterede sygdomme og dødsfald er som sagt faldet.

Formanden. – Spørgsmål nr. 41 af **Péter Olajos** (H-0755/08)

Om: Import af fjerkrækødprodukter fra Kina

Kommissionens beslutning 2008/638/EF af 30. juli 2008⁽²⁾ om ændring af beslutning 2007/777/EF⁽³⁾ for så vidt angår import af kødprodukter fra tredjelande. Ifølge den tidligere beslutning fik Kina kun lov til at eksportere fjerkrækødprodukter til Fællesskabet, der var varmebehandlet, og som var behandlet i en hermetisk forsejlet beholder til en Fo-værdi på mindst tre.

Samtidig godkendte Kommissionen på anmodning fra de ansvarlige kinesiske myndigheder import af fjerkrækødprodukter fra Shandong-provinsen i Kina, som var behandlet ved en lavere temperatur (mindst 70° C).

Set i lyset heraf mener Kommissionen så ikke, at en lempelse af reglerne vil føre til en slækkelse af EU's strenge bestemmelser om dyresundhed, levnedsmiddelhygiejne og dyrevelfærd? Mener Kommissionen ikke, at det, når man træffer en sådan beslutning, der blot gælder én provins i et land, giver anledning til bekymring, og mener Kommissionen, at det med fuld sikkerhed kan bekræftes, at de pågældende fjerkrækødprodukter kun kommer fra Shandong-provinsen? Skønner man ikke, at man ved at give tilladelse til én provins vil modtage en strøm af ansøgninger om lempelse af reglerne i de øvrige provinser (hvilket noget allerede tyder på)? Udgør de indførte foranstaltninger ikke en risiko for EU's fjerkræavlere?

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) De bestemmelser om dyre- og folkesundhed, som gælder for eksport af fjerkrækød fra Kina, sikrer et tilsvarende beskyttelsesniveau som det, der gælder i EU. Disse importbestemmelser garanterer, at alle importerede produkter opfylder de samme høje standarder som produkter fra EU's medlemsstater, ikke alene med hensyn til hygiejne og alle aspekter af forbrugersikkerhed, men også vedrørende dyresundhed. Princippet om, at fødevarer uanset oprindelsesland skal være sikre, er det centrale punkt i EU's tilgang til disse spørgsmål.

Det officielle kontrolsystem i Kina blev efterprøvet på stedet via tre kommissionsinspektioner. Resultatet blev offentliggjort på GD SANCO's websted. Inspektionerne har vist, at de kompetente myndigheder, navnlig i Shandong-provinsen, er struktureret godt nok til at garantere overholdelse af fællesskabslovgivningen med hensyn til varmebehandlede fjerkrækødprodukter. Desuden har man ved disse inspektionsrejser også efterprøvet, at de kompetente myndigheder kan håndhæve Fællesskabets importkrav.

Som resultat heraf har de kinesiske myndigheder over for Kommissionens tjenester vist, at de kan attestere, at forsendelser med varmebehandlede fjerkrækødprodukter, der eksporteres til EU, fremstilles i overensstemmelse med Fællesskabets krav og kun kommer fra Shandong-provinsen.

Alle godkendte fabrikker på fællesskabslisten over forretningssteder, hvorfra import af varmebehandlet fjerkrækød er godkendt, er placeret i Shandong-provinsen. Dette blev efterprøvet ved de tre undersøgelsesmissioner på stedet (en i 2004 og to i 2006).

Ifølge WTO-aftalen om sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige foranstaltninger kan ethvert tredjeland anmode Kommissionen om tilladelse til eksport for hele eller en del af sit territorium, og anmodningen behandles og bedømmes ifølge de relevante fællesskabskrav. Hvis garantierne fra et tredjeland anses for at være tilfredsstillende, og der finder en effektiv efterprøvning sted, accepteres disse anmodninger fra tredjelande, og der gives tilladelse til eksport.

Enhver risiko for konkurrenceforvridning i forhold til EU's fjerkræproducenter hindres ved, at de trufne foranstaltninger rummer en bestemmelse om tilstrækkelige garantier for, at de varmebehandlede fjerkrækødprodukter fra bestemte regioner overholder det beskyttelsesniveau, som EU anser for nødvendigt. Et bevidst valg fra forbrugernes side ville være svaret på et konkurrencemæssigt pres.

De kinesiske myndigheder udtrykte interesse i at få Kommissionens godkendelse af import af varmebehandlet fjerkrækød fra Jilin-provinsen. For at få denne godkendelse skal de kinesiske myndigheder garantere, at de sundhedsmæssige vilkår, der er gældende ved fremstilling af varmebehandlet fjerkrækød i Jilin-provinsen, opfylder EF-kravene, og Kommissionen vil efterprøve disse garantier ved inspektioner på stedet.

⁽²⁾ EUT L 207, 5.8.2008, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 312, 30.11.2007, s. 49.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Jeg takker kommissæren meget for hans svar. Problemet er, at det i år var meningen at udføre seks inspektioner i Kina, men ikke en eneste af dem er blevet udført til dato. Her i oktober var det så meningen at udføre en fjerkræinspektion, men dette skete heller ikke, fordi kineserne ikke havde tid. Hvis vi ikke har kunnet foretage en eneste af de seks planlagte inspektioner i år, men vi alligevel har planlagt 15 til næste år, hvordan skal det så kunne lade sig gøre at gennemføre disse 15 inspektioner? Hvis kineserne ikke samarbejder med deres europæiske handelspartner, hvorfor åbner vi så op for import fra Kina, og hvorfor ruinerer vi vores europæiske fjerkræavlere? Hvis Kina ikke samarbejder, skal vi ikke åbne op for deres importvarer – det er min holdning.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Først og fremmest vil jeg gerne sige, at Kina er villig til at samarbejde, og der er intet, som tyder på, at Kina ikke er villig til at samarbejde. For det andet kan jeg med hensyn til inspektionerne og missionerne sige, at missionerne hidtil er blevet anset for at være forløbet tilfredsstillende. Når som helst der måtte opstå tvivl eller spørgsmål, vil der blive iværksat nye missioner. At der er gået så lang tid mellem de sidste missioner og indtil nu skyldes administrative aktiviteter i Kina i to ministerier. Imidlertid kan vi – i det mindste fra Kommissionens side – ikke sige, at man tøver med hensyn til at samarbejde med os vedrørende standarder og produktkvalitet.

Hvis noget tyder på, at det er nødvendigt, er Kommissionen klar til at arrangere nye missioner. Hidtil har det efter vores skøn ikke været nødvendigt.

Jim Allister (NI). – (EN) Jeg hører, hvad kommissæren siger, men det minder mig om polemikken om brasiliansk oksekød, hvor Kommissionen i flere måneder stod, ligesom kommissæren står i dag, og forsikrede os om, at alt var godt, og derefter til slut følte sig tvunget til at indføre et forbud.

Det blev nævnt, at kødet bliver underkastet en kontrol i lighed med kød fra EU-lande. Kan kommissæren uden forbehold sige, at hvert stykke importeret kød bliver underkastet den samme strenge veterinære kontrol som krævet af EU's egne producenter? Vil man kontrollere den samme andel af produkterne, og hvordan ved man, om produkterne i virkeligheden er fra Shandong-provinsen? Er det tilstrækkeligt, hvis kødet blot er forarbejdet der? Disse spørgsmål er kilde til fortørnelse hos EU's producenter, som er underkastet alle mulige krav, herunder udfasning af fjerkræbure. Vil det ske i Kina i samme tempo? Producenterne i EU føler, at de bliver underbudt af billige importvarer.

Armando França (PSE). – (PT) Jeg vil fatte mig i korthed. Mit spørgsmål falder i tråd med den foregående talers spørgsmål. Jeg er enig i, at der for nylig er gjort en indsats for at undersøge og føre kontrol med produkterne, og det er afgørende, at denne inspektion og kontrol fortsætter. Men der kan da helt bestemt ikke blive tale om nogen lempelse af bestemmelserne. Man burde snarere lave stramninger med præcise og klare bestemmelser udarbejdet af EU, som skal gælde i hele Kina og ikke blot i en række af provinserne, som min kollega lige har nævnt. Jeg vil sætte pris på en præcisering.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Indtil videre er alle produkter, der er fremstillet i denne provins, blevet mærket. Myndighederne i provinsen er ansvarlige for kvaliteten og også reglerne med hensyn til oprindelse.

Der vil naturligvis altid opstå spørgsmål, fordi man ikke kan kontrollere alle kyllinger – dette er også tilfældet i EU. Men ved Kommissionens inspektioner – og jeg fik at vide, at den næste inspektion vil finde sted til næste år, så det er allerede blevet planlagt – kan det efterprøves, at det med de administrative systemer kan kontrolleres, hvordan fjerkræet er fremstillet, og hvad niveauet for dyresundhedsbeskyttelse er. Hidtil har svarene vist sig at være tilfredsstillende.

Der vil naturligvis pågå en vedvarende kontrol af fakta, men det er Verdenshandelsorganisationens regler, der gælder, og vi har altid draget fordel af åbenhed. Kvaliteten er vigtig, og standarder er vigtige. Indtil videre er vi overbevist om, at kvaliteten af fjerkræprodukter fra Kina er tilfredsstillende, og den næste provins er som allerede nævnt også villig til at komme med.

Formanden. – Spørgsmål nr. 42 af **Ona Juknevičienė** (H-0786/08)

Om: Gennemførelse af Den Europæiske Socialfond i medlemsstaterne

Den Europæiske Socialfond (ESF) blev som en af EU's strukturfonde oprettet for at reducere forskellene med hensyn til velstand og levestandard i alle EU's medlemsstater og regioner med det formål at fremme beskæftigelsen samt den økonomiske og sociale samhørighed. I perioden 2007-2013 bliver omkring 75 mia. EUR fordelt til EU's medlemsstater og regioner med henblik på at opnå målene. Medlemsstaterne finansierer en række forskellige programmer, og i den henseende er det vigtigt at vide, hvordan

medlemsstaterne, navnlig de nye, anvender de disponible midler, og hvad resultaterne har været med hensyn til at øge levestandarden og fremme beskæftigelsen.

Planlægger Kommissionen at offentliggøre en meddelelse om gennemførelsen af ESF i medlemsstaterne, og hvornår kan vi i givet fald forvente en sådan meddelelse? Hvis Kommissionen planlægger at udsende en sådan meddelelse, kan vi så forvente at se både kvalitative og kvantitative analyser af, hvordan ESF-midlerne bliver anvendt? Det er af afgørende betydning ikke alene at vide, hvor mange penge, der er blevet brugt på at gennemføre en række programmer, men også at sikre, at EU's borgere høster håndgribelige og vedvarende fordele.

Hvis Kommissionen ikke planlægger en sådan meddelelse, hvad skyldes det så, og hvordan kan Kommissionen så garantere gennemsigtig og effektiv anvendelse af ESF-midler?

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Kommissionen minder om, at Den Europæiske Socialfond er oprettet ifølge artikel 146 i EF-traktaten for at forbedre beskæftigelsesmulighederne for arbejdstagerne på det indre marked og dermed bidrage til at øge levestandarden. Via Den Europæiske Socialfond igangsættes der også tiltag, som fører til styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed.

Kommissionen er enig med parlamentsmedlemmet i, hvor vigtigt det er at rapportere om de konkrete fordele ved Den Europæiske Socialfond. I den forbindelse agter Kommissionen at fremlægge en række temarapporter om støtte- og aktivitetsmulighederne i henhold til Den Europæiske Socialfond, modtagerne af midlerne og de opnåede resultater. Den første samling rapporter burde være klar i begyndelsen af 2009.

Desuden hedder det i artikel 159 i EF-traktaten, at Kommissionen hvert tredje år aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt Regionsudvalget om fremskridtene i forbindelse med opnåelse af økonomisk og social samhørighed. Den sidste samhørighedsrapport blev offentliggjort i 2007, og der blev især fokuseret på spørgsmålet om investering i mennesker. Den næste samhørighedsrapport bliver fremlagt i 2010. Desuden offentliggør Kommissionen i de mellemliggende år en såkaldt "evalueringsrapport".

Ona Juknevičienė (ALDE). – (EN) Jeg er meget tilfreds med kommissærens meget præcise og konkrete besvarelse, så det takker jeg mange gange for. Jeg forstår, at Kommissionen finder, at det spørgsmål, jeg stillede, er væsentligt, ikke alene for parlamentsmedlemmerne, men også for Kommissionen. Jeg tror dog, at det er allervigtigst for EU's befolkning. De skal vide, at der er gennemsigthed i forbindelse med anvendelse af disse midler, og at midlerne anvendes effektivt. Jeg afventer således rapporten i begyndelsen af 2009.

Kunne kommissæren venligst oplyse om, hvilket generaldirektorat der udarbejder rapporten i 2009?

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Det er Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling under min gode kollega hr. Špidla, der har ansvaret for disse rapporter. Tallene er interessante, og vi sørger for uddannelse til ni millioner mennesker i Europa hvert år, så fordelene er der.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Udgifter i forbindelse med byggeri eller renovering kan man kontrollere. Ved projekter finansieret via Den Europæiske Socialfond opnår målgrupperne knowhow, nye kompetencer og ekspertise, og derfor er slutresultaterne afhængige af nogle embedsmænds subjektive synspunkter. ngo'ers og uafhængige organers konkurs som følge af bureaukratiske regler i medlemsstaterne hindrer ofte modtagerne af midler fra Den Europæiske Socialfond i at blive inddraget i andre aktiviteter inden for rammerne af dette program. Hvilke instrumenter sidder Kommissionen inde med for at sikre, at medlemsstaterne ikke opbygger overdrevne administrative hindringer i forbindelse med godtgørelse af omkostningerne ved projekter finansieret via Den Europæiske Socialfond?

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Jeg vil gerne spørge kommissæren, om han nu, hvor recessionen ånder os i nakken, kan se på muligheden for, at Den Europæiske Socialfond kunne samarbejde med bestyrelserne for de såkaldte lokale udviklingspartnerskaber, hvis disse findes i EU's medlemsstater ligesom i f.eks. republikken Irland? I den henseende kunne man tage en drøftelse med OECD, som har foretaget en undersøgelse af effektiviteten af de lokale udviklingspartnerskaber i forbindelse med fremme af oplæring, uddannelse, skabelse af mikrojob og et forbedret miljø for mennesker, der bliver arbejdsløse.

Jeg forventer ikke, at kommissæren vil kunne svare på alt sammen i dag, men jeg vil meget gerne have, at han ser på denne mulighed og evt. kontakter OECD for at se, hvordan Den Europæiske Socialfond og de sociale partnerskaber og lokale udviklingspartnerskaber kunne arbejde tæt sammen, så vi bedre kan opfylde samfundsborgernes lokale behov for uddannelse og beskæftigelse, især i byområder.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) For det første vil jeg omkring bureaukrati og administrative byrder sige, at begge dele findes. Ingen tvivl om det. Som sagt har min kollega hr. Špidla ansvaret for anvendelsen af midlerne, og jeg har ansvaret for decharge og dermed for at sikre, at ingen midler går tabt. Dette er altid et dilemma.

Vi forsøger at være så fleksible som muligt, men samtidig bliver fordelene og eventuelle resultater også omhyggeligt gennemgået af de nationale myndigheder, af udbetalingsorganer og formentlig af det ansvarlige ministerium. Dette indbefatter også Revisionsretten og vores generaldirektorat, så der også er indbygget forskellige lag af kontrol.

Resultatet bedømmes ud fra, om der er stor offentlig deltagelse, og projekterne skal være synlige, så vi er nu forpligtet til at få alt omkring finansieringen offentliggjort på internettet, så enhver kan følge sagerne. Den Europæiske Socialfond finansierer dog hovedsagelig uddannelse.

Som svar på det næste spørgsmål kan jeg sige, at der er et samarbejde mellem forskellige kilder til finansiering af strukturfonde, herunder Den Europæiske Socialfond og de regionale udviklingsfonde, og i mit hjemland arbejder de i hvert fald meget tæt sammen. Dette samarbejde afhænger af de nationale myndigheder. Vi kan kun bakke op om et godt samarbejde og effektiv anvendelse af midlerne.

Del II

Formanden. – Spørgsmål nr. 43 af **Dimitrios Papadimoulis** (H-0746/08)

Om: EU-samfinansierede projekter og Siemens' skjulte fonde

De græske og tyske retsmyndigheder undersøger fortsat sagen om Siemens' skjulte fonde, som firmaet anvendte til at bestikke politiske partier og myndighedspersoner for at skaffe sig større offentlige arbejdsopgaver og leveringskontrakter. De tyske domstole har allerede afsagt dom over en tidligere topledere i selskabet, som har indrømmet, at der også fandtes skjulte fonde i Grækenland.

Da disse bestikkelsessager meget vel kan vedrøre EU-samfinansierede projekter, vil Kommissionen så oplyse om, hvorvidt OLAF eller evt. andre af dens tjenester undersøger legaliteten af procedurerne for kontrakttildeling og gennemførelse af sådanne projekter?

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Disse spørgsmål er altid meget komplicerede og alvorlige. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har kompetence til at foretage undersøgelser, når der er tale om EU-midler, og når der er tilstrækkelig alvorlig mistanke om svig eller uregelmæssigheder begået til skade for EU's økonomiske interesser.

I de tilfælde, hvor projekter samfinansieres af EU-fonde – hvilket f.eks. er tilfældet med strukturfondene – har medlemsstaterne og Kommissionen det fælles ansvar for forvaltningen af disse fonde. I den sammenhæng er det medlemsstaterne, som primært har ansvaret for fordeling af udgifterne og de nødvendige kontrolforanstaltninger. Vedrørende disse kontrolforanstaltninger og undersøgelser og ved besked til OLAF om eventuelle tilfælde af svig eller uregelmæssigheder findes der, som parlamentsmedlemmet sikkert er klar over, reguleringsordninger ifølge forordning (EF) nr. 1681/94, hvor det hedder, at medlemsstaterne på et passende tidspunkt skal aflægge rapport til Kommissionen om detaljer vedrørende deres undersøgelse af sådanne mulige tilfælde af svig eller uregelmæssigheder. Desuden arbejder OLAF, når det anses for at være hensigtsmæssigt, tæt sammen med de kompetente nationale myndigheder om forløbet af sådanne sager.

Med hensyn til de sager, parlamentsmedlemmet henviser til, har OLAF oplyst Kommissionen om, at man er vidende om de aktuelle sager i Tyskland og Grækenland, men at retsmyndighederne i begge medlemsstater endnu ikke har bedt OLAF om direkte bistand i sager, der involverer Siemens i Tyskland og/eller Grækenland, vedrørende strukturfondene. Desuden vil Kommissionen gerne henvise til det svar, der allerede er givet som svar på medlemmets skriftlige forespørgsel, og hvori det fastslås, at økonomiske beslutningstagere ifølge artikel 3 i forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ikke skal kontrolleres samtidigt af både Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder og på grundlag af de samme faktiske forhold ifølge fællesskabsreglerne for de enkelte sektorer eller national lovgivning. Derudover kan Kommissionen på et hvilket som helst tidspunkt indlede en overtrædelsesprocedure mod medlemsstaterne, jf. artikel 226 i EF-traktaten, hvis der er tilstrækkelige elementer, som tyder på en overtrædelse af fællesskabets love om offentlige indkøb. Med hensyn til den konkrete sag, som medlemmet henviser til, sidder Kommissionen ikke inde med sådanne elementer, som kunne berettige til indledning af en overtrædelsesprocedure.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Dette er præcis det, jeg beder kommissæren om. Kommissæren ved udmærket godt, at Siemens, som er en stor virksomhed med en lang historie, har skaffet sig kontrakter til en værdi af flere millioner euro via samfinansierede programmer. Selskabet har hovedkontor i Tyskland og har fået kontrakter i bl.a. Grækenland. Der er blevet fremsat beskyldninger og givet indrømmelser vedrørende virksomhedens anvendelse af bestikkelse og korruption.

Hvordan kan kommissæren være så sikker på, at selskabet ikke anvender de samme metoder og de samme skjulte fonde til samfinansierede programmer? Hvor længe har kommissæren tænkt sig at skjule sig bag de undersøgelser, der er i gang i Tyskland og Grækenland? Det er ikke forbudt selv at tage et initiativ. Påtænker kommissæren, der jo har ansvaret for området, at anmode OLAF om at undersøge sagen eller slet ikke gøre noget på grund af frygt for den store kolos Siemens?

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Nej, jeg er ikke bange for Siemens, og jeg vil med glæde sende OLAF ud at undersøge disse sager, men der er naturligvis nogen klare juridiske rammer, inden for hvilke vi kan arbejde og kan gå ud at foretage undersøgelser. Vi følger som sagt situationen, og vi kan lægge pres på medlemsstaterne, og vi kan kræve, at de informerer os (de har under alle omstændigheder pligt til at informere os) og gør noget aktivt. Men der skal for indeværende være en tilkendegivelse og anmodning fra medlemsstaterne om OLAF-bistand. Indtil videre har dette ikke været tilfældet, men vi følger situationen.

Vi har klare og nogle gange meget ømtålelige opdelinger af ansvarsområder og forpligtelser mellem medlemsstaterne og Fællesskabets organer. Dette er især tilfældet der, hvor undersøgelsesreglerne er defineret meget præcist.

Formanden. – Da hr. Heaton-Harris, som har stillet spørgsmål 44, ikke er til stede, bortfalder spørgsmålet. Spørgsmål nr. 45 af **Nirj Deva** (H-0752/08)

Om: Administrative anliggender og Lissabontraktaten

Kunne Kommissionen præcisere, hvilke ændringer Lissabontraktaten ville medføre for de EU-kompetencer, som DG ADMIN har? Har Kommissionen nogen planer om at indføre nogen af reformerne?

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Lissabontraktaten indeholder tre hovedbestemmelser i den ændrede traktat om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedrørende administrative anliggender: artikel 197 om administrativt samarbejde, artikel 298 om en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning og artikel 336 om vedtægten for tjenestemænd og andre ansatte.

Artikel 197 indeholder en bestemmelse om, at Unionen kan træffe foranstaltninger, undtagen enhver form for harmonisering, for at støtte medlemsstaternes bestræbelser med henblik på at forbedre deres kapacitet til at gennemføre EU-retten. Artikel 336 er ændret med henblik på at ændre proceduren om udfærdigelse af institutionernes vedtægt for tjenestemænd og andre ansatte til den almindelige lovgivningsprocedure – dvs. normal fælles beslutningstagning – hvorimod Rådet på nuværende tidspunkt træffer afgørelse ved kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen og efter høring af den anden institution.

Ifølge den nye artikel 298 skal der ved forordning fastsættes bestemmelser, der sikrer en "åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning", hvilket vi i forvejen forsøger at gøre uden at afvente den endelige ikrafttræden af Lissabontraktaten.

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Må jeg takke kommissæren for hans meget klare svar og lykønske ham med at have gennemført, at Kommissionen fungerer på en åben og effektiv måde på trods af, at Lissabontraktaten aldrig kommer til at se dagens lys?

Men når det så er sagt, har Kommissionen så nogen planer om at indføre nogen af de reformer, hvor det ikke er nødvendigt, at Lissabontraktaten er vedtaget – f.eks. vedrørende bedre mulighed for at gennemføre EU-lovgivningen om vedtægten for tjenestemænd og andre ansatte?

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Jeg må svare, at vi forsøger at forbedre arbejdet i administrationen hver eneste dag, og på nuværende tidspunkt har jeg indgående forhandlinger med vores personalesammenslutninger om bestemmelserne om parlamentsmedarbejdere, som også er omfattet af vedtægten for tjenestemænd og andre ansatte. Dette medfører helt sikkert yderligere gennemsigtighed og større klarhed på dette – indtil nu – problematiske område. Så vi er meget tilfredse med, at vi har oprettet mange websteder, hvormed vi kan forbedre gennemsigtigheden af vores aktiviteter helt enormt.

Så dette arbejde pågår. Med hensyn til vedtægten for tjenestemænd og andre ansatte – som er et kompakt dokument – er dette et enormt og kompliceret projekt, hvis vi virkelig sigter mod at foretage ændringer. Vi vil formentlig drøfte eventuelle ændringer med Parlamentet i den næste periode, men små reformer er allerede i gang. Internt har vi lige ændret bestemmelserne om de såkaldte ”karriereudviklingssamtaler”. Så der sker ændringer praktisk taget hver dag.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Kommissæren henviste til, at Kommissionen skal og vil foretage varige ændringer og forbedringer af sin vedtægt for tjenestemænd og andre ansatte. En udviklingstendens i de seneste år, der er reel årsag til bekymring, er, at mange opgaver – ja, faktisk flere og flere – outsources til agenturer og andre administrative enheder. Er dette ikke en overtrædelse af princippet om en ensartet forvaltning, navnlig ensartetheden med hensyn til politisk styring af forvaltningen?

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Det er et godt spørgsmål, som også tit er blevet drøftet i Budgetkontroludvalget. Som kommissær med ansvar for forvaltning og revision samt bekæmpelse af svig er jeg naturligvis meget bekymret, og min kollega Dalia Grybauskaitė og jeg stiller altid spørgsmål om det nødvendige i at oprette nye organer, og vi insisterer på, at de bestemmelser, der dækker de nye organer, er lige så gennemskelige og klare, som de er for vores hovedorganer og hovedkontor.

Det at have agenturer, som kan være mere fleksible og præcise ved gennemførelse af EU's politikker, er hovedsagelig en politisk beslutning. Det bliver ofte drøftet her i Parlamentet og nyder støtte ved mange forskellige lejligheder.

Jeg kan være den bureaukrat, der altid stiller spørgsmål om, hvordan man skal foretage revision af og kontrollere disse agenturer, men samtidig mener jeg ikke, at en vis fordeling af EU's institutioner eller en vis spredning af EU's institutioner i Europa er nogen dårlig idé. Så lad os afveje for og imod: politiske behov og fordele på den side og administrativ og revisionsmæssig klarhed på den anden side. Vi har ved alle beslutninger forsøgt at opnå en vis balance.

Formanden. – Spørgsmål nr. 46 af **Ryszard Czarnecki (H-0789/08)**

Om: Misbrug og korruption hos EU-embedsmænd

Fra tid til anden rystes den europæiske offentlighed af rapporter om misbrug og korruption hos EU-embedsmænd. Kan Kommissionen præcisere problemets omfang i de seneste måneder, i 2008 indtil nu og i 2007 – og i forhold til de foregående år?

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Jeg må først sige, at Kommissionen ikke har nogen oplysninger, som tyder på, at der er flere tilfælde af svig end i andre organisationer. Kommissionen påpeger, at Overhuset i det britiske Parlament i en særreport konkluderede, at der ikke var noget tegn på udbredt korruption i Kommissionen, og at omfanget af svig i forhold til EU's budget ikke er højere end for sammenlignelige offentlige udgiftsprogrammer, herunder i Storbritannien.

I gennemsnit indleder OLAF ca. 40 interne undersøgelser om året, der involverer embedsmænd fra samtlige institutioner. I ca. halvdelen af disse tilfælde konkluderer man, at der er behov for opfølgning, som kan være af administrativ, disciplinær, retslig, finansiell eller endog lovgivningsmæssig karakter eller en kombination af flere af disse.

Kommissionens politik om nultolerance og en formel forpligtelse for embedsmænd til at aflægge rapport om alvorlige forseelser giver øjeblikkelig anledning til øget årvågenhed over for eventuelt svig eller korruption. Det kan også føre til igangsættelse af et væsentligt antal undersøgelser, hvor den oprindelige mistanke i sidste ende viser sig at være ubegrundet.

Med hensyn til Kommissionen blev der iværksat disciplinære forholdsregler over for 15 ansatte i 2007 i forhold til gennemsnitlig fem ansatte mellem 2004 og 2006. I 2007 blev der i syv tilfælde indført sanktioner for en række overtrædelser, bl.a. for uberettiget fravær, økonomiske uregelmæssigheder og eksterne aktiviteter, som ikke var i overensstemmelse med funktionens værdighed.

Personalebestemmelserne indeholder et veludviklet disciplinært system med eventuelle sanktioner lige fra en simpel advarsel til degradering og i de alvorligste tilfælde afskedigelse med eller uden reduktion af pensionsrettighederne. Desuden kan en ansat personligt holdes økonomisk ansvarlig for den påførte skade som følge af vedkommendes alvorlige personlige tjenesteforseelse.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Kommissæren behøvede ikke at gå så meget i forsvarsposition. Den nuværende Kommissionen kan helt klart være stolt over, at man i sammenligning med hr. SanTERS Kommissionen er helt på niveau med Frans af ASSISI. Der er dog et andet punkt, jeg gerne vil fremhæve, og det er, hvorvidt ansatte i EU's forvaltning er blevet anholdt og retsforfulgt, snarere end blot at blive afskediget.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Som sagt kører der nogle sager, men i de sidste seks år har vi ikke afsluttet nogen som helst straffesager. Ingen tjenestemand i Kommissionen er blevet dømt. Vi har nogle igangværende sager, men alle vedrører nationale domstole. Siden 2002 har Kommissionen desuden ophævet ansattes immunitet. Hvis der skal foretages undersøgelser mod en tjenestemand, træffer Kommissionen beslutning om at ophæve immuniteten. Vi har ophævet immuniteten – vedrørende straffesager i domstolene – for 35 personer, og indtil videre er halvdelen af dem blevet frikendt, og sagerne er blevet lukket. Nogle sager kører endnu, og der har ikke været nogen strafferetlige domfældelser endnu. Dette er status med hensyn til straffesager mod Kommissionens embedsmænd. Vi er ganske overbevist om, at der også vil komme en række domfældelser, men ved nogle nationale domstole tager det meget lang tid. Vi samarbejder helt sikkert i forbindelse med alle disse undersøgelser.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Kommissæren henviste netop til, at korruption som en lovovertrædelse, der kan straffes ved domstolene, også skal følges op og retsforfølges af de nationale domstole. Er de fleste af disse sager – hvilket jeg formoder – belgiske sager, eller bliver embedsmænd i andre medlemsstater retsforfulgt for korruption?

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) De fleste, og måske alle, sagerne kører ved de belgiske domstole, da embedsmændene er placeret i Belgien. De fleste af sagerne kører således i Belgien – og også i Luxembourg.

Formanden. – Da følgende spørgsmål vedrører samme emne, bliver de behandlet under ét: Spørgsmål nr. 47 af **Eoin Ryan (H-0712/08)**

Om: CCCTB-konsekvensvurdering

I kommissær Kovács' tale til Økonomi- og Valutaudvalget i juni i år henviste han til en CCCTB-konsekvensvurdering, som han beskrev som "afgørende" for hans foreslåede forslag til retsakt. Kan Kommissionen give os nogle flere detaljer om denne konsekvensvurdering og bekræfte, at Kommissionen, hvis konsekvensvurderingen viser sig at gå imod CCCTB-forslaget, vil skrinlægge planerne for et sådant forslag til retsakt?

Spørgsmål nr. 48 af **Marian Harkin (H-0724/08)**

Om: CCCTB

Hvad er den aktuelle situation vedrørende forhandlingerne om indførelse af et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, og har Kommissionen i lyset af de betænkeligheder på dette område, som det irske vælgerkors udtrykte ved afstemningen om Lissabontraktaten, ændret sin tilgang på nogen måde?

László Kovács, medlem af Kommissionen. – (EN) Der foretages for tiden en konsekvensvurdering af indførelsen af et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (CCCTB). Denne vurdering vil belyse en række eventuelle muligheder for en reform på EU-plan af selskabsskattesystemet.

I overensstemmelse med den nuværende praksis i Kommissionen skal et forslag af denne karakter være ledsaget af en konsekvensvurdering udarbejdet i overensstemmelse med de centrale analysetrin, som fremgår af retningslinjerne for konsekvensvurdering. De centrale analysetrin består i at identificere problemet, fastlægge målsætningerne, udvikle de vigtigste politiske valgmuligheder, analysere virkningen deraf, sammenligne valgmulighederne og redegøre for overvågning og vurdering af den valgte politik.

I vurderingen vil man beskrive og dokumentere de bestående grænseoverskridende selskabsskattemæssige hindringer på det indre marked og fastlægge de mål, der skal nås med reformen. En række alternative politiske valgmuligheder, herunder CCCTB, hvormed man kunne gøre noget ved hindringerne, vil blive analyseret, og de respektive økonomiske, miljømæssige og sociale virkninger vil blive vurderet.

Med hensyn til de mest relevante typer af virkning, som de forskellige politiske valgmuligheder har, vil vurderingen sigte mod at vurdere: (a) de alternative skattereformers virkninger overalt i økonomien på EU's konkurrenceevne, på væksten af EU's økonomi og velfærd, (b) de respektive virkninger på virksomheders udgifter til overholdelse af reglerne og (c) især de respektive virkninger på det nationale selskabsskattegrundlag og på udgifterne til skatteforvaltning.

Der er blevet gjort betydelige fremskridt ved udarbejdelsen af konsekvensvurderingen, men arbejdet er endnu ikke afsluttet. Når konsekvensvurderingen først er afsluttet, og de forskellige valgmuligheder er vurderet, vil Kommissionen drage de nødvendige konklusioner. Når Kommissionen foretager en konsekvensvurdering, er det ikke ensbetydende med, at der bagefter kommer et forslag.

Eoin Ryan (UEN). – (EN) Det ville være en underdrivelse at sige, jeg er skuffet over dette svar. Det er nemlig præcis den samme besked, vi fik af kommissæren i juni. Den gang sagde han, vi ville få vurderingen til september. Jeg må sige, der går meget kraftige rygter om, at kommissæren har fået en interimrapport om CCCTB. Kommissæren har ikke formelt modtaget den, men jeg kan forstå, at rapporten går imod idéen om CCCTB, og grunden til, at vi ikke kan få den at se, er, at han ikke formelt har modtaget den.

Jeg vil gerne spørge kommissæren, om det forholder sig således, for i så fald er dette absolut ikke fair, da det er et anliggende, som nu er blevet drøftet i temmelig lang tid. Der er mange og meget stærke følelser involveret på begge sider, og jeg tror, kommissæren bør vise os rapporten eller interimrapporten, således at vi selv kan se, hvad der præcist står i rapporten om dette meget, meget vigtige anliggende. Jeg vil kraftigt opfordre kommissæren til at gøre dette. Jeg synes, det er forkert, hvis kommissæren har modtaget en interimrapport og ikke viser os den, fordi den ikke viser det, Kommissionen gerne ville på dette område.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Jeg vil gentage, hvad hr. Ryan sagde. Det specifikke spørgsmål, der blev stillet, var: Hvis vurderingen går imod Kommissionens ønsker, vil man så skrinlægge planerne om at gennemføre CCCTB? Og det spørgsmål blev ikke besvaret.

Der har også været en række andre vurderinger, der naturligvis ikke er blevet foretaget af Kommissionen, og som har vist, at CCCTB på mange måder ville segne under sin egen vægt.

Men eftersom kommissæren ikke har svaret på det stillede spørgsmål, vil jeg gerne stille et par andre spørgsmål. Er kommissæren ikke enig i, at det ikke ville være nogen forenkling? I øjeblikket har vi 27 former for beskatningsgrundlag. Med CCCTB ville vi komme op på 28. Hvis ordningen blev sat i værk, er kommissæren så ikke enig i, at den ville skade Europas evne til at tiltrække direkte udenlandske investeringer i og med, at den skat, der skal betales af multinationale selskaber i et givet land, ikke længere ville blive bestemt via denne stats love, men med henvisning til en kompliceret formel, som først kan beregnes bagefter? Så der vil med andre ord være en politisk usikkerhed, og det vil for alvor skræmme de udenlandske investorer væk. Jeg vil blot gerne høre kommissærens holdning til det.

László Kovács, medlem af Kommissionen. – (EN) Ja, det er sandt, at vi har sigtet mod at udarbejde et forslag her i efteråret, men man må forstå, at det i et projekt med et ambitionsniveau som for CCCTB ikke er muligt at forudsige nøjagtigt, hvornår vi er klar til at stille forslaget, da timingen af forslaget afhænger af færdiggørelsen af konsekvensvurderingerne og Kommissionens viderebearbejdelse.

Hvad angår sammenhængen mellem den irske folkeafstemning om Lissabontraktaten og CCCTB, vil jeg gerne understrege, at Kommissionen indtager en afpasset holdning baseret på vidtgående høringer og detaljerede undersøgelser af samtlige aspekter af CCCTB. Kommissionen er bevidst om de punkter, som blev taget op af vælgerkorpsen ved folkeafstemningen i Irland i forbindelse med Lissabontraktaten. Jeg vil dog gerne påpege, at bestemmelserne i Lissabontraktaten ikke har nogen som helst direkte indflydelse på den proces, hvorved medlemsstaterne i sidste ende ville træffe afgørelse om et evt. forslag fra Kommissionen om CCCTB.

(Tilråb fra salen fra Eoin Ryan)

Formanden. – Jeg beklager, hr. Ryan. Forretningsordenen tillader, at der stilles et tillægsspørgsmål. De kan ikke få ordet.

Formanden. – Spørgsmål nr. 49 af **Georgios Papastamkos (H-0716/08)**

Om: Toldsamarbejde mellem EU og Kina

Hvad er Kommissionens vurdering af organisations- og effektivitetsgraden for toldsamarbejdet mellem EU og Kina?

László Kovács, medlem af Kommissionen. – (EN) Må jeg få lov til at svare ganske kort på hr. Ryans bemærkninger? Jeg vil blot gerne sige, at parlamentsmedlemmerne snart modtager en fuldstændig, juridisk baseret besvarelse fra lederen af mit kabinetskontor. Efterfølgende vil man være klar over vores holdning.

Vedrørende det andet spørgsmål kan jeg sige, at toldsamarbejde er en vigtig del af det strategiske partnerskab mellem EU og Kina. Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kina om toldsamarbejde og gensidig administrativ bistand i toldspørgsmål udgør retsgrundlaget for dette samarbejde. Det Blandede Toldsamarbejdsudvalg: EF-Kina holder møde én gang om året for at forvalte og føre tilsyn med gennemførelsen af aftalen.

Ifølge toldsamarbejdsaftalen skal EF og Kina udvikle væsentlig interaktion på centrale toldområder, organiseret til klart at afspejle Det Europæiske Fællesskabs interesse.

Problemet med varemærkeforfalskning har højeste prioritet i forhold til Kina, som er den førende kilde til forfalskede produkter, der strømmer ind over EU's ydre grænser. Under mine besøg i Beijing i januar og april 2008 blev jeg enig med mine kinesiske modparter om at udvikle en ambitiøs handlingsplan for håndhævelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder, idet der skal indføres konkrete målsætninger og foranstaltninger på topmødet mellem EU og Kina til december. Handlingsplanen skal bl.a. omfatte et informationsudvekslingssystem om risici i forbindelse med intellektuelle ejendomsrettigheder, et udvekslingsprogram for operationelle embedsmænd og samarbejde om udviklingen af partnerskaber med erhvervslivet i Kina og EU.

Forsyningssikkerhed er et andet uhyre vigtigt aspekt af toldsamarbejdet mellem EF og Kina. Det fælles pilotprojekt om sikre og trygge handelsruter ("Safe and Secure Trade Lane") har kørt siden november 2007 med deltagelse af tre havne, Shenzhen i Kina, Rotterdam i Nederlandene og Felixstowe i Det Forenede Kongerige.

Formålet med dette projekt er at styrke sikkerheden, samtidig med at man fremmer samhandelen mellem EF og Kina ved anvendelse af moderne teknologi og udveksling af forhåndsoplysninger. Det vil samtidig også medvirke til, at man bedre kan ramme handelen med ulovlige varer. Desuden har pilotprojektet til formål at gøde jorden for en kommende aftale om gensidig anerkendelse af sikkerhedsforanstaltninger og den autoriserede økonomiske operatør (AEO) og det kinesiske modstykke. Projektet indebærer samarbejde på så væsentlige områder som tilpasning af den kinesiske sikkerhedslovgivning, informationsudveksling og risikoanalyse. Kina har i mellemtiden pr. 1. april 2008 vedtaget og gennemført sin egen AEO-lovgivning, som tilsyneladende ligner Det Europæiske Fællesskabs koncept meget.

EF og Kina styrker også samarbejdet på andre væsentlige områder. En aftale mellem EU og Kina om koordinerede kontrolforanstaltninger med handel med narkotikaprækursorer forventes at blive undertegnet på det kommende topmøde mellem EU og Kina, hvilket betyder, vi kan bekæmpe handelen med narkotika mere effektivt.

Vi blev enige om yderligere at styrke vores samarbejde for at bekæmpe svig via den etablerede ordning om gensidig bistand.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har udstationeret en af sine repræsentanter i Kina for at støtte kontorets indsats mod smugler- og varemærkeforfalskningsaktiviteter, især vedrørende cigaretsmugling.

EU er klar til fortsat at bistå Kina med opbygningen af en toldmæssig kapacitet, bl.a. ved anvendelse af den nylig offentliggjorte model for toldadministration.

Selv om vi har gjort betydelige fremskridt i forbindelse med øget toldsamarbejde med Kina, er det nødvendigt at træffe yderligere foranstaltninger, især vedrørende bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratproduktion. Korrekt gennemførelse af ovennævnte initiativer, navnlig den foreslåede handlingsplan vedrørende håndhævelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder, vil afgøre dette samarbejdes effektivitetsniveau.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Jeg vil gerne takke kommissæren for hans besvarelse. Handelsunderskuddet mellem EU og Kina var i 2007 på i alt 160 mio. EUR i EU's disfavør. Dette underskud skyldes i stor grad utilstrækkeligt toldsamarbejde mellem EU og Kina. Bortset fra talstørrelser er vi med god grund også meget interesseret i folkesundhed, beskyttelse af de europæiske forbrugere og naturligvis de europæiske produkters konkurrenceevne.

Jeg tror, disse kontrolforanstaltninger bliver optrappet i den nærmeste fremtid, således at vi kan beskytte de offentlige interesser, som jeg omtalte.

László Kovács, medlem af Kommissionen. – (EN) Jeg deler fuldt ud denne bekymring – og efter min opfattelse er varemærkeforfalskning meget mere end blot et økonomisk problem.

Først og fremmest er det et juridisk anliggende, idet der er tale om en krænkelse af den intellektuelle ejendomsret.

For det andet er det et finansielt eller økonomisk problem, da det udhuler medlemsstaternes indtægter, og det også udhuler overskuddet hos den virksomhed, der fremstiller de originale produkter, og det kan oven i købet resultere i tab af arbejdspladser i medlemsstaterne.

Men for det tredje – og dette er grunden til min reelle bekymring – et det en ny trussel mod EU-borgernes sikkerhed og sundhed – ja, faktisk mod deres liv – så det er, som det så tydeligt blev understreget, et spørgsmål om forbrugerbeskyttelse. Da jeg første gang læste oplysningerne om, at EU's toldmyndigheder havde beslaglagt nogle forsendelser med lægemidler mod kredsløbssygdomme, og kapslerne indeholdt murstenspulver og gul maling, var jeg virkelig chokeret.

Så det er meget mere end et økonomisk eller juridisk anliggende. Det er et spørgsmål om sikkerhed for borgerne, og vi skal gøre vores bedste.

Men jeg må sige, at jeg nu er mere optimistisk. I april traf jeg min nye modpart, den nye minister, der er ansvarlig for toldvæsenet i Kina. Selv med min tidligere modpart fornemmede jeg en række positive ændringer i den kinesiske stil, dvs. den måde, hvorpå de forhandlede. Siden 2005 er den blevet mere og mere konkret, mere og mere fokuseret, og der er sket visse fremskridt i Kina. F.eks. ændrede de sågar lovgivningen om bekæmpelse af varemærkeforfalskning.

Men det er rigtigt, at det stadig ikke fungerer optimalt. Derfor iværksatte vi et handlingsprogram, og jeg har gjort det helt klart over for min nye modpart, at det, vi forventer fra Kina, er konkrete foranstaltninger og konkrete resultater på markedet, og han forstod vist budskabet.

Der er et par yderligere grunde til, at jeg er optimistisk. For det første har Kina, der er en fremspirende stormagt, og som spiller en stadig vigtigere rolle i den internationale økonomi og rent verdenspolitisk, efter min mening simpelthen ikke råd til at blive forbundet med forfalskede produkter og blive betragtet som den primære forsyningskilde. For det andet går det stadig oftere ud over Kina selv. For ganske nylig hørte vi om kinesisk forfalsket mælkepulver, som var årsag til, at nogle børn i Kina døde. Så landet er ikke alene en forsyningskilde, men også et mål for forfalskerne.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Som medlem af Europa-Parlamentets Delegation for Forbindelserne med Folkerepublikken Kina har jeg med interesse noteret mig kommissærens svar.

Har der været nogen forbedring overhovedet med hensyn til Kinas meget dårlige omdømme vedrørende varemærkeforfalskning eller tyveri af intellektuel ejendomsret, siden landet kom med i WTO, og hvilket pres lægger man på Kina for at få forbedringer på dette område?

Kommissæren nævnte Det Blandede Toldsamarbejdsudvalg: EF-Kina. Hvem deltager fra EF's side, og hvilke kvalifikationer skal man have for at blive medlem?

Mit sidste spørgsmål er, om dette blandede udvalg har kompetence til at behandle sager vedrørende salg fra Europa til Kina af forskellige affaldsprodukter med henblik på dumping?

László Kovács, medlem af Kommissionen. – (EN) Et af de tal, jeg kan henføre til i mit svar, er at mere end 80 % af beslaglagte forfalskede produkter i 2005 kom fra Kina. Og denne andel er nu på ca. 60 %. Jeg tror, det ville være for tidligt at sige, at det skyldes toldsamarbejdsaftalen og er resultatet af det årlige møde i Toldsamarbejdsudvalget, men jeg er ret sikker på, at der må være en vis sammenhæng mellem de to ting.

Som sagt er der sket ændringer i den kinesiske lovgivning, og produktion og distribution af forfalskede varer er nu et element i straffeloven, hvilket ikke var tilfældet før, og der er også blevet indført eksportkontrolforanstaltninger. Jeg vil ikke sige, at denne eksportkontrol er systematisk og fungerer i fuldt omfang. Den er temmelig sporadisk og tilfældig, men det er et skridt i den rigtige retning. Dette er de konkrete fakta, som viser, at Kina er ved at blive mere samarbejdsvillig og tager spørgsmålet mere alvorligt. Jeg har allerede talt om kinesernes motivation.

Med hensyn til Det Blandede Toldsamarbejdsudvalg er de to formænd henholdsvis den ansvarlige kinesiske minister og undertegnede fra EU's eller EF's side, men i det blandede udvalg er alle medlemsstater repræsenteret

på ekspertniveau. De afholder mere end ét møde på ekspertniveau om året. Én gang om året mødes de to formænd for det blandede udvalg også og drøfter aktuelle spørgsmål.

Formanden. – Spørgsmål nr. 50 af Sean Ó Neachtain (H-0708/08)

Om: Finansiering af sikkerhedsforanstaltninger i europæiske regionallufthavne

Inden udgangen af 2008 forventes Kommissionen at offentliggøre en rapport om finansiering af sikkerhedsforanstaltninger i europæiske lufthavne, som kan føre til et nyt forslag til retsakt om dette anliggende.

Da udgifter til sikkerhedsforanstaltninger udgør en tung byrde for de europæiske regionallufthavne, kan Kommissionen så sige hvilke former for løsninger, man overvejer for at hjælpe regionallufthavnene med at klare de stigende omkostninger ved sikkerhedsforanstaltninger? Planlægger Kommissionen endvidere at indføre nye foranstaltninger, som vil tvinge alle medlemsstater til delvist at finansiere sikkerheden i Europas regionallufthavne?

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) I overensstemmelse med forpligtelsen i artikel 22 i forordning nr. 300 fra 2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og om ophævelse af den tidligere forordning i december i år vil Kommissionen fremlægge en rapport om finansieringen af udgifterne i forbindelse med sikkerhedsforanstaltningerne i europæiske lufthavne.

Situationen taget i betragtning gennemgår Kommissionen resultaterne af samrådet med de interesserede parter og med medlemsstaterne for at fastlægge indholdet i et nyt forslag til retsakt på dette område. Kommissionen vil forelægge sine konklusioner i den pågældende rapport, og for at behandle nogle af de spørgsmål, der er blevet stillet under høringerne, kan Kommissionen også være nødt til at træffe yderligere foranstaltninger på dette område.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (EN) Jeg ville gerne have nogle yderligere oplysninger. Hvad agter Kommissionen helt præcist at gøre for at bistå de lufthavne, der skal bære denne udgift? Der er fem lufthavne i min valgkreds i det nordvestlige Irland, og de finder det meget vanskeligt at overleve økonomisk på grund af det pres, de er udsat for. Der er tale om to internationale lufthavne, Shannon Airport og Ireland West Airport, samt tre andre regionallufthavne. Hvad kan Kommissionen gøre for at bistå disse lufthavne, så de kan overleve, og det er muligt for dem at fungere økonomisk?

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Jeg er bange for, jeg ikke kan give det umiddelbare, konkrete svar, som man gerne vil have. Imidlertid er Kommissionen ved at gennemgå resultaterne af en afholdt høring med henblik på at behandle resultaterne og således beslutte om, hvordan, i hvilket omfang – i forhold til medlemsstaterne, hvis det kun er op til medlemsstaterne – det er nødvendigt for os at afslutte gennemgangen af høringerne.

Så snart vi er færdige med at gennemgå høringerne, vil jeg om ønsket gerne informere medlemmet direkte, og under alle omstændigheder vil vi som sagt fremlægge vores rapport om hele denne sektor inden årets udgang. Det er blot et spørgsmål om at vente nogle få uger, så vores embedsmænd kan komme med deres endelige vurdering af alle høringerne. Mit kontor og mine medarbejdere står til rådighed med hensyn til at give medlemmet alle de nødvendige oplysninger, så han kan aflægge rapport over for sit vælgerkorps.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Jeg vil gerne spørge kommissæren, om han under hensyntagen til det, han lige har sagt, har mulighed for at vurdere sikkerhedskravene for hver enkelt medlemsstat og i regionallufthavnene – fordi det jo var spørgsmålet – når der er mange af dem som i det græske øhav samt i Italien, Spanien og Portugal?

Kommissæren ved naturligvis, hvor mange øer og hvor mange af disse områder der er. Vil finansieringen som sådan fra det samlede budget være rimelig og differentieret?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Vi ved, at omkostningerne naturligvis væltes over på passagererne. Derfor er vi også nødt til at differentiere. Der er nu om dage ikke den helt store forskel mellem f.eks. at tage toget – det være sig TGV eller et andet højhastighedstog – eller et fly. Hvis man ser på sikkerhedsforanstaltningerne på jernbanestationer og i lufthavne, er det muligt, at der bør ske en vis form for harmonisering her. Anser kommissæren det for muligt at indføre ens retsfor skrifter her?

Formanden. – Kommissær...

(Tilråb fra salen fra Jim Higgins)

Jeg beklager meget, hr. Higgins, men vi har haft to tillægsspørgsmål, hvilket er maksimum, og vi har håndteret det så hensigtsmæssigt, som vi kunne.

(Tilråb fra salen fra Jim Higgins)

Forretningsordenen indeholder en bestemmelse om, at der kan stilles to tillægsspørgsmål. Jeg beklager, men jeg kan ikke gå ind i nogen diskussion her. Det ville være uretfærdigt over for dem, der har spørgsmål, som endnu ikke er blevet stillet.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Jeg vil gerne sige til de medlemmer, der på grund af forretningsordenen ikke får besvaret de spørgsmål, man gerne ville stille, at mit kontor står til rådighed med henblik på at give alle de oplysninger, man måtte forlange, og som det er muligt for os at give.

Med hensyn til spørgsmålet fra hr. Mavrommatis – skåret ind til benet spurgte han, om medlemsstaterne kan indføre strengere sikkerhedsforanstaltninger end de foranstaltninger, der pålægges ifølge forordning nr. 300 fra 2008 – kan medlemsstaterne naturligvis vælge at anvende strengere foranstaltninger end de i rammebestemmelserne anførte. Disse strengere foranstaltninger kan dog få negative konsekvenser for det indre luftfartsmarked, for så vidt som de ofte varierer fra den ene medlemsstat til den anden.

I rapporten, der helt bestemt vil blive offentliggjort i løbet af kort tid, vil Kommissionen overveje, hvorvidt disse strengere foranstaltninger forvrider konkurrencen mellem luftfartsselskaber og lufthavne. Med hensyn til spørgsmålet om lufthavne på øer er Kommissionen også ved at gennemgå dette spørgsmål i forbindelse med de afgivne svar. Lufthavne på øer indgår naturligvis i undersøgelsen, som vedrører systemet generelt i lufthavnene. Som bekendt værdsætter Kommissionen regionerne såsom øerne i medlemmets eget hjemland meget. Men også i lande, jeg personligt kender bedre, er der regioner, som kun kan nås med fly eller skib. Kommissionen tager således meget stort hensyn til disse transportforbindelser.

Hvad angår hr. Rübig's spørgsmål, er Kommissionen ved at gennemgå de forskellige valgmuligheder. Det er muligt at anvende offentlige midler, hvilket er en af de mulige løsninger til finansiering af de omkostninger, der er forbundet med luftfartssikkerheden. Det er derfor ikke givet, at billetpriserne stiger. Der kunne også anvendes andre finansieringsformer. Men for at være helt ærlig og for at give et svar, der ikke kun er formelt, vil jeg da gerne understrege, at Kommissionen gennemgår alle de indhentede oplysninger omhyggeligt, og så snart alt er blevet behandlet, gennemgået og afvejet, vil vi forsøge at udarbejde et forslag, der er velafbalanceret og i overensstemmelse med de europæiske borgeres interesser.

Til hr. Rübig vil jeg ligesom til de øvrige medlemmer sige, at mit kontor altid står til rådighed for alle medlemmer med henblik på at give eventuelle præciserende oplysninger og at arrangere et eventuelt møde med mig om spørgsmål angående transportsektoren.

Formanden. – Spørgsmål nr. 51 af **Stavros Arnautakis** (H-0713/08)

Om: Højkvalitativ transport og små ø-regioner i EU

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at sikre, at EU har bæredygtige og højkvalitative transportsystemer, og at beskytte borgernes rettigheder og yde dem sikkerhed? Hvordan vil man bidrage til oprettelse af et pålideligt transportsystem (båd-fly-helikopter), som dækker de små ø-regioner i EU?

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Dette er på visse måder en fortsættelse af spørgsmålet fra hr. Mavrommatis. For at sikre bæredygtig, højkvalitativ transport i Europa og beskytte borgernes rettigheder og yde dem sikkerhed foreslår vi over for Europa-Parlamentet og Rådet nogle hensigtsmæssige juridiske og lovgivningsmæssige rammer, og når lovgiverne først har vedtaget dette regelsæt, vil vi påse, at det bliver gennemført.

Tillad mig at komme med tre eksempler: passagerrettigheder, bæredygtig transport og passagersikkerhed. Jeg blev også bedt om at være mere specifik omkring, hvordan denne indsats vil bidrage til at få etableret et pålideligt transportsystem via skib, fly eller helikopter til de små ø-regioner i EU. Den grundlæggende udfordring i dette forslag er finansieringen, og vi kommer således tilbage til det foregående spørgsmål.

Jeg vil gerne sige til medlemmerne – og jeg kunne næsten sige til mine kolleger, da jeg altid er bevidst om, at jeg selv har været parlamentsmedlem i mange år – at vi nok skal komme med et klart svar på dette område. Det er op til medlemsstaterne og de regionale myndigheder at træffe afgørelse om forbindelsernes omfang og kvalitet mellem de små ø-regioner og mellem regionerne og fastlandet. Vores rolle, dvs. Kommissionens rolle, er sekundær og består af to vidt forskellige opgaver. På den ene side gennemfører Kommissionen den europæiske samhørighedspolitik, som støtter udviklingen af regioner med geografiske og naturmæssige

ulemper. Inden for rammerne af samhørighedspolitikken kan Fællesskabet tilvejebringe samfinansiering til forbedring af tilgængeligheden til ø-regionerne. På den anden side har Kommissionen en forpligtelse til at sikre, at den økonomiske støtte, der gives til leverandører af transportydelser, ikke forvrider konkurrencen på det indre marked til skade for almenvellets interesse.

Dette sikres via fællesskabslovgivningen om det indre transportmarked. Statsstøtte til kvalitetstransport til og mellem ø-regionerne kan ikke godkendes af Kommissionen, navnlig i form af kompensation for en offentlig serviceforpligtelse. Lovgivning om det indre marked i skibs- og lufttransportsektoren giver medlemsstaterne tilstrækkeligt råderum til at vælge, hvordan man vil organisere de kollektive transporttjenester, som forbinder øerne med fastlandet og med hinanden, forudsat at alle potentielle leverandører af transportydelser har lige muligheder for at stille de pågældende offentlige tjenester til rådighed.

Costas Botopoulos, *for spørgeren*. – (IT) Da kommissær Tajani jo talte på italiensk, føler jeg mig fristet til selv at gøre dette, men jeg vil afholde mig fra det og i stedet tale græsk.

(EL) Mit spørgsmål vedrørte ikke så meget spørgsmålet om finansiering, som min gode ven hr. Mavrommatis har dækket. Det vedrørte derimod tre konkrete punkter, som kommissæren henviste til, og som jeg gerne vil kommentere specifikt. Det første er transportstandard, som er et særdeles vigtigt punkt. Det andet er den specielle situation for de små øer. Som bekendt har mit hjemland massevis af meget små øer, som er i en speciel situation. Og det tredje punkt er stemningen hos småøernes beboere, der føler sig en lille smule isoleret, i dette konkrete tilfælde fra resten af Grækenland og fra Europa i almindelighed, når vi ikke tillægger deres problemer, navnlig med hensyn til transport, nogen særlig betydning. Mit spørgsmål er derfor et politisk spørgsmål, som går ud over det finansieringsmæssige aspekt. Mener kommissæren, at EU også skal spille en politisk rolle her?

Antonio Tajani, *næstformand i Kommissionen*. – (IT) Jeg vil gerne takke medlemmet for at have svaret mig på mit eget sprog. Jeg føler mig fristet til selv at svare på oldgræsk, idet jeg har studeret sproget i mange år – og min moder underviste også i oldgræsk i mange år – men jeg ville nok lave nogle fejl og løbe den risiko, at medlemmet ikke forstod mig. Men ikke desto mindre vil jeg gerne takke for denne gestus.

Til hr. Botopoulos kan jeg sige, at det også var min holdning, da jeg var parlamentsmedlem, idet jeg var blevet valgt i en valgkreds, der også omfattede mange små øer, og jeg er således helt bekendt med de alvorlige transportforbindelsesproblemer, man står over for langt fra fastlandet, navnlig om vinteren. Da mange af øerne er turistmål, er der om sommeren skibe, der transporterer gæsterne og også de fastboende, som således ikke har problemer i den retning i to eller tre måneder (juni, juli og august). Problemerne melder sig i september, og derefter er der en reel risiko for at føle sig isoleret.

Jeg mener, at Kommissionen, som ikke kan træffe direkte afgørelse i denne sag – jeg nævnte jo i mit indlæg, at vi altid er bevidste om subsidiaritetsprincippet – kan yde støtte, f.eks. ved samfinansiering af visse transportsystemer, uden at forvride det indre marked med henblik på at give disse borgere, der jo er EU-borgere, de samme mobilitetsrettigheder som de mennesker, der lever i storbyer eller på fastlandet, navnlig med hensyn til at have ret til at rejse og modtage vareforsyninger, da problemstillingen også drejer sig om levering af fødevarer samt vand til nogle af øerne.

Jeg deler således fuldt ud medlemmets bekymring. Kommissionen, der har fokus på til enhver tid at beskytte alle borgeres rettigheder, agter, hvor det er muligt og i det omfang, den gældende lovgivning tillader det, at arbejde hårdt for at støtte de mennesker, der bor på de mindste øer, idet man giver dem praktiske løsninger som svar på behovene hos disse borgere, som faktisk må affinde sig med ufordelagtige forhold, især i vintermånederne.

Jeg står til rådighed over for medlemmet og over for alle græske parlamentsmedlemmer – og naturligvis ikke blot de græske parlamentsmedlemmer – hvis man ønsker at drøfte nogle initiativer, man måtte ønske at indføre som praktiske løsninger på problemerne for borgerne på de små øer.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Jeg vil gerne bede kommissæren om at uddybe indholdet af de hensigtsmæssige rammebestemmelser, der blev givet udtryk for var på vej, navnlig vedrørende den økonomiske bæredygtighed for transporten til små ø-regioner?

Kan jeg få forsikringer fra kommissæren om, at det foreliggende system med offentlig serviceforpligtelse ikke på nogen måde vil blive berørt af disse kommende rammebestemmelser, som man påtænker? Det er helt afgørende for den økonomiske bæredygtighed for disse yderregioner.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Jeg takker medlemmet for det stillede spørgsmål. Jeg mener, jeg nævnte dette i mit hovedindlæg, hvormed jeg besvarede spørgsmålet. Det er vores hensigt at forhindre enhver konkurrenceforvridning. Under alle omstændigheder skal formålet med indgriben af en hvilken som helst type kun være at tage højde for borgernes behov – uden negativt at påvirke det indre marked og uden at forringe konkurrencen, idet jeg gerne vil gentage, at formålet er at give folk, der bor i områder, som har dårlige transportforbindelser – frem for alt i vintermånederne – mulighed for at være borgere ligesom alle andre. Vores bistand vil uden at være til ulempe for nogen være målrettet, så disse borgere kan leve under de samme transportmæssige forhold som alle andre borgere i EU.

Jeg kan således berolige med at sige, at vores mål er at hjælpe disse borgere uden at forvride markedet eller konkurrencen.

Formanden. – Spørgsmål nr. 52 af **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0715/08)

Om: Europæisk lovforanstaltning om søfartssikkerhed

Har Kommissionen vurderet følgevirkningerne for europæisk søfart i tilfælde af, at der indføres en europæisk lovforanstaltning om søfartssikkerhed, som overlapper med de hidtidige ensartede internationale bestemmelser?

Hvorfor anser Kommissionen det ikke for tilstrækkeligt, hvis medlemsstaterne ratificerer IMO's internationale konventioner, således at anliggender, hvor medlemsstaterne har enekompetence, og anliggender, hvor de har blandet kompetence med Det Europæiske Fællesskab, udelukkende reguleres af international lovgivning, som medlemsstaterne fastsætter via enekompetence på baggrund af deres suveræne rettigheder?

Løber Kommissionen ved at søge at etablere fællesskabskompetence og opnå nye beføjelser på et tidspunkt, hvor EU's borgere er særlig følsomme omkring deres egne landes suveræne rettigheder, navnlig for en branche, der er økonomisk hårdt presset, såsom søfarten, ikke en risiko for at gøre mere skade end gavn overordnet set?

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Hr. Mavrommatis er altid meget aktiv og altid involveret i transportmæssige spørgsmål. Kommissionens forslag er altid ledsaget af en konsekvensvurdering. Dette gælder især for forslaget fra november 2005 om den tredje søfartssikkerhedspakke.

Kommissionens forslag for denne branche tager særligt hensyn til de relevante internationale konventioner. I de fleste tilfælde er formålet med forslagene til retsakt at opfordre medlemsstaterne til at ratificere konventionerne eller til at gennemføre dem i Fællesskabet. Forslagene er aldrig kommet til verden i et forsøg på at opnå nye kompetencer. Jeg vil gerne rydde en udbredt misforståelse af vejen. Fællesskabet har i forvejen de nødvendige kompetencer vedrørende søfartssikkerhed inden for rammerne af den fælles transportpolitik. Det er imidlertid, når Europa-Parlamentet og Rådet lovgiver, uundgåeligt at medlemsstaternes evne til at agere egenhændigt på internationalt niveau således bliver begrænset.

Ikke desto mindre er dette ikke til medlemsstaternes ulempe. Det tjener faktisk til at styrke vores kollektive indflydelse i det internationale samfund, hvorved vi kan øge beskyttelsesniveauet for borgernes liv og miljøet. Undertiden bør man fra europæisk side simpelthen tage initiativet. Dette skete f.eks. da vi indførte den fremskyndede udskiftning af enkeltskrogede olietankskibe, og vores beslutning derefter blev fulgt op af en lignende beslutning fra Den Internationale Søfartsorganisations side.

Hr. Mavrommatis kender så udmærket til problemerne med Den Internationale Søfartsorganisation, så vi kan ikke altid træffe beslutninger på egen hånd. Der er kompetencer, som ikke vedrører Europa, og det er derfor nødvendigt hele tiden at sammenligne med denne organisation, ikke mindst fordi vores farvande besejles af fartøjer, der sejler under flag fra lande uden for EU.

Med den foreslåede nye lovgivning om søfartssikkerhed håber Kommissionen dog, at der er fundet en balance vedrørende det globale aspekt af søtransport, hvor der kræves globale løsninger, samtidig med at der tages højde for begrænsningerne ved de globale juridiske rammer.

Fællesskabsaktion er et håndgribeligt udtryk for medlemsstaternes kollektive indsats og engagement, ikke et pålæg fra omverdenen i modstrid med medlemsstaternes interesser. Takket være vores og Parlamentets indsats er antallet af fartøjer i europæiske farvande, der ikke overholder gældende standarder, faldet markant. Kommissionen vil fortsat føre en velafvej, men proaktiv politik, hvor hovedformålet er beskyttelse af borgernes liv og levebrød.

Manolis Mavrommatis, *for spørgeren*. – (IT) Kommissæren ved, hvor meget jeg nyder vores drøftelser og forhandlinger. Desuden har kommissæren altid et svar til mig. Jeg vil naturligvis gerne takke kommissæren for svar vedrørende disse punkter, som vækker bekymring i alle EU-landene.

(EL) På et tidspunkt, hvor EU's borgere er særlig følsomme omkring deres egne landes suveræne rettigheder, navnlig for en branche, der er økonomisk hårdt presset, såsom søfarten, mener kommissæren så ikke, at man i forsøget på at etablere eksklusiv fællesskabskompetence og opnå nye beføjelser til Kommissionen vil gøre mere skade end gavn overordnet set?

Antonio Tajani, *næstformand i Kommissionen*. – (IT) Jeg mener ikke, dette indebærer en risiko for at gøre nogen skade, men det er målet inden for nogle rammer at forsøge at harmonisere det, der altid er kompliceret inden for søret, fordi vi desværre altid må forholde os til IMO's beslutninger, og som nævnt tager Europa heldigvis nogle gange føringen, og den internationale organisation følger så efter os.

Jeg vil gerne gentage, at det ikke er vores hensigt at begrænse medlemsstaternes rettigheder, men kun at forsøge at opnå en harmonisering, der blot kan være med til at give EU-borgere hurtigere og mere håndfaste svar.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Jeg har tænkt på, om kommissæren er tilfreds med den indsats, der ydes fra medlemsstaternes side med hensyn til at gennemføre den allerede eksisterende lovgivning og forordning. Jeg har selv haft den oplevelse, at et rederi i forbindelse med, at jeg optrådte som juridisk repræsentant i en sag om en meget alvorlig ulykke, selv 12 måneder efter ulykken stadig ikke havde overholdt de bestemmelser, som var gældende og havde været gældende i over tre år.

Antonio Tajani, *næstformand i Kommissionen*. – (IT) Jeg vil gerne takke medlemmet for dette spørgsmål, fordi det giver mig lejlighed til at påpege det meget positive resultat, vi opnåede i Rådet (transport, telekommunikation og energi) for to uger siden i Luxembourg, hvor Rådet endelig gav grønt lys for godkendelse af den tredje søfartssikkerhedspakke. Denne succes skyldtes også Europa-Parlamentets vedholdenhed og dets engagement samt det forhold, at Parlamentet sammen med Kommissionen gav sin mening til kende for at opnå en mere omfattende forordning til beskyttelse af den offentlige sikkerhed i enhver forstand, herunder i vores farvande, miljøbeskyttelse og ulykkesansvar.

Når disse bestemmelser træder i kraft, vil fællesskabskontrollen helt sikkert blive optrappet. Jeg kan forsikre om, at vi, for så vidt angår Kommissionens engagement, fortsat vil følge situationen nøje og opmærksomt, bl.a. via arbejdet i vores agentur i Lissabon, for at sikre, at al fællesskabslovgivning altid bliver overholdt, og frem for alt for at sikre, at vores farvande bliver stadig sikrere, og med fælles lovgivningsmæssige og operationelle tiltag i samtlige farvande inden for EU's kompetenceområde.

Formanden. – Spørgsmål nr. 53 af **Emmanouil Angelakas** (H-0717/08)

Om: Forbedring af bytransport

Det er en kendsgerning, at bytransporten i øjeblikket ikke er så god for EU's borgere, som den kunne være. Stresspåvirkningen som følge af store trafikpropper og det høje forureningsniveau fra ture inden for byområderne, som står for over 40 % af de samlede CO₂-emissioner fra vejtransport, er sammen med den manglende sikkerhed for chauffører og bilister samt bløde trafikanter såsom fodgængere og cyklister blot nogle af de problemer, EU's borgere oplever hver dag i større byområder. Hvad er Kommissionens målsætninger og handlingsplan som reaktion på denne situation, således at der kan udarbejdes mere bæredygtige former for bytransport, og hvilken tidsplan har man sat for foranstaltninger med henblik på at opnå målsætningerne?

Antonio Tajani, *næstformand i Kommissionen*. – (IT) Jeg vil gerne sige til medlemmet – "min kollega" er faktisk den vending, jeg først tænker på, og det må jo være gammel vane, da jeg blot har været kommissær i nogle få måneder, hvorimod jeg var parlamentsmedlem i mange år, og jeg føler mig tydeligvis stadig som en del af Parlamentet – at bytransport var et af emnerne på det uformelle rådsmøde i La Rochelle den 1. og 2. september 2008 og blev drøftet indgående. Kommissionen og medlemsstaterne viede problemstillingen stor opmærksomhed, idet man havde inviteret eksperter, borgmestre fra store og mellemstore byer og specialister inden for området til at tale om bytransport.

Jeg selv talte om dette emne på den færdselssikkerhedsdag, som for nogle få dage siden fandt sted i Paris – Kommissionens og Rådets officielle dag i færdselssikkerhedsugen – hvor jeg understregede, at færdselssikkerhed også indebærer, at der skal være et godt system til bytransport. Vores veje bliver sikrere, frem for alt i storbyerne, hvis der er et godt system til bytransport. Efter min opfattelse vil dette uundgåeligt

reducere antallet af trafikofre efter ulykker i storbyerne, hvor der er det største antal ulykker og det største antal trafikofre.

Kommissionen er ved at udarbejde en handlingsplan om mobilitet i byer på baggrund af de høringer, der blev afholdt efter offentliggørelse af grønbogen. Det er vores hensigt at forelægge planen inden årets udgang. Denne plan vil omfatte forslag til bestemte tiltag på EU-plan til næste år.

Det er indlysende, at Kommissionen ikke har kompetence på dette område. Der er tale om områder, som vedrører medlemsstaterne, men vi vil på grundlag af subsidiaritetsprincippet – og ordet subsidiaritet kommer jo fra ordet subsidium – gerne hjælpe medlemsstaterne og borgmestrene i storbyerne. Den tidligere borgmester i Milano, Gabriele Albertini, viceformand i Transport- og Turismeudvalget, kan bevidne alt dette. Via denne handlingsplan vil vi forvisse os om, at alle de oplysninger, vi har, al rådgivning, alle idéer og alle forslag vil være tilgængelige for alle byer, frem for alt storbyerne med trafikproblemer.

Via handlingsplanen vil der også være hjælp at hente for politiske aktører på lokalt, regionalt og nationalt niveau med fuld respekt – jeg gentager, fuld respekt – for subsidiaritetsprincippet. De tiltag, vi vil foreslå, vil medvirke til at reducere omkostningerne for at sikre rimelig finansiering af det indre marked og at skabe nye markeder for nye teknologier, idet der udvikles bæredygtig mobilitet i byerne. Det er ingen tilfældighed, at forhandlingerne blev afsluttet så sent som i går aftes, og der blev stemt om et direktiv, der skal tilskynde til, og som er rettet mod, at lokale myndigheder indkøber kollektive transportmidler, hvor emissionen af skadelige gasser er reduceret.

Det er dog i dag stadig for tidligt at redegøre for eller være specifik omkring indholdet i handlingsplanen, men ikke desto mindre forventer vi – og Parlamentet kan også forvente – at den vil omhandle opbrydningen af bestemmelserne om adgang til grønne områder, varetransport i byområder og logistik, bedre information om kollektive transportsystemer i europæiske byer eller vidtfavnende planer om bæredygtig mobilitet i byer og forslag om måder, hvorpå man kan integrere byplanlægning og mobilitet. Handlingsplanen kan også omfatte forslag om informationsudveksling og om forbedret dataindsamling og forskningspraksis og kan endog omhandle spørgsmålet om finansiering, som er et yderst ømtåleligt spørgsmål. Og jeg vil gerne gentage, at alt dette kommer til at ske med respekt for subsidiaritetsprincippet.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Vi vil afvente den af kommissæren foreslåede handlingsplan med stor interesse, og derefter vil vi få lejlighed til at tale igen.

Jeg vil dog gerne høre kommissærens personlige holdning til følgende spørgsmål: Der er stor debat om de trængselsafgifter, der er blevet indført i byer som London, Rom og Stockholm, og som ser ud til at have bidraget til at nedbringe trængslen og øge antallet af passagerer, der bruger offentlig transport. I andre byer findes der dog ikke noget organiseret netværk, der hersker stadig en skeptisk holdning, og jeg vil gerne på nuværende tidspunkt høre Deres personlige holdning som en erfaren kommissær til, om og i hvilket omfang De går eller ikke går ind for trængselsafgifter.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Fru formand! Det er et yderst prekært spørgsmål. Hvis hr. Albertini, der altid er meget generøs, ville købe os en kop kaffe, kunne vi drøfte det og høre, hvilke erfaringer en borgmester i en stor europæisk by har draget.

Der findes ingen lette svar på dette spørgsmål. Jeg var kommunal rådgiver i Rom i fem år, mens jeg var medlem af Europa-Parlamentet, og jeg beskæftigede mig med de samme spørgsmål. Disse ting må behandles fra by til by og fra sag til sag, fordi nogle byer – og her tænker jeg på Rom – har et historisk bycentrum med meget smalle gader, hvor det er vanskeligt for trafikken at blive afviklet. Andre byer har et andet bymiljø, så det er ikke nemt at lave en enkelt regel for alle.

Stadig under hensyntagen til subsidiaritetsprincippet tror jeg, at borgmestrene med kommunalrådenes støtte skal indføre en trængselsafgift, hvis de finder det nyttigt, og hvis den by, de administrerer, har behov for at begrænse trafikken, for i meget gamle byer bliver der meget let trængsel i bycentrum. Derfor varierer situationen fra by til by, og det er vanskeligt at finde en løsning. Jeg vil helt klart sige, at det ikke er en løsning, man bør give afkald på, selv om den nogle gange giver anledning til forvirring. Man må se på, hvor perimeteren skal være. Jeg vil gerne gentage, at det er et valg, som de enkelte byer skal foretage. Personligt er jeg ikke imod det i princippet, men i visse tilfælde kan det være uretfærdigt at indføre den, i andre kan det være helt relevant.

På grund af de europæiske byers forskellighed, mener jeg, at den endelige beslutning i dette tilfælde altid bør overlades til de lokale myndigheder, selv om vi i handlingsplanen fremsætter forslag og idéer. En vigtig

ting er, at borgerne altid informeres, og at de ved, hvad der sker, og hvilke beslutninger der træffes, for når det gælder skattebetaling, er det altid godt, at borgerne forstår, hvad det er, de betaler for.

Jeg beklager, at jeg ikke kan give et endegyldigt principielt svar. Jeg er fuldstændig overbevist om, at vi må undersøge de faktiske omstændigheder og virkningen, herunder på bymiljøet, og træffe beslutning i hvert enkelt tilfælde. Afslutningsvis vil jeg gerne gentage, at jeg i princippet ikke er imod det, men der kan være tilfælde, hvor det ville være meningsløst at indføre en afgift af denne art.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Fru formand! To af de ord, kommissæren brugte, faldt mig for brystet, nemlig at finansiering er et "prekært" spørgsmål, og at han gentog "subsidiaritet", som er vigtigt.

Er Kommissionen bekymret over, at de økonomiske problemer i medlemsstaterne vil hindre de nødvendige investeringer i effektive, offentlige transportsystemer? Samtidig pålægger medlemsstaterne måske i de store byer trængselsafgifter på hårdt prøvede bilister, som ikke har noget valg.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Fru formand, hr. Tajani! Vi glæder os naturligvis over, at vi her har muligheden for at stille spørgsmål, navnlig om indkaldelser af bud på bytransport. Findes der planer om at sende bytransport i udbud, som det er sket i adskillige tilfælde i Sverige, hvor der nu er konkurrence inden for bytransport?

For det andet: Findes der virkelig planer om ensartede kontrolsystemer i hele Europa? Når man kommer til en fremmed by, er det ofte vanskeligt at forstå, hvordan deres system fungerer, og måske er der behov for Kommissionens forslag her.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Fru formand! Mange tak for spørgsmålet. For det første mener jeg, at vi i den handlingsplan, vi snart vil fremlægge, bør lægge vægt på behovet for at informere de europæiske borgere, når de flytter fra en by til en anden, så de ved, hvordan situationen er, og hvad de vil finde, når de rejser fra Stockholm til Madrid eller fra Rom til Wien. På denne måde kan de forstå strukturen, hvilke afgifter de måske skal betale, og de kan tilrettelægge deres rejser i forhold til det, uanset om de rejser i forretningsøjemed eller som turister. Dette er allerede vigtigt, og jeg mener, at vi har meget arbejde tilbage.

Jeg vil naturligvis gerne understrege spørgsmålet om subsidiaritetsprincippet, fordi det ikke er op til EU at gribe ind i spørgsmål, der udelukkende henhører under de lokale myndigheders ansvarsområde. Det samme gælder de finansielle aspekter. Kommissionen kan ikke gribe ind. Finansiering er et problem. I vores handlingsplan vil vi naturligvis forsøge at samle alle de forslag, der er fremsat ved de forskellige høringer som en service over for og hjælp til de lokale myndigheder, som derefter frit kan acceptere eller afvise dem. Vores mål er at forsøge at harmonisere systemet, i det mindste hvad angår information af borgerne, og at give de forskellige lokale myndigheder så megen information som muligt om erfaringer fra andre byer, som de kan bruge, hvis de måtte ønske det. Dette er vigtigt.

Med hensyn til finansiering mener jeg, at hver enkelt lokal myndighed frit kan gøre, som den ønsker, naturligvis uden at forstyrre markedet og borgernes frie bevægelighed. Den mest hensigtsmæssige løsning skal altid vælges i hver enkelt sag. Hvad angår det sidste spørgsmål fra hr. Rübig, giver direktivet om aftaler om offentlige tjenesteydelser de lokale myndigheder mulighed for frit at beslutte, om de ønsker at bruge udbud eller ej. Jeg mener, at EU ud fra dette synspunkt endnu en gang har lagt vægt på princippet om subsidiaritet.

Jeg mener, at dette er korrekt, for vores arbejde bør ikke være invasivt. Vi bør ikke regulere alt og alle, vi bør beskæftige os med de store linjer, give brede svar og om noget hjælpe lokale organer og medlemsstaterne til at løse problemer, hvor de kan, måske med hjælp og støtte fra EU, men uden at denne støtte bliver dominerende eller invasiv. Efter min mening bør vi, når det gælder lokal offentlig transport, holde os til dette princip, og jeg mener, vi ønsker at gøre dette.

Formanden. – Hermed er spørgetiden afsluttet.

Spørgsmål, der på grund af tidnød ikke var blevet besvaret, ville blive besvaret skriftligt (se bilag).

(Mødet udsat kl. 19.45. og genoptaget kl. 21.00)

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU*Næstformand***14. Mindehøjtidelighed for Holodomor, den kunstige hungersnød i Ukraine (1932-1933) (forhandling)**

Formanden. – Næste punkt er Kommissionens erklæring om højtideligholdelse af Holodomor-hungersnøden i Ukraine (1932-1933).

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at byde en delegation fra Ukraine under ledelse af ambassadøren velkommen til Europa-Parlamentet.

(Bifald)

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Det er mig en ære at deltage i denne forhandling til højtideligholdelse af den store hungersnød i 1932 og 1933, som var en af det 20. århundredes store tragedier. Efter mange års tavshed påberåber vidnesbyrd om lidelserne sig vores opmærksomhed sammen med beretninger fra mange af de overlevende, som blev fanget i den frygtelige begivenhed.

Det er vigtigt, at vi ikke glemmer Holodomor. Historien om den store hungersnød illustrerer ikke blot det ukrainske folks tragedie, men minder os også endnu en gang om, hvad mennesker er i stand til. Holodomor kan dog lære os noget vigtigt, nemlig at så mange menneskers offer ikke har været forgæves. Deres offer minder os om, at vi aldrig må acceptere, at en stat underlægger sig individer, uanset årsagen hertil eller formålet hermed. Den katastrofale hungersnød har vist en forfatningsmæssig stats overlegenhed over en stat, hvor ingen form for uenighed er tilladt. Tragedier som Holodomor sker kun i de menneskesamfund, der overtræder menneskerettighederne, retsstatsprincippet og de demokratiske principper.

EU rejste sig af asken efter krigen og de talrige totalitære regimer, de diktaturer, der har mærket Europas og hele verdens historie kraftigt. Ud af de samme tragedier og katastrofer voksede Europas demokratier dog frem, og i de sidste 50 år er en periode med fred blevet bygget på disse ruiner, en fred, som vi har pligt til at forsvare og udbrede uden for EU's grænser: 50 år med fred har været et forenet Europas største bedrift.

I dag har Ukraine også ændret sig. Som et uafhængigt land, et medlem af Europarådet og medunderskriver af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention samt mange andre internationale instrumenter til beskyttelse af disse grundlæggende rettigheder har Ukraine en ekstraordinær mulighed for at konsolidere sig selv, at styrke sin stilling som en demokratisk stat, som respekterer menneskerettighederne og retsstatsprincippet. Det er helt sikkert en ambitiøs og vanskelig opgave. Vi har været vidner til mange problemer, mange politiske slag har kendetegnet de seneste år i dette lands historie, og det er blevet stærkere i sit demokrati.

På dette historiske tidspunkt må vi alle yde politisk støtte og opmuntring til den dømmende magts uafhængighed. Det er vigtigt, at Ukraine fortsat bekæmper korruption og tager hensyn til resultaterne af de seneste valg, så de demokratiske principper overholdes. Det må heller ikke undlade at beskytte de svageste og marginaliserede, uanset race, etnisk oprindelse eller religion og uanset seksuel orientering eller sundhedstilstand.

EU vil fortsat støtte Ukraine i disse vigtige bestræbelser. Samtidig vil vi fortsat arbejde sammen med vores ukrainske partnere om at øge alle landets borgeres velstand ved at åbne nye markeder og forbedre udsigterne for økonomisk aktivitet og investering, og samtidig vil vi udbygge forbindelserne mellem vores borgere.

Jeg vil gerne i min egenskab af transportkommissær tilføje, at vi med hensyn til transeuropæiske net bør huske på, at disse ikke blot kan tjene til at styrke vores indre marked, men også kan bruges som et redskab til at udvide Europas grænser, til at åbne Europa op for nye horisonter og til at styrke forbindelserne med nærtliggende og venligtsindede lande, der grænser op til EU, som f.eks. Ukraine.

Den bedste hyldest til ofrene for Holodomor vil være skabelsen af et fremgangsrigt, stabilt og demokratisk Ukraine baseret på solide institutioner og et engageret civilsamfund. Kun hvis dette mål nås, vil så mange uskyldige menneskers offer ikke have været forgæves.

Charles Tannock, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Fru formand! EU er baseret på forsoning: troen på, at vi kan skabe en bedre fremtid ved at anerkende vores fortid i al dens brutalitet.

Tyskland har med rette konfronteret og søgt at sone de ubeskrivelige rædsler under naziregimet og Holocaust. Vores Unions nye medlemsstater finder deres egne veje til at søge sandhed og forsoning gennem ærlige og kompromisløse analyser af deres totalitære kommunistiske fortid. Men nogle lande forsøger stadig at gemme sig fra deres historie. F.eks. nægter Tyrkiet efter min mening stadig folkedrabene på armenierne og assyrerne under dække af Første Verdenskrig. Rusland har også kæmpet for at lære at leve med Stalins kommunistiske diktators brutalitet.

Formålet med denne beslutning her i aften er at give udtryk for vores rædsel over Holodomor, perioden med en forsætligt frembragt hungersnød i 1932-1933. Beslutningen er et udtryk for vores faste beslutning om at huske dens millioner af ofre, hvoraf nogle endnu er i live i dag og kan fortælle deres forfærdelige historie. Deres vidensbyrd er meget vigtige, fordi de snart ikke vil være her mere. Kun ved at minde os selv om sådanne afskyelige forbrydelser mod menneskeheden kan vi forsøge at sikre, at de aldrig sker igen. Denne beslutning indeholder ikke ordet "folkedrab", fordi andre politiske grupper her i Parlamentet ikke mener, at den strenge definition af dette ord bør anvendes på Holodomor. Når alt kommer til alt, var det først efter Anden Verdenskrig, at konventionen om folkedrab rent faktisk blev udformet. Men måske også – og måske mere beklageligt ud fra mit synspunkt – på grund af frygt for at fornærme det nuværende Rusland.

Men ingen af os ønsker at undervurdere de uudsigelige lidelser, der blev pålagt Ukraine. Ingen ord kan beskrive den bestialske Holodomor. Det, der er vigtigt, er ikke så meget de ord, vi bruger, men den følelse, som vi forsøger at give udtryk for i vores beslutning – solidaritet med Ukraine på 75-års-dagen for de massakrer, der blev udøvet mod landets befolkning, som længe har været udsat for lidelser.

En lære, vi kan drage af historien, er betydningen af en solid international lovgivning og de internationale retslige strukturer, der nu eksisterer, hvis ophavsmændene til sådanne lidelser nogensinde skal straffes. Nürnberg var starten på denne langstrakte proces. Krigsforbryderdomstolen for det tidligere Jugoslavien, der inden længe vil føre sag mod Radovan Karadžić, viser, at disse principper er så vigtige i dag som nogensinde. I går gav Parlamentet udtryk for sin stærke støtte til at bringe lederen af Herrens Modstandshær i Uganda, Joseph Kony, for den internationale forbryderdomstol. Tyranner, uanset hvor de befinder sig, og her i aften er det Joseph Stalin, vi drøfter, som udøver masse mord og ødelæggelse, bør ikke kunne finde asyl nogen steder.

Ukraine har båret megen sorg i løbet af landets historie, og jeg håber inderligt, at den kommende fase i denne ærværdige historie indebærer, at Ukraine i en ikke al for fjern fremtid indtager sin retmæssige plads som fuldgyldigt medlem af EU. Efter krisen i Georgien kan der ikke herske nogen tvivl om, at mange russiske nationalister ikke er glade for, at Ukraine f.eks. har herredømmet over Krim. Jeg er dog overbevist om, at Ukraine, hvis vi alle står sammen i solidaritet med det ukrainske folk, en dag vil indtage sin plads i den europæiske familie af nationer.

Adrian Severin, for PSE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Dette er en meget speciel forhandling. Som et politisk organ anmodes Europa-Parlamentet om at lovgive og give de udøvende beslutningstagere politisk vejledning, så de kan klare vor tids udfordringer, muligheder og farer ordentligt. Med andre ord er vi med til at skabe historie, vi er ikke historikere. Vi anmodes ikke om at bedømme fortiden, men om at forme nutiden, og vil blive dømt af fremtiden.

Derfor accepterede Den Socialdemokratiske Gruppe modvilligt at tilslutte sig en beslutning, der tilsyneladende sigter mod at skabe en historisk sandhed om en tragisk begivenhed, som fandt sted i Ukraine i fortiden.

Vi gjorde det dog, fordi vi forstod, at solidaritet med det ukrainske folk og deres lidelser kunne mobilisere ukrainerne i deres bestræbelser på at forene deres land, demokratisere det, modernisere det og bringe det ind i dets naturlige familie, som er Den Europæiske Union. Samtidig forstod vi, at selv om fortidens tragedier og forbrydelser var glemt, så var faren for gentagelser overvældende. Historisk fordømmelse af kriminalitet kan ikke give oprejsning til ofrene eller deres efterkommere, men det er en moralsk oprejsning. Derudover er det en intellektuel og politisk garanti mod en gentagelse af forbrydelser og genopståen af de dårlige instinkter, der lå til grund for dem.

Ved at fordømme gamle totalitære forbrydelser, bringer vi ikke blot skam over fortidens forbrydere, men også over dem, som måtte overveje at gøre brug af de samme kriminelle metoder i fremtiden. Viden om, at straffrihed er umulig, kan meget vel hindre dem i at gøre det.

Vi må i dag bekendtgøre, at der ikke findes noget statsligt rationale, intet socialt mål og intet ideologisk princip, der kan undskylde en forbrydelse som Holodomor, den kunstige hungersnød, der forårsagede så

megen lidelse for så mange uskyldige mennesker i et forskruet forsøg på at ødelægge det store ukrainske folks moralske værdighed, nationale stolthed og biologiske eksistens.

Samtidig kan vi ikke, når vi fordømmer forbrydelser, give udtryk for solidaritet med ofrene og fordømmer dette forsøg på at ødelægge et helt folk, lægge skylden for disse forbrydelser over på et andet folk.

Holodomor var produktet af et totalitært politisk regime. Alle de folk, der var underlagt dette regime, var ofre for forskellige tilsvarende forbrydelser og lidelser. Forhandlingen her i dag bør ikke blot minde os om, at vi altid må gøre fælles front mod totalitarisme, men også at den nuværende ukrainske generation på vegne af og til minde om ofrene for Holodomor må fjerne alle autoritære instinkter, tilbøjeligheder og praksis fra deres land og deres historie. De må konsolidere deres nationale enhed og sammen realisere deres demokratiske idealer.

Vores udtryk for solidaritet bør ligeledes inspirere ukrainerne til solidaritet og forsoning både i og uden for deres land. Internt med deres landsmænd, som tilhører forskellige etnisk-kulturelle grupper, og eksternt med deres naboer.

Det er en af de bedste måde, hvorpå de kan blive medlemmer af EU, og det betyder, hvis de vælger at tage denne vej, at vores forhandling her i aften ikke har været nytteløs. EU-medlemskab for Ukraine ville være den bedste historiske genoprejsning, som ukrainerne selv kan give ofrene for Holodomor.

Grażyna Staniszevska, for ALDE-Gruppen. – (PL) Fru formand! Holodomor, eller den kunstige hungersnød i Ukraine, er en af de mest omfattende forbrydelser, der blev begået i Europa i det 20. århundrede. For at bevise, at kollektive økonomier fungerede, og for at ødelægge den vigtigste trussel mod det kommunistiske Sovjetunionen, nemlig Ukraines selvstændige landmænd, foranledigede Stalins regime en kunstig hungersnød, der resulterede i flere millioner ukraineres død. Al den mad, som folk havde, blev konfiskeret. Hungersnøden fordrev mange mennesker fra landet til byerne, som myndighederne blokerede ved at udstede interne pas og forbyde togrejser. Dem, der blev tilbage i landsbyerne, blev tvunget til at søge ulovligt efter mad på de kollektive landbrugs marker, hvilket medførte fængselsstraf eller endog henrettelse. De fik ikke lov til at beholde så meget som en enkelt håndfuld korn selv. Der blev indført en "fem kornaks"-regel, hvorefter enhver, der samlede mere end fem kornaks, blev idømt dødsstraf.

Desværre er Holodomor eller den store hungersnød en historisk begivenhed, som stadig er praktisk taget ukendt i mange lande i Vesteuropa. Indtil for nylig benægtede USSR fuldstændig disse historiske fakta. Enhver antydning af spørgsmålet blev, før Sovjetunionens sammenbrud, behandlet som "antisovjetisk propaganda". Der blev brugt aktive misinformationsredskaber over for vestlige journalister. Først for nylig er dokumenter fra befolkningsregistre kommet for dagens lys og har afsløret, hvor mange der blev berørt af massehungersnøden.

Regeringerne og parlamenterne i 26 lande, herunder Polen har anerkendt hungersnøden i Ukraine som folkedrab. Jeg er fuldt overbevist om, at Europa-Parlamentet ikke vil forblive inaktivt med hensyn til dette spørgsmål. Vi må anerkende, at Holodomor var en forbrydelse mod det ukrainske folk og en forbrydelse mod menneskeheden og klart fordømme det stalinistiske regimes handlinger mod de ukrainske landmænd.

Jeg mener også, at det er på høje tid, at alle oplysninger om hungersnøden offentliggøres. Landene i det tidligere Sovjetunionen bør åbne deres arkiver om Holodomor i Ukraine i 1932-1933 for forskere, så der kan gennemføres uvildige undersøgelser.

I år er det 75-året for denne chokerende forbrydelse. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at give udtryk for min dybeste sympati med det ukrainske folk, som blev udsat for denne enorme tragedie.

Rebecca Harms, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Fru formand! Jeg har valgt næsten den samme indledning til min tale som hr. Tannock. Det sker ikke ofte. "Fortiden er prologen til fremtiden" er den sentens, der står over indgangen til National Archives i Washington og med rette. Denne sætning udtrykker håbet om, at folk kan lære af historien. Nogle gange gør de, men ikke altid. Vi kan blot forsøge.

Jeg har igen og igen bemærket – og beslutningen om Holodomor gav igen anledning hertil – at ikke alle kapitler i Øst- og Vesteuropas historie i det seneste århundrede er lige velkendte. Da grupperne drøftede, om beslutningen skulle fremsættes eller ej, var den fremherskende holdning oprindeligt skepsis. Adspurt indrømmede de fleste medlemmer, at de ikke havde nogen idé om, hvad Holodomor rent faktisk betyder, eller hvad det står for. Måske er dette starten på en fælles læring om en sådan frygtelig begivenhed i historien, som fandt sted midt i Europa for ikke engang et århundrede, men blot lidt over et halvt århundrede siden, og som vil give os en chance for at skrive historien nøjagtigt med de overlevendes hjælp.

For Verts/ALE-Gruppen skal mindehøjtideligheden for ofrene for denne tragedie være det centrale element i den indrømmelse, vi gør ved at underskrive denne beslutning. Vi mener, at en egentlig mindehøjtidelighed for ofrene afhænger af vores viden om denne tragedie, denne enorme forbrydelse begået af det sovjetiske regime.

For det andet håber vi på, at dette stykke historie vil blive bearbejdet af Ukraine og Rusland i fællesskab. Hvad vi ikke ønsker – og jeg siger dette som en tysker født i 1950'erne – er, at denne bearbejdning af historien og denne korrekte skrivning af historien øger kløften mellem nationerne. Vi ønsker det ikke, hverken internt i Ukraine eller mellem Ukraine og Rusland.

Jeg mener derfor, at en åbning af arkiverne er en vigtig forudsætning. Dette er det krav, der må imødekommes. Europarådet bør også drøfte dette, så Moskva åbner disse arkiver.

Jeg er glad for, at Europa-Parlamentet er nået frem til en enig holdning. Jeg håber virkelig, at skrivningen af historien og mindehøjtideligheden for ofrene er det centrale i Ukraine, og at denne katastrofe ikke manipuleres til politiske formål. Så vil vi have taget et stort skridt i retning af at realisere ønsket om, at folk virkelig lærer af fortiden.

Adam Bielan, for UEN-Gruppen. – (PL) Fru formand! I år markerer vi 75-året for hungersnøden i Ukraine i 1932-1933. Hungersnøden var ikke en naturkatastrofe, men resultatet af Joseph Stalins plan om folkedrab, hvormed han efter at have klaret Ukraines intelligentsia ønskede at ødelægge landbobefolkningen i Ukraine. Omkring 10 mio. mænd, kvinder og børn døde som følge af dette folkedrab. Det var en tilsigtet og systematisk udryddelse udført af Sovjetunionens myndigheder. Kommunisternes kriminelle hensigter var klare. Mens ukrainerne sultede ihjel, eksporterede Sovjetunionen millioner af tons korn og forseglede Ukraines grænser for at forhindre den ødelagte befolkning i at rejse til Rusland. Man afviste tilbud om international humanitær bistand og hævdede, at hungersnøden ikke fandt sted.

I den nuværende Russiske Føderation hersker der hykleri omkring de kommunistiske forbrydelser, og Stalin fremstår som en effektiv leder. Nogle vestlige lande forholdt sig tavse under denne enorme tragedie for det ukrainske folk, da de var ved at etablere diplomatiske forbindelser med Sovjetunionen, som de ønskede at gøre afhængig af økonomisk samarbejde. I dag kan vi ikke forholde os tavse, og det er vores pligt at ære mindet om ofrene for Holodomor.

Helmuth Markov, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Fru formand, hr. kommissær. Jeg taler som en, der har tilbragt mange år af mit liv i Ukraine, som har boet der, og som derfor naturligvis er meget følelsesmæssigt involveret.

Der er ikke en eneste begrundelse, der kan berettiggø hungersnøden i 1932 og 1933. Den ramte Ukraine, Rusland, især områder langs Volga, Don og Kuban, det vestlige Sibirien, det sydlige Ural og det nordlige Kasakhstan. Millioner af mennesker af forskellige nationaliteter, ukrainere, russere, kasakher, jøder, tyskere, belarussere, tatarer og mange andre sultede ihjel. Vi må mindes disse ofre og klart fastslå, at denne hungersnød var et udtryk for og et resultat af en umenneskelig politik, af den forbrydelse, det var at eksportere korn, mens man tillod, at ens egen befolkning døde af sult.

Hvorfor er jeg så ikke enig i denne beslutning? For det første fordi denne beslutning knytter denne katastrofe og denne forbrydelse til Ukraine og folk af ukrainsk nationalitet alene. Som jeg sagde i starten afspejler dette ikke den historiske sandhed. Enhver, som samtidig ser bort fra de øvrige socialistiske republikker i Sovjetunionen og de andre forskellige nationaliteter, gør sig skyldig i racisme og foragt for alle de berørte menneskers lidelser.

For det andet anerkender denne beslutning Holodomor som et folkedrab. Folkedrab defineres som udryddelse på grundlag af etniske kriterier. Dette gælder navnlig Holocaust. At ligestille de to underminerer argumentet om den enestående karakter af den nationalsocialistiske forbrydelse med udryddelse af jøderne i Europa, og anerkendelsen heraf har til dato været genstand for bred demokratisk konsensus.

Den alvorlige fordømmelse af disse begivenheder i Sovjetunionen kræver ikke en sådan sidestilling. Jeg er overbevist om, at dette var hovedårsagen til den erklæring, som den israelske ambassadør i Ukraine, fru Kalay-Kleitman, fremsatte i et interview med Serkalo Nedeli om, at Israel ikke kan anerkende Holodomor som et etnisk folkedrab.

For det tredje er den 10. december 2008 60-års-dagen for FN's menneskerettighedserklæring. Menneskerettigheder er almen gyldige og udelelige. Man kan ikke indtage en selektiv, indirekte eller opportunistisk holdning til dem. I det 20. århundrede oplevede vi en katastrofal mængde afskyelige

forbrydelser, der ikke er sammenlignelige, men som alligevel forårsagede millioner af uskyldige menneskers død: Første Verdenskrig, den fascistiske invasion, Japans aggression over for Kina og Korea, de atombomber, som USA kastede over Hiroshima og Nagasaki, Stalins politik over for sit eget folk, forskellige kolonimagters ødelæggelser inden for deres indflydelsesområder, Khmer Rouges terror, nedslagtningen af Tutsier og Hutuer. Denne frygtelige liste er næsten endeløs. Europa-Parlamentet bør have en interesse i at afvise en sådan umenneskelighed i alle dens afskygninger.

For det fjerde bør der aldrig være hungersnød igen – hverken af politiske eller økonomiske årsager. I lyset af de milliarder, der er ydet i støtte til bankerne, har den afgående formand for Welthungerhilfe, Ingeborg Schäuble, opfordret til en redningspakke mod sult i verden. Der er behov for 14 mia. EUR om året til landbruget i udviklingslandene for at nå millenniumudviklingsmålene og halvere antallet af sultende i 2015. I 2007 var der tale om 923 mio. mennesker.

Vi må gøre alt for at sikre, at sult udryddes ligesom pesten.

Bastiaan Belder, for IND/DEM-Gruppen. – (NL) Fru formand! Holodomor er en sammensmeltning af de ukrainske ord *holod* (sult) og *moryty* (slå ihjel) og betyder derfor "sulte ihjel". Holodomor henviser til sultedøden for 6-7 mio. mennesker, heraf 3,5 mio. i Ukraine, 2 mio. i Kasakhstan og hundreder af tusinder i det nordlige Kaukasus langs Volga og i det vestlige Sibirien i 1932 og 1933.

Holodomor står for Stalins og hans folks magtfulde plyndring af den ukrainske landbrugsbefolknings kornhøst som et effektivt bolsjevistisk middel til at undervise landets befolkning i tanken om tvungen kollektivisering af landbruget.

Holodomor står for stalinisternes forsætlige benægtelse af akut hungersnød i Ukraine og andre steder i Sovjetunionen, så millioner af ofre forblev afskåret fra enhver form for intern og ekstern bistand.

Holodomor står for den sovjetiske ledelses uafbrudte korneksport i hungersnødårene 1932 og 1933, selv om denne eksport kunne have dækket fødevarerbehovet for halvanden million mennesker i et helt år.

Holodomor står for folkedrab på ukrainske landsbyboere gennem vedtagelsen af en ren og skær udsultningspolitik i form af en fuldstændig økonomisk blokade af de ukrainske landdistrikter ved at udmåle sanktioner i naturalier og ved at indefryse forsyningerne og indføre sortlister på grundlag af dekretet af 18. november 1932 som foreskrevet af Molotov, der dengang var Stalins udsending i Charkiv.

Holodomor står for Stalins paranoia med hensyn til ukrainsk nationalisme, som den store leder anså for at være hovedårsagen til det, han opfattede som utilstrækkelige kornforsyninger fra Europas kornkammer.

Holodomor står for Stalins hensigter om for altid at knuse alle ukrainske drømme om selvstændighed eller endog uafhængighed.

I dag ved vi, at hans dæmoniske plan slog fejl.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Fru formand! Fra Lenins Sovjetrusland til Kim Il-Sungs Nordkorea i dag, via Maos Kina, Mengistus Etiopien og Pol Pots Cambodja – listen er desværre ikke udtømmende – kan det siges, at sult er et væsentligt træk ved kommunismen.

Den hungersnød, der dræbte næsten 10 mio. ukrainere mellem 1932 og 1933, var dog ikke blot resultatet af kommunismens økonomiske og sociale absurditet, eller af det had, den føler mod landbobefolkningen, men var planlagt af de sovjetiske myndigheder, som dels beslaglagde alle bøndernes fødevarerlagre, herunder deres korn, dels benyttede politiet til med alle midler at forhindre en masseflugt af ukrainere, som forsøgte at undslippe døden som følge af denne beslaglæggelse. Dette er, hvad der stadig foregår i Nordkorea.

I artikel 6 i den internationale forbryderdomstols statut defineres folkedrab som handlinger, der begås i den hensigt helt eller delvist at ødelægge en national, etnologisk, racemæssig eller religiøs gruppe som sådan, og jeg citerer "med fortsæt at påføre gruppen levevilkår, beregnet på at bevirke gruppens fuldstændige eller delvise fysiske ødelæggelse". Udryddelse via hungersnød, Holodomor, som de sovjetiske kommunister traf beslutning om i 1932, passer på denne definition, uanset hvad min kollega, hr. Markov, mener.

Den 28. november 2006 beskrev det ukrainske parlament Holodomor som folkedrab. Det er beklageligt, at FN på grund af det russiske veto og den franske og den britiske regerings fejhed har nægtet at give det denne betegnelse. Sidstnævnte sætter endvidere ikke spørgsmålstegn ved det russiske folks ære, idet de også var ofre for kommunismen, men det fordømmer denne totalitarismes rædsler, som dræbte 200 mio. mennesker verden over, og som det må siges, at vi fordømmer meget sent.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Fru formand! Formålet med forhandlingen i dag er at mindes (holde i live i vores erindring) de lidelser, som så mange millioner mennesker, der var ofre for en demografisk katastrofe af hidtil uset omfang i fredstid på grund af Stalins politikker, var udsat for.

Jeg mener, at den hungersnød, som disse mennesker blev udsat for, var et direkte angreb på den ukrainske landbobefolkning, som var kraftigt imod kollektiviseringen.

Som der er blevet mindet om her i Parlamentet, især fra hr. Bielans side, var dette en forsætlig handling, fordi høsten i 1932, selv om den var under middel, ville have været tilstrækkelig til at brødføde hele befolkningen, hvilket bevises af den omstændighed, at Sovjetunionen det år eksporterede over en mio. tons korn til Vesteuropa.

Resultatet, som alle talerne i disse forhandlinger har fremhævet, var, at mellem seks og otte mio. mennesker i hele Sovjetunionen døde, heraf mellem fem og seks mio. i Ukraine. Alvoren i denne begivenhed skyldtes ikke blot de mange dødsfald, men også tavsheden og fortielsen.

Derfor mener jeg, at det er vigtigt, at Europa-Parlamentet, som andre institutioner såsom FN eller OSCE's Parlamentariske Forsamling har gjort, i dag løfter sin stemme i hyldest for at holde erindringen i live hos os alle om de ofre, som alle de mennesker, der blev ofre for en totalitær og kriminel ideologi, ydede.

Det skal dog siges her i Parlamentet, at det vigtigste er at se fremad og sikre, at de børn, der fødes i dag i det store land Ukraine, skal lede i avisarkiver og historiebøger for at lære om de tidligere generationers rædsler under Holodomor.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Fru formand! I dag markerer Europa-Parlamentet 75-års-dagen for massehungersnøden i Ukraine, en af de største forbrydelser mod menneskeheden i det 20. århundrede. Hungersnøden i Ukraine, Volgaregionen, Kasakhstan og andre dele af Sovjetunionen i 1932-1933 skyldtes ikke naturlige årsageer, men Stalins magtudøvelse. Tvungen kollektivisering af landbruget og bekæmpelse af privat ejendomsret til landbrugsjorden, ødelæggelse af middelklasserne og privat virksomhed under et totalitært diktatur, statens vold mod landmændene betød nederlag, sult og død under horrible forhold for millioner af mennesker. EU ærer ofrene for denne forbrydelse og hilser dem, der overlevede den, de sidste levende vidner til denne tragedie.

Den store hungersnød ramte især det ukrainske folk. Stalins politik i Ukraine omfattede dels de umenneskelige kollektiviseringsforhold, dels ødelæggelsen af national kultur, kirker og undertrykkelse af intelligentsiaen. Mange ukrainske forfattere blev skudt, fængslet eller sendt i arbejdslejre i 1930'erne. I 1932 blev eksisterende forfattergrupper opløst. Mange nationale kulturpersonligheder døde. Rozstriliane Vidrozdenniya ("Henrettelsespelotonens renæssance") symboliserede Ukraine i det 20. århundrede.

Massehungersnøden i Ukraine og i andre regioner i Sovjetunionen er en grundforskningsopgave for historikere, politiske analytikere og forskere i totalitarisme. Den store hungersnød må ikke blive genstand for ideologisk manipulation eller andre nationalistiske politikker. Alle Stalinsystemets arkiver må åbnes, og der bør gennemføres tilbundsgående undersøgelser for at bestemme antallet af ofre med præcise akademiske beskrivelser af årsagerne til, forløbet og følgerne af hungersnøden. Kendskab til sandheden om fortiden vil tjene enhed, oprettelse af en demokratisk kultur som et permanent grundlag for Europa.

Jeg vil gerne benytte denne forhandling til at mindes de store arbejder af den polske emigrant, Jerzy Giedroyc, hvis *Kultura* offentliggjort i Paris førte til forståelse mellem Polen og Ukraine. Jeg vil gerne over for Europa-Parlamentet fremhæve antologien på ukrainsk offentliggjort i *Kultura* i 1957 om forfølgelsen af ukrainske forfattere, Rozstriliane Vidrozdenniya, redigeret af Lavrinenko og de polsk-ukrainske kronikker fra 1952 skrevet af professor Bohdan Osadchuk i samme avis som et eksempel på, at Europa arbejder sammen for at overvinde historisk fatalisme og for at skabe enighed mellem nationerne omkring et fremtidigt demokratisk samfund.

Šarūnas Birutis (ALDE). – (LT) Fru formand, mine damer og herrer! Den store Holodomor hungersnød, der indtraf i Ukraine, er en episode i Europas historie, som vi ikke må glemme. Jeg er overbevist om, at hungersnøden skal anerkendes som et folkedrab udøvet af Sovjetunionen mod den ukrainske nation. Dette er en af de værste forbrydelser mod menneskeheden begået i den periode, Sovjetunionen eksisterede. Det ukrainske folks tragedie var en velbevaret hemmelighed. Selv i Europa ved kun få mennesker, at en af de mest brutale forbrydelser i det 20. århundrede blev begået her i Europa i fredstid og ikke i et fjertliggende land. Millioner af ukrainere blev ofre for den hungersnød, som de sovjetiske myndigheder foranledigede. Det sovjetiske totalitære regimes tilintetgørelse af landbobefolkningen udgør også en identitetskrise for

Ukraine. Derfor må vi for det første fordømme de forsvarere for regimet i det tidligere Sovjetunionen, som benægter denne og andre forbrydelser begået i den kommunistiske periode. For det andet må vi støtte Ukraines mål, vores fremtidige kollegas mål om at få dette folkedrab på den ukrainske nation anerkendt på internationalt plan. For det tredje er Holodomor blot en af kommunismens forbrydelser, kommunismen, hvis forbrydelser uundgåeligt stadig bør retsforfølges ved en ny Nürnbergproces.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Fru formand! EU og en række andre lande har anerkendt katastrofen kendt som Holodomor, der fandt sted i Ukraine i 1932-1933, som en forbrydelse mod det ukrainske folk. Selv FN vedtog en resolution på generalforsamlingen i 2007 til minde om ofrene for Holodomor og fordømmelse af regimet.

Stalinregimet i Sovjetunionen fremkaldte en kunstig fødevaremangel for at tvinge Ukraine, men ikke Ukraine alene, ind i dets landbrugsplanøkonomi. Dette mål blev sat højere i datidens magthaveres øjne end opretholdelse af menneskeliv. Der blev overhovedet ikke taget hensyn til befolkningen, og millioner led en pinefuld død. Dette betyder, at Holodomor ikke var en naturkatastrofe. Den var planlagt af mennesker og blev koldblodigt udført.

Jeg glæder mig over dagens forhandling. Konsekvent rehabilitering og offentliggørelse af forbrydelser er den eneste rigtige måde at komme overens med fortiden på. Åbning af arkiverne er et første, vigtigt skridt i den rigtige retning. Dette gælder ikke blot for Ukraine, men for alle andre lande, der levede under det kommunistiske sovjetstyre, og naturligvis Rusland selv.

Som erfaringerne med arkiver har vist, er almindelig og offentlig adgang alene ikke tilstrækkelig. Tværtimod skal der ydes støtte under søgningen efter information. Dette kan f.eks. ske ved at åbne dokumentationscentre og ansætte historikere.

Forbrydelser kan ikke gøres ugjorte, men de – og vigtigere endnu deres ofre – må aldrig glemmes. Den verdensomspændende anerkendelse af Holodomor som masse mord på befolkningen i Ukraine og andre steder har enorm betydning for politikken på verdensplan. Dette kunne skabe præcedens for mange andre nationer, i hvis fortid der er blevet begået masse mord.

Under alle omstændigheder sender EU Rusland et klart budskab ved at mindes den forbrydelse, der er blevet begået, og ved kraftigt at fordømme den og således gøre det helt klart for det kommende partnerskab og associeringsforhandlingerne, at en af de grundlæggende søjler i EU, nemlig respekt for menneskerettighederne, ikke står til forhandling.

Wojciech Roszkowski (UEN). – (PL) Fru formand! I 1932-1933 begyndte myndighederne i Sovjetunionen en tvangsmæssig beslaglæggelse af fødevarer fra kollektive gårde i Ukraine og efterlod landmændene uden mad. Dette resulterede i hungersnøden kendt som Holodomor og millioner af menneskers død i et land, der tidligere var kendt som et brødkammer. Da målet for denne handling, som Stalin og hans tjenende ånder var ansvarlige for, var Ukraines landmænd som social gruppe og som nationalitet, svarer Holodomor til definitionen af folkedrab indeholdt i FN's konvention af 1948.

Den beslutning, vi har udarbejdet i anledning af 75-års-dagen for Holodomor, er et kompromis, der i det store hele indrømmer, at denne forbrydelse har fundet sted. Alt hvad der mangler er, at Holodomor helt klart kaldes folkedrab. Dette skyldes en række grupper her i Parlamentet. Under kompromisforhandlingerne bemærkede jeg, at Den Socialdemokratiske Gruppe generelt er imod historiske drøftelser. Dette er en udmærket holdning at indtage, når man tænker på, hvordan de europæiske socialister altid er ivrige efter at fordømme nazismen og general Franco, mens de følelsesfuldt nægter at fordømme de sovjetiske myndigheder eller de spanske republikanere.

Under disse forhandlinger hørte jeg også, hvordan fejring af ofrene indebærer ærbødighed, hvorved ord som folkedrab undgås. Denne form for moraliseringen og selektiv hukommelse blandt de europæiske socialister viser, at historiske fakta er blevet overgået af hysterisk relativisme. Jeg håber dog fortsat, at dette ikke gælder alle medlemmer i venstre side af Parlamentet.

Jeg hørte også, at socialisterne er imod, at der stemmes om historiske sandheder. Det er den skinbarlige sandhed. Problemet er, at vi her ikke taler om sandheden om Holodomor, men kun sandheden om os selv. En beslutning om historiske spørgsmål er altid en anerkendelse af værdier, mens manglende stillingtagen i sig selv er en holdning. Det betyder, at udtalelserne er hule. Hvordan er det muligt at give udtryk for ens forhold til værdier på andre måder end ved at vurdere begivenheder i fortiden? Folkedrab er folkedrab, uanset om det udøves af Hitler eller Stalin, og uanset hvordan den nuværende russiske regering ser det. Hvis nogen

i dag havde sagt, at ofrene for Holocaust fortjente mindre opmærksomhed end gaskamrene, ville de sætte deres troværdighed på spil. Vi er alle lige for loven og for sandheden!

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Fru formand! Hungersnødens pil i Ukraine trækkes ud af den skælvende antikommunisme for at tjene den antikommunistiske kampagnes behov og omskrive historien, for at kriminalisere den kommunistiske ideologi og fordømme kommunisternes handlinger. Jeg kan desuden nævne talrige eksempler på lande, hvor symboler på og handlinger foretaget af kommunistpartierne stadig er forbudt, lande, der er en del af EU.

Der gøres således et åbent forsøg på at forvride historiske fakta og fortolke dem på en tilfældig og uvidenskabelig måde, fordi det grundlæggende mål ganske enkelt er at underbygge den strategiske bagvaskelse af kommunismen og socialismen.

Antikommunisme har altid været ledsaget af de mest grove og brutale angreb på befolkningen. Efterhånden som EU's antigræsrodsbevægelsesangreb på de grundlæggende rettigheder, som arbejderklassen har opnået gennem hård kamp og ofre bliver stærkere, efterhånden som dets udnyttelse gennem kapitalen bliver mere brutal og barbarisk, efterhånden som EU's imperialistiske politik over for lande og nationer bliver mere aggressiv og kriminel, intensiveres antikommunismen, den reaktionære bagvaskelse af socialismen, som vi oplevede i det 20. århundrede, og angrebet på arbejderklassens fortrop og de undertrykte dele af kommunistpartierne.

Denne vulgære propaganda er opfølgeren til forsøget på at anvende grove løgne og bagvaskelse for at tilsværte det socialistiske systems enorme bidrag i de unges øjne. Det bidrag til fascismens nederlag og til opbygningen af et samfund, der for første gang i menneskehedens historie er fri for menneskers udnyttelse af andre mennesker. Der gøres et forsøg på at sidestille socialismen, dvs. alt, hvad der er progressivt født af menneskets tanker, med den reaktionære og inhumane fascisme, der er det barbariske kapitalistiske systems ægtefødte barn.

Denne bestemte hungersnød i Ukraine skyldtes hovedsageligt, og alle objektive historikere er enige herom, de rige landmænds sabotage, da de som en reaktion på den nye sovjetmagt og kollektiviseringen af jorden først forårsagede en borgerkrig og dernæst ødelagde maskiner, dræbte dyr, satte ild til kolkhosernes ejendom og generelt saboterede såningen og høstningen af afgrøder på enhver tænkelig måde, samt den alvorlige tørke og tyfusepidemi, der brød ud i det område af Ukraine på det pågældende tidspunkt.

En forhandling som denne for at afdække den historiske sandhed kan naturligvis ikke gennemføres på denne måde. Hvis man virkelig mener, at man er i besiddelse af argumenter, så tilrettelægger man en forhandling, hvor alle de videnskabelige fakta, der vil bidrage til at afdække sandheden, kan komme til udtryk.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Holodomor er et faktum og symboliserer en af de mest inhumane nedslagningsmetoder. En ideologi, der påberåbte sig at tjene almindelige mennesker, antog en form, som i dag overgår fantasien. Det var en enkel metode – den krævede ingen våben eller mænd, ingen gaskamre. Alt, hvad der var behov for, var indsamling af alt, hvad jorden havde givet, og den "ulydige" befolkning ville forsvinde fra landsbyerne, fordi den ikke passede ind i systemet. Folk blev skubbet ind i en utopisk vision og til trods for dens rædsler og omkostninger er der stadig mange, der finder den attraktiv, og nogle af medlemmerne i venstre side af Parlamentet forsvare den. Den bolsjevitiske ideologi benyttede metoder, der ikke på nogen måde kan berettiges. Min PhD-afhandling om Ukraine omhandlede de traumer, som mennesker, der havde overlevet denne socialistiske rædsel, levede med, selv om overlevende var undtagelsen. De overlevendes beretninger afslører, at sulten førte til kannibalisme. Vi kender f.eks. tilfældet, hvor en mor sendte sin seksårige søn ud i skoven om vinteren, fordi han ikke ville have overlevet i landsbyen, men ville være blevet spist.

På den ene side havde vi i 1930'erne Joseph Stalin, den vise fader og ven af folket, som bebudede verdensrevolutionen, på den anden side havde vi millioner af mennesker, der døde i gaderne med opsvulmede maver. Det må have været et frygteligt syn selv for de politiske kommissærer, der tjente myndighederne. Sådan var det i det østlige Ukraine. 10 år senere, ramte en tragedie af samme karakter imidlertid polakkerne i det, der dengang var det østlige Polen, skønt dog i mindre målestok. Det ukrainske UPA's nationalistiske ideologi, der faldt sammen med nazisternes, resulterede i etnisk udrensning af polakkerne. Metoderne var lige så brutale: brænding af levende mennesker, opskæring af gravide kvinders maver, halshugning af børn med økser. Mændene var ved fronten på det tidspunkt. I dag er dette Golgotha i øst, som de overlevende kalder det, tabubelagt og genstand for pinefuld tavshed, og ironisk nok rejses de fleste statuer nu af den tids nationalistiske ledere. Måske er tiden nu inde til – og der er observatører til stede fra Ukraine – at vi, samtidig med at vi ærer ofrene for Holodomor, også ærer de polakker og ukrainere, som blev så brutalt myrdet, fordi

de ikke var enige i den ideologi. Det er ikke nemt at indrømme sådanne fakta, men hvis man ikke gør det, vil det være vanskeligt at bringe befolkningerne tættere på hinanden, at acceptere Ukraine i området med europæiske værdier, som vi stræber efter her i Parlamentet.

Jeg forstår de russiske protester mod EU. Hvis vi skal tale om Holodomor, som de foreslår, skal vi også tale om kolonisternes udryddelse af indianerne i Den Nye Verden. Holodomor er værdig til en særlig fordømmelse. Lad os dog tilføje de millioner, der blev sendt i arbejdslejre, dvs. dødslejre, i Sibirien under Anden Verdenskrig – ukrainere, polakker, tatarer. Blot til orientering vil jeg gerne tilføje, at af de 100 000 krigsfanger i general Paulus' hær, der blev sendt til Sibirien efter Stalingrad, overlevede kun 5 000 frem til 1955. For Europas skyld kan Parlamentet ikke forfladige disse tragedier i det 20. århundrede.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Fru formand! Den største ungarske digter i det 20. århundrede sagde, at "Vi må tilstå fortiden!". Ja, vi må tilstå fortiden, men ikke for at skabe spændinger mellem folk og lande. Ethvert folk må se sine egne synder i øjnene. Den måde, hvorpå tyskerne har set deres egen rolle i Anden Verdenskrig i øjnene, har været eksemplarisk. Hr. Zaleski henviste som polak til den omstændighed, at mange folk har synder at tilstå, og at Holodomor ikke er den eneste. Jeg taler som repræsentant for et folk, hvis parlament i 2003 var det første til at fordømme Holodomor. Samtidig kunne jeg rigtig godt tænke mig, at denne forhandling ikke var en antirussisk forhandling, for dem, der er til stede her i Parlamentet, dem, der tager ordet, bør være bekendt med Ukraines etniske kort og bør vide, hvilke lande der blev berørt af denne stalinistiske rædsel, hvorved det kommunistiske diktatur bestræbte sig på at udrydde bondestanden – størstedelen af de døde var ukrainere, men ikke udelukkende ukrainere. I de byer – Donetsk, Dnepropetrovsk, Odessa – var der også rumænere, russere, jøder og andre grupper, som døde. Disse steder var det bondestanden, man forsøgte at udrydde.

Vi må erkende, at der var tale om folkedrab, men ikke af etniske årsager. På baggrund af principperne i et uacceptabelt, stalinistisk, kommunistisk diktatur i det 20. århundrede, forsøgte man at udrydde en hel klasse, bondestanden, bønderne. Ofrene for denne kampagne var hovedsageligt ukrainere, men vi må ære alle ofre uanset nationalitet. Det, hr. Roszkowski sagde, er ikke rigtigt, nemlig at Den Socialdemokratiske Gruppe forsøger at hvidvaske noget. Nej, vi ærer ganske enkelt fakta og insisterer på fakta, fordi vi ikke ved at vælge side med hensyn til Holodomor er parate til at tage del i fordømmelsen af Rusland – selv om Rusland bør foretage en del selvransagelse som følge af stalinismen, Katynmassakren – men vi må heller ikke glemme, at det russiske folk led mindst lige så meget under det stalinistiske diktatur og havde lige så mange ofre som andre folk.

Derfor siger jeg, at vi skal ære, men lad os også forsøge her i debatten at respektere de historiske fakta. Vi bøjer hovederne for ofre for Holodomor, men vi kan ikke tjene ukrainsk nationalisme. Vi må snarere arbejde på at sikre, at Rusland, Ukraine og alle andre lande ser deres fortid i øjnene og skaber fred.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Fru formand! Efter mange års benægtelse og tavshed betvivler ingen, at Holodomor var et af de mest alvorlige, forsætligt fremkaldte og politisk motiverede masse mord i det 20. århundrede. Europa-Parlamentet lever op til en langvarig forpligtelse, når det bøjer hovedet og mindes ofre. Syndens tætteste allierede er ligegyldighed og glemsel. Vi må ikke glemme! Millioner døde for, at Stalin kunne opfylde sin diktatoriske plan. Planen gik ikke kun ud på at kollektivisere landbruget med magt – det var et af hans mål – men også på at nedbryde den ukrainske, nationale selvbevidsthed og ødelægge de institutioner, der repræsenterede den nationale identitet. I årene med Holodomor og i løbet af 1930'erne blev 80 % af de ukrainske intellektuelle dræbt. Den uafhængige ukrainske kirke blev afskaffet. Det ukrainske sprog blev presset ud af det offentlige liv. Holodomor er derfor en uudslettelig del af den ukrainske, nationale identitet og kollektive hukommelse.

Vi må anerkende det offer, de ukrainske borgere ydede for at kunne leve i frihed og være i stand til at bestemme over deres egen fremtid. Europa-Parlamentet anerkender Ukraines europæiske ambitioner. Ved at vedtage denne beslutning sender vi det budskab, at ikke blot Ukraines fortid, men også dets fremtid hænger uløseligt sammen med Europas. Tak.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Fru formand, mine damer og herrer! Den kunstigt fremkaldte hungersnød i Ukraine eller folkedrabshungersnøden, er en af de største forbrydelser mod menneskeheden i verdenshistorien. Den opfylder alle kriterier for at kunne beteges som folkedrab. For det første var den af etnisk karakter, da den var rettet mod det oprørske ukrainske folk, som havde vist deres modstand mod russificeringen ved mere end en lejlighed. For det andet var det også et socialt folkedrab på velstående ukrainske landmænd, selv om hungersnøden dræbte alle uanset velstandsniveau. Forbrydelsen var fuldstændig kynisk. Stalins totalitære kommunistregime fandt frem til den billigste måde at dræbe et stort antal mennesker på. Millioner i Ukraine

led den langsomme, frygtelige sultedød. Der foreligger nu dokumentation for, at nazisterne selv i 1930'erne tog til Moskva for at indhøste erfaringer med tilrettelæggelsen af masse mord. Beslutningerne om at ekspropriere fødevarer blev dengang truffet i Moskva. Beslutningerne om gaskrigen i 2006 mellem Ukraine og Rusland blev endnu en gang truffet i Moskva. Nutidens Rusland demonstrerer klart via sin opfattelse af udenrigspolitik, at det er ved at genfinde sin position i dets del af verden. Moskvas retshistorikere skammer sig ikke over at sige, at den kunstigt fremkaldte hungersnød i Ukraine udelukkende var menneskeskabt. Vi må håbe, at Ukraine ikke vil være den næste stat efter Georgien, som Rusland vil påføre sin brutale aggression. Vi må helt klart slå fast, at begivenhederne i Ukraine var folkedrab. Mit land, Letland, har allerede gjort dette, lige som mange andre lande også har gjort det via erklæringer vedtaget af deres parlamenter. Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at den totalitære kommunistes forbrydelser bør fordømmes på nøjagtig samme måde som de nazistiske forbrydelser. Vi har brug for et nyt Nürnberg, fordi uskyldige ofre er ofre, uanset hvem der har begået forbrydelserne mod dem. Selv om vores folk har forskellige erfaringer, er en fælles forståelse af de historiske begivenheder i Den Europæiske Union en absolut nødvendighed. Dette er rent faktisk grundlaget for vores fælles fremtid. Tak!

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Kunstig, menneskeskabt hungersnød blev systematisk anvendt som et redskab af de totalitære kommunistiske regimer. For 75 år siden besluttede Stalin at rykke den ukrainske, nationale identitet og modstand op med røde ved at skabe hungersnød i selve Europas brødkurv.

Regioner ramt af hungersnød blev ikke blot nægtet hjælp. Værre endnu blev hundredvis af landsbyboere afskåret af Den Røde Hær. Sultende mennesker blev nægtet den mest elementære menneskeret – retten til at undslippe den sikre død. Mennesker, der forsøgte at flygte, blev jaget som vilde dyr og skudt. Først i dag reagerer vi på en af det kommunistiske diktators mest grufulde forbrydelser. En autoritativ vurdering af sådanne forbrydelser burde være foretaget for længst.

Alle ofre for forbrydelser mod menneskeheden fortjener den samme status. Der kan ikke være førsteklases ofre for nazismen eller andenklases ofre for kommunismen, blot fordi Europa stadig savner en integreret tilgang til alle totalitære regimer og har tøvet med at indtage en konkret holdning til forbrydelser, der fandt sted på den østlige del af kontinentet.

Vi har alle pligt til at vide, hvad der skete under Stalin, ligesom vi ved, hvad der skete under Hitler. Vi må udvide ikke blot vores solidaritet til den ukrainske nation og faktisk til alle lande, der har lidt under totalitære forbrydelser, men også afsige en moralsk dom. Kun derved kan vi nå målet med disse forhandlinger, nemlig at sikre, at denne monumentale, ødelæggende laden hånt om menneskeliv og menneskelig værdighed aldrig gentages nogen steder i Europa.

Vi har brug for en forsoning af hele Europa, en forsoning, der kun kan baseres på sandhed og retfærdighed. Vi har pligt til at sikre, at det berømte "aldrig igen" ligeledes vil gælde den ukrainske nation.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Fru formand! Adspurg om det var værd at risikere en atomkrig for at omstyrte kapitalismen, svarede Mao Zedong, at det var værd at ofre endog hundreder af millioner liv, så resten af menneskeheden kunne leve lykkeligt under kommunismen. Joseph Stalin havde den samme grusomme, kriminelle logik. Da modstanden mod kollektivisering blandt bønderne voksede, besluttede han fysisk at eliminere dem, der boede i de mest oprørske regioner. Disse regioner var beboede af ukrainere. En fjernelse af disse løste også problemet med nationalitet, for som Stalin sagde ved en anden lejlighed "problemet med nationalitet er grundlæggende et bondeproblem".

Som et resultat af den planlagte kriminelle kampagne i selve Ukraine døde således millioner af mennesker. Det siger alt, at befolkningstallet i Ukraine ifølge de officielle befolkningsstatistikker var et godt stykke over 31 mio. i 1926, mens det i 1939 til trods for en betydelig naturlig befolkningstilvækst kun var 28 mio.

Det var ikke kun befolkningen i det sovjetiske Ukraine, der døde. Administrativt beordrede fødevarerbeslaglæggelser, ledsaget af forbud mod fødevarerimport fra andre regioner resulterede i hungersnød i Volgaregionen, Kuban og det nordlige Kaukasus. Størstedelen af befolkningen i disse områder var ukrainere, men der var også russere. Vi rejser også spørgsmålet om hungersnøden i Ukraine i dag for at tilkendegive vores overbevisning om, at denne del af vores fælles Europas dramatiske historie stadig ikke er tilstrækkelig kendt.

(Bifald)

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Fru formand! I det forrige århundrede var der et stort antal frygtelige massakrer. Nogle blev gennemført ved skydning eller gasning, med okser eller høtyve, mens andre

blev gennemført ved udsultning. I det dengang sovjetiske Ukraine tog den form af, at millioner blev dømt til at sulte i et område, der har den rigeste jord i verden. Dette skete forsætligt og var ikke forårsaget af vejret eller en naturkatastrofe.

Det er bekymrende, at dette folkedrab på ukrainere, polakker og russere gennem årene ikke blev kaldt ved dets rette navn, ligesom det er bekymrende i dag, at folkedrabet på hundredtusindvis af polakker, jøder og ukrainere, der modstod de ukrainske nationalisters fascisme på det tidligere og nuværende polske territorium under Anden Verdenskrig ikke betegnes som folkedrab. Det er også så meget desto mere foruroligende, at en manglende fordømmelse i dag berettiger og legitimerer organisationer, der henviser til arven efter disse mordere. Disse organisationer opererer lovligt i Europa i dag. Et politisk berettiget folkedrab eksisterer ikke. Alle skal navngives og fordømmes.

Ari Vatanen (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Vi taler om denne menneskeskabte hungersnød nu 75 år efter begivenheden, fordi den, hvis vi ikke taler om den nu kunne blive en sort plet på retfærdigheden. Der er stadig to timer til midnat nu, men vi opbygger fremtiden. Vi kan ikke bygge denne fremtid på et usikkert grundlag. Den skal opbygges på et solidt fundament, og et solidt fundament betyder sandhed. Fremtiden kan ikke bygges på løgne, hvilket ville være det samme som at bygge den på sand.

Det er egentlig ligegyldigt, hvor mange mennesker der døde i Ukraine. Det, der betyder noget, er, at ofrene for den menneskeskabte hungersnød – den ukrainske befolkning – føler, at retfærdigheden sker fyldest, for vi må genoprette folkets tro på retfærdighed. Ellers kan vi ikke opbygge en retfærdigt samfund, og de kan ikke tro på fremtiden. Alle ofrenes skrig er blevet hørt, uanset om de er ofre for nazisme, apartheid, slaveri eller kommunisme.

Parlamentet står for menneskehedens grundlæggende værdier. Vi kan ikke udsende et tvetydigt budskab. Derfor må vi virkelig være upartiske, uanset hvor smertefuldt det måtte være for os i politisk henseende. Ellers forsvarer vi ikke menneskelig værdighed. Der er meget alarmerende, at historien omskrives i Rusland i dag, så hvordan kan vi opbygge en fælles fremtid? Det er et velegnet tidspunkt for os at drøfte Ukraine nu, fordi Ukraine netop nu i 2008 har brug for hjælp. Det har brug for håb om en bedre fremtid, hvilket betyder tiltrædelse af EU en dag.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Fru formand! Hungersnøden var resultatet af en af J. V. Stalin nøje planlagt systematisk politik, der havde en række klare mål: den frivillige overdragelse af ejerskabet til jorden, etableringen af landbrugskollektiver, omledning af alle landbrugsprodukter og såsædslande til at føde den russiske hær og forsætlig udsultning af Ukraines byer. Det vigtigste mål var at undertrykke og ødelægge Ukraine som nation. Det var folkedrab. Det omfattede forfølgelse af civilbefolkningen i landet på grundlag af politik og race, og det opfylder således definitionen af en forbrydelse mod menneskeheden. Det handler ikke blot om at mindes hungersnøden. Det er et spørgsmål om symbolsk genoprejsning til ofrene, om nøje undersøgelse, analyse, viden og accept af fælles ansvar og samtidig en fælles afslutning på europæisk plan. Kommunismen er en forbrydelse mod menneskeheden. Dens følger kan sammenlignes med følgerne af fascismen og nazismen.

Lad os derfor oprette et europæisk institut for europæisk samvittighed og lad os også fejre den 23. august som dagen for alle ofre for alle totalitære systemer. Lad os forstå kommunismen som en frygtelig del af vores fælles europæiske historie. Kun gennem en fælles anerkendelse af ansvaret for fortiden vil vi finde vejen til fremtiden. Situationer som den, der hersker i f.eks. det irakiske samfund og andre dele af verden i dag, lærer os, at jo større skaden på samfundsstrukturen er, desto mere smertefuld, dyr og vanskelig er den at genoprette i menneskelig henseende. Ukraine bærer stadig tunge ar. Lad os tilbyde landet vores hjælp.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (PL) Fru formand! I dag mindes Europa-Parlamentet ofrene for en af Stalins største forbrydelser, ofrene for den hungersnød, som det despotiske bolsjeviske regime, der regerede Sovjetunionen, forsætligt forårsagede, og som havde til formål at svække og ødelægge den ukrainske nation og dermed kvæle dens ønske om frihed og om at opbygge sit eget uafhængige land. Ukraine og nogle regioner i det sydlige Rusland, det nordlige Kaukasus og Kasakhstan oplevede scener med frygtelig, grufuld fortvivlelse, lidelse og desperation i hele familier, der sultede ihjel.

I dag ønsker vi at vise respekt over for alle dem, der blev dræbt under den store hungersnød i Ukraine. Ofrene for massedrab, militære massakrer og etnisk udrensning fortjener ligeledes at få deres minde æret, og at de uretfærdigheder, der blev begået mod dem, huskes. Uanset årsagen til disse handlinger og de ideologiske mål, der foranledigede dem, er det konstante element i dem ofrenes lidelser.

Lad os vise solidaritet med det ukrainske folk, men lad os også bede Ukraine komme overens med de mørke sider i landets historie. I 1939-1945 myrdede nationalister i den ukrainske nationale hær 150 000 polakker, hovedsageligt kvinder og ældre. Mændene og fædrene, der var sendt i eksil i Sibirien, levede måske i helvede der, men havde håbet om, at deres familier i de østlige grænsområder var i sikkerhed. Desværre blev disse familier ofre for nationalisterne, som ikke fandt, at der var plads til deres polske naboer i den nye ukrainske stat. Ofrene for massakrerne i det østlige grænseområde venter på den dag, hvor deres skæbne også skrives ind i Europas fælles bevidsthed, sådan som ofrene for den store hungersnød i dag er blevet det.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg kommer fra Irland, et land, der oplevede en tragisk hungersnød for over 150 år siden, og jeg forstår derfor ukrainernes ønske om, at ofrenes for deres kunstige hungersnød fra 1932 til 1933 mindes.

Denne parlamentsbeslutning følger tidligere minderesolutioner fra andre internationale organisationer som f.eks. UNESCO og OSCE. Vores beslutning til minde om ofrene for Holodomor i Ukraine blev vedtaget på UNESCO's 34. generalkonference, og blev bl.a. støttet af Irland.

På OSCE-ministtermødet i Madrid i november 2007 sluttede 30 lande sig til Ukraines erklæring om højtideligholdelse af 75-års-dagen for Holodomor.

Europæisk integration må fortsat være baseret på en vilje til at komme overens med det 20. århundredes tragiske historie. Det nuværende Europa-Parlament sender en vigtig opfordring til de lande, der tidligere indgik i Sovjetunionen, om at give fuld adgang til arkiver om denne tragedie, så den kan undersøges indgående for at afsløre og fuldt ud undersøge årsagerne til og følgerne af denne hungersnød.

Efterkommerne efter ofrene søger i dag en afslutning og bør derfor have ret til at få adgang til sådanne oplysninger, så de kan få en forståelse af den største katastrofe i Ukraines moderne historie.

Også jeg vil give udtryk for min sympati med de millioner af ukrainere, der led under denne ugering, og navnlig med de pårørende til dem, der døde som følge af denne kunstige hungersnød.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Fru formand! Min far, Štefan Kányai, som tilbragte over 10 frygtelige år i de russiske gulag i Ural, Karaganda og Kasakhstan, sagde ofte til mig: "Der er vidner, som stadig er i live, og som så og husker Stalins folkedrab, et massebord, der blev begået uden våben. Stalins regime hev mange sider ud af den europæiske histories annaler, og det er derfor din pligt at åbne arkiverne i det tidligere Sovjetunionen og erstatte de manglende sider. Ofrenes hukommelse er hellig, og derfor skal du handle!"

Jeg er meget berørt over, at mit navn sammen med navnene på mine kolleger i PPE-DE-Gruppen og navnene på kolleger fra andre politiske grupper vil komme til at stå øverst i en beslutning, hvormed vi bekræfter, at europæisk integration er baseret på en vilje til at komme overens med det 20. århundredes tragiske historie. Måtte denne beslutning, der kommer her i 2008, 75-års-dagen for hungersnøden, markere vores medfølelse med det ukrainske folk og navnlig med de overlevende for hungersnøden samt familier og slægtninge til ofrene.

Måtte denne beslutning være en lære for en ny generation, der ikke har oplevet forfølgelse. Frihed er dyrebar og må ikke tages for givet. Det onde eksisterer stadig og må konfronteres.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Først efter østblokkens sammenbrud begyndte vi at blive klar over den grufulde sandhed om, hvad der var sket i Ukraine og andre dele af Sovjetunionen under Stalin. Totalitarisme har forhindret verden i at få kendskab til disse afskyelige forbrydelser mod menneskeheden. Den store hungersnød i Ukraine i 1932-1933 er et historisk faktum, som de kommunistiske myndigheder benægtede i hele Sovjetunionens levetid. Vi ved nu, at utallige uskyldige mennesker blev dømt til at dø langsomt af sult. Selv om der er gået mange år siden Holodomor, ved vi langt fra nøjagtigt, hvor mange mennesker der blev dræbt af Stalins politikker.

Jeg vil gerne understrege, at enhver anerkendelse af den store hungersnød som folkedrab eller fremstilling af den stalinistiske totalitarisme ikke er rettet mod Kreml, sådan som det ofte misfortolkes. Det er ganske enkelt et udtryk for vores respekt for ofrene for et totalitært system. EU bør som en international institution, der går så meget ind for menneskerettigheder, klart og utvetydigt tilkendegive sin holdning. Hvis vi ønsker at ære mindet om ofrene med værdighed, og som de har fortjent, bør vi vedtage en beslutning, der klart viser den historiske sandhed og giver udtryk for EU's solidaritet og sympati.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Fru formand! I dag er det svært for os at forstå, hvad massesult betyder. Det er også vanskeligt for os at forestille os, hvordan det var muligt, at millioner af mennesker i

Ukraine, som var i stand til at brødføde hele Europa, kunne dø af sult. Den var et resultat af totalitær kommunisme og tog børns, mænds og kvinders liv, ukrainere og andre nationaliteter, der levede i det tidligere Sovjetunionen. Hvad skal vi kalde denne forbrydelse, der blev begået for 75 år siden? Der er kun et navn for det, og det er folkedrab. Folk blev henrettet eller sendt i lejre i årevis for at stjæle fem aks korn fra et kollektivt landbrug.

Når vi taler om denne begivenhed i dag, taler vi ikke imod russerne. Vi ønsker at vise respekt for ofrene for kommunismen og sige højt og tydeligt: aldrig mere sådanne forbrydelser.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg ved ikke, hvad der mere kan siges for at fordømme en forbrydelse så modbydelig som den, Stalins diktatur, et af de to kriminelle diktaturer, der hærgede Europa i forrige århundrede, begik. Der er ikke brug for flere ord, for de medlemmer, der har talt, har gjort det på en så overbevisende og hæderlig måde.

Jeg vil gerne afslutte disse forhandlinger med at læse nogle få ord skrevet af den store forfatter, Vasilij Grossman, som beskrev de mest tragiske øjeblikke under Holodomor i sin roman *Forever Flowing*. Jeg læser den, som om den var en form for verdslig bøn, en erindring om millioner af ofre, der føjer sig til mindet om så mange andre uskyldige ofre, hvis offer – og jeg vil gerne sige dette igen – ikke må være forgæves for Europa.

Millioner af menneskers død i forrige århundrede for hænderne af grusomme diktaturer må være det frø, som demokratiet fortsat skal spire fra. Den skal have den modsatte virkning af den, de kriminelle diktatorer ønskede. EU blev, som jeg sagde i starten, bygget på fred og for at garantere fred. Vi kan dog ikke glemme så mange uskyldige ofres lidelser.

Jeg vil læse de enkle ord, som Grossman brugte til at beskrive den tragedie for så mange år siden: "Sult ødelagde landet. Først tog den børnene, så de ældre og til sidst de midaldrende. I begyndelsen gravede de grave, hvor de begravde de døde. Så holdt de op, da ingen længere havde kræfterne til det. De døde lå på gårdspladserne, og til slut blev de i deres hytter. Alle sank hen i tavshed og hele lande var decimeret. Jeg ved ikke, hvem der var den sidste, der døde."

Nous n'oublions jamais. Vi vil aldrig glemme de uskyldige ofre, mens vi forsøger at opbygge en anderledes fremtid.

Formanden. Jeg har modtaget fire beslutningsforslag⁽⁴⁾ fremlagt i medfør af forretningsordenens artikel 103, stk. 2.

Denne følelsesfulde forhandling er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen (onsdag den 23. oktober).

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

András Gyürk (PPE-DE), skriftlig. – (HU) Det er min overbevisning, at Europa-Parlamentet ud over at øge integrationen også bør stræbe systematisk efter at konfrontere de mørkeste æraer i vores fælles historie. Det er grunden til, at jeg finder det glædeligt, at mødet i dag åbner mulighed for at henlede opmærksomheden på hungersnøden i Ukraine, et af de mest sørgelige og uforståeligt glemte minder fra det 20. århundredes kommunistiske diktaturer.

Argumenterne for hungersnøden, der kostede omkring 3 mio. mennesker livet, er en god illustration af den omstændighed, at den periode i historien endnu i dag stadig ikke er blevet fuldt ud bearbejdet. Vi er ikke enige med dem, der udelukkende tilskriver katastrofen et høstudbytte, der lå under middel, den ukrainske befolknings modstand eller endog nogle få fejlagtige økonomiske beslutninger.

Vi må udtrykkeligt fastslå, at den ukrainske tragedie var den direkte følge af en terrorpolitik, der blev opløftet til statsligt niveau. Ved at sætte en stopper for tvungen kollektivisering og beslaglæggelse af fødevarerlagre, kunne Sovjetunionens ledere have reddet millioner af menneskeliv, men det gjorde de ikke. Det er netop grunden til, at begivenhederne i Ukraine i begyndelsen af 1930'erne ikke er anderledes end de mest forfærdelige folkedrab i historien.

Efter min mening udspringer alle diktaturer, uanset om der er tale om det nationalsocialistiske eller det kommunistiske system, fra den samme kilde. Vi må benytte ethvert tænkeligt redskab til at øge de nye

(4) Se protokollen.

generationers bevidsthed om kommunismens frygtelige handlinger. Oprettelsen af et europæisk forskningsinstitut og et mindesmærke over diktaturernes historie kunne spille en væsentlig rolle i denne proces.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Det er 75 år siden, at Stalinsystemet iværksatte en af de værste forbrydelser, Europa nogensinde har oplevet: Holodomor, den store hungersnød, der tog over tre millioner ukraineres liv.

Efter at ukrainerne var blevet frataget vigtige elementer, der definerer deres kollektive identitet, som de stadig er, blev de med fortsæt nægtet fødevarer, en ondsksfuld demonstration af "realsocialisme" og på baggrund af tvungen kollektivisering og sovjetisering gennemført af et af de mest morderiske regimer i historien.

Ukrainerne mindes i dag sammen med alle andre europæere den kommunistiske brutalitet og vold og det kommunistiske tyranni, der regnede ned over dem, og som i henhold til folkeretten er et klart tilfælde af folkedrab. Hensigten med "med fortsæt at påføre gruppen levevilkår, beregnet på at bevirke gruppens fuldstændige eller delvise fysiske ødelæggelse" med de nøjagtige ord i Konvention om Forebyggelse og Straf for Folkedrab fra 1948 er helt klar.

For et år siden beskrev Parlamentets formand Holodomor som "en frygtelig forbrydelse mod menneskeheden". Jeg kan fuldt og helt tilslutte mig dette synspunkt og bøjer hovedet i erindring om ofrene. Jeg hilser alle ukrainere, navnlig dem, der bor og arbejder i mit land, Portugal.

15. Lufthavnsafgifter

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er indstilling ved andenbehandling af Ulrich Stockmann for Transport- og Turismeudvalget om lufthavnsafgifter (08332/2/2008 – C6-0259/2008 – 2007/0013(COD)) (A6-0375/2008).

Ulrich Stockmann, ordfører. – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Efter dette meget bevægende emne, går vi nu over til mere tekniske spørgsmål. Vi ønsker at vedtage direktivet om lufthavnsafgifter ved andenbehandlingen i morgen, og efter den klare afstemning i Transport- og Turismeudvalget, er jeg sikker på, at vi vil kunne gøre dette.

Hvad drejer direktivet sig om? Med direktivet indføres ensartede principper og procedurer i hele Europa for opkrævning af lufthavnsafgifter. Dette betyder, at et gennemsommeligt beregningsgrundlag, ikkediskrimination af flyselskaber og en fast høringsprocedure er nogle af de faktorer, der anvendes til at fastsætte retfærdige lufthavnsafgifter. En uafhængig tilsynsmyndighed kan løse konflikter, der opstår på grundlag af klare regler. Dette vil styrke det systemiske partnerskab mellem lufthavne og flyselskaber og forhindre eventuel misbrug af markedsposition.

Hvad var udgangspunktet? I de seneste 15 år har vi gjort to forsøg på at forene lufthavnenes og flyselskabernes modstridende interesser på dette område. En af årsagerne til, at de slog fejl var, at vi havde helt forskellige procedurer og strukturer i medlemsstaterne. I Det Forenede Kongerige f.eks. findes der en streng lovgivningsmyndighed, der kan fastsætte lofter, i fem medlemsstater har vi lufthavnsnetværk og en praksis med krydssubsidier, vi har parlamenter, der træffer beslutning om lufthavnsafgifter, decentraliserede kompetencer i Tyskland og så videre. Alligevel har vi haft held til at forhandle os frem til et bæredygtigt kompromis med Rådet.

Hvilke komponenter indgår i dette kompromis? Vi har sat grænsen ved lufthavne med over fem mio. passagerer om året plus de største lufthavne i en medlemsstat. På nuværende tidspunkt betyder det, at direktivet finder anvendelse på 69 lufthavne i EU. Vi har indført en obligatorisk procedure for regelmæssig høring mellem lufthavne og flyselskaber, og samtidig har vi fastlagt en struktureret mæglingsprocedure med tidsfrister og naturligvis oprettet den tilsynsmyndighed, jeg nævnte.

Hvad mener vi nu med retfærdige afgifter? Lufthavnsafgifter bør være mere omkostningsafhængige i fremtiden, de skal underbygges af gennemsommelige beregninger og skal henvise til det aftalte serviceniveau. Samtidig er der et strikst forbud mod diskrimination. Dette betyder i princippet, at vi har de samme afgifter for de samme tjenester for alle flyselskaber i samme lufthavn med mulighed for differentiering. Jeg glæder mig over, at vi først og fremmest har tilladt dette for støj og forurening. Nogle lande vil fortsat have fælles afgiftsordninger for de tidligere nævnte lufthavnsnetværk og for det, der betegnes lufthavnsystemer i byer og byområder, men også de skal opfylde direktivets krav om gennemsommelighed.

Ved at indføre bestemmelser om forudfinansiering af infrastruktur via afgifter har vi forsøgt at imødekomme nogle af de bekymringer, som vores kolleger i de østeuropæiske medlemsstater har. Dette vil være muligt, skønt vanskeligt på grundlag af nationale kriterier, forudsat at ICAO-standarderne er opfyldt.

Hvilke virkninger forventer vi? Mere konkurrence mellem de europæiske lufthavne, mere konkurrence mellem de forskellige flyselskaber i en lufthavn, måske gradvist faldende billetpriser, hvis flyselskaberne lader de lavere afgifter komme passagererne til gode.

Direktivet skal være gennemført om omkring to år.

Jeg vil gerne rette en tak til skyggeordførerne for vores vellykkede forhandlinger og til det slovenske formandskab for Rådet og Kommissionen.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Fru formand! Jeg vil gerne lykønske ordføreren, hr. Stockmann, med hans fremragende arbejde. Han har ganske godt redegjort for indholdet af teksten, et forslag til direktiv, som vi vil vedtage. Det er et forslag, der siger mod at indarbejde visse principper i den fællesskabsret, som medlemsstaterne allerede har tilsluttet sig inden for rammerne af ICAO: ikkediskrimination, gennemsækelighed og høring.

De rammer, der fastsættes i direktivet, vil gøre det muligt for os at strukturere dialogen mellem flyselskaber og lufthavne om fastsættelse og opkrævning af afgifter. Direktivet vil f.eks. forpligte lufthavnene til at høre flyselskaberne, før de træffer beslutninger vedrørende lufthavnsafgifter. Jeg har selv arbejdet på en tilsvarende måde og har hørt flyselskaber og lufthavne, inden jeg udarbejdede dette forslag, som i det væsentlige er blevet godkendt af begge parter.

Som hr. Stockmann nævnte, indføres der med direktivet tanken om nationale uafhængige tilsynsmyndigheder. Disse organer vil spille en afgørende rolle, da de vil have ansvaret for at sikre, at de grundlæggende principper, jeg har skitseret, respekteres. Dette er i brede træk formålene med forslaget. Jeg vil gerne endnu en gang takke ordføreren for det arbejde, han har udført ved andenbehandlingen for at nå frem til en aftale med Rådet. Resultatet har ganske vist krævet meget arbejde, mange møder og et engagement fra os alle, men jeg mener, at vi har haft held til at frembringe et godt dokument.

Resultaterne af forhandlingerne kan findes i en række ændringsforslag, som Kommissionen kræver for fuldt ud at kunne tilslutte sig det. Jeg er meget glad for, at Transport- og Turismeudvalget også har støttet denne aftale enstemmigt. Jeg er naturligvis parat til at følge forhandlingen nøje og tage alle Deres bemærkninger ad notam.

Zsolt László Becsey, for PPE-DE-Gruppen. – (HU) Fru formand! Tak. Hr. kommissær, dette kan til trods for regnvejret blive en god dag. Jeg vil gerne lykønske både ordføreren og skyggeordføreren, da vi ved at gå sammen med Kommissionen, det slovenske og det franske formandskab har haft held til efter langvarige drøftelser at nå frem til et godt kompromis. Vi tager også et spring ud i det uvisse, så det ville glæde mig, hvis medlemsstaterne ville påbegynde gennemførelsen af dette direktiv snarest muligt og ikke først efter den toårige periode, der er blevet forhandlet. Dette vil sætte os i stand til effektivt at måle, hvad vores lovgivningsaktivitet er værd, og at foretage de nødvendige tilpasninger ved evalueringen efter fire år.

Jeg håber, at medlemsstaterne forstår dette og hurtigt gennemfører den nødvendige institutionelle udvikling, hvor det er nødvendigt. Jeg er også sikker på, at direktivet vil resultere i gennemsækelige afgifter og moderate prisstigninger, så vi kan forhindre, at underbudsflyselskaber misbruger deres større magt til at erhverve en fordel i forhold til deres konkurrenter ved at tilbyde den samme service til lavere priser i lufthavne, der skriger efter kunder. Samtidig kan vi også sikre, at lufthavne ikke øger deres afgifter tilfældigt på en ikkegennemsækelig måde og, som det ofte sker, meget kraftigt. I begge tilfælde er målet at sikre, at de europæiske forbrugere kun betaler for det, de rent faktisk har brugt. Dette er en anden grund til, at vi ikke har tilladt, at udgifterne til sikkerhed eller hjælp til handicappede inkluderes i afgifterne. Jeg mener, at det er et godt kompromis, at det overlades til den pågældende medlemsstat at afgøre, om indtægter fra en lufthavns kommercielle aktiviteter kan tages i betragtning eller ej. Der blev ligeledes opnået et godt resultat via den aftale, der er indgået om lufthavnsnetværk, hvormed et fælles forvaltningsorgan accepteres, men deltagerne vil – som lovet af Kommissionen – være underlagt konkurrencereglerne, når det gælder fastsættelse af afgifter, selv om der er fare for markedsforvridning i forhold til nærliggende lufthavne i andre lande. Kompromiset om myndighedsområder er et godt kompromis.

Ud over lufthavne med et årligt passagertal på over fem mio. og den lufthavn med det højeste passagertal i hver enkelt medlemsstat ville jeg have foretrukket, at mindre og muligvis konkurrerende lufthavne i nærheden

også var blevet medtaget. For at nå frem til en aftale opgav jeg dog denne holdning, selv om jeg ved næste gennemgang også gerne vil undersøge dette punkt. Selv om jeg ikke er glad for det, accepterer jeg, at vi i betragtningerne har fastslået muligheden for forudfinansiering, der henviser til ICAO-politikker, selv om jeg ville have foretrukket, at disse var blevet indarbejdet i selve tekstens hoveddel. Jeg håber, at passagererne vil se mere godvilligt på gradvise stigninger i afgifterne i stedet for pludselige prisstigninger, men dette må vi også se på ved gennemgangen. Resultatet er gennemskuelighed i statens eller andre offentlige myndigheders finansiering. Dette er en vigtig faktor i konkurrencen mellem lufthavnene, og det samme gælder hensyntagen til spørgsmålet om miljøbeskyttelse. Jeg anser det vigtigste resultat for at være det, at de enkelte medlemsstater skal oprette en stærk, uafhængig national myndighed med betydelige beføjelser. Jeg er stolt over, at princippet om, at der i tilfælde af tvister omkring fastsættelse af afgifter ikke skal være en endeløs mæglingsproces, blev accepteret og medtaget i betænkningen. I stedet skal der træffes en foreløbig beslutning, der kan sætte gang i mæglingsprocessen. Mange tak.

Brian Simpson, for PSE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg ser positivt på betænkningen fra min kollega, Ulrich Stockmann, og jeg vil gerne takke ham for hans store arbejde med denne vanskelige sag.

Gennem hele processen med denne betænkning har min gruppe ønsket at sikre, at systemet med lufthavnsafgifter i EU er både retfærdigt og gennemskueligt, og at der fandtes en detaljeret appelprocedure i tilfælde af en tvist. Folk tænker ofte på flyvning som en enkelt industri, men når man undersøger spørgsmål som lufthavnsafgifter, står det hurtigt klart, at lufthavnsoperatørerne og flyselskaberne har forskellige synspunkter og ønsker.

Den betænkning, vi drøfter her, tilbyder os en velafbalanceret løsning, der ikke favoriserer hverken flyselskaberne eller lufthavnene. Selv om jeg personligt ville have foretrukket, at anvendelsesområdet var baseret på en procentdel af de nationale passagertal frem for på et tilfældigt tal, har ordføreren i sin betænkning sikret, at tallet ligger på et rimeligt niveau på fem mio. passagerer – ikke Kommissionens latterligt lave tal på en million – og at den største lufthavn i en medlemsstat skal være omfattet.

Et nøgleelement i hele vores forhandling har været, om nogle lufthavne indtager en dominerende handelsposition. Min gruppe mener, at lufthavnsafgifterne skal reguleres, hvor det er tilfældet. Mange lufthavne befinder sig dog i en konkurrencesituation, og flyselskaberne kan frit vælge, hvor de vil flyve til. I min region har Manchester lufthavn 22 mio. passagerer om året, men den er udsat for konkurrence fra andre lufthavne inden for en radius på 150 km. Under disse omstændigheder er selve markedet en god regulator.

Jeg glæder mig derfor over, at Det Forenede Kongerige vil få lov til at opretholde sit nuværende system til kontrol med lufthavnsafgifterne, for der findes en lovramme, der tilskynder til konkurrence og udelukkende regulerer afgifterne via dens eget tilsynsorgan i de lufthavne, der indtager en dominerende stilling. Det er muligt, at andre lande kan følge denne lovramme som en metode til at indføre en retfærdig og gennemskuelig ordning for lufthavnsafgifter.

Jeg håber nu, at vi kan blive enige om dette direktiv her ved andenbehandlingen. Dette skulle hjælpe os til at nå frem til et direktiv, der vil sætte en stopper for hemmelige møder, hvor lufthavnsafgifterne fastsættes i en monopolsituation eller en dominerende handelsposition. Jeg håber meget, at flyselskaberne også erkender, at vi nu vil have et gennemskueligt system med en detaljeret appelprocedure med fuld høring for at sætte en stopper for den konstante klage over lufthavnsafgifter, og at de vil arbejde sammen med lufthavnene om at levere en omkostningseffektiv, tjeneste, der giver valuta for pengene for både brugere og passagerer.

Arūnas Degutis, for ALDE-Gruppen. – (LT) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg tror ikke, at nogen betvivler behovet for gennemskuelighed i lufthavnsafgifterne og -omkostningerne og for at kunne berettige dem, om ikke for andet, så fordi nogle lufthavne i Fællesskabet indtager et naturligt monopol. Fra det tidspunkt dokumentet først blev drøftet har Europa-Parlamentet meget nøje overvejet Kommissionens forslag og ønsker om at kontrollere over 150 lufthavne i Fællesskabet.

Når Europa-Parlamentets medlemmer deltager i forberedelsen af forskellige dokumenter, står de ofte over for dilemmaet om at skulle beslutte, hvor megen kontrol og regulering der er nødvendig, før de bliver et mål i sig selv og lammer de faktiske kontrolaktiviteter.

Dette er navnlig relevant under den aktuelle krise, hvor fintfølelse ved behandlingen af spørgsmål af betydning for erhvervslivet er et absolut nødvendighed.

Jeg tror, at Europa-Parlamentet i det dokument, der skal stemmes om i morgen, har haft held til at finde og forsvare et god mellemvej ved at udpege de lufthavne, der skal kontrolleres. Jeg er glad for, at Rådet var af

samme mening, og Kommissionen udviste den fleksibilitet, der var nødvendig for at finde frem til et konstruktivt kompromis.

Det andet lige så vigtige spørgsmål var at finde en balance mellem de vigtigste aktører, der opererer inden for denne sektor, dvs. lufthavnenes og flyselskabernes interesser. Jeg mener, at vi her også har vist os at være helt i stand til at imødekomme begge siders forventninger. Så meget desto mere, fordi et ensidigt, ubalanceret forslag på en eller anden måde ville påvirke EU's forbrugeres muligheder for at benytte de sikreste transportmidler.

Alt dette blev nået takket være ordførerens professionelle indsats. Hr. Stockmann har altid udmærket sig ved at være en upartisk politiker, som lytter til alle sider. Det er fjerde gang, vi har arbejdet sammen om udarbejdelse af transportreguleringsdokumenter. Heller ikke denne gang skuffede han, men berigede mig med ny erfaring. Jeg vil gerne takke og lykønske hr. Stockmann og mine øvrige kolleger her, hvor vi nærmer os afslutningen på drøftelserne om dette dokument i Europa-Parlamentet. Jeg vil også gerne ønske Europa-Kommissionen held og lykke, da den nu står med den vanskelige opgave at skulle gennemføre og føre tilsyn med effektiviteten af dette direktiv, og jeg vil gerne ønske alle repræsentanterne al mulig held og lykke.

Roberts Zīle, for UEN-Gruppen. – (LV) Fru formand, hr. Tajani! Først og fremmest vil jeg gerne lykønske ordføreren, hr. Stockmann, og alle skyggeordførerne med det kompromis, de er nået frem til med Rådet under andenbehandlingen. Efter min mening bør aftalen om direktivets anvendelsesområde også hilses velkommen, da det vil berøre alle medlemsstaterne ved at regulere i det mindste en af deres vigtigste lufthavne. Jeg håber, at vi om to år, når direktivet træder i kraft, ikke længere vil se en gentagelse af så juridisk uforståelige domstolsafgørelser i EU som den, der for nylig blev afsagt af en litauisk, regional domstol over for et lettisk flyselskab og dets vigtigste lufthavn. Via denne afgørelse beslaglægger domstolen i en medlemsstat ejendom tilhørende ikke blot et andet lands lufthavn, men også et andet lands flyselskab i et andet land. Domstolens afgørelse var baseret på en usædvanlig forskelsbehandling i forbindelse med lufthavnsafgifter i Letlands vigtigste lufthavn. Jeg håber meget, at direktivet vil gøre sådanne juridisk uklare fortolkninger umulige i fremtiden, da de har en skadelig virkning på flysektoren. Tak!

Gerard Batten, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Fru formand! Denne betænkning skal forhindre individuelle lufthavne i at misbruge deres dominerende stilling på markedet og skabe ens vilkår for operatører og beskytte forbrugernes rettigheder.

Hvor mange gange før har vi hørt disse argumenter? Hvis denne harmonisering af lufthavnsafgifterne gennemføres, vil den sandsynligvis blive lige så vellykket som den harmonisering, der har givet os den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og EU-reguleringens til stadighed voksende byrde på erhvervslivet, der koster Det Forenede Kongerige mindst 26 mia. GBP om året.

Det vil kræve en fuldstændig unødvendig ændring af den britiske lovgivning om lufthavnsafgifter og transportrelaterede spørgsmål. Det vil kræve indførelse af en angiveligt uafhængig tilsynsmyndighed, som vil tilføje endnu et lag af bureaukrati og uundgåeligt medføre højere omkostninger.

Der er naturligvis den eksisterende prisloftsregulering i Det Forenede Kongerige, der har til formål at tilskynde lufthavnsoperatørerne til at opnå omkostningseffektivitet. Målet med denne uafbrudte strøm af lovgivning er at harmonisere ethvert aspekt af livet i EU og bringe det ind under EU's myndighed. Alle andre hensyn er sekundære eller uvæsentlige. Vi kan være absolut sikre på, at disse foranstaltninger vil betyde øgede omkostninger for de flyrejsende.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Fru formand, hr. næstformand i Kommissionen, mine damer og herrer! Jeg tror ganske enkelt ikke, at den forrige taler har forstået spørgsmålet. Vi forsøger her at fastsætte regler for gennemskuelige bestemmelser, der ligger til grund for opkrævning af lufthavnsafgifter, og formålet med hele denne øvelse er at sikre, at lufthavnsafgifterne fastsættes objektivt og at nedbringe dem til glæde for brugerne. Det er vores arbejde.

Der er reelt tale om to forskellige situationer. Nogle lufthavne er så dominerende, at flyselskaberne grundlæggende står over for en monopolsituation og muligvis betaler alt for høje lufthavnsafgifter. I andre muligvis mindre lufthavne kan et flyselskab beslutte, om det vil benytte lufthavnen eller ej på grundlag af, hvor lave lufthavnsafgifterne er, hvilket er en helt anden situation.

Jeg må derfor sige, at det hr. Stockmann har opnået i sin betænkning – og min tak til ham – er en god liste over kriterier for fastsættelse af korrekte, ordentligt underbyggede lufthavnsafgifter, der også skal afholdes af passagererne, mens en national tilsynsmyndighed fungerer som kontrolorgan.

Hr. næstformand, De skal naturligvis i de kommende to år sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder er reelt uafhængige. Dette betyder, at de nationale tilsynsmyndigheder ikke må være tilknyttet lufthavne eller have forbindelser til flyselskaber. Vi insisterer på, at tilsynsmyndighederne finder en retfærdig balance mellem flyselskaber og lufthavne til glæde for brugerne.

For det andet ønsker vi også med disse nye kriterier at skabe en mere retfærdig konkurrence mellem lufthavnene. I nogle tilfælde er der lufthavne i to forskellige medlemsstater blot nogle få kilometer fra grænsen mellem dem. Vi ønsker at sikre, at der ikke findes nogen uretfærdig konkurrence her. Jeg mener, at de nye kriterier er korrekte.

Tillad mig at slutte med et spørgsmål til hr. næstformanden. Jeg mener, at der er gået næsten to år, siden Kommissionen udsendte retningslinjer for regionale lufthavne. I de seneste få måneder har De undersøgt, om der er ydet ulovlige subsidier i nogle lufthavne, og dermed mener jeg statsubsidier til bestemte lufthavne, der forvrider konkurrencen. Vi vil alle gerne vide, hvilke konklusioner, De er nået frem til. Vi håber, at De kan love os her i dag, at De vil fremlægge undersøgelsen af ulovlig eller lovlig regional støtte snart, for der er her et helt afgørende spørgsmål, nemlig, at vi ønsker retfærdig konkurrence mellem lufthavne til glæde for passagererne.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Fru formand! Jeg vil gerne lykønske hr. Stockmann med hans bestræbelser på at at nå frem til en fælles holdning i Rådet med henblik på vedtagelse af direktivet om fælles principper for opkrævning af lufthavnsafgifter i Fællesskabets lufthavne. For lufthavnsbrugere danner den foreslåede lovgivning nu ramme om fastsættelse af afgifter, der involverer dem i beslutningstagningen, der er gennemskuelig og åbner mulighed for appel.

Rådet accepterede Parlamentets forslag om at begrænse anvendelsesområdet til lufthavne med over fem mio. passagerer om året og den største lufthavn i hver enkelt medlemsstat. Differentiering af lufthavnsafgifterne skal baseres på gennemskuelige, objektive og klare kriterier. I overensstemmelse med den fælles holdning skal lufthavnene operere på et omkostningseffektivt grundlag, og incitamenter vil være tilladt for nye ruter til ugunstigt stillede og perifere regioner. Disse incitamenter skal dog indrømmes på grundlag af transparente kriterier.

Vi støtter tanken om, at medlemsstaterne ifølge oplysninger fra Kommissionen i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen kan bemyndige en lufthavnsoperatør at anvende et fælles, gennemskueligt afgiftssystem på lufthavne, der betjener den samme by eller det samme byområde, forudsat at hver enkelt lufthavn fuldt ud lever op til kravene om gennemskuelighed fastsat i direktivet. Derudover vil miljøkriterier komme til at danne grundlag for tilpasning af lufthavnsafgifter. Lufthavnsforvaltningsorganet vil offentliggøre beslutninger om ændring af afgiftssystemet mindst to måneder, før de træder i kraft.

Hvad angår forudfinansieringen af lufthavnsinvesteringer bør medlemsstaterne henvise til ICAO-politikker eller fastsætte deres egne sikkerhedsforanstaltninger. Parlamentet mener, at det er nødvendigt, at uafhængige tilsynsmyndigheder kan uddelegere det fulde ansvar for anvendelsen af direktivets bestemmelser til andre uafhængige tilsynsmyndigheder, forudsat at der anvendes de samme standarder.

Paweł Bartłomiej Piskorski (ALDE). – (PL) Fru formand, hr. kommissær! Jeg vil også gerne tilslutte mig dem, der lykønsker hr. Stockmann med resultatet af hans arbejde. Det spørgsmål, vi drøfter, kræver regulering, og en sådan regulering forstyrrer ikke min liberale ånd, og det gør regulerende institutioner heller ikke. Vi kan nu efter finanskrisen se, at det frie marked bør fungere og fungerer, men vi må skabe systemer, der er i stand til i en moderne økonomi at regulere de mekanismer, der ind imellem står i stampe eller går videre end de normale mekanismer for økonomisk konkurrence, end ren, fri markeds konkurrence.

Vi drøfter nu det endelige udkast til et bestemt dokument, til et arbejde, som vi alle lige fra starten vidste ville være langvarigt, da regulering af ethvert monopol – og lufthavne er af indlysende årsager normalt underlagt reglerne for naturlige monopoler – er vanskelig. Det er et skridt fremad i vores borgeres interesse, i EU-borgernes interesse, da de endnu en gang vil mærke de håndgribelige virkninger, som Parlamentets og Europa-Kommissionens arbejde har på deres liv. Jeg vil gerne lykønske dem, der har deltaget i dette arbejde, og medlemsstaterne vil forhåbentlig i de to år, hvor systemet skal gennemføres, leve op til opgaven.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Fru formand! Mange af os her i Parlamentet bruger internettet til at booke fly og købe vores billetter. Jeg tror dog, at de færreste af os ved, hvordan de lufthavnsafgifter, der betales sammen med billetterne, fastsættes.

Da jeg ved, at ikke alle de afgifter, der nævnes på billetten er lufthavnsafgifter, vil jeg gerne bede Dem følge mig i denne lille øvelse: Hvis en passager flyver fra f.eks. Lissabon til Bruxelles med Brussels Airline, angives der en afgift på billetten på 48 EUR. Hvis han/hun rejser med det portugisiske flyselskab, TAP, er afgiften 2 EUR mindre. I den modsatte retning forsvinder denne forskel, og passageren opkræves 15 EUR ekstra i afgift for hver rejse. Hvorfor?

Hvis vores opdigtede passager derimod rejser til London med Brussels Airlines, er afgifterne for en returrejse fra Bruxelles til Gatwick lufthavn 124 EUR, men hvis han benytter BMI for at flyve til Heathrow, betaler han kun 65 EUR i afgift. Hvis han rejser til Heathrow med BMI og vender tilbage med Lufthansa, betaler han nu 70 EUR i afgift. Hvorfor disse forskelle? Nogle gange betaler han et beløb på udrejsen og et andet beløb på returrejsen. Nogle gange opkræver flyselskaberne alle den samme afgift for samme lufthavn, nogle gange gør de ikke. I nogle tilfælde ved man end ikke, hvor meget man har betalt.

Det er dog ikke nogen dårlig ting, at der findes forskellige lufthavnsafgifter. Der må gælde forskellige afgifter for forskellige tjenester. Det, der ikke er ønskeligt, er, at der gælder de samme afgifter for forskellige tjenester, og omvendt at der opkræves forskellige afgifter for tilsyneladende identiske tjenester.

Vi ønsker navnlig, at disse afgifter skal være detaljerede og fastsættes i henhold til klare og transparente kriterier. Det er vores ultimative mål. Vi ønsker at sikre en retfærdig og gennemskelig konkurrence mellem de store europæiske lufthavne og på denne måde ikke blot bidrage til at finjustere det indre marked, men også til at nedbringe de omkostninger, som passagererne pålægges, når de køber deres billetter. I håbet om, at dette bliver tilfældet, støtter vi dette forslag til direktiv.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Fru formand! Først vil jeg lykønske min kollega, hr. Stockmann, med hans fremragende betænkning, og især med hans tålmodighed og vedholdenhed i dette spørgsmål.

Det er en tekst, som vil hjælpe os til at skabe et fælles luftrum og med særlig vægt på gennemskelighed og ikkediskrimination forberede os på det, der vil blive et stort spring ind i det fælles europæiske luftrum.

Via dette fælles system for opkrævning af brugeravgifter vil vi være i stand til at opretholde de nødvendige betingelser for retfærdig og gennemskelig konkurrence. Vi vil også forberede fremtiden, idet der tages hensyn til miljøkriterier ved moduleringen af afgifter og også som følge af afgifter for hjælp til handicappede passagerer. I denne henseende forbereder vi os på fremtiden.

Jeg skal også understrege overvejelserne omkring behovet for at undgå en for stor byrde på små lufthavne gennem fastsættelse af en minimumsgrænse på fem mio. passagerer om året.

Endelig glæder vi os over anerkendelsen af et enkelt organ som leder af lufthavnsnetværk, da dette har vist sig at fungere godt – som det er tilfældet med den spanske lufthavnsmyndighed, AENA – og over, at andre metoder til kontrol og fastsættelse af afgifter, der er underlagt lovgivningskontrol, er blevet taget i betragtning – hvilket også er tilfældet i mit land – ud over via uafhængige tilsynsmyndigheder. Jeg er derfor glad for, at der er taget hensyn til disse forslag.

Jeg må lykønske ordføreren med at have fastsat faste tidsfrister for offentliggørelse af afgørelser. Dette vil forhindre juridisk usikkerhed og tilbyde brugerne garantier med hensyn til, hvornår disse afgørelser vil blive gennemført. Dette er også positivt, fordi parlamentarisk kontrol tages i betragtning i disse tidsfrister og afgørelser.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Fru formand! Jeg hilser den øgede gennemskelighed, der indføres med disse nye regler om lufthavnsafgifter, velkommen. Alt for ofte er lufthavne hemmelighedsfulde omkring de aftaler, de indgår, selv når de er helt eller delvist ejet af offentlige myndigheder. Offentligheden har ret til at vide, hvordan sådanne lufthavne tjener og bruger deres penge. Men jeg er skuffet over, at grænsen for større indberetning er fastsat til fem mio. uden nogen henvisning til den nationale markedsandel.

Denne tærskel vil ramme regionale lufthavne som f.eks. Newcastle hårdt. Med seks mio. passagerer om året kommer Newcastle til at ligge over tærsklen, men den er en dværg i forhold til giganter som Heathrow og Gatwick. Da regionale lufthavne hovedsageligt konkurrerer med deres nærmeste naboer, ville det have været mere retfærdigt med et system, der behandlede alle små og mellemstore lufthavne på samme måde.

Jeg beklager derfor, at Rådet ikke forfulgte muligheden for at begrænse direktivets anvendelsesområde til lufthavne med over fem mio. passagerbevægelser om året og over 15 % af de nationale passagerbevægelser. En sådan tærskel ville stadig have sikret, at Europas store lufthavne ikke kunne diktere lufthavnsafgifter bag lukkede døre. Jeg håber, at Kommissionen, når den tager direktivet op til fornyet behandling, vil se nøje på, om regionale lufthavne som Newcastle lider under markedsforvridning.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne starte med at lykønske hr. Stockmann med hans åbenhed og vilje til kompromis under udarbejdelsen af denne fremragende betænkning, som vil gælde direkte for lufthavne med over fem mio. passagerer, og navnlig lufthavnene i Faro og Lissabon i mit land.

Dette forslag skal vedtages af Parlamentet og Rådet, fordi det sikrer ikkediskrimination med hensyn til lufthavnsafgifter, undtagen hvor det er nødvendigt og foreneligt med traktaten. Der bør indføres en obligatorisk høringsprocedure mellem lufthavnsoperatørerne og lufthavnsbrugere. Enhver forskel i afgifter vil være gennemskuelig og baseret på klare kriterier. Lufthavnene vil opkræve den samme afgift for den samme ydelse, selv om der kan indrømmes rabat til lufthavnsbrugere på grundlag af kvaliteten af den anvendte tjeneste, forudsat at alle lufthavnsbrugere kan få denne rabat på offentlige, gennemskuelige og objektive vilkår. Der kan også indrømmes rabat til brugere, som åbner nye ruter i overensstemmelse med konkurrencelovgivningen. Der bør oprettes en uafhængig national tilsynsmyndighed, som vil gribe ind i tilfælde af uenighed om en beslutning om afgifter. Der bør tillades incitamenter til lancering af nye ruter, der forbinder de mest ugunstigt stillede og perifere regioner. Endelig bør medlemsstaterne kunne give det forvaltningsorgan, der er ansvarligt for lufthavnsnetværket, lov til at indføre et afgiftssystem, der er fælles for dette netværk.

Med dette nye direktiv vil de fremtidige lufthavnsafgifter, der opkræves i vores lufthavne og endog i de perifere regioner som den, jeg selv kommer fra, sikre universel adgang for alle til lufttransport. Dette er navnlig vigtigt i en region som min, hvor lufttransport er den eneste måde at komme til eller fra regionen. Derfor håber jeg, at dette forslag vil blive vedtaget i morgen, og at Kommissionen og Rådet vil acceptere det.

Robert Evans (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg kan tilslutte mig mine kollegers tak til hr. Stockmann for det, jeg tror, han beskrev som et brugbart kompromis, der er i 69 europæiske lufthavnes interesse.

Jeg er også enig med hr. Becsey og med min kollega Brian Simpson om retfærdig og gennemskuelig konkurrence. Jeg er glad for, at denne betænkning, som den foreligger nu, er en god aftale ikke blot for Londons tre lufthavne, Heathrow, Stansted og Gatwick, men for lufthavnene i resten af Europa, uanset om det er hr. Zilets Letland, fru Țicău's Rumænien eller Portugal, og for kommissærerne – italienske lufthavne, og jeg tror, der er lufthavne i Tyskland, selv om ikke mange mennesker rejser til dem.

Men jeg tror også, at det er en god aftale for de europæiske passagerer, og lufthavne er naturligvis intet uden borgerne, passagerne. De er vores prioritet, og det samme er miljøet, som jeg mener tages op i denne betænkning.

Hr. Batten, min kollega fra London, foreslog i det, der bedst kan beskrives om hans flugtbidrag (fordi han har forladt os), at der skulle oprettes nye organer og alle former for panikskabelse. Men disse organer – den civile luftfartsmyndighed – findes allerede. Så jeg tror, det er en misforståelse fra hans side – for at være høflig over for ham.

Og til Fiona Hall, jeg er ikke sikker på, at Newcastle er i direkte konkurrence med London. Der er god afstand mellem de to, og enhver, der vælger at rejse til London frem for til Newcastle, har stadig lang vej igen. Så jeg tror ikke, de sammenligner sammenlignelige ting her.

Jeg mener, at der er tale om et godt og brugbart kompromis. Jeg tror, at alle de problemer, vi oprindeligt ønskede at tage op, er dækket, og som en pakke indeholder den den balance – i flyselskabernes interesse og i passagerernes interesse – som vi ledte efter, mens den giver lufthavnene tilstrækkelig frihed til at operere i et konkurrencedygtigt miljø.

Jeg lever i håbet om, at vi en dag som resultat heraf – man ved aldrig – vil få en ordentlig betjening af Strasbourg. Det er et skud i blinde, men man ved aldrig – og det er værd at arbejde for.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Fru formand! Jeg vil gerne starte med at sige tak til Ulrich Stockmann, vores ordfører. Han har lavet et stort arbejde begyndende med udkastet til direktiv, som han havde en innovativ tilgang til, da han ønskede at udarbejde betænkningen ordentligt i samarbejde med Kommissionen og Rådet, og det har han haft held til. Jeg vil først og fremmest gerne fremhæve hans initiativ til at finjustere

definitionen af lufthavnsafgifter og de lufthavne, der er omfattet, samt serviceniveauerne i lufthavnene og deres forbindelse med lufthavnsoperatørernes forpligtelser. Af lige så stor betydning, navnlig for de nye medlemsstater, er finansieringen af nye infrastrukturprojekter. Vi leverer et udkast til direktiv, der ud fra passagerernes synspunkt vil gøre det muligt for de af os i Europa, der bruger, driver eller betaler for tjenester at vide, hvor meget vi skal betale, hvorfor, og hvad pengene bliver brugt til. Dette er et stort skridt fremad i retning af at skabe et reelt europæisk system og et europæisk netværk af flyselskaber. Jeg takker herfor, og jeg er fuldt overbevist om, at dette udkast til direktiv vil tjene den civile luftfart godt.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Fru formand! Lufthavnstjenester, der fungerer fleksibelt, er vigtige for EU's indre markeds funktion. Både passagerer og flyselskaber kritiserer mangelen på gennemsækelighed og nogle gange også de alt for høje lufthavnsskatter, der øger rejseudgifterne helt uberettiget. Endelig reagerer vi herpå med vedtagelsen af dette direktiv ved andenbehandlingen. Bestemmelserne vil forpligte lufthavne med over fem mio. passagerer til at gøre deres gebyrer gennemsækelige og til at begrunde deres omkostninger. De vil også forenkle tvisterne mellem lufthavnsbrugere og lufthavnsoperatører. Jeg er fuldt overbevist om, at dette vil føre til en nedsættelse af afgifterne, og at det vil forbedre konkurrencen. Jeg er glad for, at Rådet også har anerkendt åbningen af budproceduren, der vil bidrage til en åbning af nye ruter til ugunstigt stillede og fjernere beliggende destinationer og for, at det har været muligt at nå frem til en fælles definition af lufthavnsnetværk, som vil blive drevet af de samme forvaltningsorganer. Jeg lykønsker ordførerne med disse resultater.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Fru formand, hr. kommissær! Hr. Stockmann fortjener vores taknemmelighed. Dette er ganske rigtigt et godt kompromis. Jeg vil gerne lykønske ham.

I dag afslutter vi arbejdet med lufthavnsafgifter. Kort sagt vil vi om ca. to år have et konsolideret system for opkrævning af disse afgifter i hele EU. Det vil berøre lufthavne med over fem mio. passagerbevægelser om året og de største lufthavne i hvert enkelt land. Tallene kan måske stadig diskuteres, men jeg mener, at de er gode. Mig bekendt vil dette berøre omkring 80 lufthavne i EU.

En særlig positiv ting ved de vedtagne bestemmelser er deres gennemsækelighed, der vil hjælpe tilsynsmyndighederne. Lufthavne i ugunstigt stillede regioner vil kunne anvende de relevante præferencer. Der ses også på de miljømæssige aspekter og på handicappede menneskers situation. Jeg håber, at direktivet ikke blot vil medføre retfærdig konkurrence i lufthavne, men også resultere i øget passagersikkerhed, og at det vil beskytte passagererne mod alt for høje afgifter på ankomster og afgang.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Fru formand! Jeg synes, forhandlingen har vist, at Parlamentet og Kommissionen har gjort et godt stykke arbejde, og den ros, der er blevet hr. Stockmann til dels, bekræfter blot, at han har lagt den rette kurs. Jeg vil gerne endnu en gang takke ham i offentlighed for hans arbejde og samarbejde med Kommissionen for at finde frem til en vellykket kompromisløsning, som, alle der har taget ordet, har sat pris på, så vidt jeg kan se.

Jeg mener, at det forslag til direktiv, vi behandler, og som jeg håber kan vedtages her i Parlamentet, som fru Ayala Sender sagde, er intet mindre end et skridt i retning af at realisere det fælles luftrum, et mål som Kommissionen efter min mening med Parlamentets støtte og Rådets opbakning bør forfølge for at udsende et stærkt budskab inden afslutningen af denne valgperiode. Jeg kan tilslutte mig de valg og bedømmelser, der er foretaget med hensyn til oprettelse af den uafhængige myndighed, som allerede findes i mange af EU's medlemsstater. Jeg mener, vi bør forfølge dette. Det er et positivt valg, som vi har foretaget sammen.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne endnu en gang takke alle de medlemmer, der har bidraget til forhandlingen, og for at besvare hr. Jarzembowskis spørgsmål. Der er tale om syv regionale lufthavne. Undersøgelserne, der varede i 18 måneder, blev indledt i juli 2007. Jeg forventer derfor ikke, at resultaterne kommer før ved årets udgang eller i starten af næste år.

Resultaterne vil naturligvis blive offentliggjort, men det ville være uretfærdigt og ukorrekt af mig at fremsætte nogen bemærkninger, før arbejdet er færdiggjort. Så snart arbejdet er afsluttet, og så snart Kommissionen har truffet en beslutning, vil Parlamentet blive orienteret, og så vil hr. Jarzembowski få et fuldstændigt svar ud over de oplysninger, jeg har kunnet give vedrørende Kommissionens forslag i de syv – jeg vil gerne understrege dette, de syv – sager, der undersøges.

Ulrich Stockmann, ordfører. – (DE) Fru formand! Jeg vil gerne endnu en gang takke mine kolleger for deres meget konstruktive samarbejde og for vores spændende drøftelser. Jeg regner med stor støtte i morgen. Det er sent, og der er blevet sagt nok. Lad handlingerne følge i morgen. Det ville glæde mig meget, hvis vi kunne afslutte lovgivningsproceduren ved andenbehandlingen.

(Bifald)

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen (torsdag den 23. oktober).

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Corina Crețu (PSE), skriftlig. – (RO) En europæisk ramme for regulering af lufthavnsafgifter er af stor betydning, når det gælder om at nedbringe udgifterne for folk, der rejser inden for EU, og dermed for forbedring af arbejdskraftens mobilitet, særlig for de højtuddannede.

Arbejdskraftens mobilitet er rent faktisk et nøgleelement i et effektivt arbejdsmarked i den sammenhæng, der er fastsat i det relevante kapitel i Lissabonstrategien, der sigter mod økonomisk vækst og forøgelse af antallet af arbejdspladser. Endvidere vil det, at bevægeligheden for højt kvalificerede arbejdstagere lettes, føre til en øget informationsstrøm og til nyttig viden inden for produktionsområder med høj merværdi, hvilket er i overensstemmelse med målet med Lissabonstrategien om at gøre den europæiske økonomi til den mest dynamiske vidensbaserede økonomi i verden.

Christine De Veyrac (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Rådet og Parlamentet har indgået et kompromis, hvilket gør det muligt at afslutte dette spørgsmål ved andenbehandlingen.

Jeg glæder mig over denne aftale, der navnlig burde forhindre misbrug af en dominerende stilling og fremme en afbalanceret udvikling af den europæiske lufthavnssektor.

Dette direktiv om lufthavnsafgifter er et reelt skridt fremad. Ved at gøre forbindelserne mellem lufthavne og flyselskaber mere gennemsikkelige vil det kunne styrke og forbedre det, der ofte er uigennemsikkelige og konfliktbetonede forbindelser.

Endvidere vil indførelsen af en uafhængig myndighed gøre det muligt at løse eventuelle konflikter mellem parterne på en objektiv måde.

Disse nye regler skulle i sidste ende komme brugerne af lufttrafik til gavn, og der glæder mig.

Tak.

16. Dagsorden for næste møde: se protokollen

17. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 23.10)